

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันศุกร์ที่ ๓ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๒
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๘.๕๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิก ที่มาประชุมทั้งหมด ๒๑๒ คน

ประธานวุฒิสภา : วันนี้มีสมาชิก มาครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอ
เปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

๑.๑ ได้รับหนังสือจากเลขาธิการคณะรัฐมนตรีแจ้งว่า คณะรัฐมนตรี
ได้มีมติรับทราบรายงานผลการดำเนินการของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
และกระทรวงมหาดไทย ตามข้อสังเกตของคณะกรรมการการปกครองพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ของวุฒิสภา ปรากฏรายละเอียด
ตามเอกสารที่ได้แจกให้ท่านสมาชิกแล้ว

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขที่ 03714
วันที่ 25 ส.ค. 62
เวลา 10.15 น.

ที่ นร ๐๒๐๔/ ๖๖๒๒๒

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กท ๑๐๓๐๐

๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๒

เรื่อง การดำเนินการตามข้อสังเกตของคณะกรรมการการปกครองพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
บัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ของวุฒิสภา

เรียน เลขาธิการวุฒิสภา

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๔/๕๑๓๗ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๒

สิ่งที่ส่งมาด้วย การดำเนินการตามข้อสังเกตของคณะกรรมการการปกครองพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
บัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ของวุฒิสภา

ตามที่ได้แจ้งมติคณะรัฐมนตรีรับทราบข้อสังเกตของคณะกรรมการการปกครองพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ของวุฒิสภา และมอบให้กระทรวงมหาดไทย
และสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีรับไปพิจารณาดำเนินการ แล้วแจ้งให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทราบ เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป นั้น

บัดนี้ กระทรวงมหาดไทยและสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้แจ้งผลการดำเนินการ
ตามมติคณะรัฐมนตรี มาเพื่อดำเนินการแล้ว ความละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๒ ลงมติรับทราบรายงาน
ผลการดำเนินการของสำนักงานนายกรัฐมนตรี (สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี) และกระทรวงมหาดไทย
ตามข้อสังเกตของคณะกรรมการการปกครองพิจารณาร่างพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ
พ.ศ. ของวุฒิสภา แล้วแจ้งให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาทราบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางอาภา สมภารการ)

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

สำนักนิติธรรม

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี National Repository of Thailand

โทร. ๒๔๒๓๖๔๔, ๒๔๑๐๐๐๗

โทรสาร ๒๔๒๔๑๔๕

การดำเนินการตามข้อสังเกตของคณะกรรมการการปกครองเกี่ยวกับการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ของวุฒิสภา

๑. สำนักงานรัฐมนตรี (สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี) รายงานว่า ในการร่างกฎกระทรวงเกี่ยวกับการขอมีบัตรประจำตัว การออกบัตรประจำตัว และลักษณะของบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ ได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับข้าราชการฝ่ายต่าง ๆ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่น และรัฐวิสาหกิจรวม ๑๖ หน่วยงาน มาร่วมประชุมพิจารณาร่างกฎกระทรวงดังกล่าว โดยได้นำข้อสังเกตของคณะกรรมการการปกครองฯ ของวุฒิสภา มาประกอบการพิจารณาด้วย สรุปสาระสำคัญ ดังนี้

๑.๑ การขอมีบัตรประจำตัว

๑.๑.๑ กำหนดรูปแบบคำขอมีบัตรประจำตัว เป็นรูปแบบเดียว คือ แบบ บ.จ.๑ ซึ่งใช้เป็นแบบฟอร์มยื่นคำขอมีบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ และเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับบำเหน็จบำนาญได้ทุกประเภท และใช้ได้ทั้งกรณีการขอมีบัตรครั้งแรก การขอมีบัตรใหม่ และการขอเปลี่ยนบัตร พร้อมทั้งกำหนดลักษณะของรูปถ่ายติดบัตร คำนึงข้อสังเกตของคณะกรรมการการปกครองฯ ของวุฒิสภา

๑.๑.๒ กำหนดวิธีการยื่นคำขอมีบัตรประจำตัว เป็น ๒ ระดับ คือ กรณีผู้ขอมีบัตรประจำตัวมีสายการบังคับบัญชาขึ้นตรงต่อผู้มีอำนาจออกบัตรประจำตัวให้ยื่นคำขอโดยตรงต่อผู้มีอำนาจออกบัตรประจำตัว ส่วนกรณีผู้ขอมีบัตรประจำตัวมีสายการบังคับบัญชาหลายระดับ กำหนดให้อัปโหลดผู้บังคับบัญชาเหนือคน เพื่อพิจารณาตรวจสอบบุคคลก่อนเสนอผู้มีอำนาจออกบัตรประจำตัว

๑.๒ การออกบัตรประจำตัวและลักษณะของบัตรประจำตัว

๑.๒.๑ กำหนดบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกประเภท เป็นรูปแบบเดียว คือ แบบ “บัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ” โดยในรายการของแบบบัตรให้ระบุประเภทเจ้าหน้าที่ของรัฐไว้ด้วย เช่น ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พนักงานองค์กรส่วนท้องถิ่น เป็นต้น สำหรับจำนวนรูปแบบบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับบำเหน็จบำนาญ ได้กำหนดเป็นรูปแบบเดียวกัน

๑.๒.๒ กำหนดแบบบัตรประจำตัว มี ๒ ชนิด คือ ชนิดกระดาษที่ไม่ได้ออกด้วยระบบคอมพิวเตอร์ (แบบที่ ๑ ก. และแบบที่ ๒ ก.) และชนิดพลาสติก สำหรับบัตรประจำตัวที่ออกด้วยระบบคอมพิวเตอร์ (แบบที่ ๑ ข. และแบบที่ ๒ ข.) เพื่อให้หน่วยงานผู้ออกบัตรประจำตัวสามารถเลือกได้ตามความพร้อมด้านงบประมาณและอุปกรณ์ในการออกบัตร

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

สำหรับข้อสังเกตของคณะกรรมการการปกครองฯ เกี่ยวกับการเตรียมพร้อมในด้านงบประมาณที่จะใช้จ่ายในการทำบัตรตามพระราชบัญญัตินี้ นั้น สำนักนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือที่ นร ๑๑๐๕/ว ๑๘๐๕ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๒ แจ้งให้กระทรวงทบวงต่าง ๆ เพื่อแจ้งให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานต่าง ๆ ในสังกัดเตรียมพร้อมในเรื่องงบประมาณการจัดทำบัตรประจำตัวสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยแล้ว

๒. กระทรวงมหาดไทย โดยกรมการปกครองรายงานว่า

๒.๑ ควรกำหนดรูปแบบบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ต่างกัน โดยแยกตามประเภทเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๔ (๑) - (๑๖) ของร่างพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. เพื่อให้สามารถจำแนกประเภทของเจ้าหน้าที่ของรัฐได้อย่างชัดเจน

๒.๒ ควรกำหนดรูปแบบบัตรประจำตัวสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับบำเหน็จบำนาญให้ต่างกัน โดยแยกตามประเภทที่กฎหมายกำหนดตามมาตรา ๔ วรคของร่างพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. เพื่อให้สามารถจำแนกประเภทของผู้รับบำเหน็จบำนาญได้อย่างชัดเจน

๒.๓ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๓๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวข้าราชการ พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล และพนักงานองค์การของรัฐ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งบังคับใช้อยู่ในปัจจุบันได้กำหนดรายละเอียดไว้ในบัตรประจำตัวฯ โดยระบุหมายเลขและกำหนดให้ใช้รูปถ่ายที่ถ่ายไว้ไม่เกินหกเดือนก่อนวันยื่นคำขอนับครอยู่แล้ว จึงเห็นควรกำหนดรายละเอียดดังกล่าวนี้ไว้ในบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งจะออกตามกฎกระทรวงตามความในร่างพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. และเห็นควรให้ระบุหมายเลขประจำตัวประชาชนไว้ในบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกประเภทด้วย เนื่องจากเจ้าหน้าที่ของรัฐตามร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว เป็นบุคคลผู้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องมีบัตรประจำตัวประชาชนตามพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๖ หากระบุหมายเลขประจำตัวประชาชนไว้ก็จะเป็นประโยชน์สำหรับใช้เชื่อมโยงกับฐานข้อมูลบุคคลของสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง

๒.๔ ควรใช้กระดาษและขนาดของบัตรตามที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน เพื่อเป็นการประหยัด เช่น หากกำหนดให้มีแถบแม่เหล็กเพื่อใช้แทนบัตรเครดิต จะเป็นการสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายของรัฐ เป็นต้น

ประธานวุฒิสภา : จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานวุฒิสภา : ๑.๒ ได้รับหนังสือจากเลขาธิการคณะรัฐมนตรีแจ้งว่า
ตามที่ได้ส่งข้อสังเกตของคณะกรรมการเต็มสภาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเหรียญ
เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เนื่องในโอกาส
พระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๖ รอบ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ พ.ศ. ของ
วุฒิสภา ไปเพื่อดำเนินการนั้น คณะรัฐมนตรีได้มีมติรับทราบและมอบให้กระทรวงการคลัง
รับไปพิจารณาดำเนินการแล้ว

สำนักงานคณะกรรมการ 03733	
เลขรับ	
วันที่	๑๖-๙-๒๕๖๒
เวลา	๑๖.๓๐ น.

ที่ นร ๐๒๐๔/ ๖๖๕๕

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กท ๑๐๓๐๐

๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ข้อยสังเกตุของกรรมการเต็มสภาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเหรียญเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปรมิหรมหาภูมิพลอดุลยเดช เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๖ รอบ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ พ.ศ. ของวุฒิสภา

เรียน เลขาธิการวุฒิสภา

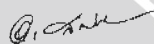
อ้างถึง หนังสือสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ที่ สว ๐๐๐๘/๑๘๖๓
ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๒

ตามที่ได้ส่งข้อยสังเกตุของกรรมการเต็มสภาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเหรียญเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปรมิหรมหาภูมิพลอดุลยเดช เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๖ รอบ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ พ.ศ. ของวุฒิสภา ไปเพื่อดำเนินการ นั้น

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๒ รับทราบและมอบให้กระทรวงการคลังรับไปพิจารณาดำเนินการ แล้วแจ้งให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีทราบ เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป -

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ ทั้งนี้ ได้แจ้งให้ส่วนราชการดังกล่าวรับไปพิจารณาดำเนินการด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นางอาภา สมัครการ)

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักนิติธรรม

โทร. ๒๘๒๓๖๔๔, ๒๘๑๐๐๐๓

โทรสาร ๒๘๒๔๔๔๕

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานวุฒิสภา : จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานวุฒิสภา : ๑.๓ ด้วยคณะกรรมการวิสามัญศึกษาและติดตามการแก้ไขกฎหมายวิฤตการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศ วุฒิสภา ได้จัดทำรายงานผลการศึกษา (ฉบับที่ ๕) เสร็จแล้ว แต่เนื่องจากขณะนี้อยู่ในระหว่างสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ ซึ่งที่ประชุมไม่สามารถพิจารณารายงานดังกล่าวได้ แต่เพื่อประโยชน์ของท่านสมาชิกวุฒิสภาในการที่จะได้รับทราบข้อมูลและแนวทางในการแก้ไขกฎหมายเศรษฐกิจของประเทศ ผมจะอนุญาตให้ท่านนำเสนอกรรายงานผลการพิจารณาศึกษาดังกล่าวให้ท่านสมาชิกฯ ทราบ

รายงาน

ของ

คณะกรรมการการวิสามัญ

ศึกษาและติดตามการแก้ไขปัญหา

วิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศ

วุฒิสภา

ฉบับที่ 5

(สำเนา)

ที่ สว 0009 / (120)

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กท 10300

1 กันยายน 2542

เรื่อง รายงานการศึกษาและติดตามการแก้ไขปัญหาวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศ

กราบเรียน ฯพณฯ ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานการศึกษาของคณะกรรมการวิสามัญ ฯ ฉบับที่ 5 จำนวน 1 ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้พิจารณาอนุมัติ เรื่อง ขอให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญศึกษาและติดตามการแก้ไขปัญหาวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่ง นายจิรายุทธ วัชรรัตน์ เป็นผู้เสนอและตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณาศึกษาและติดตามการแก้ไขปัญหาวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 189 ซึ่งกรรมการวิสามัญคณะนี้ประกอบด้วย

1. นายจิรายุทธ วัชรรัตน์	2. นายดุสิต ศิริวรรณ
3. นายทรงศักดิ์ สายเชื้อ	4. นายธวัชชัย ยงกิตติกุล
5. นายนิพนธ์ วิไลชัยยุทธศาสตร์	6. ท่านผู้หญิงนิรมล สุริยสัจย์
7. นายบุรพา อัดถาก	8. นายประชัย เลียวไพรัตน์
9. นายไพโรจน์ เปี่ยมพงษ์สานต์	10. นายไพศาล กุมลยวิสัย
11. นายวิจิตร ณ ระนอง	12. นายวิชัย ไกลสุวรรณจินดา
13. นายวิศาล บุญเวส	14. นายสมพร เทพสิทธา
15. นายสวัสดิ์ หอรุ่งเรือง	16. นายสุชน ขาลีเครือ
17. นายสุธรรม จิตราอนุเคราะห์	18. นายสุพจน์ จุณยนันตธรรม
19. นายอดิศักดิ์ โพธารามิก	20. นางอรนุช ไอลานนท์
21. นายอานภาพ สุนอนันต์	22. พลเอก อายูพล พรรณสุด

อนึ่ง คณะกรรมการวิสามัญ ฯ ได้แต่งตั้ง นางพนมพร จันทร์กระจ่าง ผู้อำนวยการกองกรรมการ เป็นผู้ช่วยเลขานุการตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. 2541 ข้อ 78 วรรคสาม บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญ ฯ ได้พิจารณาศึกษาและจัดทำรายงานการศึกษาการศึกษา พร้อมทั้งข้อเสนอแนะของคณะกรรมการวิสามัญ ฯ เสร็จเรียบร้อยแล้ว

จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอรายงานของคณะกรรมการวิสามัญ ฯ ฉบับที่ 5
ต่อที่ประชุมวุฒิสภาเพื่อโปรดพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) จิรายุทธ์ วสุรัตน์
(นายจิรายุทธ์ วสุรัตน์)
ประธานคณะกรรมการวิสามัญ ฯ

สำเนาถูกต้อง

(นายจิรายุทธ์ สุจิตต)
หัวหน้าฝ่ายประชุม 1
กองกรรมาธิการ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

กองกรรมาธิการ

โทร. 2441571, 2441735

โทรสาร 2441571

**รายงานของคณะกรรมการการวิสามัญ
ศึกษาและติดตามการแก้ไขปัญหาวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศ**

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 7 (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ 30 มกราคม 2541 ได้พิจารณาอนุมัติ เรื่อง ขอให้ตั้งคณะกรรมการการวิสามัญศึกษาและติดตามการแก้ไขปัญหาวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่ง นายจิรายุทธ์ วสุรัตน์ เป็นผู้เสนอ และตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณาศึกษาและติดตามการแก้ไขปัญหาวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยมีกำหนดระยะเวลาปฏิบัติงานตามภารกิจไว้ 360 วัน นับแต่วันที่วุฒิสภามอบหมาย และต่อมาได้รับอนุมัติจากที่ประชุมวุฒิสภาให้ดำเนินการดังกล่าวจนสิ้นสุดอายุของวุฒิสภา

บัดนี้ คณะกรรมการการวิสามัญ ได้ดำเนินการศึกษาบางกรณีเสร็จเรียบร้อยแล้ว คณะกรรมการการวิสามัญ จึงขอรายงานผลการพิจารณาศึกษา ฉบับที่ 5 ต่อที่ประชุมวุฒิสภา ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 189 ดังนี้

1. ที่ประชุมคณะกรรมการการวิสามัญฯ ได้มีมติเลือกตั้ง

1.1 นายจิรายุทธ์ วสุรัตน์	เป็นประธานคณะกรรมการการวิสามัญฯ
1.2 นายนิพนธ์ วิชัยสมุทรศาสตร์	เป็นรองประธานคณะกรรมการการวิสามัญฯ คนที่หนึ่ง
1.3 ท่านผู้หญิงนิรมล สุริยสัจย์	เป็นรองประธานคณะกรรมการการวิสามัญฯ คนที่สอง
1.4 นายประชัย เลี่ยวไพรัตน์	เป็นรองประธานคณะกรรมการการวิสามัญฯ คนที่สาม
1.5 นายทรงศักดิ์ สายเชื้อ	เป็นเลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญฯ
1.6 นายวิชัย ไกลสุวรรณจินดา	เป็นโฆษกคณะกรรมการการวิสามัญฯ

2. ในการพิจารณาศึกษาดังกล่าว คณะกรรมการการวิสามัญฯ ได้แต่งตั้งที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการ เพื่อปฏิบัติงานด้านวิชาการ รวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริง และวิเคราะห์ จึงมี

2.1 นายกรพจน์ อัศวินวิจิตร	รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ และสมาชิกวุฒิสภา
2.2 นายธรรมมา ปิ่นสุภาญจนะ	สมาชิกวุฒิสภา
2.3 นายประยุทธ มหากิจศิริ	สมาชิกวุฒิสภา
2.4 นายมนัส สุขสมาน	สมาชิกวุฒิสภา
2.5 พลเอก อนันต์ บารุงพฤกษ์	ผู้อำนวยการบริหารโครงการศึกษา
บริษัทเวลเทรตทาวเวอร์

2.6 นายชาญ บูลกุล	ประธานกรรมการบริษัท เอ็มซีแอล จำกัด
2.7 นายภูษณ ปรีรัมย์ไชย	รองประธานกรรมการสถาบันนโยบาย
สังคมและเศรษฐกิจ
2.8 นายวรพล สโคตยานุรักษ์	ผู้เชี่ยวชาญด้านการเงิน สถาบันบัณฑิต
พัฒนบริหารศาสตร์

3. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญฯ ได้แต่งตั้ง นางพนมพร จันทร์กระจ่าง ผู้อำนวยการกองกรรมาธิการ เป็นผู้ช่วยเลขานุการตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. 2541 ข้อ 78 วรรคสาม

4. ผู้ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญฯ ได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

4.1 กระทรวงการคลัง

(1) นางสาวเจริญศรี สธนพิศกุล	หัวหน้าฝ่ายนโยบายการธนาคาร
และตลาดการเงิน
สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
(2) นายศุภมงคล โชติกเสถียร	เศรษฐกิจ 5 สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

4.2 กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน

(1) นายจักรทิพย์ นิติน	ผู้จัดการกองทุน
(2) นายวิชาญ อมรโรจนวงศ์	รองผู้อำนวยการฝ่ายจัดการกองทุน
(3) นายชาญชัย บุญยฤทธิ์	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกฎหมาย

4.3 ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)

(1) นายมีชัย วีระไวทยะ	ประธานกรรมการธนาคาร
(2) นายชาญชัย จารุวัตร	รองประธานกรรมการและกรรมการบริหาร
(3) นายวิชรัตน์ วิจิตรวาทการ	กรรมการธนาคาร
และประธานกรรมการบริหาร
(4) นายสุภรัตน์ ควณิกกุล	กรรมการธนาคาร
(5) นายสิงห์ ดังทนต์สวัสดิ์	กรรมการผู้จัดการใหญ่
(6) นายพงษ์ธร สิริโยธิน	รองผู้จัดการใหญ่
(7) นายอุลิต เต็งนิยม	รองผู้จัดการใหญ่
(8) นายสหัส ตรีทิพย์บุตร	รองผู้จัดการใหญ่
(9) นายกฤษ คุ้มโกชน	เลขานุการคณะกรรมการบริหาร
(10) นายฐานัต พุทธสุวรรณ	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการบริหาร
(11) นายสมเกียรติ แสงสุเรนทร์	ผู้จัดการฝ่ายวางแผนและงบประมาณ

- (12) นายชัยรัตน์ บุชิตรัตน์คุณ นายกสมาคมพนักงานรัฐวิสาหกิจ
ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)
- (13) นายจิเรก โพธิ์นคร รองนายกสมาคมพนักงานรัฐวิสาหกิจ
ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)
- (14) นายกิจจา อ่อนละมัย เลขาธิการสมาคมพนักงานรัฐวิสาหกิจ
ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)

4.4 บริษัท ไฟร์ชวอเตอร์เฮา์โฮเปอร์ จำกัด

นายเดวิด เอ็ดมอนด์ กรรมการ

4.5 คณะกรรมการตรวจสอบธนาคารพาณิชย์เพื่อสอบสวนข้อเท็จจริง

นายกำจร สติรกุล ประธานคณะกรรมการ

5. การพิจารณาศึกษาในครั้งนี้ คณะกรรมการวิสามัญ ได้เดินทางไปศึกษาดูงาน เพื่อแลกเปลี่ยนความเห็นกับผู้แทนภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์เศรษฐกิจและแนวทางการแก้ไขปัญหา ณ สาธารณรัฐเกาหลี ระหว่างวันที่ 15-19 สิงหาคม 2542 ทั้งนี้ โดยคณะกรรมการวิสามัญ เป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายเอง

จากการพิจารณาศึกษาข้างต้น คณะกรรมการวิสามัญ จึงขอเสนอรายงานการพิจารณาศึกษา ฉบับที่ 5 ซึ่งประกอบด้วยการประมวลข้อมูลและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับนโยบายและมาตรการการบริหารการจัดการ แนวทางการแก้ไขปัญหาของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) และการปล่อยสินเชื่อที่หละหลวมในอดีต และข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้อง เพื่อเสนอให้ประธานวุฒิสภาได้โปรดพิจารณา และหากที่ประชุมเห็นชอบ ด้วยกับผลการพิจารณาศึกษา พร้อมทั้งข้อเสนอแนะของคณะกรรมการวิสามัญ แล้วได้โปรดแจ้งไปยัง คณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนสืบไป

(นายทรงศักดิ์ สายเชื้อ)
เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

LIRT

รายงานฉบับที่ 5

คณะกรรมการวิสามัญศึกษาและติดตาม

การแก้ไขปัญหาวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศ วุฒิสภา

1. ความนำ

จากการที่รัฐบาลได้ประกาศมาตรการเบ็ดเสร็จในการแก้ไขปัญหาและฟื้นฟูระบบสถาบันการเงินเมื่อวันที่ 14 สิงหาคม 2541 หรือที่เรียกกันทั่วไปว่ามาตรการ 14 สิงหาคม 2541 นั้น มาตรการสำคัญประการหนึ่งของแผนฟื้นฟูระบบสถาบันการเงินดังกล่าว ได้แก่ แผนการปรับโครงสร้างของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นธนาคารพาณิชย์ที่มีขนาดใหญ่และมีส่วนแบ่งตลาดในระบบการเงินธนาคารทั้งในด้านปริมาณเงินฝากและการปล่อยสินเชื่ออยู่เป็นจำนวนมาก ทั้งนี้สาระสำคัญของการปรับโครงสร้างธนาคารกรุงไทยตามแผนฟื้นฟูระบบสถาบันการเงินดังกล่าวได้กำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการชุดใหม่เข้าบริหารธนาคารเพื่อให้การบริหารธุรกิจของธนาคารมีลักษณะเป็นมืออาชีพมากยิ่งขึ้น การจัดทำแผนการปรับโครงสร้างการบริหารของธนาคารพาณิชย์ที่ถูกรวมกิจการภายใต้คำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญจากภายนอก ซึ่งครอบคลุมทั้งด้านการจัดการเครือข่ายสาขา ระบบการควบคุมภายใน การบริหารความเสี่ยง ตลอดจนการวิเคราะห์จำนวนพนักงานและการพัฒนาบุคลากร เพื่อเตรียมการสำหรับการแปรรูปธนาคารกรุงไทย และเมื่อภายหลังจากจากากันสำรวจเดิมจำนวนแล้วธนาคารกรุงไทยจะได้ดำเนินการเพิ่มทุนตามแผนการปรับโครงสร้างที่ได้รับความเห็นชอบจากธนาคารแห่งประเทศไทย เพื่อให้มีเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงและการคืนสำรองสำหรับหนี้จัดขึ้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด

เนื่องจากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เป็นธนาคารพาณิชย์ของรัฐที่มีขนาดใหญ่และมีความสำคัญต่อความมั่นคงของระบบสถาบันการเงินเป็นอย่างมาก ทั้งความสำเร็จของการปรับโครงสร้างธนาคารกรุงไทยย่อมนำมาซึ่งความเป็นไปได้ที่จะฟื้นฟูความเชื่อมั่นและความมั่นคงให้เกิดขึ้นกับระบบสถาบันการเงินของประเทศ แต่ขณะเดียวกัน ข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามสื่อมวลชนได้แสดงให้เห็นถึงความล่าช้าในการดำเนินการเพื่อปรับโครงสร้างการบริหารและการแก้ไขปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารกรุงไทยซึ่งมีสัดส่วนหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้สูงกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้របอบธนาคารพาณิชย์ของรัฐ รวมทั้งจากการตรวจสอบสินเชื่อของธนาคารกรุงไทยโดยบริษัท PricewaterhouseCoopers FAS Ltd. ปรากฏถึงความบกพร่องในการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อในอัตราสูงทำให้เกิดความเสียหายขึ้นต่อธนาคารกรุงไทย กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน และประชาชนโดยทั่วไปที่จะต้องเป็นผู้รับภาระสำหรับความเสียหายที่เกิดขึ้นในท้ายที่สุด

ด้วยเหตุดังกล่าว คณะกรรมาธิการฯ จึงได้ให้ความสำคัญต่อการปรับโครงสร้างและการแก้ไขปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารกรุงไทยเป็นอย่างมาก และได้เชิญผู้ที่เกี่ยวข้องจากทั้งคณะกรรมการและฝ่ายจัดการของธนาคารกรุงไทย ผู้แทนกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน และผู้แทนกระทรวงการคลัง เพื่อชี้แจงรายละเอียดแห่งข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการปรับโครงสร้างและการแก้ไขปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ทั้งนี้ เพื่อให้ได้รับทราบข้อเท็จจริงที่เกิด

ขึ้น รวมทั้งเข้ามีส่วนร่วมในการเสนอแนะแนวทางและสนับสนุนในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับธนาคารกรุงไทย ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของงานแก้ไขวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยได้ปรากฏเป็นข่าวตามที่ได้รับการบันทึกโดยทั่วไปอยู่แล้วในขณะนี้

รายงานฉบับที่ 5 นี้จึงมุ่งเสนอข้อเท็จจริงในการดำเนินการปรับโครงสร้างการบริหารของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) แผนนโยบายในการแก้ไขปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) รายงานผลการตรวจสอบสินทรัพย์ของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) โดยบริษัท PricewaterhouseCoopers FAS Ltd. และรายงานผลการตรวจสอบสำหรับไตรมาสที่ 2 โดยฝ่ายตรวจสอบของธนาคารกรุงไทย รวมทั้งข้อสังเกตของคณะกรรมการกิจการฯ ที่เกี่ยวข้องกันข้อเท็จจริงทั้ง 3 ประการข้างต้น

1. การดำเนินการตามแผนฟื้นฟูระบบสถาบันการเงินในส่วนของธนาคารกรุงไทย

ผลการดำเนินการตามแผนฟื้นฟูระบบสถาบันการเงินที่รัฐบาลได้ประกาศเมื่อวันที่ 14 สิงหาคม 2542 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ในช่วงที่ผ่านมาปรากฏดังนี้

2.1 การแต่งตั้งคณะกรรมการธนาคารและกรรมการบริหารชุดใหม่ ธนาคารได้มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของคณะกรรมการและคณะกรรมการบริหารของธนาคารชุดใหม่เสร็จสิ้นตามแผนแล้ว โดยมีคณะกรรมการธนาคารจำนวน 10 คนและคณะกรรมการบริหาร 4 คน และคณะรัฐมนตรีได้ลงนามให้เพิ่มจำนวนกรรมการของธนาคารจาก 11 คนเป็น 15 คนตามที่กระทรวงการคลังเสนอ และกระทรวงการคลังได้ลงนามให้เพิ่มจำนวนกรรมการบริหารธนาคารจาก 4 คนเป็น 5 คนแล้ว แต่อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันคณะกรรมการของธนาคารได้ลาออกจาตำแหน่งจำนวน 9 คนเมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2542 คงเหลือเหลือเพียงนายสิงห์ ดังกิตสวัสดิ์ กรรมการผู้จัดการใหญ่เพียงท่านเดียว และในวันเดียวกันนั้น ธนาคารกรุงไทยโดยความเห็นชอบของทางการได้แต่งตั้งกรรมการธนาคารเป็นกรชั่วคราวจำนวน 5 คน ซึ่งประกอบด้วยผู้บริหารระดับสูงของธนาคารที่มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบฝ่ายงานหลักของธนาคาร ซึ่งทำให้ธนาคารกรุงไทยมีคณะกรรมการจำนวนทั้งสิ้น 6 คน ทั้งนี้ คณะกรรมการชั่วคราวสามารถพิจารณาอนุมัติธุรกรรมต่าง ๆ ของธนาคารได้ในระยะเวลาก่อนที่คณะกรรมการชุดใหม่จะได้รับการแต่งตั้งโดยที่ประชุมสามัญผู้ถือหุ้นในวันที่ 17 กันยายน 2542 โดยคณะกรรมการชั่วคราวได้กำหนดวัตถุประสงค์ว่าจะพิจารณาเฉพาะเรื่องการให้สินเชื่อ การปรับโครงสร้างหนี้ และเรื่องด่วนที่สุดอื่น ๆ เท่านั้น

2.2 การรับโอนสินทรัพย์ดีและหนี้ดีจากธนาคารกรุงเทพ พาณิชยการ ธนาคารกรุงไทยได้รับโอนสินทรัพย์ดีและหนี้ดีสิน ยกเว้นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้และเจ้าหนี้โดยสิทธิจากธนาคารกรุงเทพ พาณิชยการ เสร็จเรียบร้อยแล้วเมื่อวันที่ 13 พฤศจิกายน 2541 โดยได้รับโอนเงินฝากเป็นจำนวนประมาณ 24,000 ล้านบาท และรับโอนสินทรัพย์ดีเป็นจำนวน 7,646 ล้านบาทจากทั้งสิ้น 130,000 ล้านบาท

2.3 การรับโอนกิจการของธนาคารมหานคร ธนาคารกรุงไทยได้รับโอนสินทรัพย์เป็นในส่วนหนี้สิน (ยกเว้นเจ้าหนี้โดยสิทธิ) จำนวน 285,000 ล้านบาท รวมทั้งพนักงาน 3,468 คนและสาขาจำนวน 101 สาขามาจากธนาคารมหานครเสร็จสิ้นแล้ว

2.4 แผนปรับโครงสร้างองค์กรและการแปรรูปธนาคาร ธนาคารได้จัดทำแผนปรับโครงสร้างและการแปรรูปธนาคารเสร็จสิ้นตามที่แนบพื้นที่ประชุมสถาบันการเงินกำหนด และได้นำเสนอต่อกระทรวงการคลังแล้วเมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2541 และได้แก้ไขเพิ่มเติมแนวดังกล่าวตามข้อสังเกตของธนาคารแห่งประเทศไทย กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน และกระทรวงการคลัง เสร็จเรียบร้อยแล้วเมื่อวันที่ 18 มกราคม 2542 ซึ่งแผนปรับโครงสร้างดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2542 และธนาคารได้เริ่มดำเนินการตามแผนปรับโครงสร้างดังกล่าวเมื่อวันที่ 1 เมษายน 2542

2.5 การเพิ่มทุนของธนาคาร กองทุนฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินมีภาระที่จะต้องดำเนินการเพิ่มทุนให้แก่ธนาคารกรุงไทยเพื่อรองรับความเสี่ยงจากการดำเนินงานของธนาคารกรุงไทยและจากการรับมือสินทรัพย์จากธนาคารมททนครวมเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น 185,000 ล้านบาท ซึ่งกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินได้ดำเนินการเพิ่มทุนให้แก่ธนาคารกรุงไทยระยะแรกจำนวน 77,000 ล้านบาทเมื่อวันที่ 17 ธันวาคม 2541 สำหรับเงินเพิ่มทุนอีกจำนวน 108,000 ล้านบาทตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อเดือนมีนาคม 2542 นั้น ขณะนี้ (30 สิงหาคม 2542) ยังไม่สามารถดำเนินการเพิ่มทุนโดยวิธีการแปลงหนี้เป็นทุนให้เสร็จสิ้นได้ เนื่องจากกองทุนเพื่อการฟื้นฟู ต้องรายการกำหนดรูปแบบองค์กรและแนวทางในการแก้ไขปัญหานี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ที่ชัดเจนจากธนาคารกรุงไทย และต้องนำเสนอเข้าต่อคณะรัฐมนตรีในการแก้ไขเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขในการเพิ่มทุนให้แก่ธนาคารกรุงไทย

2.6 การกันสำรองหนี้จัดชั้น ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2542 ธนาคารกรุงไทยยังไม่สามารถที่จะดำเนินการกันเงินสำรองเพื่อยหนี้จัดชั้นตามเกณฑ์มาตรฐานปี 2543 ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดให้เสร็จสิ้นภายในปี 2542 ได้ เนื่องจากการเพิ่มทุนให้แก่ธนาคารกรุงไทยโดยกองทุนเพื่อการฟื้นฟู ยังไม่สามารถดำเนินการได้เสร็จสิ้น

2.7 การแปรรูปธนาคาร รัฐบาลได้มีข้อผูกพันไว้กับกองทุนการเงินระหว่างประเทศที่จะแปรรูปธนาคารกรุงไทยจนกว่ารัฐวิสาหกิจให้เป็นเอกชน โดยจะขายหุ้นที่ทางการถืออยู่ให้แก่ผู้ลงทุนเป็นจำนวนเกินกว่าร้อยละ 50 ภายในระยะเวลา 2 ปี (ภายในปี พ.ศ. 2543) ทั้งนี้ ธนาคารกรุงไทยจะได้กำหนดแนวทางในการแปรรูปและดำเนินการแปรรูปในช่วงระยะเวลาที่เหมาะสมและก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อธนาคาร ซึ่งคาดว่าจะจะต้องเลื่อนระยะเวลาออกไปเกินกว่าที่รัฐบาลกำหนด

2. แผนและกลยุทธ์การปรับโครงสร้างของธนาคารกรุงไทย

ธนาคารกรุงไทยได้จัดทำแผนปฏิบัติงานและกลยุทธ์การปรับโครงสร้างการบริหารของธนาคารโดยมีเป้าหมายสำคัญ 9 ประการ ได้แก่ การแก้ไขปัญหานี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้้อย่างเร่งด่วน การควบคุมกิจการกับธนาคารมททนครให้สมบูรณ์ภายในปี 2542 การดำรงเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงให้เกินกว่ามาตรฐานการกันสำรองสำหรับปี 2543 การกำหนดวิสัยทัศน์และกลยุทธ์การธุรกิจใหม่เพื่อให้เป็นธนาคารชั้นนำ การปรับองค์กรโดยแบ่งธุรกิจของธนาคารออกเป็นฝ่ายงานที่สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าและตลาดนั้น การสร้างมูลค่าได้อย่างต่อเนื่องจากگردำเนินงาน การเร่งรัดการปรับเปลี่ยนระบบงานของธนาคารเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน การนำระบบบริหารที่ทันสมัยมาใช้เพื่อสร้างความมั่นใจแก่ผู้ถือหุ้นและนักลงทุน และเพื่อเตรียมการใน

การแปรรูปธนาคารตามที่รัฐบาลผูกพันไว้กับกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ทั้งนี้ แผนปรับโครงสร้างดังกล่าวได้รับการอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังแล้วเมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2542

สำหรับลักษณะขององค์กรใหม่ของธนาคารกรุงไทยภายใต้แผนปรับโครงสร้างที่ได้รับอนุมัติแล้วนั้น มีลักษณะดังนี้

- 3.1 ธนาคารกรุงไทยจะจัดแบ่งโครงสร้างออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนงานธุรกิจ และส่วนงานสนับสนุน ซึ่งในส่วนงานธุรกิจจะจัดแบ่งสายงานตามประเภทกลุ่มของลูกค้าและการลงทุนออกเป็น 5 สายงาน โดยแต่ละสายงานจะสับบัญชีกำไรขาดทุนแยกต่างหากจากกัน และในส่วนงานสนับสนุนจะแบ่งออกเป็น 2 สายงาน เพื่อทำหน้าที่ในการกำหนด ควบคุม และประสานนโยบายสำคัญของธนาคาร รวมทั้งให้บริการกับสายงานธุรกิจต่าง ๆ แบบมีประสิทธิภาพด้วยต้นทุนต่ำ
- 3.2 การบริหารงานจะมีลักษณะเป็นการกระจายอำนาจการตัดสินใจไปยังผู้บริหารของแต่ละสายงาน ทั้งนี้ เพื่อเป็นการแบ่งอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบอย่างชัดเจน และช่วยลดขั้นตอนของสายบังคับบัญชาในธนาคารให้สั้นลง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความรวดเร็วในการปฏิบัติงาน
- 3.3 การติดตามผลการดำเนินงานจะกระทำโดยคณะกรรมการจัดการ 9 คณะ ได้แก่ คณะกรรมการนโยบายสินเชื่อ คณะกรรมการบริหารสินทรัพย์และหนี้สิน คณะกรรมการบริหารการลงทุน คณะกรรมการปรับโครงสร้างธนาคาร คณะกรรมการสินเชื่อที่มีปัญหา คณะกรรมการทรัพยากรบุคคล คณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะกรรมการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ และคณะกรรมการพัฒนาธุรกิจ ซึ่งคณะกรรมการจัดการจะอยู่ภายใต้การกำกับของกรรมการผู้จัดการใหญ่

4. การแก้ไขปัญหานี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารกรุงไทย

ปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้หนี้เป็นปัญหาที่มีความสำคัญมากที่สุดปัญหาหนึ่งของธนาคารกรุงไทย โดยตัวเลขหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ล่าสุด ณ เดือนเมษายน 2542 ซึ่งธนาคารกรุงไทยได้ประกาศอย่างเป็นทางการ ปรากฏว่าธนาคารกรุงไทยมีหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้จำนวน 393,484.1 ล้านบาทหรือคิดเป็นร้อยละ 59.3 ของสินเชื่อกทั้งหมด ซึ่งธนาคารกรุงไทยได้กำหนดนโยบายและมาตรการในการแก้ไขปัญหานี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ดังนี้

- 4.1 การจัดตั้งหน่วยงานพิเศษซึ่งเรียกว่า สายงานบริหารสินทรัพย์ (Asset Management Division) ขึ้นมาเพื่อรับผิดชอบสินทรัพย์ที่มีปัญหา (ลูกหนี้ที่ค้างชำระเกิน 6 เดือน) จากสายงานธุรกิจของธนาคารมาบริหารจัดการเป็นการเฉพาะ และภายหลังหากสามารถบริหารจัดการได้แล้วก็จะส่งคืนไปยังสายงานธุรกิจที่โอนมา ทั้งนี้ สายงานบริหารสินทรัพย์ได้เริ่มดำเนินงานเมื่อต้นเดือนเมษายน 2542
- 4.2 ขอบเขตการดำเนินงานของสายงานบริหารสินทรัพย์นั้น จะทำหน้าที่ในการบริหารจัดการลูกหนี้ทุกรายที่ค้างชำระเกินกว่า 6 เดือนขึ้นไป ยกเว้นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในส่วนของลูกค้ารายย่อยซึ่งจะอยู่ในการบริหารจัดการของสายงานธุรกิจขนาดเล็ก ทั้งนี้ ในเบื้องต้นปรากฏจำนวนลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ที่มียอดค้างชำระเกินกว่า 6 เดือนที่เป็นลูกค้ารายย่อยจำนวนประมาณ 48,500 ราย ลูกค้านิติกรกิจจำนวนประมาณ 6,700 ราย และลูกค้ารายใหญ่ประมาณ 1,500 ราย หรือรวมทั้งสิ้นประมาณ 56,700 รายจากจำนวนลูกหนี้ทั้งหมด 1 แสนกว่าราย

4.3 โครงสร้างของสายงานบริหารสินทรัพย์จะแบ่งออกเป็น 3 สายบริหาร ได้แก่ สายบริหารสินทรัพย์อสังหาริมทรัพย์ขนาดใหญ่ สายบริหารสินทรัพย์อสังหาริมทรัพย์ขนาดเล็ก และสายบริหารสินทรัพย์ธุรกิจ ภูมิภาค และได้มีการกระจายอำนาจการตัดสินใจไปยังหัวหน้าสายงานในการระดมหนี้กับลูกค้า โดยไม่ต้องขออนุมัติไปยังผู้บริหารระดับสูง

4.4 สำหรับการจัดตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์หรือ Asset Management Corporation ขณะนี้อยู่ในระหว่างการดำเนินการศึกษาถึงรูปแบบ ขั้นตอน และวิธีการที่เหมาะสม เพื่อขออนุมัติการจัดตั้งจากคณะรัฐมนตรี เนื่องจากการจัดตั้งบริหารสินทรัพย์ของธนาคารกรุงไทยเป็นการกระทำที่อยู่นอกเหนือจากแผนฟื้นฟูระบบสถาบันการเงินเมื่อวันที่ 14 สิงหาคม 2541 ประเด็นพิจารณาที่สำคัญและยังไม่สามารถหาคำตอบได้สำหรับการจัดตั้งบริหารสินทรัพย์ คือ สัดส่วนการถือหุ้นของธนาคารกรุงไทยในบริษัทบริหารสินทรัพย์ และราคาสินทรัพย์ที่จะโอนไปยังบริษัทบริหารสินทรัพย์ เพราะจะมิส่งผลกระทบต่อฐานะทางการเงินของธนาคารกรุงไทย และการเสียภาษีและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ อันเกิดขึ้นจากการบริหารสินทรัพย์

4.5 ผลการปรับโครงสร้างหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ที่ผ่านมา ธนาคารกรุงไทยได้ปรับปรุงโครงสร้างหนี้ตามระเบียบที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด มีรายละเอียดดังตาราง

ตารางผลงานการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธนาคารกรุงไทย

	ระหว่างปรับปรุงโครงสร้าง		ปรับปรุงโครงสร้างเสร็จแล้ว	
	ราย	ล้านบาท	ราย	ล้านบาท
ไตรมาส 4 ปี 2541	273	62,246	192	21,473
ไตรมาส 1 ปี 2542	99	14,703	153	24,108
ไตรมาส 2 ปี 2542	8,899	288,855	4,693	12,180
รวมทั้งหมด	9,271	365,804	5,038	57,761

หมายเหตุ : ปรับปรุงโครงสร้างเสร็จแล้ว หมายถึง การอนุมัติให้ปรับปรุงหนี้ การทำสัญญาปรับปรุงหนี้

ที่มา : ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)

5. รายงานตรวจสอบสินทรัพย์ของธนาคารกรุงไทยโดยบริษัท PricewaterhouseCoopers

ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ได้จ้างบริษัท PricewaterhouseCoopers FAS Ltd. ตามโครงการว่าจ้างที่ปรึกษาตรวจสอบหนี้โดยคุณภาพของธนาคาร เพื่อให้เข้ามามีส่วนร่วมตรวจสอบและประเมินหนี้โดยคุณภาพในส่วนของธนาคารกรุงไทยและธนาคารมหานคร และเพื่อประมาณการเงินกองทุนและการกันสำรองหนี้สงสัยจะสูญ โดยขอบเขตของงานที่จ้างนั้นกำหนดให้บริษัท PWC เข้ามาดำเนินการตรวจสอบหนี้ดีคุณภาพจากกลุ่มลูกค้าของธนาคารกรุงไทย ธนาคารออมสิน และธนาคารกรุงเทพ พาณิชย์การจำนวนหนึ่งโดยวิธีสุ่มตัวอย่าง ดำเนินการตรวจสอบการประเมินมูลค่าหลักทรัพย์ตามระบบมาตรฐานด้วยผู้เชี่ยวชาญ และดำเนินการทบทวนกระบวนการอนุมัติสินเชื่อ นโยบายและเอกสารในการอนุมัติสินเชื่อของธนาคารกรุงไทย และธนาคารมหานคร โดยผู้กำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติงานตั้งแต่วันที่ 21 ธันวาคม 2541 ถึงวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2542 ทั้งนี้ เพื่อให้ปฏิบัติให้เป็นไปตามเงื่อนไขและข้อกำหนดของธนาคารแห่งประเทศไทย

ธนาคารกรุงไทยตั้งว่าจ้างผู้ตรวจสอบบัญชีจากภายนอกเข้ามาตรวจสอบคุณภาพสินเชื่อ เพื่อให้ประกอบการกำหนดสูตรสำหรับการชดเชยการขาดรายได้และการแบ่งปันผลกำไรขาดทุนในอนาคต (Gain & Loss Sharing and Yield Maintenance) อันเนื่องมาจากการรับโอนสินทรัพย์ของธนาคารมหานคร

บริษัท PricewaterhouseCoopers FAS Ltd. ได้นำเสนอรายงานผลการดำเนินการตรวจสอบสินเชื่อตามสัญญาจ้างต่อที่ประชุมคณะกรรมการธนาคารกรุงไทยเมื่อวันที่ 14 มิถุนายน 2542 สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

5.1 ผลการตรวจสอบหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้

5.1.1 บริษัท PwC ได้ทำการตรวจสอบหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้โดยวิธีสุ่มตัวอย่างลูกหนี้รายใหญ่ของธนาคารกรุงไทยและธนาคารมหานครรวมทั้งสิ้นจำนวน 100 ราย คิดเป็นจำนวนร้อยละ 42 ของสินเชื่อรวม และลูกหนี้รายย่อยจำนวน 212 ราย โดยให้ข้อมูลเพียงวันที่ 30 พฤศจิกายน 2541

5.1.2 การตรวจสอบหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในส่วนของธนาคารกรุงไทยสามารถจัดชั้นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในส่วนสินเชื่อทางธุรกิจคิดเป็นร้อยละ 84.0 (หรือเท่ากับร้อยละ 60.9 ตามเกณฑ์การจัดชั้นหนี้ของธนาคารกรุงไทย) และในส่วนสินเชื่อลูกหนี้รายย่อยคิดเป็นร้อยละ 66.4 (หรือเท่ากับร้อยละ 66.3 ตามเกณฑ์การจัดชั้นหนี้ของธนาคารกรุงไทย) หรือรวมหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ทั้งหมดของธนาคารจะอยู่ในอัตราร้อยละ 75.2 ของสินเชื่อรวม สำหรับในส่วนของการตั้งกันสำรองหนี้สงสัยจะสูญของธนาคารกรุงไทย ผลการตรวจสอบสรุปว่าบริษัท PwC ได้เสนอแนะให้ธนาคารกรุงไทยตั้งสำรองหนี้สงสัยจะสูญจำนวน 394,249 ล้านบาทหรือคิดเป็นร้อยละ 52.6 และอย่างต่ำที่สุดธนาคารกรุงไทยจะต้องตั้งสำรองหนี้สงสัยจะสูญเป็นจำนวน 364,344 ล้านบาทหรือคิดเป็นร้อยละ 48.6

5.1.3 สาเหตุหลักที่ทำให้การจัดชั้นลูกหนี้และการตั้งสำรองหนี้สงสัยจะสูญของ PwC มีความแตกต่างจากของธนาคารกรุงไทย เนื่องจากในอดีตธนาคารกรุงไทยได้ใช้วิธีการนับระยะเวลาการหยุดชำระหนี้เป็นหลัก แต่ธนาคารแห่งประเทศไทยและ PwC ได้ใช้วิธีการวิเคราะห์ความสามารถในการชำระหนี้ของลูกหนี้โดยประเมินจากกระแสเงินสด ผลกำไรในอดีต เงินทุนหมุนเวียน ความเสี่ยงทางอุตสาหกรรม ประวัติการชำระคืนหนี้ แนวโน้มในอนาคต ความสามารถของผู้บริหาร อำนาจการต่อรองของกิจการ สภาพการแข่งขัน คุณภาพของสินทรัพย์ การสนับสนุนของหุ้นส่วน เป็นหลัก และการวิเคราะห์มูลค่าของหลักทรัพย์นั้น PwC ได้พิจารณาจากสภาพและลักษณะของสินทรัพย์มากกว่ามูลค่าของสินทรัพย์ ณ วันที่ทำการประเมินราคา

5.2 ผลการศึกษาขั้นตอนการให้สินเชื่อในอดีต

5.2.1 หลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์แฟ้มสินเชื่อจำนวน 20 แฟ้มจากการสุ่มตัวอย่างกลุ่มผู้กู้รายใหญ่ 20 กลุ่มจากกลุ่มลูกหนี้ชั้นนำของธนาคารกรุงไทยและธนาคารมหานครจำนวน 240 กลุ่ม ซึ่งแบ่งเป็นกลุ่มลูกหนี้ของธนาคารกรุงไทยจำนวน 10 กลุ่มและของธนาคารมหานคร 10 กลุ่มนั้น PwC ได้พิจารณาตามเกณฑ์ต่าง ๆ ได้แก่ ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ในการให้สินเชื่อ ตารางการชำระหนี้คืนและการประเมินความสามารถในการชำระหนี้ ความเพียงพอของหลักประกัน รายงานการติดต่อลูกค้าและความถี่ของการติดต่อลูกค้า การตรวจสอบความน่าเชื่อถือของลูกค้า การ

ตรวจสอบมาตรฐานในการตรวจสอบประจำปี การตรวจสอบวิเคราะห์หนี้ที่มีอยู่ก่อนการอนุมัติสินเชื่อเพิ่มเติม การกำหนดวงเงินสินเชื่อและต้นทุนทางการเงิน การวิเคราะห์ผลกระทบของสัญญาปี 2000 ต่ออุตสาหกรรมกลุ่มบริษัทของลูกหนี้ การตรวจสอบการมีอยู่และความสมบูรณ์ของเอกสารการกู้ยืมและเอกสารที่เกี่ยวข้อง การวิเคราะห์ฐานะและข้อมูลทางการเงินของลูกหนี้ การจัดชั้นหนี้และขั้นตอนในการอนุมัติสินเชื่อ โดยธนาคารมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาขั้นตอนการให้สินเชื่อในอดีต เพื่อให้ทราบถึงสภาพปัญหาการให้สินเชื่อในอดีต ซึ่งจะนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขกระบวนการและขั้นตอนการให้สินเชื่อและการบริหารสินเชื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล และเพื่อให้มาตรฐานใหม่นั้นสามารถป้องกันมิให้สภาวะหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เกิดขึ้นดังเช่นในอดีตที่ผ่านมา

5.2.2 จากการตรวจสอบชั้นตอนสินเชื่อ PWC พบว่าฝ่ายสินเชื่อและการให้สินเชื่อของธนาคารกรุงไทยในอดีตมีจุดอ่อนอยู่มาก ซึ่งจุดอ่อนสำคัญที่พิจารณาได้จากแฟ้มสินเชื่อส่วนใหญ่ที่ตรวจสอบมีดังนี้

- ไม่ปรากฏรายละเอียดของวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนและเพียงพอของการขยวงเงินสินเชื่อที่ได้ให้ไว้ ซึ่งโดยทั่วไปวัตถุประสงค์มักระบุว่าเป็นเงินทุนหมุนเวียน โดยไม่คำนึงถึงประเภทของสินเชื่อและ/หรือธุรกิจของลูกหนี้
- ไม่มีตารางกำหนดการชำระคืน หรือการขังเกี่ยวกับแหล่งที่มาของเงินที่ชำระคืนหนี้
- ให้ความเชื่อมั่นกับหลักประกันมาเกินควร และพิจารณาความเพียงพอของหลักประกันโดยมิได้คำนึงถึงความสามารถในการจ่ายชำระคืนหนี้
- เกิดความไม่เหมาะสมของประเภทสินเชื่อเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการใช้เงินสินเชื่อของลูกหนี้
- ไม่มีการวิเคราะห์และอธิบายเชิงลึกเกี่ยวกับการกำหนดประเภทวงเงินสินเชื่อ
- ไม่มีหลักฐานการเชื่อมโยงหนี้กัน เพื่อประเมินคุณภาพของการบริหารสภาพของธุรกิจและหลักประกัน
- ไม่มีระบบการติดต่อกับลูกหนี้เป็นระยะ สำหรับลูกหนี้ทุกราย
- ไม่มีหลักฐานการตรวจสอบความน่าเชื่อถือ ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานจัดลำดับคุณภาพสินเชื่อ ธนาคารของลูกหนี้ หรือแหล่งเงินทุนจากภายนอกอื่น ๆ
- ไม่มีหลักฐานเกี่ยวกับการตรวจสอบรายปีของสินเชื่อทั้งหมดที่ได้ให้กับลูกหนี้
- ข้อมูลทางการเงินปัจจุบันของลูกหนี้ไม่ครบถ้วน
- สำหรับธนาคารมหานคร มีการอนุมัติวงเงินสินเชื่อใหม่เพื่อจ่ายชำระวงเงินสินเชื่อเดิมโดยมิได้มีการตรวจสอบสถานะและศักยภาพในการชำระหนี้ในปัจจุบันของลูกหนี้
- สำหรับเงินกู้ต่างประเทศ ไม่มีการจัดเก็บเอกสารหลักฐานที่จำเป็นสำหรับข้อมูลต่าง ๆ เช่น ต้นทุนของสินเชื่อ ต้นทุนในการบริหารสินเชื่อรวมถึงค่าใช้จ่ายในการบริหาร ต้นทุนความเสี่ยงที่อาจเกิดการขาดทุน และประเภทของเงินตราต่างประเทศ

- ไม่ปรากฏหลักฐานการวิเคราะห์ลูกหนี้ในด้านต่าง ๆ เช่น ความเสี่ยงเกี่ยวกับสัญญาปี ค.ศ.2000 ระเบียบด้านสิ่งแวดล้อม การวิเคราะห์แนวโน้มของอุตสาหกรรม ผลกระทบจากบริษัทอื่นในเครือของลูกหนี้ และประเภทของลูกหนี้ตามการจัดจำแนกของธนาคารแห่งประเทศไทย
- ในหลายกรณีการเบิกจ่ายเงินเกิดขึ้นก่อนการอนุมัติสินเชื่อ
- ในหลายกรณีการเบิกจ่ายเงินเกิดขึ้นก่อนที่กระบวนการทางเอกสารการให้สินเชื่อต่าง ๆ จะจัดทำเสร็จสมบูรณ์
- ในหลายกรณีวงเงินจำนวนของหลักประกันสูงกว่าราคาประเมิน และวงเงินสินเชื่อที่อนุมัติสูงกว่ามูลค่าของหลักประกัน
- เอกสารเกี่ยวกับหลักทรัพย์ไม่สมบูรณ์หรือสูญหาย
- ไม่มีระบบเตือนล่วงหน้าเพื่อระบุถึงสินเชื่อที่มีปัญหาก่อนที่จะมีการหยุดชำระหนี้
- ไม่มีการดำเนินการหรือมีการดำเนินการติดตามทวงถามน้อยมากเมื่อมีการหยุดการชำระหนี้

5.2.3 นอกเหนือจากข้อบกพร่องที่ปรากฏจากการตรวจสอบสินเชื่อด้วยวิธีสุ่มตัวอย่างจากลูกหนี้จำนวน 20 กลุ่มตามข้อ 5.2.2 แล้ว จากผลการสอบทานกลุ่มลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ตามที่ PwC จัดชั้นและได้คัดเลือกไว้จำนวน 240 กลุ่ม ยังชี้ให้เห็นถึงความบกพร่องต่าง ๆ ดังนี้

- ไม่มีสารบัญชควบคู่เอกสารที่ต้องมี รวมถึงเอกสารข้อมูลอื่นที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวผู้กู้
- ไม่มีการทำการตรวจสอบเพื่อให้เกิดความแน่ใจว่าได้มีการขอและรับข้อมูลทางการเงินที่เป็นปัจจุบันแล้ว
- ไม่มีเอกสารเกี่ยวกับต้นทุนของการกู้ยืมเงินตราต่างประเทศ รวมไปถึงเหตุผลในการใช้อัตราดอกเบี้ยที่ตกลงกัน ตัวอย่างเช่น ในกรณีที่กำหนดดอกเบี้ยในอัตรา MLR ไม่มีเอกสารแสดงผลในการกำหนดส่วนลดเช่นนั้น
- ไม่มีหลักฐานเอกสารแสดงการวิเคราะห์ความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศของสินเชื่อที่เป็นเงินตราต่างประเทศในหลาย ๆ กรณี ซึ่งจากการตรวจสอบพบว่าประเภทธุรกิจของผู้กู้ยืมไม่ได้บันทึกอย่างถูกต้องในคำขอสินเชื่อ
- ขาดเอกสารทางด้านสินเชื่อและหลักทรัพย์ค้ำประกัน ซึ่งเข้าใจว่าเอกสารสัญญาทั้งหมดได้จัดเก็บไว้ที่แผนกกฎหมายหรือฝ่ายอำนาจสินเชื่อ ดังนั้นแฟ้มสินเชื่อจึงไม่ได้แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับสัญญากู้ยืมเงินซึ่งเจ้าหน้าที่สินเชื่อนำมาใช้อ้างอิงได้
- การอนุมัติวงเงินสินเชื่อเกินกว่าราคาประเมินของหลักทรัพย์สินเชื่อที่จำนองเอาไว้
- ไม่มีเอกสารหลักฐานแสดงการวิเคราะห์ทางการเงินสำหรับผู้กู้ทุกราย ในลักษณะของการเปรียบเทียบรายปี รวมถึงการเทียบกับผู้ยืมรายอื่นใน

ประเภทอุตสาหกรรมเดียวกัน และเพิ่มสินเชื่อบริษัทใหญ่ไม่มีข้อมูลทางการเงินที่เป็นปัจจุบันของผู้กู้

- ธนาคารมิได้ปฏิบัติตามนโยบายสินเชื่อสำหรับผู้กู้ประเภท “ลูกค้านโยบาย” เพิ่มสินเชื่อบริษัทผู้กู้ประเภทนี้ถูกจัดเก็บแยกต่างหาก และไม่สมบูรณ์โดยมีข้อมูลและรายละเอียดการวิเคราะห์ที่น้อยมาก
- มีการรวมหนี้หรือการปรับโครงสร้างหนี้ ยังผลให้มีการโยกย้ายสินทรัพย์จากธุรกิจที่มีรายได้ไปสู่บริษัทผู้ถือหุ้น (Holding Company) ที่ไม่ได้ดำเนินการ

5.2.4 PwC ได้สรุปผลการตรวจสอบขั้นตอนการให้สินเชื่อในอดีตไว้ดังนี้

- ธนาคารกรุงไทยและธนาคารมหานครขาดการปฏิบัติการและการบริหารด้านสินเชื่อที่ต่อเนื่อง
- เกิดปัญหาขึ้นในทุกขั้นตอนของกระบวนการสินเชื่อ ซึ่งปัญหาที่สรุปไว้ไม่ได้จำกัดเพียงแต่ส่วนงานสินเชื่อส่วนใดส่วนหนึ่ง แต่ครอบคลุมถึงระบบการจัดการสินเชื่อในทุกระดับ อาทิ งานจัดเตรียมเอกสาร การวิเคราะห์ความเสี่ยง การอนุมัติสินเชื่อ การกำกับดูแลและติดตามผล การตรวจสอบ และการติดตามหนี้
- ขาดระบบสารสนเทศที่จะให้ข้อมูลแก่ผู้บริหารได้อย่างเพียงพอ
- ขาดการควบคุมดูแล การกำกับตรวจสอบ ตลอดจนการให้การฝึกอบรมแก่พนักงานที่เกี่ยวข้องอย่างเพียงพอ ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งของการปฏิบัติงานที่บกพร่องโดยพนักงาน
- การให้สินเชื่อเป็นไปในลักษณะของการมอมแมมในแง่ข้อมูลที่ดีแทนที่จะเป็นไปในลักษณะของการใช้หลักความระมัดระวังและความรอบคอบในแง่ของผู้ให้กู้ยืม กล่าวคือ เป็นการอาศัยการวิเคราะห์เชิงปริมาณ โดยปราศจากการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ
- เรื่องที่ต้องดำเนินการอย่างเร่งด่วน คือ การจัดโครงสร้างของฝ่ายสินเชื่อใหม่ทั้งระบบ การกำหนดนโยบายและพิธีการให้สินเชื่อที่ชัดเจน การพัฒนาระบบสารสนเทศที่เหมาะสม และการริเริ่มการศึกษอบรมพนักงานสินเชื่อ ตลอดจนการจัดสรรทรัพยากรบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพ

5.3 ผลการตรวจสอบระบบสารสนเทศ

5.3.1 ผลการตรวจสอบระบบสารสนเทศของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)

ปรากฏว่าในปัจจุบันธนาคารกรุงไทยยังขาดระบบสารสนเทศที่เพียงพอสำหรับการประกอบธุรกิจธนาคารพาณิชย์ และระบบสารสนเทศที่มีอยู่นั้นไม่อาจสร้างความน่าเชื่อถือให้เกิดขึ้นได้อย่างไรก็ตาม ธนาคารกรุงไทยได้รับทราบถึงปัญหาดังกล่าวและได้เริ่มดำเนินการปรับปรุงแก้ไขไปบ้างแล้ว

5.3.2 ธนาคารกรุงไทยประสบกับความยุ่งยากในการจัดเตรียมข้อมูลสรุปและรายละเอียดเกี่ยวกับเงินที่กู้ยืม ซึ่งข้อมูลดังกล่าวถือเป็นข้อมูลที่ธนาคารชั้นนำของโลกให้ความสำคัญ

และเป็นข้อมูลอันจำเป็นสำหรับการจัดการดำเนินการให้ผู้มีเงินอย่างมีประสิทธิภาพ การปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ และสำหรับการตรวจสอบของผู้ตรวจสอบบัญชีภายนอกโดยไม่มีเงื่อนไข ซึ่งปัญหาความยุ่งยากที่เกิดขึ้นนั้น ได้แก่ การขาดรายละเอียดอันจำเป็นเพื่อระบุถึงปัจจัยเสี่ยง การขาดทุนที่เป็นไปได้ และวิธีปฏิบัติในการเรียกเงินคืน ในรายงานที่จัดเตรียมให้กับ PwC ความไม่สามารถของธนาคารกรุงไทยในการจัดเตรียมรายละเอียดของเงินกู้ที่ธนาคารหยุดรับรายได้ตามเกณฑ์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดให้แก่ PwC และความสามารถของธนาคารกรุงไทยในการจัดทำข้อมูลของลูกค้าหนี้เงินกู้ทั้งระบบได้

5.3.3 เนื่องจากข้อจำกัดของระบบสารสนเทศของธนาคารกรุงไทย เป็นเหตุให้ PwC ไม่สามารถตรวจสอบได้ว่าข้อมูลเกี่ยวกับผู้กู้ภายในกลุ่ม วงเงินที่รับอนุมัติ ยอดหนี้ที่ค้างชำระ และข้อมูลเกี่ยวกับหลักประกันนั้นมีความสมบูรณ์หรือไม่ แต่อย่างไรก็ตาม จากการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลเท่าที่ได้รับโดยกระทบยอดกับยอดเงินตามงบดุลของธนาคาร ซึ่งจากการกระทบยอดดังกล่าวพบว่าไม่มีข้อผิดพลาดหลายประการ โดยยอดเงินตามรายงานของระบบสารสนเทศมีความแตกต่างจากยอดเงินตามงบดุลมากถึง 13.5 พันล้านบาท และจากการตรวจสอบความถูกต้องของตัวเลขรายการที่ไม่ใช่เงินสด โดยกระทบยอดระหว่างตัวเลขในงบดุลและตัวเลขในรายงานสรุปที่ธนาคารกรุงไทยได้จัดเตรียมไว้ ปรากฏว่ายอดเงินตามรายงานของระบบสารสนเทศมีความแตกต่างจากยอดเงินตามงบดุลมากถึง 30.1 พันล้านบาท

6. รายงานผลการตรวจสอบสำหรับไตรมาสที่ 2 โดยฝ่ายตรวจสอบของธนาคารกรุงไทย

จากการแถลงข่าวกระทรวงการคลัง ฉบับที่ 99/2542 ลงวันที่ 22 สิงหาคม 2542 ร่วมกันระหว่างนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังที่ระบุว่า การดำเนินงานของธนาคารกรุงไทยนั้นมีการควบคุมการตรวจสอบโดยฝ่ายตรวจสอบภายในของธนาคารอยู่เป็นปกติ และจากคำชี้แจงของกรรมการผู้จัดการใหญ่ของธนาคารกรุงไทย ก็ได้ยืนยันว่ามีการจัดทำรายงานผลการตรวจสอบขึ้นจริง ทั้งนี้ จากการพิจารณาเอกสารรายงานผลการตรวจสอบสำหรับไตรมาสที่ 2 (สิ้นสุดวันที่ 30 มิถุนายน 2542) โดยฝ่ายตรวจสอบของธนาคารกรุงไทยซึ่งได้ทำการตรวจสอบการปฏิบัติงานของสาขาและหน่วยงานต่าง ๆ ของธนาคารทั้งภายในและต่างประเทศอย่างกว้างขวาง ปรากฏสาระสำคัญดังนี้

6.1 ระบบการควบคุมภายใน จากผลการตรวจสอบปรากฏว่าหน่วยงานในสำนักงานใหญ่และสาขาของธนาคาร มักจะพบว่ามีการปฏิบัติงานไม่ถูกต้องอันเป็นสาเหตุที่ทำให้ธนาคารเสียหาย เนื่องจากการทุจริตและปฏิบัติงานบกพร่องเกิดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลการตรวจสอบในด้านการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดหนี้สิน การจัดเก็บและควบคุมดูแลรับผิดชอบเอกสารการให้สินเชื่อพบว่าเกิดความบกพร่องในหลายประการ เช่น ทะเบียนหลักทรัพย์ของลูกค้ายัดทำไม่เป็นปัจจุบัน สาขาจัดเก็บเอกสารเพิ่มลูกหนี้รายตัวไม่ครบถ้วน ไม่ได้ทำการตรวจสอบสภาพและประเมินราคาหลักทรัพย์ประกันใหม่สำหรับลูกหนี้รายที่ไม่ชำระตามกำหนดหรือรายที่ตรวจสอบสภาพครบ 5 ปีแล้ว และไม่ได้นำการปรับปรุงยอดหนี้ของลูกหนี้ที่ดำเนินคดีถึงที่สุดแล้วให้ถูกต้องตามคำพิพากษา

6.2 ยอดสินทรัพย์จัดชั้น จากผลการตรวจสอบปรากฏว่าธนาคารกรุงไทยมีสินทรัพย์ด้วยคุณภาพหรือหนี้ที่ขาดการชำระเกินกว่า 3 เดือนขึ้นไปอยู่ในอัตราร้อยละ 71.95 หรือจำนวน 724,322 ล้านบาทจากยอดสินเชื่อรวมทั้งหมด 1,006,609 ล้านบาท รายละเอียดดังนี้

ตารางแสดงยอดสินทรัพย์จัดชั้นของธนาคารกรุงไทย (ณ 30 มิถุนายน 2542)

สินทรัพย์จัดชั้น	จำนวนเงิน (ล้านบาท)	อัตราร้อยละ
ปกติ	269,434	26.77
กล่าวถึงพิเศษ	12,853	1.28
ต่ำกว่ามาตรฐาน	15,141	1.50
สงสัย	39,476	3.92
สงสัยจะสูญ	669,705	66.53
สูญ	-	-
รวมทั้งสิ้น	1,006,609	100.00

หมายเหตุ : ข้อมูลสินทรัพย์จัดชั้นจากส่วนตรวจสอบและวิเคราะห์สินทรัพย์จัดชั้น ฝ่ายตรวจสอบและฝ่ายสอบทานสินเชื่อ

6.3 การเกินเงินสำรองสำหรับสินทรัพย์จัดชั้น จากผลการตรวจสอบพบว่า เพียงวันที่ 30 มิถุนายน 2542 ธนาคารกรุงไทยมีภาระที่ต้องเกินเงินสำรองทั้งสิ้น 429,911 ล้านบาท เงินสำรองที่ธนาคารมีอยู่จำนวน 166,506 ล้านบาท เงินสำรองที่ธนาคารจะต้องทยอยกันให้ครบตามเงื่อนไขของธนาคารแห่งประเทศไทยอยู่ที่จำนวน 176,705 ล้านบาท ซึ่งธนาคารมีเงินสำรองต่ำกว่าเกณฑ์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดอยู่คิดเป็นจำนวน 10,199 ล้านบาท

7. ข้อสังเกต

จากกรพิจารณาเอกสารรายงานการตรวจสอบธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) โดยบริษัท PricewaterhouseCoopers FAS Ltd. รายงานผลการตรวจสอบภายในโดยฝ่ายตรวจสอบของธนาคารกรุงไทย และเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งจากข้อมูลที่ได้รับการชี้แจงโดยผู้ที่เกี่ยวข้องต่อที่ประชุมคณะกรรมการกิจการฯ เป็นจำนวน 2 ครั้ง คณะกรรมการกิจการฯ มีข้อสังเกตเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่ปรากฏดังนี้

7.1 เอกสารรายงานผลการตรวจสอบหนี้ด้วยคุณภาพของธนาคารกรุงไทยโดยบริษัท PricewaterhouseCoopers FAS Ltd. ตามที่ปรากฏนั้น เป็นเอกสารที่ใช้ประกอบการบรรยายสรุปผลการตรวจสอบให้แก่คณะกรรมการธนาคารกรุงไทยได้รับทราบเมื่อวันที่ 14 มิถุนายน 2542 และทางบริษัท PwC ได้มีการส่งมอบเอกสารรายงานผลการตรวจสอบฉบับสมบูรณ์จำนวน 4 เล่มความหนาประมาณ 200 หน้า ให้แก่คณะกรรมการบริหารของธนาคารด้วยแล้ว ทั้งนี้ หากพิจารณาประกอบกับระยะเวลาในการปฏิบัติงานของ PwC ที่ได้กำหนดไว้ คือ ตั้งแต่วันที่ 21 ธันวาคม 2541 ถึงวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2542 แล้ว คณะกรรมการกิจการฯ สามารถสรุปได้ว่ารายงานผลการตรวจสอบหนี้ด้วยคุณภาพของธนาคารกรุงไทยโดยบริษัท PwC ตามที่ปรากฏเป็นเช่นนั้น เป็นรายงานผลการศึกษาค้นคว้าฉบับสมบูรณ์ภายใต้ขอบเขตของงานที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการตรวจสอบ มิใช่เป็นเพียงรายงานผลการศึกษาเบื้องต้น

ทั้งนี้ ในการบรรยายสรุปนั้นได้กระทำระหว่างบริษัท PwC และคณะกรรมการของธนาคาร และคณะกรรมการธนาคารได้มีมติให้ส่งมอบเอกสารรายงานผลการตรวจสอบไปยังฝ่ายจัดการระดับสูงให้รับทราบ ตามมติดังกล่าวถูกเปลี่ยนแปลงโดยฝ่ายเลขานุการโดยได้กำหนดให้ฝ่ายจัดการที่ประสงค์จะรับเอกสารต้องทำหนังสือขออนุมัติจากคณะกรรมการธนาคารเป็นการเฉพาะราย และไม่ปรากฏว่าฝ่ายจัดการได้ทำหนังสือขอรับเอกสารรายงานของบริษัท PwC จากคณะกรรมการแต่อย่างใด

7.2 ภายหลังจากที่คณะกรรมการธนาคารของไทยได้รับฟังการบรรยายสรุปผลการตรวจสอบหนี้ด้วยคุณภาพของธนาคารโดยบริษัท PwC แล้วได้มีมติมอบหมายให้คณะกรรมการบริหารธนาคารกรุงไทยดำเนินการว่าจ้างบริษัท PwC ให้ดำเนินการตรวจสอบสินเชื่อและลูกหนี้ของธนาคารในขอบเขตที่กว้างขวางและลึกซึ้งมากขึ้น เพื่อที่จะได้ทราบถึงปัญหาและข้อบกพร่องในการดำเนินงานด้านสินเชื่อของธนาคารกรุงไทยในอดีตที่ละเอียด ชัดเจน และครอบคลุมมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นการเน้นย้ำว่าคณะกรรมการธนาคารกรุงไทยได้รับทราบถึงรายงานฉบับสมบูรณ์ของบริษัท PwC และมีความเชื่อมั่นในผลการดำเนินงานด้านการตรวจสอบสินเชื่อของบริษัท PwC รวมทั้งมีความตั้งใจที่จะแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องผิดพลาดของงานด้านสินเชื่อที่เกิดขึ้นอดีต ซึ่งการที่คณะกรรมการธนาคารได้มีมติให้บริษัท PwC ดำเนินการตรวจสอบอีกครั้งหนึ่งนั้น มิใช่เกิดความไม่สมบูรณ์ในการตรวจสอบหนี้ด้วยคุณภาพของธนาคารโดยบริษัท PwC ดังที่บางฝ่ายเข้าใจ

7.3 คณะกรรมาธิการ เชื่อว่าผู้บริหารระดับสูงของธนาคารกรุงไทยในอดีตได้เคยอนุมัติสินเชื่อกินขอบอำนาจไปก่อนโดยไม่มีการชี้แจงเป็นเอกสารและโดยที่ยังมีได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการธนาคาร เนื่องจากรองผู้จัดการใหญ่ของธนาคารกรุงไทย 2 ท่านได้ยอมรับว่าผู้บริหารระดับสูงของธนาคารกรุงไทยในอดีตได้เคยพิจารณาอนุมัติสินเชื่อให้แก่ลูกค้าเกินกว่าขอบเขตอำนาจที่มีอยู่ ทั้งนี้เนื่องจากเกิดความจำเป็นเร่งด่วนในการอนุมัติสินเชื่อแต่ไม่สามารถเรียกประชุมคณะกรรมการธนาคารได้ทัน ดังนั้น ผู้บริหารระดับสูงจึงได้หารือกับกรรมการบางท่านด้วยวาจาและได้ดำเนินการอนุมัติสินเชื่อไปก่อน แล้วจึงนำสินเชื่อที่อนุมัติเกินขอบอำนาจนั้นมาให้คณะกรรมการธนาคารพิจารณาเพื่อให้สัตยาบัน ทั้งนี้ การอนุมัติสินเชื่อไปก่อนในลักษณะดังกล่าวได้เคยเกิดขึ้นมามากกว่า 10 ครั้งนับย้อนหลังไปเมื่อปี พ.ศ. 2536 แต่อย่างไรก็ตาม การศึกษาของบริษัท PwC ยังไม่ได้ครอบคลุมถึงการตรวจสอบความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการอนุมัติสินเชื่อที่เกินขอบอำนาจไปก่อนในลักษณะดังกล่าว

7.4 คณะกรรมาธิการ เชื่อว่ารายงานการตรวจสอบหนี้ด้วยคุณภาพของธนาคารกรุงไทยโดยบริษัท PwC นั้นสามารถสะท้อนถึงข้อบกพร่องในขั้นตอนการให้สินเชื่อและการบริหารสินเชื่อของธนาคารกรุงไทยและมีความน่าเชื่อถือได้ในระดับหนึ่ง เนื่องจากบริษัทได้ทำการสุ่มคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยพิจารณาจากทั้งกลุ่มสินเชื่อที่มีมูลค่าสูงและกลุ่มสินเชื่อที่มีมูลค่าต่ำ ซึ่งสามารถเป็นตัวแทนของสินเชื่อทั้งหมดได้ แต่อย่างไรก็ตาม คณะกรรมาธิการ เห็นพ้องกับบางฝ่ายที่กล่าวว่าผลการศึกษามารายงานของบริษัท PwC ครั้งนั้น ยังไม่อาจใช้เป็นข้อสรุปถึงระบบการให้สินเชื่อโดยรวมทั้งหมดของธนาคารกรุงไทยได้เนื่องจากมีขอบเขตในการศึกษาที่จำกัด แต่ผลการศึกษาดังกล่าวถือเป็นเครื่องบ่งชี้อันสำคัญเป็นอย่างยิ่งถึงความบกพร่องที่เกิดขึ้นในพิธีการด้านสินเชื่อและระบบสารสนเทศของธนาคารกรุงไทย ดังนั้น คณะกรรมาธิการ จึงเห็นควรสนับสนุนให้คณะกรรมการธนาคารกรุงไทยดำเนินการว่าจ้างบริษัท PwC ให้ทำการตรวจสอบสินเชื่อทุกลayerของธนาคารกรุงไทยโดยอิสระอย่างเต็มที่เพื่อให้ได้บทสรุปในแนวกว้างและแนวลึกต่อไป แต่ทั้งนี้ คณะกรรมาธิการ ยังเป็น

กังวลเกี่ยวกับระบบสารสนเทศของธนาคารกรุงไทย ที่อาจไม่สามารถให้รายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับสินเชื่อและลูกค้าทุกรายอย่างครบถ้วนแก่บริษัท PwC เพื่อตรวจสอบได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในส่วนของ “ลูกค้านโยบาย” ดังเช่นที่เคยปรากฏมาแล้ว อีกทั้งจากรายงานผลการตรวจสอบภายในของธนาคารเองก็ปรากฏชัดเจนถึงข้อบกพร่องในขั้นตอนพิธีการด้านสินเชื่อและการจัดเก็บเอกสารในหลายประการ และมีความสอดคล้องกับรายงานผลการตรวจสอบของบริษัท PwC

7.5 คณะกรรมาธิการฯ มีความกังวลเกี่ยวกับปัญหานี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารกรุงไทยเป็นอย่างมาก เนื่องจากปรากฏตามรายงานผลการตรวจสอบของบริษัท PwC ว่าธนาคารกรุงไทยมีหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ลูกหนี้ที่ธุรกิจและลูกหนี้รายย่อยรวมประมาณร้อยละ 75.2 ของสินเชื่อบริษัท ซึ่งธนาคารมีการดำเนินการสำรวจค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญเป็นจำนวนเงินประมาณ 364 - 394 พันล้านบาท และแม้ว่าฝ่ายจัดการของธนาคารกรุงไทยจะได้ประกาศตัวเลขหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ล่าสุดของธนาคาร ณ เดือนมิถุนายน 2542 ว่ามีจำนวน 393,484.1 ล้านบาทหรือคิดเป็นร้อยละ 59.3 ของสินเชื่อบริษัทรวมก็ตาม แต่ตัวเลขหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ดังกล่าวก็ยังคงอยู่ในอัตราส่วนที่สูงมากเมื่อเทียบกับธนาคารพาณิชย์อื่น และจากรายงานผลการตรวจสอบภายในของธนาคารปรากฏว่า ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2542 ธนาคารกรุงไทยมีหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้สูงถึงร้อยละ 71.95 หรือคิดเป็นจำนวน 724,322 ล้านบาท อันเป็นเหตุให้ธนาคารกรุงไทยไม่สามารถกันสำรองได้ตามเกณฑ์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด โดยมียอดเงินกันสำรองขาดอยู่ 10,199 ล้านบาท ซึ่งยอดรวมหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารกรุงไทยจากการตรวจสอบภายในที่ครอบคลุมกลุ่มลูกหนี้และสาขาของธนาคารอย่างกว้างขวาง รวมทั้งภาระในการกันสำรองของธนาคารกรุงไทย มีความสอดคล้องใกล้เคียงกับจำนวนหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้และการการกันสำรองที่ตรวจสอบพบโดยบริษัท PwC

7.6 คณะกรรมาธิการฯ มีความเป็นห่วงอย่างมากในการประเมินหนี้ของธนาคารกรุงไทย เนื่องจากธนาคารสามารถดำเนินการประเมินหนี้ไปได้เพียงประมาณ 90,000 ล้านบาทจากยอดหนี้ที่มีปัญหาที่สูงถึง 724,322 ล้านบาท และไม่มีข้อมูลยืนยันว่าลูกหนี้ที่สามารถประเมินหนี้ได้และจะกลับกลายมาเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในอนาคตอีกหรือไม่ และหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ที่เหลืออยู่นั้นเป็นกลุ่มลูกหนี้ที่อาจประสบปัญหาในการปรับโครงสร้างหนี้ เพราะเป็นลูกหนี้ในลักษณะของ Syndicate Loan และบางส่วนเป็นลูกหนี้ที่ไม่มีความสามารถในการชำระหนี้แทบจะสิ้นเชิง อีกทั้งการประเมินหนี้โดยการลดหนี้บางส่วนให้แก่ลูกหนี้ของธนาคารกรุงไทยหรือธนาคารพาณิชย์ของรัฐ ยังเป็นสิ่งที่ไม่สามารถกระทำได้ เนื่องจากข้อจำกัดทางด้านกฎหมายที่ปรากฏในพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ

7.7 คณะกรรมาธิการฯ มีความเป็นกังวลต่อความเสียหายที่จะเกิดขึ้นกับกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาสถาบันการเงินในอนาคต อันเนื่องจากการเข้าเพิ่มทุนให้กับธนาคารกรุงไทย เพราะปัจจุบันกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาสถาบันการเงินต้องประสบกับภาวะขาดทุนจากการเข้าช่วยเหลือทางการเงินแก่บริษัทเงินทุน 56 แห่งที่ถูกปิดการดำเนินงานกิจการไปแล้ว เป็นจำนวนประมาณ 6.4 แสนล้านบาท และอาจต้องประสบกับภาวะขาดทุนจากการเข้าเพิ่มทุนให้แก่ธนาคารกรุงไทย เนื่องจากมีการประมาณการกันว่าควรเพิ่มทุนให้แก่ธนาคารกรุงไทยอีกจำนวน 185,000 ล้านบาท ตามแผนฟื้นฟูระบบสถาบันการเงินนั้น อาจไม่เป็นการเพียงพอที่จะรองรับความเสียหายที่เกิดขึ้นกับธนาคารกรุงไทยได้ และอาจจำเป็นต้องทำการเพิ่มทุนเพิ่มเติมอีกจำนวน 150,000 ล้านบาทในอนาคต ทั้งนี้ จากการคาดการณ์ของผู้บริหารระดับสูงของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาสถาบันการเงิน

สถาบันการเงิน คาดว่ากองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินจะขาดทุนจากการเข้าช่วยเหลือสถาบันการเงินทั้งระบบประมาณ 1 ล้านล้านบาท

7.8 คณะกรรมาธิการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ 171/2542 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการธนาคารพาณิชย์เพื่อสอบสวนข้อเท็จจริงนั้น มีความไม่ชัดเจนในด้านอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการธนาคารพาณิชย์ เนื่องจากอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการธนาคารพาณิชย์ตามที่กำหนดไว้ในข้อ 1 ได้กำหนดให้คณะกรรมการฯ ดำเนินการสอบสวนหาข้อเท็จจริงในกรณีปัญหาธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่ชัดเจนในกรณีและเหตุการณ์ที่อ้างถึงข้างต้น โดยให้สอบสวนหาข้อเท็จจริงให้ครอบคลุมหน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องทั้งในด้านเชิงนโยบายและการปฏิบัติ ซึ่งกรณีและเหตุการณ์ที่อ้างถึงข้างต้นนั้น หมายถึง การที่ได้มีการเปิดเผยและเผยแพร่ข้อมูลและเอกสารรายงานซึ่งจัดทำโดยบริษัท PwC เกี่ยวกับการสอบทานหน้าที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารกรุงไทย ซึ่งอาจเข้าใจได้ว่าคำสั่งดังกล่าวมิได้มีวัตถุประสงค์เพื่อทำการตรวจสอบฐานะและการดำเนินงานของธนาคารกรุงไทยตามอำนาจหน้าที่ของผู้ตรวจการธนาคารพาณิชย์ที่กำหนดไว้ในมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. 2505 ซึ่งใช้เป็นฐานในการออกคำสั่งนี้ หากแต่มีวัตถุประสงค์เพื่อทำการตรวจสอบการรั่วไหลของข้อมูลและเอกสารการตรวจสอบของบริษัท PwC เท่านั้น ทั้งนี้ ผู้เข้าชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ จากทั้งกระทรวงการคลัง และธนาคารกรุงไทยก็ไม่สามารถให้คำตอบอย่างชัดเจนถึงวัตถุประสงค์ในการแต่งตั้งผู้ตรวจการธนาคารพาณิชย์ในครั้งนี้ได้

7.9 คณะกรรมาธิการฯ มีความเห็นว่าการแก้ไขปัญหาธนาคารกรุงไทยวิธีการเพิ่มทุนจำนวนมากเพียงอย่างเดียวนั้น นอกจากจะไม่สามารถแก้ไขปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ได้สำเร็จแล้ว ยังส่งผลให้ราคาหุ้นของธนาคารกรุงไทยบิดเบือนดัชนีราคาหลักทรัพย์ที่ทำการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์อีกด้วย เนื่องจากมีจำนวนเงินทุนจดทะเบียนเป็นสัดส่วนที่สูงมากในตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งผลที่เกิดขึ้นนั้นย่อมกระทบด้านจิตวิทยาต่อความเชื่อมั่นในการตัดสินใจของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของทั้งนักลงทุนชาวไทยและชาวต่างประเทศได้

8. ข้อเสนอแนะ

จากการพิจารณาศึกษาถึงสภาพปัญหาและข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับธนาคารกรุงไทยในช่วงที่ผ่านมา คณะกรรมาธิการฯ เห็นควรเสนอแนะหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาธนาคารกรุงไทยอย่างเร่งด่วนดังนี้

8.1 คณะกรรมาธิการฯ เห็นพ้องกับข้อเสนอแนะของบริษัท PwC ที่ได้เสนอแนะให้ธนาคารกรุงไทยปรับปรุงโครงสร้างการบริหารขององค์กร และโครงสร้างในด้านพิธีการอนุมัติสินเชื่อและการบริหารสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ให้มีความเหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นเกี่ยวกับการกำหนดกรอบนโยบายและคู่มือการปฏิบัติงานด้านสินเชื่ออย่างละเอียดและชัดเจน รวมทั้งการพัฒนากระบวนการตรวจสอบภายในของธนาคาร ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการอนุมัติสินเชื่อและกระบวนการตรวจสอบภายในของธนาคาร

8.2 คณะกรรมาธิการฯ เห็นว่าแนวทางการแก้ไขปัญหาของธนาคารกรุงไทยในขณะนี้ คือ การมุ่งเน้นในด้านการประណพินและการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ โดยจะต้องยอมรับความเสี่ยง

บางส่วนที่จะต้องเกิดขึ้นจากการลดหนี้ และจะต้องสร้างกระบวนการทางกฎหมายที่ชัดเจนและรัดกุม เพื่อเป็นการให้อำนาจแก่คณะกรรมการของธนาคารหรือคณะกรรมการสินเชื่อของธนาคารสามารถทำการลดหนี้ได้ตามความจำเป็นและเหมาะสมโดยไม่เป็นการผิดต่อกฎหมาย เนื่องจากการกำหนดเป็นนโยบายของรัฐบาลในลักษณะของมติคณะรัฐมนตรี ย่อมไม่เป็นหลักประกันที่เพียงพอสำหรับผู้บริหารธนาคารว่าจะไม่ถูกดำเนินคดีในภายหลังสำหรับส่วนสูญเสียที่เกิดขึ้นจากการปรับลดหนี้ที่เหมาะสมและมีเหตุผล

8.3 คณะกรรมาธิการ เห็นว่าปัญหาที่เกิดขึ้นกับธนาคารกรุงไทยนั้นมีสาเหตุสำคัญมาจากความบกพร่องในด้านการจัดการ ดังจะเห็นได้จากการที่คณะกรรมการของธนาคารในอดีตส่วนใหญ่เป็นเจ้าหน้าที่ของภาครัฐ ซึ่งขาดความรู้และประสบการณ์ในการบริหารธนาคารพาณิชย์ ขาดความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการธุรกิจ อีกทั้งการที่ธนาคารกรุงไทยขาดกรรมการผู้จัดการใหญ่มาเป็นระยะเวลานานเป็นระยะเวลาเกือบ 9 เดือน ทำให้ในช่วงที่ผ่านมาเกิดความสับสนและขาดการกำหนดนโยบายสำหรับฝ่ายจัดการที่ชัดเจน ดังนั้น การแต่งตั้งคณะกรรมการธนาคารชุดใหม่ในวันที่ 17 กันยายน 2542 นี้ ภาครัฐในฐานะผู้ถือหุ้นใหญ่ควรให้ความสำคัญต่อคุณสมบัติของบุคคลที่จะมาดำรงตำแหน่งกรรมการของธนาคาร โดยต้องมาจากบุคคลในหลากหลายสาขาอาชีพทั้งทางด้านการเงินการธนาคาร ผู้มีประสบการณ์ด้านธุรกิจ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ผู้มีประสบการณ์ด้านการบริหารสินทรัพย์ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ทั้งนี้ การบริหารงานธนาคารกรุงไทยเป็นไปตามมาตรฐานสากลของการบริหารกิจการธนาคารพาณิชย์

8.4 คณะกรรมาธิการ เห็นว่าการแก้ไขปัญหของธนาคารกรุงไทยและธนาคารพาณิชย์ของรัฐบาลอื่น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะดัดแปลงนโยบายโดยเฉพาะธนาคารแห่งประเทศไทย กระทรวงการคลัง และกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน จะต้องมีการประสานงานและร่วมแรงร่วมใจในการแก้ไขกันอย่างใกล้ชิดและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เนื่องจากภาพความขัดแย้งระหว่างผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงานผู้รับผิดชอบ นอกจากจะทำให้ขนาดของปัญหาลุกลามใหญ่โตแล้ว ยังก่อให้เกิดความไม่เชื่อมั่นในภาพรวมของการแก้ไขปัญหสถาบันการเงินทั้งระบบต่อนักลงทุนจากทั้งภายในและต่างประเทศอีกด้วย

8.5 คณะกรรมาธิการ เห็นว่าคณะผู้ตรวจการธนาคารพาณิชย์ที่ได้รับการแต่งตั้งขึ้นตามคำสั่งกระทรวงการคลังที่ 171/2542 นั้นควรที่จะเร่งรัดทำการตรวจสอบฐานะการดำเนินงานและความบกพร่องของการบริหารการปล่อยสินเชื่อและการติดตามสินเชื่อในอดีตของธนาคารกรุงไทย ซึ่งประเด็นข้อเท็จจริงเหล่านี้ย่อมเป็นหัวใจสำคัญที่สุดที่จะนำไปสู่การแก้ไขรากเหง้าแห่งปัญหาของธนาคารกรุงไทยได้สำเร็จ ทั้งนี้ กระทรวงการคลังสมควรพิจารณาแต่งตั้งบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในด้านเศรษฐกิจ การบริหารธนาคารพาณิชย์ และผู้ตรวจสอบบัญชีซึ่งเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายเข้าเป็นคณะกรรมการเพิ่มเติม และสมควรที่จะเปิดเผยรายงานของการตรวจสอบให้แก่ผู้ถือหุ้น ทูกรายและสาธารณชนได้รับทราบ

8.6 คณะกรรมาธิการ เห็นว่าการแก้ไขปัญหของธนาคารกรุงไทยให้สำเร็จลุล่วงนั้น นอกจากจะต้องสร้างมาตรฐานในการบริหารจัดการในด้านต่าง ๆ ให้ได้มาตรฐานแล้ว ยังจะต้องส่งเสริมให้เกิดความโปร่งใสในการแก้ไขปัญหและการบริหารจัดการธนาคารกรุงไทยในอนาคต ดังนั้น การนำหลักการบริหารจัดการที่ดี (Good Governance) เข้ามาใช้ในการสร้างกลไกให้แก่ผู้ถือหุ้นข้างน้อยได้มีโอกาสแต่งตั้งตัวแทนของตนเข้าไปเป็นผู้ถือหุ้น หรือเข้าไปหาตรวจสอบความเคลื่อนไหวใน

การบริหารงานของธนาคารได้โดยสะดวกนั้น รวมทั้งมีระบบการตรวจสอบจากผู้ตรวจสอบอิสระภายนอกเข้าทำการตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอ นั้น จะสร้างความเชื่อมั่นและนำพาธนาคารกรุงไทยก้าวไปสู่การเป็นธนาคารชั้นนำของประเทศได้ในอนาคต และเห็นสมควรให้ธนาคารกรุงไทยจัดจ้างบริษัท PwC ทำการตรวจสอบการบริหารงานและการปล่อยสินเชื่อของธนาคารกรุงไทยอย่างละเอียดในทุกระดับ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่แท้จริงในการประกอบการตัดสินใจแก้ไขปัญหาของธนาคารโดยคณะกรรมการหรือรัฐบาลได้อย่างถูกต้อง

9. บทสรุป

ปัญหาของธนาคารกรุงไทยนั้นถือเป็นปัญหาที่มีความสำคัญและมีผลกระทบต่อความมั่นคงของระบบสถาบันการเงิน และมีผลกระทบต่อความเชื่อมั่นในนโยบายการแก้ไขปัญหาระบบสถาบันการเงินของรัฐบาลอย่างมาก เนื่องจากธนาคารกรุงไทยเป็นธนาคารพาณิชย์ของรัฐที่มีขนาดใหญ่ที่สุด และเป็นธนาคารที่ประสบปัญหาทั้งทางด้านประสิทธิภาพและความโปร่งใสในการบริหารงานและพิธีการสินเชื่อ ด้านจำนวนลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก และปัญหาทางด้านระบบสารสนเทศ

จากการสอบทานสินทรัพย์ด้วยคุณภาพและขั้นตอนการให้สินเชื่อของบริษัท PricewaterhouseCoopers FAS Ltd. และรายงานผลการตรวจสอบภายในซึ่งจัดทำขึ้นโดยฝ่ายตรวจสอบของธนาคารกรุงไทย ปรากฏผลสอดคล้องกันว่าธนาคารกรุงไทยมีจำนวนหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้หรือหนี้จัดชั้นต่ำกว่ามาตรฐานขึ้นเป็นคิดเป็นอัตราสูงกว่าร้อยละ 70 ของสินเชื่อรวมหรือกว่า 700,000 ล้านบาท การเกินสำรอง ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2542 นั้นธนาคารกรุงไทยไม่สามารถที่จะเกินสำรองหนี้จัดชั้นได้ครบถ้วนตามเกณฑ์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด ซึ่งตัวเลขดังกล่าวขัดแย้งกับตัวเลขที่ธนาคารกรุงไทยได้ประกาศอย่างเป็นทางการอย่างมีนัยสำคัญ

อีกทั้งการตรวจสอบขั้นตอนการให้สินเชื่อของธนาคารกรุงไทยในอดีต ผลปรากฏว่าเกิดความบกพร่องขึ้นในพิธีการด้านสินเชื่อแทบทุกขั้นตอน ตั้งแต่การจัดเตรียมรายละเอียดและการวิเคราะห์ผู้ขอสินเชื่อ การพิจารณาสินเชื่อ การอนุมัติสินเชื่อ การจัดเก็บรวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการให้สินเชื่อและหลักประกัน การติดตามการชำระหนี้คืนจากลูกหนี้ รวมทั้งการประเมินฐานะการชำระหนี้ของลูกหนี้ ซึ่งความบกพร่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนอกจากจะแสดงให้เห็นถึงความไร้ประสิทธิภาพและประสิทธิภาพการเฝ้าระวังของคณะกรรมการในการบริหารจัดการกิจการธนาคารพาณิชย์แล้ว ยังอาจสะท้อนให้เห็นถึงความไม่สุจริตหรือขาดความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ด้านสินเชื่อของธนาคารและผู้บริหารที่เกี่ยวข้องบางส่วนในทุกระดับ

การพิจารณาศึกษาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับฐานะและการดำเนินงานของธนาคารกรุงไทยในอดีต โดยคณะกรรมการฯ ในครั้งนี้ ถือเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการฯ ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 และตามมติของที่ประชุมวุฒิสภา โดยคณะกรรมการฯ มีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อศึกษาให้ทราบถึงข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่ปรากฏเป็นข่าวและสร้างความลับสนให้กับสังคม อันจะนำไปสู่ผลสำเร็จและความโปร่งใสในการแก้ไขปัญหของธนาคารกรุงไทย มิได้มีวัตถุประสงค์ที่จะมุ่งเอาความผิดต่อบุคคลกลุ่มใดคณะใด ซึ่งเป็นสิ่งที่อยู่นอกเหนืออำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการฯ

คณะกรรมการสิทธิการฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการสิทธิการฯ ฉบับนี้ จะสามารถเป็นเครื่องกระตุ้นให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องตระหนักถึงข้อเท็จจริงของปัญหาที่เกิดขึ้น และร่วมมือปรองดองกันในการตรวจสอบและแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว จริงจัง โปร่งใส และเป็นธรรม ที่สุด เนื่องจากหากปล่อยความเสียหายขยายวงกว้างและเรื้อรังมากขึ้นแล้ว ไม่เพียงแต่ประชาชนผู้ ผากเงินเท่านั้นที่จะต้องเป็นผู้ได้รับความเสียหาย หากแต่ประชาชนผู้เสียภาษีอากรทั้งประเทศไม่ว่า ในปัจจุบันหรือลูกหลานในอนาคตก็ต้องรับภาระในความเสียหายที่เกิดขึ้นดังกล่าวด้วย

Legislative Institutional Repository of Thailand

นายจิรายุทธ์ วสุรัตน์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ

กระผม นายจิราวุธ วัชรรัตน์ สมาชิกวุฒิสภา ในนามของประธานกรรมการวิสามัญศึกษาและติดตามการแก้ไขปัญหาวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศ **ว่านประจักษ์** ที่เคารพ **คุณ** ก่อนอื่นกระผมขออนุญาตแก่คำผิดในหน้าที่ ๓ ข้อ ๔.๑ และ ๔.๕ บริษัทไพรซ์วอเตอร์เฮาส์คูเปอร์ส จำกัด (PricewaterhouseCoopers FAS Ltd.) และที่นายกำจร สติรกุลไม่ได้มาชี้แจงกับกรรมการฯ ขออนุญาตแก่คำผิด **และ** ท่านประธานฯ ที่เคารพ **ว่านประจักษ์** คณะกรรมการวิสามัญ ได้ศึกษาข้อเท็จจริงและความคืบหน้าในการแก้ไขปัญหาของธนาคารกรุงไทย ซึ่งแบ่งออกเป็น ๓ ส่วนใหญ่ ๆ ส่วนแรก **คือ** หน้าที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ส่วนที่ ๒ **คือ** ช่องว่างทางในการบริหารและการจัดการ และส่วนที่ ๓ คือการปล่อยสินเชื่อกับหนี้หลักในอดีต เหตุผลที่คณะกรรมการทำการศึกษการแก้ไขปัญหาของธนาคารกรุงไทยนั้นก็ลงจะมีเหตุผลใหญ่ ๆ อยู่ ๓ - ๔ ประเด็นด้วยกัน **คือ**

ประเด็นแรก คือการเป็นภาระหนี้ที่ที่สำคัญของคณะกรรมการการที่จะติดตาม
ความคืบหน้าในการแก้ไขปัญหาสถาบันการเงินของประเทศ ธนาคารกรุงไทยนั้นเป็น
ธนาคารซึ่งมีขนาดใหญ่ที่สุดในประเทศไทย มีส่วนแบ่งในตลาดหลักทรัพย์เฉพาะ
ส่วนของสถาบันการเงินสูงถึง ๒๕ เปอร์เซ็นต์ และหลังจากเงินทุนในครั้งนี้อีก
๘๘๐,๐๐๐ ล้านบาทแล้ว ยอดส่วนแบ่งของตลาดหลักทรัพย์ของธนาคารกรุงไทย
อาจจะมีส่วนหรือสัดส่วนถึง ๘ หรือ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ จากประมาณ ๒ ล้านล้านบาท
ในอัตราส่วนของตลาดทั้งระบบ เพราะฉะนั้นอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นกับธนาคารกรุงไทย
ก็จะมีผลต่ออินเดกซ์ (Index) ของประเทศอย่างมาก การแก้ไขปัญหาของธนาคารกรุงไทย
นั้น ถ้าเมื่อแก้ไขได้ก็จะทำให้การแก้ไขทั้งระบบง่ายขึ้น

ประเด็นที่ ๒ เป็นการติดตามมาตรการ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๑ ซึ่งมีมาตรการ
แนชดในการแก้ไขปัญหาของธนาคารกรุงไทยอยู่ด้วย

ประเด็นที่ ๓ ถ้าความเสียหายเกิดขึ้นกับธนาคารแห่งนี้ เงินทั้งหมดเป็นเงิน
ของภาคีอากร เพราะฉะนั้นประชาชนก็คงจะมีส่วนที่จะรับผิดชอบและรับรู้ ไม่ได้มีอคติกับ
ใครรายใดรายหนึ่ง

จากการศึกษาแล้วทางกรรมาธิการพบประเด็นที่สำคัญ ๆ ๓ - ๔ ประเด็น
ด้วยกันซึ่งอยู่ในรายงานเรียบเรียงแล้ว

ประเด็นแรก ที่อยากจะหยิบยกก็ถือประเด็นเรื่องของหนี้ซึ่งไม่ก่อให้เกิด
รายได้ จากตัวเลขซึ่งบริษัทไพรซ์วอเตอร์เฮาส์คูเปอร์สได้เสนอ หลังจากทำการสำรวจนั้นได้
บอกว่า ในภาคธุรกิจนั้นมีสินเชื่อบริษัทประมาณ ๘๔ เปอร์เซ็นต์ ในด้านธุรกิจขนาดเล็ก
และขนาดกลาง มีหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ประมาณ ๖๖.๔ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งค่อนข้างจะ
คล้ายคลึงและตรงกันกับการตรวจสอบภายในของธนาคารเอง ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖
ไว้ว่า มีหนี้ซึ่งไม่ได้ชำระ ถึงระยะเวลา ๓ เดือน สูงถึง ๗๑.๕๕ เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่ฝ่าย
บริหารของธนาคารกรุงไทยชี้แจงตัวเลขว่า มีหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ประมาณ
๕๙.๓ เปอร์เซ็นต์ ข้อสังเกตที่น่าพิจารณาก็คือว่า จะเป็น ๕๙ เปอร์เซ็นต์ จะเป็น
๗๑ เปอร์เซ็นต์ จะเป็น ๘๐ เปอร์เซ็นต์ สิ่งที่สำคัญก็คืออะไรซึ่งเกิน ๕๐ เปอร์เซ็นต์เป็นเรื่อง
ซึ่งอยู่ในภาวะอันตรายทั้งสิ้น และที่อันตรายยิ่งกว่านั้นก็ถือว่า ตัวเลขหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิด
รายได้มันยังเจริญเติบโตทุกเดือน

ประเด็นที่ ๒ ~~หนี้~~เรื่องของการสำรองหนี้จัดชั้น จากการศึกษามากของบริษัท
ไพรซ์วอเตอร์เฮาส์ คาดว่าน่าจะมีการสำรองประมาณ ๓๖๔,๐๐๐ ล้านบาท ถึง
๓๖๔,๐๐๐ ล้านบาท จากการตรวจสอบภายในของธนาคารกรุงไทยเองระบุว่า ควรจะมีหนี้
สำรอง ควรจะจัดสำรองหนี้ประมาณ ๔๒๕,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งสูงกว่าที่พีดับเบิลยูซี (PWC)
ได้ทำการศึกษา แต่ฝ่ายบริหารคาดว่าจะมีการสำรองเพียง ๑๑๕,๐๐๐ ล้านบาท ตรงนี้
ความหมายมาก มีความหมายว่าเงิน ๑๘๐,๐๐๐ ล้านบาทที่ใส่เข้าไปนั้น ณ ปัจจุบันนี้ก็อาจ
จะไม่พอกับการกันสำรองจัดชั้นหนี้ เพราะฉะนั้นเป็นเรื่องภาระของประชาชนเช่นเดียวกัน

เพราะถ้า ๑๕๐,๐๐๐ ล้านบาทไม่พอแล้วจะต้องเพิ่มเข้าไปอีกเท่าไร ยกตัวอย่างง่าย ๆ ถ้า
 กระผมไปถือหุ้นบริษัทไหนสักบริษัทหนึ่ง แล้วฝ่ายจัดการบอกว่าต้องเพิ่มทุน เราก็คงอยาก
 รู้ว่าเพิ่มทุนครั้งนี้แล้วหุ้นเพียงพอหรือเปล่า ถ้าหุ้นยังไม่มีความชัดเจนว่า เพิ่มไปแล้วเพื่อ
 ให้อยู่ได้เพียงสิ้นปีนี้ แล้วต่อจากนั้นต้องเพิ่มอีก ก็คงเป็นกรณีที่ผู้ถือหุ้นก็จะต้องตัดสินใจ
 ลำบากในการที่จะตัดสินใจในเรื่องนี้

เรื่องต่อไปนี้เป็นเรื่องของพิธีการทางด้านสินเชื่อ ซึ่งจากการตรวจสอบ
 ของบริษัทไพรซ์วอเตอร์เฮาส์ และการตรวจสอบภายในของธนาคารกรุงไทยเองระบุไว้ว่า
 มีข้อบกพร่องและไร้ประสิทธิภาพ ซึ่งเรื่องนี้ก็เป็นเรื่องที่น่าแปลก ในขณะผู้บริหารเองก็
 ยอมรับว่ามีข้อบกพร่องจริง ด้วยนโยบายในอดีตซึ่งต้องการที่จะเป็น ๑ ของธนาคารใน
 ประเทศไทย มีการออกคำสั่งว่าลูกค้า ๒๐ รายที่สูงที่สุดในทุกจังหวัดต้องเป็นลูกค้าของ
 ธนาคารกรุงไทย เหล่านี้ก็นำไปสู่การหละหลวมในการปล่อยสินเชื่อ เหล่านี้ก็นำไปถึง
 ความเสียหายที่เกิดขึ้น นอกจากนั้นแล้วยังพบว่า ในการปล่อยสินเชื่อนั้นยังมีเพิ่มพิเศษ ซึ่ง
 เรียกว่า สินเชื่อนโยบาย ซึ่งคณะกรรมการอยากที่จะเห็นการตรวจสอบให้ชัดเจนว่า
 สินเชื่อ นโยบายนั้นเกินสินเชื่อ นโยบายของรัฐหรือของกลุ่มคน

ส่วนสำคัญประเด็นที่ ๓ ที่เกิดขึ้นก็คือการขาดความชัดเจนของคณะ
 ผู้ตรวจการซึ่งได้รับการแต่งตั้งขึ้นจากกระทรวงการคลัง มี ๓ ส่วนในคณะผู้ตรวจการ
 ซึ่งความจริงแล้วธนาคารแห่งประเทศไทยก็มีสำนักงานตรวจสอบอยู่ชัดเจนแล้ว

ส่วนแรกก็คือองค์ประกอบ ในเมื่อองค์ประกอบทั้ง ๔ หน่วยงาน ๓ หน่วยงาน
 จากธนาคาร อดีตมาจากธนาคารแห่งประเทศไทยทั้งสิ้น ธนาคารแห่งประเทศไทยมีหน้าที่
 ที่จะตรวจสอบ เพราะฉะนั้นก็เกิดปัญหาคือว่า อะไรก็ตามที่ตรวจสอบพบมันก็กลับไปถึง
 ธนาคารแห่งประเทศไทยอีกเช่นเดียวกัน

ในประเด็นนี้มี ๑ ~~หน้า~~ มาจากธนาคารแห่งประเทศไทย และอีก ๑ ~~หน้า~~ มาจากธนาคาร
ภาคเอกชน ซึ่งมีการทำนิติกรรมร่วมกันอยู่กับธนาคารแห่งนี้เป็นประจำ ส่วนที่ ๒ ก็คือ
เรื่อง ~~ของ~~ อำนาจและหน้าที่ คณะกรรมการผู้ตรวจสอบชุดนี้ไม่มีอำนาจที่จะเอาผิดกับใคร
และ ~~ก็~~ ยังไม่มีหน้าที่ที่ชัดเจนที่ระบุไว้ว่า มาตรวจสอบอะไร ดูเหมือนว่าจะตรวจสอบ
ข้อมูลซึ่งหลุดออกไปเสียมากกว่า เพราะฉะนั้นก็คงเป็นเรื่องของความโปร่งใส ในเมื่อ
การตรวจสอบจะต้องรายงานให้ ~~ให้~~ รัฐมนตรี ~~เป็นผู้~~ ทราบ รัฐมนตรีถึงเป็นผู้ทราบ
แต่ผู้เดียว สุดท้ายกระผมขอขึ้นชื่อว่า รายงานของบริษัทไพรชวอเตอร์เฮาส์นั้นเป็น
ฉบับที่สมบูรณ์ตามข้อตกลงซึ่งบริษัทไพรชวอเตอร์เฮาส์มีอยู่กับธนาคารกรุงไทยได้
เสร็จสิ้นสมบูรณ์แล้ว ไม่มีส่วนอื่นใดที่บริษัทไพรชวอเตอร์เฮาส์จะต้องส่งให้ ~~ให้~~
ธนาคารกรุงไทยตามข้อสัญญาตกลงว่าจ้างอีกแล้ว การที่ ~~ขอ~~ ~~ให้~~ กระแสหลักดัน
เรื่อง ~~ว่า~~ ความไม่โปร่งใส หรือการทำงานซึ่งไม่เป็นมาตรฐานของบริษัทดังกล่าว
ขออนุญาตกราบเรียนว่า เป็นบริษัทหนึ่งในห้าของโลก ขออนุญาตกราบเรียนว่า
เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่บาทลี เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่ประเทศสโลวีเนียในปัจจุบันนี้ เวิลด์แบงก์
(World Bank) และไอเอ็มเอฟ (IMF) ก็ได้ว่าจ้างบริษัทนี้ เพราะฉะนั้นจะไม่เป็นผล ~~คือ~~
ก็ทำประเทศไทยเลย ถ้าจะมีการกล่าวหากันเช่นนั้น

สุดท้ายคณะกรรมการมีความเห็นว่า การแก้ไขปัญหารัฐกิจนั้น
ต้องมีความจริงจังและมีความจริงใจ ข้อมูลที่ถูกต้องที่โปร่งใส เฉพาะอย่างยิ่งข้อมูล
ของฐานการเงินที่แท้จริงมีความสำคัญมากกับการแก้ไขปัญหาวิกฤต หากข้อมูลต่าง ๆ
นั้นยังถูกปิดบังอยู่ ก็ไม่เชื่อว่า จะมีการแก้ไขไปในทิศทางที่ถูกต้องได้ คณะกรรมการ
มุ่งที่จะเห็นข้อเท็จจริงในการแก้ไขปัญหานี้ได้เปิดเผยออกมาสู่สาธารณชน มิได้มีความ
มุ่งหวังที่จะเอาผิดกับบุคคลใดบุคคลหนึ่ง และไม่ใช่เป็นเรื่องการเมือง แต่เป็นเรื่อง
ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจโดยตรง คณะกรรมการมีความหวังว่า การศึกษานี้จะทำให้
รายงานต่าง ๆ โปร่งใดยิ่งขึ้น เป็นพื้นฐานในการแก้ไขปัญหานี้เพื่อฟื้นฟูธนาคารกรุงไทย
ต่อไป สุดท้ายขอขอบพระคุณผู้ปรารถนาดีต่อประเทศชาติ ซึ่งได้กรุณาส่งเอกสาร
และข้อมูลต่าง ๆ มาให้อยู่ตลอดเวลา และขอให้กำลังใจ แต่เสียใจอย่างยิ่งซึ่งต่อการ

คุกคามทางสิทธิและเสรีภาพของบุคคล คณะบุคคล และสื่อมวลชน โดยพยายามไม่ให้ประชาชนได้รับทราบข้อมูลที่แท้จริง ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณปภิตครับ

นายปภิต พัฒนกุล : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
 กระผม ปภิต พัฒนกุล สมาชิกวุฒิสภา ~~ท่านประธานฯ~~ ครับ กระผมกราบเรียน
 ท่านประธานฯ ว่า กระผมจะอภิปรายเกี่ยวกับรายงานฉบับนี้ได้ไหมครับ

ประธานวุฒิสภา : เรื่องนี้ให้แต่เพียงคณะกรรมการพิจารณาเขาชี้แจง
 ประกอบ เพราะว่า ไม่ได้อยู่ในวาระเพื่อพิจารณา คงอภิปรายกันต่อไปไม่ได้

นายปภิต พัฒนกุล : กระผมเรียนถามท่านประธานฯ แค่นี้ ถ้าอภิปราย
 ไม่ได้ก็ไม่ใช่ไร ~~อะไร~~ ซึ่งจริง ๆ แล้วกระผมได้ตรวจสอบดูรายงานแล้วก็เห็นว่า ได้ทำมา
 ทุกแง่ทุกมุมและมีความสมบูรณ์ และกระผมคิดว่า มีสิ่งหนึ่งซึ่งอยากจะได้รับการเรียน
 ต่อที่ประชุมนี้ก็คือว่า ทำอย่างไรที่จะแก้ไขระบบสถาบันการเงิน ขอให้มีความต่าง ๆ
 รวมทั้งการแก้ไขกฎหมาย ซึ่งกระผมเคยเรียกร้องหลายครั้งให้แก้ไขกฎหมายธนาคาร
 แห่งประเทศไทย กฎหมายธนาคารพาณิชย์ เพราะธนาคารแห่งประเทศไทยมีหน้าที่
 กำกับตรวจสอบธนาคารพาณิชย์ แม้กรูไทยเป็นธนาคารของรัฐ ภาระความรับผิดชอบ
 ไม่เพียงแต่คณะผู้บริหารเท่านั้น

ประธานวุฒิสภา : คุณปัทมศรี ^{คุณปัทมศรี} เป็นเรื่องซึ่งสาธารณชนจะรับรู้
จากรายงานของคณะกรรมการฯ ^{คุณปัทมศรี} ว่า เราไม่ได้ปิดบังข้อมูล ^{คุณปัทมศรี} ข้อมูล ^{คุณปัทมศรี} นี้เราเปิดเผย
ทั่วไปอยู่แล้ว

นายปจิต พัฒนกุล : คือถ้าอภิปรายในประเด็นนี้ไม่ได้ในวาระนี้ที่
ไม่เป็นไร ^{คุณปัทมศรี} ~~ห้ามประธานฯ~~ ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ~~คุณปัทมศรี~~ เกี่ยวกับรายงานนี้ผมได้รับทราบมีความเศร้า
สลดใจว่า กรรมการหลายท่านในคณะกรรมการวิสามัญชุดนี้ได้ถูกเจ้าหน้าที่ของรัฐ
เข้าไปตรวจสอบเอาที่เชิงวัดเป็นกรณีพิเศษ ตรวจแม้กระทั่งว่า รายงานทำบุญนั้นได้ทำบุญ
จริงหรือไม่ ไปตรวจสอบถึงวัด ผมก็หวังว่า การตรวจสอบนั้นจะเป็นการตรวจสอบตาม
ปกติของหน่วยงาน มิใช่เป็นการตรวจสอบอันเนื่องมาแต่การทำรายงานนี้ เพราะมีฉะนั้น
บ้านเมืองก็จะเท่ากับไม่ได้อยู่ในความชอบธรรมที่จะใช้อำนาจกันโดยไม่ชอบธรรม ผมหวัง
ว่าคงจะไม่เกิดเหตุการณ์อย่างนั้นขึ้น

~~คุณปัทมศรี~~ ท่านสมาชิกฯ ครับมีเรื่องอื่นที่เราควรจะดำเนินการเสียก่อน
ที่จะได้ดำเนินไปตามระเบียบวาระอยู่เรื่องหนึ่ง คือระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องอื่น ๆ ซึ่ง
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จะขอขยายเวลาออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก
๓๐ วัน ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๔ มีท่านผู้ใดจะขัดข้องที่จะหยิยกเรื่องนี้ขึ้น
พิจารณาก่อนไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

สำนักงานคณะกรรมการ 03723	
เลขที่	
วันที่	๕๖ ๓ ๖ ๕๕
เวลา	๙.๕๐ น.

ที่ ๒๐๕๓/๒๕๕๒

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอขยายเวลาการพิจารณาพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
(ฉบับที่ ...) พ.ศ. (การขึ้นสูตรพลิกศพ)

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๒ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (การขึ้นสูตรพลิกศพ) (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และตั้งกรรมาธิการวิสามัญคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา นั้น

เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาจะต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัตินั้นมาถึงวุฒิสภา (วุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ และจะครบกำหนดในวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๒) คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ พิจารณาเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นร่างพระราชบัญญัติที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ประกอบกับมีเนื้อหาสาระมาก อีกทั้งยังมีความเกี่ยวข้องกับกฎหมายอื่นอีกหลายฉบับ จึงจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาในการพิจารณาพอสมควร ในการนี้ เพื่อให้การพิจารณาเป็นไปอย่างละเอียดรอบคอบ คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ จึงเห็นสมควรเสนอต่อประธานวุฒิสภาตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๑๘ เพื่อให้วุฒิสภาขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(นายสรวิศ ไร่จิตต์)

ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญฯ

กองกรรมาธิการ

โทร ๒๕๔๑๕๓๒, ๒๕๔๑๖๗๐

โทรสาร ๒๕๔๑๕๓๒

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มี ผมจะขอมติว่า จะเห็นชอบด้วยกับการขอ
ขยายระยะเวลานี้หรือไม่ มีท่านผู้ใดจะขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิก ยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี ~~ผู้ขัด~~ ก็ถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้ขยายเวลาได้
เป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน

ต่อไประเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล
พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว

รายงาน

๗๑๑

คณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาด
อำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ.

กฎกระทรวง ๒

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

LIPT

Legislative Institutional Repository of Thailand

(สำเนา)

ท ๑๖.๑๖/๒๕๕๒ -

รัฐสภา

ถนนอุทัยทองใน กท ๑๐๓๐๐

๒๒

สิงหาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการร่วมกัน
จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ได้ลงมติตั้งบุคคลสภาคณะ ๑๐ คน
ประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่
ระหว่างศาล พ.ศ. ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๗๕ (๓) นั้น
มีรายนามแต่ละสภา ดังนี้

สภาผู้แทนราษฎร

๑. นายจำลอง ครุฑขุนทด
๒. นายณรงค์เลิศ สุรพล
๓. นายทองปิกษ์ เพ็ญเกษ
๔. นายไพโร พัทธโน
๕. นายภูมิ สาระผล
๖. นายสวัสดิ์ คำประกอบ
๗. นายสุทัศน์ เงินหมื่น
๘. นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวัชรักษ์
๙. นายอนุภาพ ไจแสน
๑๐. นายอิสสระ สมชัย

วุฒิสภา

๑. นายเกษม สรศักดิ์เกษม
๒. พลเอก จรัส กุลละวณิชย์
๓. นายนิพนธ์ วิษัยรุญยุทธศาสตร์
๔. นายไพศาล กุมาลย์วิสัย
๕. พลตำรวจเอก วสิษฐ เดชกุญชร
๖. พลเอก วิจิต บุญยะวัฒน์
๗. พลเอก ศิริรินทร์ ฐูปกล้า
๘. พลอากาศเอก สมศักดิ์ เวสสุวรรณ
๙. นายสรรเสริญ ไกรจิตติ
๑๐. นายอรุณ ภาณุพงศ์

Legislative Institutional Repository of Thailand

บัดนี้ คณะกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอสู่ที่ประชุมสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

สรรเสริญ ไกรจิตติ

(นายสรรเสริญ ไกรจิตติ)

ประธานคณะกรรมการร่วมกัน

สำเนาถูกต้อง

น.ส. มาลาศรี

(นางบังอร มาลาศรี)

ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองกรรมาธิการ ๒

กองกรรมาธิการ ๒

โทร. ๒๔๔๑๘๔๗, ๒๔๔๑๖๒๕-๖

โทรสาร ๒๔๔๑๖๒๕

รายงานของคณะกรรมการร่วมกัน

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ได้ลงมติตั้งบุคคลสละ ๑๐ คน ประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. นั้น บัดนี้ คณะกรรมการร่วมกันได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการร่วมกันได้มีมติเลือกตั้ง

(๑) นายสรเสรีชัย ไกรจิตติ	เป็นประธานคณะกรรมการ
(๒) นายสุทัศน์ เงินหมื่น	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
(๓) นายนิพนธ์ วิชัยสมุทรศาสตร์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
(๔) นายสุรสิทธิ์ นิติวชิวรักษ์	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

๒. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๒.๑ กระทรวงกลาโหม

สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม

(๑) พันเอก วันจันทร์ วงษ์วิบูลย์	ผู้อำนวยการกองกฎหมายทหาร
และการต่างประเทศ กรมพระธรรมนูญ
(๒) พันเอก ปิยะพล วัฒนกุล	รองผู้อำนวยการกองกฎหมายทหาร
และการต่างประเทศ กรมพระธรรมนูญ

๒.๒ กระทรวงยุติธรรม

นายสิทธิพงศ์ ติญญพงศ์ปรีชา

ผู้พิพากษาประจำกระทรวง ท้องถิ่นการ
ในตำแหน่งรองเลขาธิการส่งเสริมงานตุลาการ

๒.๓ สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ

นายเนกพล ข.สรพงษ์

ผู้อำนวยการกลุ่มงานวิเคราะห์กฎหมายและคดี

๓. ผู้ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

(๑) นายอรอนันต์ ดิษฐอำนาจ	อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาธนบุรี
(๒) ศาสตราจารย์บรรลพศักดิ์ อูวรรณโณ	อดีตสมาชิกสภาว่าารัฐธรรมนูญ
ผู้เชี่ยวชาญทางกฎหมายมหาชน
อดีตสมาชิกสภาว่าารัฐธรรมนูญ
กรุงเทพมหานคร
(๓) นายเสรี สุวรรณภานนท์	

๔. ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่วมกัน

๔.๑ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๒ เป็นดังนี้

“พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นหกสิบวันนับตั้งแต่วันที่กฎหมายตราว่า พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

๔.๒ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“ในพระราชบัญญัตินี้

“ศาล” หมายความว่า ศาลยุติธรรม ศาลปกครอง ศาลทหาร หรือศาลอื่น

“ศาลยุติธรรม” หมายความว่า ศาลทั้งหลายตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรม หรือศาลที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้นและกำหนดให้อยู่ในสังกัดกระทรวงยุติธรรม หรือกำหนดให้เป็นศาลยุติธรรม

“ศาลปกครอง” หมายความว่า ศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้ง

ศาลปกครอง

“ศาลทหาร” หมายความว่า ศาลทหารตามกฎหมายว่าด้วยธรรมนูญศาลทหาร

“ศาลอื่น” หมายความว่า ศาลที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้นและมีใช้พระราชบัญญัติ

ศาลยุติธรรม ศาลปกครอง หรือศาลทหาร

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่

ระหว่างศาล

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓

เป็นดังนี้

“ในพระราชบัญญัตินี้

“ศาล” หมายความว่า ศาลยุติธรรม ศาลปกครอง ศาลทหาร หรือศาลอื่น

“ศาลยุติธรรม” หมายความว่า ศาลทั้งหลายตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรม หรือศาลที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้นและกำหนดให้อยู่ในสังกัดกระทรวงยุติธรรม หรือกำหนดให้เป็นศาลยุติธรรม

“ศาลปกครอง” หมายความว่า ศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้ง

ศาลปกครอง

“ศาลทหาร” หมายความว่า ศาลทหารตามกฎหมายว่าด้วยธรรมนูญศาลทหาร

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่

ระหว่างศาล

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล”

๔.๓ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๔ เป็นดังนี้

“ให้คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลคณะหนึ่ง

ประกอบด้วย ประธานศาลฎีกาเป็นประธานกรรมการ ประธานศาลปกครองสูงสุด หัวหน้าส่วนก
ตุลาการทหาร และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นอีก ไม่เกินสี่คนเป็นกรรมการ

ในกรณีที่มีการจัดตั้งศาลอื่นขึ้น ให้ประธานศาลอื่นนั้นเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง
ตามวรรคหนึ่งด้วย

คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่
ระหว่างศาล และอำนาจหน้าที่อื่นตามพระราชบัญญัตินี้”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

๔.๔ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบปีบริบูรณ์

(๓) ไม่พ้นชั่ววาระการที่พ้นตำแหน่งหรือพ้นตำแหน่งแล้ว ทั้งนี้ เว้นแต่กรณีผู้พิพากษา
หรือตุลาการทหารซึ่งพ้นตำแหน่งแล้ว ผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษทหาร ๕ (๕) (๖) หรือ (๓)

(๔) ไม่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการ
ส่วนท้องถิ่น หรือไม่เป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาของหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ

(๕) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น
กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง สมาชิกพรรคการเมืองหรือ
เจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(๖) ไม่เป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือที่ปรึกษา ลูกจ้าง หรือดำรงตำแหน่งอื่นใด
ที่มีลักษณะคล้ายกันใน หรือผู้พ้นตำแหน่งหรือพ้นตำแหน่งแล้ว ทั้งนี้ เว้นแต่กรณีผู้พิพากษา

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

๔.๕ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๗ เป็นดังนี้

“ในการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ประธานกรรมการแจ้งไปยังประธาน
ของศาลแต่ละศาล และหัวหน้าส่วนกตุลาการทหารสำหรับศาลทหาร เพื่อดำเนินการคัดเลือกกรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๕ (๑) (๒) หรือ (๓) ผู้พ้นตำแหน่งแล้ว และเสนอรายชื่อต่อประธานกรรมการ

ให้กรรมการโดยตำแหน่งและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๕ (๑) (๒)
และ (๓) ประชุมร่วมกันคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๕ (๕)

LIRT

วิธีการคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๕ (๑) (๒) และ (๓) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ประชุมใหญ่ของศาลแต่ละศาล แล้วแต่กรณี เป็นผู้กำหนด สำหรับกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๕ (๔) ให้รับสมัครจากผู้ที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖ วิธีการรับสมัครและการคัดเลือกให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ประชุมร่วมกันตามวรรคสองกำหนด ให้ประธานกรรมการประกาศรายชื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในราชกิจจานุเบกษา"

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

๔.๖ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๑๐ เป็นดังนี้

"ในกรณีที่มีการฟ้องคดีศาลใด ถ้าความฝ่ายที่ถูกฟ้องเห็นว่า

คดีดังกล่าวอยู่ในเขตอำนาจของอีกศาลหนึ่ง ให้ยื่นคำร้องต่อศาลที่รับฟ้องก่อนวันสืบพยานสำหรับศาลยุติธรรมหรือศาลทหาร หรือก่อนวันนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกสำหรับศาลปกครองหรือศาลอื่น ในกรณีให้ศาลที่รับฟ้องรอการพิจารณาไว้ชั่วคราว และให้จัดทำความเห็นส่งไปให้ศาลที่คู่ความร้องว่าคดีนั้นอยู่ในเขตอำนาจโดยเร็ว ในกรณีเช่นว่านี้ให้ศาลที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าศาลที่ส่งความเห็นมีความเห็นว่าคดีนั้นอยู่ในเขตอำนาจของศาลตน และศาลที่รับความเห็นมีความเห็นพ้องกับศาลดังกล่าว ให้แจ้งความเห็นไปยังศาลที่ส่งความเห็นเพื่อมีคำสั่งให้ดำเนินกระบวนการคดีในศาลเดิมนั้นต่อไป

(๒) ถ้าศาลที่ส่งความเห็นมีความเห็นว่าคดีนั้นอยู่ในเขตอำนาจของอีกศาลหนึ่งที่คู่ความอ้าง และศาลที่รับความเห็นมีความเห็นพ้องกับศาลดังกล่าว ให้แจ้งความเห็นไปยังศาลที่ส่งความเห็นเพื่อมีคำสั่งให้โอนคดีไปยังศาลนั้น หรือสั่งจำหน่ายคดีเพื่อให้คู่ความไปฟ้องศาลที่อยู่ในเขตอำนาจ ทั้งนี้ ตามที่ศาลเห็นสมควรโดยคำนึงถึงประโยชน์แห่งความยุติธรรม

(๓) ถ้าศาลที่ส่งความเห็นและศาลที่รับความเห็นมีความเห็นแตกต่างกันในเรื่องเขตอำนาจศาลในคดีนั้น ให้ศาลที่ส่งความเห็นส่งเรื่องไปให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดให้เสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง แต่ถ้ามีเหตุจำเป็นให้คณะกรรมการลงมติให้ขยายเวลาออกไปได้ไม่เกินสามสิบวันโดยให้บันทึกเหตุผลแห่งความจำเป็นนั้นไว้ด้วย

คำสั่งของศาลตามวรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) และคำวินิจฉัยของคณะกรรมการเกี่ยวกับเขตอำนาจศาลตามวรรคหนึ่ง (๓) ให้เป็นที่สุด และมีให้ศาลที่อยู่ในลำดับสูงขึ้นไปของศาลตามวรรคหนึ่งยกเรื่องเขตอำนาจศาลขึ้นพิจารณาอีก

ความในมาตรานี้ให้ใช้บังคับกับกรณีศาลเห็นเอง ก่อนมีคำพิพากษาคด้วย

โดยอนุโลม"

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

๔.๗ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๑๒ เป็นดังนี้

“ในกรณีที่มีการนำคดีซึ่งมีข้อเท็จจริงเรื่องเดียวกันฟ้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจแตกต่างกันตั้งแต่สองศาลขึ้นไป ถ้าคู่ความหรือศาลเห็นว่าคดีนั้นไม่อยู่ในเขตอำนาจของศาลใดศาลหนึ่ง ที่รับฟ้อง ให้นำความในมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่มีการฟ้องคดีต่อศาลใด แต่ศาลนั้นไม่รับฟ้องเพราะเหตุว่าคดีดังกล่าว อยู่ในเขตอำนาจของอีกศาลหนึ่ง เมื่อมีการฟ้องคดีต่ออีกศาลหนึ่งแล้วหากศาลดังกล่าวเห็นว่าคดีนั้นไม่อยู่ในเขตอำนาจเช่นกัน ให้ศาลนั้นส่งเรื่องไปให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัย โดยให้นำความในมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง (๓) และมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

๔.๘ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๑๔ เป็นดังนี้

“ถ้ามีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดระหว่างศาลขัดแย้งกันในคดีที่มีข้อเท็จจริงเป็นเรื่องเดียวกัน จนเป็นเหตุให้ความไม่ได้รับการเยียวยาความเสียหายหรือไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือมีความขัดแย้งในเรื่องฐานะหรือความสามารถของบุคคล คู่ความหรือบุคคลซึ่งได้รับผลกระทบโดยตรงจากคำพิพากษาหรือคำสั่งดังกล่าวอาจยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการเพื่อขอให้วินิจฉัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลดังกล่าวได้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่คำพิพากษาหรือคำสั่งที่ออกภายหลังถึงที่สุด

ให้คณะกรรมการพิจารณาคำร้องตามวรรคหนึ่ง โดยคำนึงถึงประโยชน์แห่งความยุติธรรมและความเป็นไปได้ในการปฏิบัติตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล แล้วให้กำหนดแนวทางการปฏิบัติตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลดังกล่าว คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

ให้นำกำหนดเวลาตามมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง (๓) มาใช้บังคับกับกรณีนี้โดยอนุโลม”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

๔.๙ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๑๗ เป็นดังนี้

“คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้ทำเป็นหนังสือ ระบุเหตุผลแห่งคำวินิจฉัย และลงลายมือชื่อกรรมการทุกคนที่วินิจฉัย และบุคคลทั่วไปอาจขอคัดสำเนาได้ตามวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ให้คณะกรรมการมีอำนาจยกข้อบังคับเกี่ยวกับวิธีการเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการ การพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการ และกรณีอื่นๆที่เป็นเหตุที่ไม่ขัดต่อพระราชบัญญัตินี้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

๔.๑๐ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๑๘ เป็นดังนี้
“ให้คณะกรรมการสรรหาและเลือกการศาลฎีกาเป็นเลขานุการคณะกรรมการ
ได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติ และให้มีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการ
ตามที่คณะกรรมการกำหนด”

คณะกรรมการมีการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

๔.๑๑ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๑๙ เป็นดังนี้
“ให้ศาลฎีกาหรือศาลชั้นต้นมีคณะกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการ
ได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติ และให้มีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการตามที่
คณะกรรมการกำหนด”

คณะกรรมการมีการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

๔.๑๒ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๒๒ เป็นดังนี้
“ให้พระราชบัญญัติที่นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัติ”

คณะกรรมการมีการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

๕. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามมติของคณะกรรมการร่วมกัน มาพร้อมกับ
รายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายสุรสิทธิ์ นิติวรรักษ์)

เลขานุการคณะกรรมการร่วมกัน

ร่าง
พระราชบัญญัติ

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

.....

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นทศสิบวันนับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการวิสามัญซึ่งศาลอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล

มาตรา ๔ ให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ประธานศาลฎีกาเป็นประธานกรรมการ ประธานศาลปกครองสูงสุด หัวหน้าสำนักตุลาการทหาร และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นอีกสี่คนเป็นกรรมการ

ในกรณีที่มีการจัดตั้งศาลอื่นขึ้น ให้ประธานศาลอื่นนั้นเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง ตามวรรคหนึ่งด้วย

คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล และอำนาจหน้าที่อื่นตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิประกอบด้วยบุคคล ดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้มีความรู้และมีประสบการณ์เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลยุติธรรม ซึ่งได้รับการคัดเลือกจากที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา จำนวนหนึ่งคน
- (๒) ผู้มีความรู้และมีประสบการณ์เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลปกครอง ซึ่งได้รับการคัดเลือกจากที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด จำนวนหนึ่งคน
- (๓) ผู้มีความรู้และมีประสบการณ์เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลทหาร ซึ่งได้รับการคัดเลือกจากที่ประชุมใหญ่ตุลาการพระธรรมนูญในศาลทหารสูงสุด จำนวนหนึ่งคน
- (๔) ผู้มีความรู้และมีประสบการณ์ด้านกฎหมายที่มีใช่เป็นผู้พิพากษาหรือตุลาการประจำศาล ซึ่งได้รับการคัดเลือกจากกรรมการโดยตำแหน่งและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๑) (๒) และ (๓) จำนวนหนึ่งคน

มาตรา ๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือไม่เป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาของหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ
- (๔) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง สมาชิกพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง
- (๕) ไม่เป็นกรรมการ ผู้จัดการ ที่ปรึกษา ลูกจ้าง หรือดำรงตำแหน่งอื่นใด ที่มีลักษณะคล้ายกันในบริษัท ห้างหุ้นส่วน หรือธุรกิจเอกชนในรูปแบบอื่น

มาตรา ๗ ในการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ประธานกรรมการแจ้งไปยังประธานของศาลแต่ละศาล และหัวหน้าสำนักตุลาการทหารสำหรับศาลทหาร เพื่อดำเนินการคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๕ (๑) (๒) หรือ (๓) และเสนอรายชื่อต่อประธานกรรมการ

ให้กรรมการโดยตำแหน่งและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๕ (๑) (๒) และ (๓) ประชุมร่วมกันคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๕ (๔)

วิธีการคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๕ (๑) (๒) และ (๓) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ที่ประชุมใหญ่ของศาลแต่ละศาล แล้วแต่กรณี เป็นผู้กำหนด สำหรับกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๕ (๔) ให้รับสมัครจากผู้ที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖ วิธีการรับสมัครและการคัดเลือกให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ที่ประชุมร่วมกันตามวรรคสองกำหนด

ให้ประธานกรรมการประกาศรายชื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันประกาศรายชื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในราชกิจจานุเบกษา

ถ้ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิว่างลง ให้ดำเนินการคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่างโดยเร็ว ตามหลักเกณฑ์ในมาตรา ๗ และให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับการคัดเลือกใหม่มีวาระอยู่ในตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง

ในระหว่างที่ยังมิได้คัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคสองและยังมิได้มีการเหลืออยู่เกินหนึ่ง ให้กรรมการที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ แต่ต้องไม่เกินสามสิบวัน

มาตรา ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
- (๖) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่มีการฟ้องคดีต่อศาลใด ถ้าคู่ความฝ่ายที่ถูกฟ้องเห็นว่า คดีดังกล่าวอยู่ในเขตอำนาจของอีกศาลหนึ่ง ให้ยื่นคำร้องต่อศาลที่รับฟ้องก่อนวันสืบพยานสำหรับศาลยุติธรรมหรือศาลทหาร หรือก่อนวันนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกสำหรับศาลปกครองหรือศาลอื่น ในการนี้ให้ศาลที่รับฟ้องรอการพิจารณาไว้ชั่วคราว และให้จัดทำความเห็นส่งไปให้ศาลที่คู่ความร้องว่า คดีนั้นอยู่ในเขตอำนาจโดยเร็ว ในกรณีเช่นว่านี้ให้ศาลที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าศาลที่ส่งความเห็นมีความเห็นว่าคดีนั้นอยู่ในเขตอำนาจของศาลตน และศาลที่รับความเห็นมีความเห็นพ้องกับศาลดังกล่าว ให้แจ้งความเห็นไปยังศาลที่ส่งความเห็นเพื่อมีคำสั่งให้ดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีในศาลเดิมนั้นต่อไป

LIRT

(๒) ถ้าศาลที่ส่งความเห็นมีความเห็นว่าการผิดนั้นอยู่ในเขตอำนาจของอีกศาลหนึ่ง ที่คู่ความอ้าง และศาลที่รับความเห็นมีความเห็นฟ้องกับศาลดังกล่าว ให้แจ้งความเห็นไปยังศาล ที่ส่งความเห็นเพื่อมีคำสั่งไปโอนคดีไปถึงศาลนั้น หรือสั่งจำหน่ายคดีเพื่อให้คู่ความไปฟ้องศาลที่มี เขตอำนาจ ทั้งนี้ ตามที่ศาลเห็นสมควรโดยคำนึงถึงประโยชน์แห่งความยุติธรรม

(๓) ถ้าศาลที่ส่งความเห็นและศาลที่รับความเห็นมีความเห็นแตกต่างกันในเรื่อง เขตอำนาจศาลในคดีนั้น ให้ศาลที่ส่งความเห็นส่งเรื่องไปให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาด ให้เสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง แต่ถ้ามีเหตุจำเป็นให้คณะกรรมการลงมติให้ขยาย เวลาออกไปได้ไม่เกินสามสิบวันโดยให้บันทึกเหตุผลแห่งความจำเป็นนั้นไว้ด้วย

คำสั่งของศาลตามวรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) และคำวินิจฉัยของคณะกรรมการที่เกี่ยวกับ เขตอำนาจศาลตามวรรคหนึ่ง (๓) ให้เป็นที่สุด และมีให้ศาลที่อยู่ในลำดับสูงขึ้นไปของศาลตามวรรคหนึ่ง ยกเรื่องเขตอำนาจศาลขึ้นพิจารณาอีก

ความในมาตรานี้ให้ใช้บังคับกับกรณีที่ศาลเห็นเอง ก่อนมีคำพิพากษาดำวยโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่เกิดคณะกรรมการได้วินิจฉัยชี้ขาดว่าคดีอยู่ในเขตอำนาจของศาล ที่รับฟ้องให้ศาลนั้นดำเนินการสอบสวนพิจารณาต่อไป แต่ถ้าวินิจฉัยชี้ขาดว่าคดีอยู่ในเขตอำนาจของ อีกศาลหนึ่ง ให้ศาลที่รับฟ้องส่งโอนคดีหรือสั่งจำหน่ายคดีเพื่อให้คู่ความไปฟ้องศาลที่มีเขตอำนาจ ทั้งนี้ ตามที่ศาลเห็นสมควรโดยคำนึงถึงประโยชน์แห่งความยุติธรรม

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่มีการนำคดีซึ่งมีข้อเท็จจริงเรื่องเดียวกันฟ้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจ แตกต่างกันตั้งแต่สองศาลขึ้นไป ถ้าคู่ความหรือศาลเห็นว่าคดีนั้นไม่อยู่ในเขตอำนาจของศาลใดศาลหนึ่ง ที่รับฟ้อง ให้นำความในมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่มีการฟ้องคดีต่อศาลใด แต่ศาลนั้นไม่รับฟ้องเพราะเหตุว่าคดีดังกล่าวอยู่ใน เขตอำนาจของอีกศาลหนึ่ง เมื่อมีการฟ้องคดีต่ออีกศาลหนึ่งแล้วหากศาลดังกล่าวเห็นว่าคดีนั้นไม่อยู่ ในเขตอำนาจเช่นกัน ให้ศาลนั้นส่งเรื่องไปให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัย โดยให้นำความในมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง (๓) และมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๓ ในการโอนคดีตามคำสั่งศาลตามพระราชบัญญัตินี้ให้ถือว่าบรรดา กระบวนการพิจารณาที่ได้ดำเนินการไปแล้วในศาลที่มีคำสั่งโอนคดีเป็นกระบวนการพิจารณาของศาล ที่รับโอนคดีด้วย เว้นแต่ศาลที่รับโอนคดีจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่นเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

เมื่อมีเหตุต้องฟ้องคดีใดใหม่ต่อศาลที่มีเขตอำนาจ อันเนื่องจากการดำเนินการตาม พระราชบัญญัตินี้ ถ้าหากคู่ความหรือกำหนดเวลาในการฟ้องคดีครบกำหนดไปแล้วในระหว่างพิจารณา ของศาลหรือของคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี หรือจะครบกำหนดก่อนหกสิบวันนับแต่วันที่มีคำสั่งของศาล หรือของคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี ให้ขยายระยะเวลาการฟ้องคดีออกไปจนถึงหกสิบวัน นับแต่วันที่มีคำสั่งของศาลหรือของคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๔ ถ้ามีคำพิพากษาหรือคำสั่งที่ถึงที่สุดระหว่างศาลขัดแย้งกันในคดีที่มีข้อเท็จจริงเป็นเรื่องเดียวกัน จนเป็นเหตุให้คู่ความไม่ได้รับการเยียวยาความเสียหายหรือไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือมีความขัดแย้งในเรื่องฐานะหรือความสามารถของบุคคล คู่ความหรือบุคคลซึ่งได้รับผลกระทบโดยตรงจากคำพิพากษาหรือคำสั่งดังกล่าวอาจยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการเพื่อขอให้วินิจฉัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลดังกล่าวได้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่คำพิพากษาหรือคำสั่งที่ออกมาหลังถึงที่สุด

ให้คณะกรรมการพิจารณาคำร้องตามวรรคหนึ่ง โดยคำนึงถึงประโยชน์แห่งความยุติธรรม และความเป็นไปได้ในการปฏิบัติตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล แล้วให้กำหนดแนวทางการปฏิบัติตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลดังกล่าว คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

ให้นำกำหนดเวลามาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง (๓) มาใช้บังคับกับกรณีนี้โดยอนุโลม

มาตรา ๑๕ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ ถึงมาตรา ๑๔ ไปใช้กับวิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษา การยื่นคำร้องต่อศาลก่อนการฟ้องคดีตามที่กฎหมายบัญญัติ การสืบพยานหลักฐานไว้ก่อนฟ้องคดี การบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล และการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ประการอื่นของศาลโดยอนุโลม

มาตรา ๑๖ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม การวินิจฉัยชี้ขาดในที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๗ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้ทำเป็นหนังสือ ระบุเหตุผลแห่งคำวินิจฉัย และลงลายมือชื่อกรรมการทุกคนที่วินิจฉัย และบุคคลทั่วไปอาจขอคัดสำเนาได้ตามวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกข้อบังคับเกี่ยวกับวิธีการเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการ การพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการ และการอื่นที่จำเป็นเท่าที่ไม่ขัดต่อพระราชบัญญัตินี้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๘ ให้เลขานุการศาลฎีกาเป็นเลขานุการคณะกรรมการ และให้มีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการตามที่คณะกรรมการกำหนด

LIRT

มาตรา ๑๙ ให้คณะกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติ

มาตรา ๓๐ เมื่อศาลปกครองได้เปิดทำการแล้ว ให้ดำเนินการคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๕ (๒) ภายในหกสิบวันนับแต่วันเปิดทำการศาลปกครอง

ภายในสี่ปีนับแต่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดเป็นผู้มีสิทธิที่จะได้รับการคัดเลือกเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๕ (๒) ได้

มาตรา ๒๑ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานวุฒิสภา : เชิญคณะกรรมการรายการรายงานจากตรงนั้นก็ได้รับ
ประธานคณะกรรมการธิการ

นายสรรเสริญ ไกรจิตติ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
วุฒิสภาที่เคารพและท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติ ผม สรรเสริญ ไกรจิตติ ในฐานะประธาน
คณะกรรมการร่วมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่
ระหว่างศาล ในการพิจารณาเราได้ดูหรือว่าขอรายงานการประชุมของ ส.ส.ร. มา
ประกอบการพิจารณา และ ๑ ในคณะกรรมการร่วม ขออนุญาตขออนุญาตว่า ท่านสวัสดิ์
คำประกอบ ได้มาเป็นกรรมการร่วมด้วย ~~เมื่อ~~ท่านไปอภิปรายถึงตำแหน่งของประธาน
ศาลต่าง ๆ ซึ่งในความเห็นของท่านน่าจะรวมถึงประธานศาลทหารสูงสุดด้วย แต่ใน
ขณะนั้นไม่มีใครทราบว่า ชื่อตำแหน่งประธานศาลทหารสูงสุดนั้นเรียกว่าอย่างไร เพิ่งจะ
มาปรากฏภายหลังในการประชุมของคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา เราจึง~~ได้~~ได้
เห็นว่า หัวหน้าสำนักงานตุลาการทหาร เพิ่มเข้าไป แล้วเมื่อถึง~~ที่~~สภาผู้แทนราษฎรทาง
สภาผู้แทนราษฎรเห็นว่า น่าจะเป็นการเกินเลยนอกเหนือ~~ตาม~~บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ
ซึ่งไม่ได้ระบุถึงประธานศาลทหารสูงสุดหรือตำแหน่งที่เรียกว่า สำนักงานตุลาการทหารตาม
พระธรรมนูญศาลทหารนั้น จึงส่งเข้ามาในคณะกรรมการร่วมและในการพิจารณาเราก็
ได้เชิญท่าน ส.ส.ร. มาอีก ๓ ~~ท่าน~~ คือ ท่านอาจารย์วรศักดิ์ อุวรรณโณ คุณพงศ์เทพและ
ก็คุณเสรี เลขาธิการสภาทนายความในขณะนั้นมาให้ความเห็นประกอบกับรายงาน
การประชุมของ ส.ส.ร. ว่า ความจริงในชั้นประชุมตอนยกว่ำนั้น~~ที่~~หมายถึงศาลอื่นใดที่
ปรากฏอยู่ในตัวบทนั้นเอง เพราะฉะนั้นในเมื่อศาลทหารเรียงลำดับมาตลอดตั้งแต่ศาล
ยุติธรรม ศาลปกครอง ศาลทหารและศาลอื่น แต่ว่ามาตกตำแหน่งของประธานศาลทหาร
สูงสุดเสีย-----

ในที่สุดแล้วคณะกรรมการร่วมกันเห็นด้วยกับคำแปรญัตติของทางวุฒิสภาที่ให้แก้ ถ้าเมื่อท่านจะดูท่านจะเห็น ประเด็นสำคัญมีอยู่ตรงนี้นั่นเองในมาตรา ๔ ให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลคณะหนึ่งประกอบด้วย ประธานศาลฎีกาเป็นประธานกรรมการ ประธานศาลปกครองสูงสุด หัวหน้าสำนักงานตุลาการทหารและผู้ทรงคุณวุฒิอื่นอีกสี่คนเป็นกรรมการ เพราะฉะนั้นทางคณะกรรมการร่วมมีความเห็นร่วมกันอย่างนี้แล้วก็เข้าใจว่า เมื่อไปถึงสภาผู้แทนราษฎรซึ่งกำหนดจะรายงานเมื่อวันวานนี้ แต่ผมก็รอฟังอยู่ที่ไม่มีการรายงานในทางสภาผู้แทนราษฎรทราบ เข้าใจว่า ไม่น่าจะมีปัญหาอะไร และเพื่อให้เกิดความชัดเจนขึ้นเราก็ได้แก้คำนิยามในมาตรา ๓ โดยตัดคำว่า “ศาลอื่น” ออกเสีย เพราะในมาตรา ๓ นี้คำว่า “ศาล” จะหมายถึงศาลยุติธรรม ศาลปกครอง ศาลทหาร หรือศาลอื่น ศาลอื่นในที่นี้คือศาลซึ่งจะตั้งขึ้นในอนาคตตามพระราชบัญญัติซึ่งอาจจะเป็นศาลในรูปใดก็ยังไม่ทราบ แต่เหตุผลประธานศาลอื่นที่จะตั้งขึ้นในอนาคตซึ่งจะมาเป็นลักษณะใดไม่ทราบก็ยังได้เป็นโดยตำแหน่งประธานศาลอื่นนั้นยังเป็นกรรมการโดยตำแหน่งด้วย เพราะฉะนั้นเหตุผลก็คือตัดคำนิยามของคำว่า “ศาลอื่น” ออกเสียเพื่อจะให้ชัดตามมาตรา ๒๔๘ ว่า ได้เรียงลำดับเอาไว้ทุกศาล ตั้งแต่ศาลยุติธรรม ศาลปกครอง ศาลทหารหรือศาลอื่น ใจความสำคัญก็มีอยู่แค่นั้น ท่านประธานฯ ครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นชอบด้วยกับผลการทำงานของคณะกรรมการร่วมกันหรือไม่ใช่หรือ เชิญลงคะแนนได้ครับ
เรียบร้อยนะครับ รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วยเป็นเอกฉันท์)

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณ ที่ประชุมเห็นชอบด้วยเป็นเอกฉันท์นะครับ

ต่อไป ๔.๒ ร่างพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงินพิจารณาเสร็จแล้ว

LIRT

รายงานของคณะกรรมการ
การคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน
วุฒิสภา

พิจารณา

**ร่างพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.**

กองกรรมการ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน

Legislative Institutional Repository of Thailand

(สำเนา)

ที่ สว ๐๐๐๙/(ร ๑๑๐)

วุฒิสภา

ถนนอุทองโน กท ๑๐๓๐๐

๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ...

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวพร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้วและส่งให้คณะกรรมการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงินพิจารณา ซึ่งกรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. ศาสตราจารย์สุธี สิงห์เด่น	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายวีรพงษ์ รามางกูร	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายบดี จุณณานนท์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. นายสม จาคูศรีพิทักษ์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๕. นายปกิต พัฒนกุล	โฆษกคณะกรรมการ
๖. นายโมสิต ปันเปี่ยมราษฎร์	๗. นายเฉลิม เชี่ยวสกุล
๘. นายปิยะบุตร ชลวิจารณ์	๙. นายพรา นีวงศ์วงศ์
๑๐. นายสากล ตกุลไทย	๑๑. นายสุนทร เจริญไทย
๑๒. นายอริบ ธรรมโน	๑๓. นายโยฬาร ไชยประวัตติ
๑๔. นายณรงค์ชัย อัครเศรณี	
๑๕. นายวิจิตร สุพินิจ	
๑๖. นางสาวสุนันท์ กาญจนาลัย	

เลขาธิการคณะกรรมการ

ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๔๒

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอสู่ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) วีรพงษ์ รามางกูร

(นายวีรพงษ์ รามางกูร)

รองประธานคณะกรรมาธิการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน

ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานคณะกรรมาธิการการคลัง

การธนาคารและสถาบันการเงิน

สำเนาถูกต้อง

(นายจิรายุส ศวิตชาติ)

หัวหน้าฝ่ายประชุม ๑

กองกรรมาธิการ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

กองกรรมาธิการ

โทร ๒๕๔๑๕๗๑, ๒๕๔๑๗๓๕

โทรสาร ๒๕๔๑๕๗๑

จุฬารัตน์ พิมพ์
วรนิมล ทาน

**รายงานของคณะกรรมการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.**

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันศุกร์ที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๒ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และส่งให้คณะกรรมการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงินพิจารณา กำหนดการแปรญัตติ ภายใน ๙ วัน ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัติมาถึงวุฒิสภา (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๔๒ บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้วปรากฏผล ดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการได้แต่งตั้ง นายนัท ผาสุข นิติกร ๖ ฝ่ายประชุม ๑ กองกรรมการสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ทำหน้าที่ผู้ช่วยเลขานุการ ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๗๔ บรรดสาม

๒. ที่ประชุมคณะกรรมการได้มีมติแต่งตั้ง นายทวี หนูนกัณธี สมาชิกวุฒิสภา เป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการเพื่อทำหน้าที่ในการให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับทางด้านการคลัง การธนาคาร และสถาบันการเงินของประเทศ

๓. อนึ่ง นายประจวบ ทองอุไร สมาชิกวุฒิสภา (กรรมการ) ได้ถึงแก่กรรม เมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๒ ที่ผ่านมา จึงทำให้ตำแหน่งกรรมการ ขาดลง ๑ ตำแหน่ง

๔. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๔.๑ สำนักงานคณะกรรมการก.ล.ด.

๑) นายปรกณี มาลาวุธ ณ อรุณยา

๒) นายประสาร์ ไตรรัตน์วรกุล

๓) นายชาติ จันทนียง

๔) นายกิตติขจร วัฒนศิริธรรม

เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ด.

รองเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการ

ก.ล.ด.

ผู้อำนวยการฝ่ายกำกับธุรกิจจัดการลงทุน

Legislative Institutional Repository of Thailand
หัวหน้าส่วนฝ่ายกฎหมาย

๕) นางสาวโสมสุตา ประทีปสินธุ์ ผู้ช่วยหัวหน้าส่วนฝ่ายกำกับธุรกิจ
จัดการลงทุน

๕.๒ สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
- นายชวเบญชัย มุสิกนิศากร รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจ
การคลัง

๕. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีสมาชิกเสนอคำแปรญัตติแปรญัตติ จำนวน ๑ คน คือ
นายวิชัย โสสุวรรณจินดา

๖. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓	ไม่มีการแก้ไข
นายวิชัย โสสุวรรณจินดา คณะกรรมการการได้ชี้แจงแล้ว	ขอแปรญัตติไว้ ผู้แปรญัตติพอใจ
มาตรา ๔	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕	มีการแก้ไข
นายวิชัย โสสุวรรณจินดา คณะกรรมการเห็นด้วยในหลักการ และได้แก้ไขแล้ว	ขอแปรญัตติไว้ ผู้แปรญัตติพอใจ
มาตรา ๖	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๗	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๙	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๐	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๑	ไม่มีการแก้ไข

๗. ข้อสังเกตของคณะกรรมการการ

คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. แล้วเห็นสมควรตั้งข้อสังเกตเพื่อให้ประมุขวุฒิสภาพิจารณา ดังนี้

ในบทนิยามความหมายของคำว่า “การจัดการกองทุนส่วนบุคคล” ในมาตรา ๘ ของกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ นั้น ในการจัดการกองทุนส่วนบุคคลในกรณีที่เป็นบุคคล หากพิจารณาโดยคำนึงถึงสภาพปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาตลาดทุนของประเทศ และภาพการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศโดยรวมแล้ว เปรียบเงินลงทุนเริ่มต้นตั้งแต่ ๕ ล้านบาทขึ้นไป ส่วนในกรณีที่ป็นรายบุคคลนั้น ทางกรอาจกำหนดวงเงินลงทุนโดยพิจารณาตามความเหมาะสม เช่น ไม่ต่ำกว่า ๑ ล้านบาท เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อให้การจัดการกองทุนส่วนบุคคลมีความหมายครอบคลุมและเข้าสู่ระบบการควบคุมตามกฎหมายฉบับนี้ให้มากยิ่งขึ้น อีกทั้งเพื่อเป็นการให้ความคุ้มครองผลประโยชน์ของผู้ลงทุนโดยรวม ตามเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้

๘. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

ร่าง
พระราชบัญญัติ
หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่มาตรา ๕ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “การจัดการกองทุนส่วนบุคคล” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การจัดการกองทุนส่วนบุคคล” หมายความว่า การจัดการเงินทุนของบุคคล หรือคณะบุคคล ที่ได้มอบหมายให้จัดการลงทุนเพื่อแสวงหาผลประโยชน์จากหลักทรัพย์ไม่ว่าจะมีการลงทุนในหลักทรัพย์อื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม ซึ่งกระทำเป็นทางก้ำกัศโดยได้รับค่าธรรมเนียม หรือค่าตอบแทนอื่น แต่ไม่รวมถึงการจัดการลงทุนตามที่คณะกรรมการ ก.ล.ด. ประกาศกำหนด”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ ให้สำนักงานมีอำนาจและหน้าที่ปฏิบัติกราด ๆ เพื่อให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการ ก.ล.ด. และปฏิบัติงานอื่นตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๖ คณะกรรมการ ก.ล.ด. อาจกำหนดให้บริษัทหลักทรัพย์ต้องมีทุนจดทะเบียนซึ่งชำระแล้วตามจำนวนที่กำหนดสำหรับการประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทใดประเภทหนึ่งหรือไม่ก็ได้ เว้นแต่บริษัทหลักทรัพย์ที่ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทอสังหาริมทรัพย์ หรือการจัดการหน่วยหลักทรัพย์ หรือที่มีการประกอบธุรกิจในลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้ คณะกรรมการ ก.ล.ด. ต้องกำหนดทุนจดทะเบียนซึ่งชำระแล้ว ไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท

- (๑) มีการรับประกันหลักทรัพย์สินของลูกค้าไว้ในความครบครอง
- (๒) มีการลงทุนในหรือมิใช่ซึ่งหลักทรัพย์เพื่อการลงทุนของบริษัหลักทรัพย์นั้นเอง
- (๓) มีการควมรับผิดชอบต่อระบบชำระราคาและค่าส่งมอบหลักทรัพย์”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในส่วนที่ ๘ การจัดการกองทุนส่วนบุคคล มาตรา ๑๓๑ มาตรา ๑๓๔ มาตรา ๑๓๕ มาตรา ๑๓๖ มาตรา ๑๓๗ มาตรา ๑๓๘ มาตรา ๑๓๙ และมาตรา ๑๔๐ ของหมวด ๔ ธุรกิจหลักทรัพย์ แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

LIRT

“ส่วนที่ ๔
การจัดการกองทุนส่วนบุคคล

มาตรา ๑๓๓ ในการจัดการกองทุนส่วนบุคคล ให้บริษัทหลักทรัพย์จัดการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและระมัดระวังรักษาผลประโยชน์ของผู้มอบหมายให้จัดการกองทุนส่วนบุคคล โดยใช้ความรู้ความสามารถอย่างผู้ประกอบวิชาชีพ

ให้บริษัทหลักทรัพย์ทำสัญญาเป็นหนังสือกับบุคคลหรือคณะบุคคลที่มอบหมายให้จัดการกองทุนส่วนบุคคล และต้องดำเนินการจัดการกองทุนส่วนบุคคลตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่คณะกรรมการ ก.ล.ด. ประกาศกำหนด ในการนี้ให้คณะกรรมการ ก.ล.ด. มีอำนาจกำหนดรายการอื่นเป็นสาระสำคัญแห่งสัญญาดังกล่าวได้

มาตรา ๑๓๔ ในการจัดการกองทุนส่วนบุคคล บริษัทหลักทรัพย์ต้องจัดให้มีผู้จัดการกองทุนส่วนบุคคลโดยความเห็นชอบของสำนักงาน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่คณะกรรมการ ก.ล.ด. ประกาศกำหนด

ในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้จัดการกองทุนส่วนบุคคล ให้เฝ้าความในมาตรา ๑๓๓ บรรคหนึ่ง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้ผู้จัดการกองทุนส่วนบุคคลดำเนินการจัดการกองทุนส่วนบุคคลตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่คณะกรรมการ ก.ล.ด. ประกาศกำหนด

ผู้จัดการกองทุนส่วนบุคคลผู้ใดไม่ปฏิบัติตามความในวรรคสองหรือวรรคสาม ให้สำนักงานมีอำนาจเพิกถอนการให้ความเห็นชอบผู้จัดการกองทุนส่วนบุคคลนั้นได้

มาตรา ๑๓๕ ในการจัดการกองทุนส่วนบุคคล บริษัทหลักทรัพย์ต้องจัดให้มีผู้รับฝากทรัพย์สินโดยความเห็นชอบของสำนักงาน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่คณะกรรมการ ก.ล.ด. ประกาศกำหนด

บริษัทหลักทรัพย์ต้องเป็นผู้รับฝากทรัพย์สินของผู้มอบหมายให้จัดการกองทุนส่วนบุคคลที่ตนเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการได้เมื่อได้รับความยินยอมจากผู้มอบหมายให้จัดการกองทุนส่วนบุคคลและได้รับความเห็นชอบจากสำนักงาน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่คณะกรรมการ ก.ล.ด. ประกาศกำหนด

LIRT

มาตรา ๑๓๖ ให้บริษัทหลักทรัพย์แยกทรัพย์สินของผู้มอบหมายให้จัดการกองทุน ส่วนบุคคลออกจากทรัพย์สินของตน และในกรณีที่บริษัทหลักทรัพย์มิได้เป็นผู้รับฝากทรัพย์สินของผู้มอบหมายให้จัดการกองทุนส่วนบุคคลที่ตนเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการ ให้บริษัทหลักทรัพย์ นำทรัพย์สินนั้น ไปฝากไว้กับผู้รับฝากทรัพย์สินที่ได้รับความเห็นชอบตามมาตรา ๑๓๕ วรรคหนึ่ง ภายในวันทำการถัดจากวันที่บริษัทหลักทรัพย์ได้รับทรัพย์สินนั้นมา หรือภายในระยะเวลาตามที่ สำนักงานประกาศกำหนด

มาตรา ๑๓๗ ในการรับฝากทรัพย์สิน ให้ผู้รับฝากทรัพย์สินแยกทรัพย์สินที่ตนรับฝากไว้ออกจากทรัพย์สินอื่นของตน และดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินที่รับฝากนั้นตามหลักเกณฑ์ เจื่อนใจ และวิธีการที่สำนักงานประกาศกำหนด

ผู้รับฝากทรัพย์สินผู้ใด ไม่ปฏิบัติตามความในวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานมีอำนาจเพิกถอน การให้ความเห็นชอบผู้รับฝากทรัพย์สินนั้นได้

มาตรา ๑๓๘ บรรดาทรัพย์สินของผู้มอบหมายให้จัดการกองทุนส่วนบุคคลต้องลงชื่อ ของผู้มอบหมายให้จัดการกองทุนส่วนบุคคลและชื่อของบริษัทหลักทรัพย์ในฐานะผู้ทำการแทนไว้ด้วย เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากสำนักงานตามหลักเกณฑ์ เจื่อนใจ และวิธีการที่สำนักงานประกาศกำหนด

มาตรา ๑๓๙ ในการจัดการกองทุนส่วนบุคคล ห้ามมิให้บริษัทหลักทรัพย์กระทำการ ดังต่อไปนี้

(๑) ลงทุนในทรัพย์สินประเภทอื่นใดเพื่อเป็นทรัพย์สินของผู้มอบหมายให้จัดการ กองทุนส่วนบุคคล นอกจากที่ได้ตกลงกันไว้ตามสัญญามอบหมายให้จัดการกองทุนส่วนบุคคล

(๒) รับค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการอื่นใดจากผู้มอบหมายให้จัดการกองทุนส่วนบุคคล เว้นแต่เป็นค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการตามอัตราและวิธีการที่กำหนดไว้ในสัญญามอบหมายให้ จัดการกองทุนส่วนบุคคล

(๓) ชื่อหรือขายทรัพย์สินในนามของตนเองให้แก่ผู้มอบหมายให้จัดการกองทุน ส่วนบุคคล โดยมิได้แจ้งให้ทราบล่วงหน้าถึงการกระทำดังกล่าว

(๔) ให้คำรับรองแก่ผู้มอบหมายให้จัดการกองทุนส่วนบุคคลว่าจะมีกำไรหรือ ผลตอบแทนในอัตราที่แน่นอนหรือสัญญาว่าจะไม่มีผลขาดทุนในอัตราที่กำหนดไว้โดยแน่นอน เว้นแต่เป็นการให้คำรับรองตามหลักเกณฑ์ เจื่อนใจ และวิธีการที่สำนักงานประกาศกำหนด

(๕) กระทำการอื่นใดที่อาจก่อให้เกิดความขัดแย้งทางผลประโยชน์ตามที่ สำนักงานประกาศกำหนด

LIRT

มาตรา ๔๔๐ ให้บริษัทหลักทรัพย์จัดทำบัญชีแสดงฐานะทางการเงินของกองทุน
ส่วนบุคคลแต่ละรายตามแบบที่สำนักงานประกาศกำหนด และต้องเก็บรักษาเอกสารประกอบ
บัญชีแสดงให้เห็นความถูกต้องแห่งบัญชีนั้นไว้ด้วย

ในการจัดการกองทุนส่วนบุคคลที่มีลักษณะตามที่สำนักงานประกาศกำหนด ให้บริษัทหลักทรัพย์จัดการการเงินของกองทุนส่วนบุคคลที่เป็นอยู่ตามความเป็นจริง จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่คณะกรรมการ ก.ล.ต. ประกาศกำหนด การกำหนดดังกล่าวให้คำนึงถึงมาตรฐานที่คณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพสหกรณ์ว่าด้วยกฎหมายว่าด้วยผู้สอบบัญชีได้ให้ความเห็นชอบแล้วด้วย

งบการเงินตามวรรคสองต้องมีการตรวจสอบและแสดงความเห็นโดยผู้สอบบัญชี
ที่ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงาน และผู้สอบบัญชีดังกล่าวต้องมิใช่กรรมการ พนักงาน
หรือลูกจ้างของบริษัทหลักทรัพย์นั้น

ผู้สอบบัญชีของกองทุนส่วนบุคคลแห่งรักษามารยาทและปฏิบัติตามสอบบัญชีเพื่อ
แสดงความเห็นต่อการเงินให้เป็นไปตามข้อกำหนดของกฎหมายว่าด้วยผู้สอบบัญชี และข้อกำหนด
เพิ่มเติมตามที่คณะกรรมการ ก.ส.ด. ประกาศกำหนด

ในการนี้ที่บริษัทหลักทรัพย์ฯ ได้ออกสารประกอบการลงบัญชีว่าเจือปนเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินไม่ตรงกับความเป็นจริงหรือไม่ครบถ้วน ให้ผู้สอบบัญชีเปิดเผยข้อเท็จจริงและผลกระทบที่เป็นสาระสำคัญต่องบการเงินไว้ในรายงานการสอบบัญชีที่ตนต้องลงลงชื่อเพื่อแสดงความเห็น

ผู้สอบบัญชีได้ไม่ปฏิบัติตามวรรคสี่หรือวรรคห้า ให้สำนักงานมีอำนาจเพิกถอนการให้ความเห็นชอบผู้สอบบัญชีนั้นได้”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘๒ และมาตรา ๒๘๓ แห่งพระราชบัญญัติ
หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

[illegible]

หรือมาตรา ๑๕๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาท ตลอดเวลาที่ยังมิได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๒๔๗ ในกรณีที่มีบริษัทหลักทรัพย์ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๕๒ มาตรา ๕๖ มาตรา ๑๐๒ มาตรา ๑๐๕ มาตรา ๑๐๖ มาตรา ๑๐๗ มาตรา ๑๐๘ มาตรา ๑๑๐ มาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔ มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๑๑๖ มาตรา ๑๑๗ มาตรา ๑๒๓ มาตรา ๑๒๔ มาตรา ๑๒๕ มาตรา ๑๓๐ มาตรา ๑๓๕ มาตรา ๑๔๐ วรรคหนึ่ง วรรคสอง หรือวรรคสาม มาตรา ๑๕๑ หรือมาตรา ๑๕๕ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข หรือวิธีการ หรือคำสั่งที่กำหนดตามมาตรา ๕๒ มาตรา ๑๑๗ มาตรา ๑๓๕ หรือมาตรา ๑๕๐ ถ้าพิสูจน์ได้ว่าการกระทำความผิดของบริษัทหลักทรัพย์เกิดจากการสั่งการ การกระทำการหรือไม่สั่งการ หรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของ บริษัทหลักทรัพย์นั้นผู้ใด ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่มีบริษัทหลักทรัพย์ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ มาตรา ๑๑๒ มาตรา ๑๒๒ มาตรา ๑๒๔ มาตรา ๑๒๕ มาตรา ๑๒๖ มาตรา ๑๓๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๓๖ หรือมาตรา ๑๓๕ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข หรือวิธีการ หรือคำสั่งที่กำหนดตามมาตรา ๕๐ วรรคสี่ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๘ (๗) หรือ (๑๐) มาตรา ๑๓๕ (๔) มาตรา ๑๔๑ มาตรา ๑๔๒ มาตรา ๑๔๓ หรือมาตรา ๑๔๔ ถ้าพิสูจน์ได้ว่าการกระทำความผิดของบริษัทหลักทรัพย์เกิดจากการสั่งการ การกระทำการหรือไม่สั่งการ หรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของ บริษัทหลักทรัพย์นั้นผู้ใด ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๔๕ ทวิ และมาตรา ๒๔๕ ตร
แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๖๕

“มาตรา ๒๔๕ ทวิ บริษัทหลักทรัพย์ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓๓ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาท ตลอดเวลาที่ยังมิได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นกรณีฝ่าฝืนมาตรา ๑๓๓ วรรคหนึ่งด้วย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่หรือยังมิได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

ในกรณีที่มีบริษัทหลักทรัพย์ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๑๓๓ วรรคสอง ถ้าพิสูจน์ได้ว่าการกระทำความผิดของบริษัทหลักทรัพย์เกิดจากการสั่งการ การกระทำการหรือไม่สั่งการ

หรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทหลักทรัพย์นั้นผู้ใด ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคสามเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๓๓ วรรคหนึ่งด้วย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๘๕ ตริ ผู้จัดการกองทุนร่วมบุคคลใดไม่ดำเนินการตามหลักเกณฑ์เงื่อนไข และวิธีการที่ประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๓๕ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๓๕ วรรคสองด้วย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๘๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๒๘๖ ทวิ บริษัทหลักทรัพย์ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓๘ หรือมาตรา ๑๓๙ (๕) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาท ตลอดเวลาที่ยังมีได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

ในกรณีที่บริษัทหลักทรัพย์ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๑๓๘ หรือมาตรา ๑๓๙ (๕) ถ้าพิสูจน์ได้ว่ากระทำความผิดของบริษัทหลักทรัพย์เกิดจากการสั่งการ การกระทำหรือไม่สั่งการ หรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทหลักทรัพย์นั้นผู้ใด ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘๗ แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๘๗ ผู้สอบบัญชีผู้ใดของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์ผิด มาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๓๔ บริษัทหลักทรัพย์ กองทุนรวม กองทุนส่วนบุคคล บริษัทที่มีหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ หรือบริษัทที่มีหลักทรัพย์ซื้อขายในศูนย์ซื้อขายหลักทรัพย์ปฏิบัติงานสอบบัญชีเพื่อแสดงความเห็นต่องบการเงินไม่เป็นไปตามข้อกำหนดของกฎหมายว่าด้วยผู้สอบบัญชีหรือข้อกำหนดเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมการ ก.ล.ต. ประกาศกำหนดหรือที่รายงานเท็จหรือฝ่าฝืนมาตรา ๖๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๐๖ หรือมาตรา ๑๔๐ วรรคสี่ หรือวรรคห้า ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

๑๓

ว. ๑๑ (ศ. นิติบัญญัติ)

สรุปฯ ๕/๒

ประธานวุฒิสภา : เชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)
ประธานวุฒิสภา : กรรมการมีอะไรจะชี้แจง เชิญครับ

- ๖/๑

นายวีรพงษ์ รามางกูร (รองประธานคณะกรรมการกิจการ) : กราบเรียน
ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ คณะกรรมการกิจการคลัง การธนาคารและสหกรณ์การเงิน
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วมีความเห็นว่า ควรจะได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมข้อความ
ในมาตรา ๕ ซึ่งมีเนื้อความว่า ในการแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับนี้ทางรัฐบาลได้แก้ไขว่า
บริษัทหลักทรัพย์นั้นจะมีทุนจดทะเบียนหรือไม่ก็ได้ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของ ก.ล.ด.
แต่ทางคณะกรรมการเห็นว่า ในการประกอบธุรกิจหลักทรัพย์หลายประการ เช่น การเป็น
นายหน้าขายหลักทรัพย์ การค้าหลักทรัพย์ การจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ การจัดการ
กองทุนรวม การจัดการกองทุนอื่นซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับทรัพย์สินของประชาชนที่เป็นลูกค้า
เพราะฉะนั้นน่าจะยังคงหลักการว่า บริษัทที่จะประกอบธุรกิจเหล่านี้ต้องมีหลักฐาน
พอสมควรตามกฎหมายซึ่งได้เคยกำหนดไว้ว่า ให้มีทุนจดทะเบียนไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ ล้านบาท
มีฉะนั้นแล้วบริษัทต่าง ๆ ก็อาจจะจดทะเบียนเพียงแสน ๒ แสน หรือ ๕ แสนบาท
ก็ไปขอใบอนุญาตประกอบกิจการต่าง ๆ เหล่านั้นได้ ยกเว้นเฉพาะกิจการที่มีได้มีการเก็บ
รักษาทรัพย์สินของลูกค้าไว้ในครอบครอง หรือไม่ได้มีพอร์ต (Port) การลงทุนใน
บริษัทนั่นเอง หรือไม่มีภาระความรับผิดชอบต่อการชำระราคาและการส่งมอบ
หลักทรัพย์ เช่น เป็นนายหน้าค้าหลักทรัพย์ หรือ~~การ~~ประกันการขายหลักทรัพย์ที่เรียกว่า
อันเดอร์ไรเตอร์ (Underwriter) อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ บริษัทที่ ก.ล.ด. จะให้ใบอนุญาตให้
ประกอบธุรกิจเหล่านี้จะเป็นบริษัทที่มีหลักฐานพอสมควรตั้งใจทำพอสมควรจึงน่าจะคง
กำหนดไว้ว่า ให้มีทุนจดทะเบียนไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ ล้านบาท ส่วนข้อสังเกตนั้นทางคุณวิชัย
เป็นกนขอให้ตั้งเป็นข้อสังเกต

ประธานวุฒิสภา : เชิญเลขาธิการดำเนินการ

นายพินิต อารยะศรี (เลขาธิการวุฒิสภา) : ร่างพระราชบัญญัติหลักทรัพย์
และตลาดหลักทรัพย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕ มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณอมร

นายอมร จันทรมุรณ : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม ออมร
จันทรมุรณ สมาชิกวุฒิสภา ตามที่ท่านประธานคณะกรรมการได้ชี้แจงว่า

ได้เพิ่มข้อได้นำหลักการเดิมคือเรื่องทุนจดทะเบียนไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท สำหรับบริษัท
 หลักทรัพย์ที่มีธุรกรรม (๑) (๒) (๓) นี้ ~~ดังนี้~~^{เรื่อง} เป็นเรื่องที่เปลี่ยนแปลงไปจากร่างที่รัฐบาล
 เสนอไว้ ดังนั้นกระผม~~แต่~~ก็ไม่แน่ใจว่า ทางคณะกรรมการได้พิจารณาหรือเปล่าว่า ขณะนี้
 บริษัทหลักทรัพย์ประเภทเหล่านี้ได้มีการเปลี่ยนเจ้าของไปเป็นอันมาก และการที่จะกำหนด
 ๑๐๐ ล้านบาทตามเดิมจะเหมาะสมหรือไม่ ดังนั้นก็ขอทำใจเพิ่มเดิมอีกสักนิดคิดว่า
 หลักการนี้จะเหมาะสมกับ~~ในปัจจุบัน~~หรือเปล่า ขอบขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : หมายความว่าควรจะสูงกว่านี้หรือเปล่า อย่างนั้น
 ใจไหมครับ

นายอมร จันทรมบูรณ์ : ทั้งสูงทั้งต่ำเพราะกระผมยังไม่แน่ใจว่า
 ทำไมถึงไม่ให้อยู่ในดุลยพินิจของ ก.ล.ด. เป็นผู้กำหนดซึ่งหลักการเดิมเป็นอย่างนั้น
 ขอบขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมการ

นายวีรพงษ์ รามางกูร (รองประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา อันนี้ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายเดิม ในตอนที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับเดิมนั้น ผมก็ไม่ได้มีส่วนในการพิจารณาในตอนร่างด้วย ก็มีความเห็นจากทุกฝ่ายรวมทั้งฝ่ายข้าราชการประจำว่า เพื่อที่จะให้บริษัทที่เข้ามาทำธุรกิจหลักทรัพย์ ซึ่งจะต้องเกี่ยวข้องกับประชาชนเป็นจำนวนมากและเป็นเงินจำนวนมากนี้ บริษัทเหล่านี้ควรจะต้องมีทุนจดทะเบียนไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ ล้านบาท ความจริงแล้วทุนจดทะเบียนเป็นส่วนหนึ่งของเงินกองทุน แล้วอีกส่วนหนึ่งจะเป็นเงินกองทุนเพิ่มเข้าไปจาก ๑๐๐ ล้านบาท ส่วนเงินกองทุนจะเป็นเท่าไรนั้น ตามกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ ก.ล.ต. ที่จะกำหนดว่า บริษัทที่ทำการเหล่านี้ควรจะให้มีเงินกองทุนเท่าใด ซึ่งก็เป็นการเหมาะสม แต่ตามกฎหมายกำหนดไว้อย่างน้อยไม่ควรจะต่ำกว่า ๑๐๐ ล้านบาท เพราะว่า ทำธุรกิจเกี่ยวข้องกับทรัพย์สินของประชาชน บางที่เป็น ๑๐๐ ล้านบาท เป็น ๑,๐๐๐ ล้านบาท เป็น ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท เพราะฉะนั้นก็ควรจะคงไว้แต่ตามร่างของรัฐบาลที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรมาจนนี้ไปเลย คือหมายความว่า จะมีทุนจดทะเบียนเท่าไรก็ได้ หรือจะมากจะน้อยเท่าไรสุดแต่คณะกรรมการ ก.ล.ต. ทางคณะกรรมการเห็นว่า องค์กรกรรมการ ก.ล.ต. ไม่น่าจะได้รับมอบอำนาจมาจากขนาดนั้นที่จะไปกำหนดเองว่า จะมีทุนจดทะเบียนมากน้อยเท่าไรก็ได้ น่าจะมีขั้นต่ำไว้ ในเมื่อจะทำธุรกิจเกี่ยวข้องกับเงินทองจำนวนมาก ควรจะมีทุนจดทะเบียนไว้อย่างน้อยไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ ล้านบาท

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณศิริครับ

นายศิริ เกวลินสฤตย์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม ศิริ เกวลินสฤตย์ สมาชิกวุฒิสภา กระผมขอประธานอนุญาตนายกเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังประธานคณะกรรมการครับ มาตรา ๘๖ มีความสำคัญต่อบุคคลภายนอกอย่างมากครับ ในสาระสำคัญนั้นกระผมไม่ได้คิดใจตัว แต่ว่าถ้อยคำในมาตรา ๘๖ ที่เขียนไว้แล้วค่อนข้างเข้าใจยาก คือวรรคท้ายที่วงเล็บไว้ข้างท้าย (๑) (๒) (๓) ไปขยายอะไรนั้นเข้าใจ แต่ว่าอ่านแล้วค่อนข้างจะหยาบๆ กระผมขอประธานอนุญาตนหรือว่า ถ้อยคำตอนท้ายที่ว่า หรือที่มีการประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ในลักษณะ

นายวิรพงษ์ รามางกูร (รองประธานคณะกรรมการ) : ผมเองก็ไม่
เชี่ยวชาญภาษา ปากกันแล้วไม่ขัดข้องครับ เพราะความเหมือนเดิม

ประธานวุฒิสภา : แต่ไม่ใช่วิธีเขียนกฎหมายที่ถูกต้อง วิธีเขียนกฎหมาย
ที่ถูกต้องที่เขียนมานั้นถูกแล้ว เพราะว่า เวลาไปพิมพ์ตัวที่ต่อท้ายบางที่ก็ไปพิมพ์พลาด
ในรัฐธรรมนูญก็มีพิมพ์พลาดพิมพ์ไปต่อท้ายเลยเฉพาะวงเล็บสุดท้ายเท่านั้น เพราะฉะนั้น
เวลาที่เขาป้องกันเขาจึงยอมเสียความสะดวกแล้วเอาเสียให้เสร็จเด็ดขาด เขียนแบบนี้
พอไปได้นะครับ เชิญต่อไปครับ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๖ ถึงมาตรา ๑๑
ไม่มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปจะขอมติ
ในวาระที่ ๓ ว่า จะเห็นชอบด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมของคณะกรรมการหรือไม่ ~~หรือ~~รับ
เชิญลงคะแนนได้ เรียบร้อยแล้ว รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วยเป็นเอกฉันท์)

ประธานวุฒิสภา : ที่ประชุมเห็นชอบด้วยเป็นเอกฉันท์ ~~รับ~~
มีข้อสังเกตของคณะกรรมการ มีท่านผู้ใดจะเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี ก็ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตนั้น
น่ะครับ

ต่อไป ๔.๓ ร่างพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ซึ่งคณะกรรมการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงินพิจารณาเสร็จแล้ว

รายงานของคณะกรรมการ
การคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน
วุฒิสภา

พิจารณา

**ร่างพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.**

กองกรรมาธิการ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน

Legislative Institutional Repository of Thailand

(สำเนา)

ที่ สว ๐๐๐๙ /ร ๑๑๑)

วุฒิสภา

ถนนอุททองใน กท ๑๐๓๐๐

๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวพร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และส่งให้คณะกรรมการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงินพิจารณา ซึ่งกรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. ศาสตราจารย์สุธี สิงห์เสน่ห์	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายวีรพงษ์ รามางกูร	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายบดี จุเนนนานท์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. นายสม ชาติศิริพิทักษ์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๕. นายปภิต พัฒนกุล	โฆษกคณะกรรมการ
๖. นายโฆสิต ปั้นเปี่ยมรัษฎ์	๗. นายเฉลิม เชี่ยวสกุล
๘. นายปิยะบุตร ชลวิจารณ์	๙. นายเพรา นิเวศวงศ์
๑๐. นายสากล สกลไทย	๑๑. นายสุนทร เหล็กชัยไทย
๑๒. นายศรีบุญ ธรรมโน	๑๓. นายไพฑูรย์ ไชยประวัติ
๑๔. นายณรงค์ชัย อัครเศรณี	
๑๕. นายวิจิตร สุพินิจ	เลขาธิการคณะกรรมการ
๑๖. นางสาวสุคนธ์ กาญจนาลัย	ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะมีความสมบูรณ์ให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าว
ให้หมายถึงวันในสัปดาห์ประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับแจ้งวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๖๒

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อ
โปรดนำเสนอสถที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) วีรพงษ์ รามางกูร

(นายวีรพงษ์ รามางกูร)

รองประธานคณะกรรมาธิการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน
ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานคณะกรรมาธิการการคลัง
การธนาคารและสถาบันการเงิน

สำเนาถูกต้อง

(นายจिरยศ ศวีระชาติ)

หัวหน้าฝ่ายประชุม ๑

กองกรรมาธิการ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

กองกรรมาธิการ

โทร ๒๕๔๑๕๗๑, ๒๕๔๑๗๓๕

โทรสาร ๒๕๔๑๕๗๑

Legislative Institutional Repository of Thailand

รายงานของคณะกรรมการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ตามที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๒ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (ฉบับที่..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และส่งให้คณะกรรมการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงินพิจารณา กำหนดการแปรญัตติ ภายใน ๗ วัน ร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัติมาถึงวุฒิสภา (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๔๒ บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้วปรากฏผล ดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการได้แต่งตั้ง นายนัฐ ผาสุข นิติกร ๖ ฝ่ายประชุม ๑ กองกรรมการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ทำหน้าที่ผู้ช่วยเลขานุการ ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๗๘ วรรคสาม

๒. ที่ประชุมคณะกรรมการได้มีมติแต่งตั้ง นายทวี หนูแก้วดี สมาชิกวุฒิสภา เป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการเพื่อทำหน้าที่ในการให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับทางด้านการคลัง การธนาคาร และสถาบันการเงินของประเทศ

๓. อนึ่ง นายประจวบ ทองอุไร สมาชิกวุฒิสภา (กรรมการ) ได้ถึงแก่กรรม เมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๒ ที่ผ่านมา จึงทำให้ตำแหน่งกรรมการว่างลง ๑ ตำแหน่ง

๔. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๔.๑ สำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ด.

๑) นายปกรณ์ มาลากุล ณ อยุธยา เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ด.

๒) นายประสาร ไตรรัตน์วรกุล รองเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการ

ก.ล.ด.

๓) นายชาติ จันทนังกร ผู้อำนวยการฝ่ายกำกับธุรกิจจัดการลงทุน

๔) นายกิตติขจร วัฒนศิริธรรม หัวหน้าส่วนฝ่ายกฎหมาย

- ๕) นางสาวโสมสุดา ประทีปสินธุ์ ผู้ช่วยหัวหน้าส่วนฝ่ายกำกับธุรกิจ
จัดการลงทุน
- ๕๒ สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
นายชาเบญชัย มุสิกนิศากร รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจ
การคลัง
๕. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีสมาชิกเสนอคำแปรญัตติ จำนวน ๑ คน คือ
- นายวิรัช ไกลสุวรรณจินดา

๖. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔	ไม่มีการแก้ไข

นายวิรัช ไกลสุวรรณจินดา ขอแปรญัตติแก้ไข
ความในมาตรา ๑๐ ของร่างมาตรา ๔ เป็นดังนี้
“มาตรา ๑๐ ทุกครั้งที่มีการจ่ายค่าจ้าง ให้ลูกจ้างจ่ายเงินสะสม
เข้ากองทุน โดยให้นายจ้างหักจากค่าจ้างและให้นายจ้างจ่ายเงินสมทบเข้า
กองทุนตามอัตราที่กำหนดในข้อบังคับของกองทุน แต่ข้อบังคับนั้นจะต้อง
กำหนดให้หักค่าจ้างเป็นเงินสะสมเข้ากองทุนในอัตราไม่ต่ำกว่าร้อยละสอง
แต่ไม่เกินร้อยละสี่ห้าของค่าจ้าง และให้นายจ้างจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุน
ตามจำนวนลูกจ้างในอัตราไม่ต่ำกว่าร้อยละสองแต่ไม่เกินร้อยละสี่ห้าของ
ค่าจ้างเงินสะสมของลูกจ้างที่ผู้จ่ายเงินสมทบหักจากค่าจ้าง”

คณะกรรมการการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๕	มีการแก้ไข
นายวิชัย โสสุวรรณจินดา คณะกรรมการการได้ชี้แจงแล้ว	ขอแปรญัตติไว้ ผู้แปรญัตติพอใจ
มาตรา ๖	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๗	ไม่มีการแก้ไข
นายวิชัย โสสุวรรณจินดา คณะกรรมการการได้ชี้แจงแล้ว	ขอแปรญัตติไว้ ผู้แปรญัตติพอใจ
มาตรา ๘	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๙	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๐	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๑	มีการแก้ไข
นายวิชัย โสสุวรรณจินดา คณะกรรมการการเห็นด้วยในหลักการ และได้แก้ไขแล้ว	ขอแปรญัตติไว้ ผู้แปรญัตติพอใจ
มาตรา ๑๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๔	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๕	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๖	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๗	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๘	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๔

ไม่มีการแก้ไข

๓. ข้อสังเกตของคณะกรรมการการ

คณะกรรมการการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ... แล้วเห็นสมควรตั้งข้อสังเกต เพื่อให้ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณา ดังนี้

หากพิจารณาถึงเจตนารมณ์ของกฎหมายในการจัดให้มี “กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ” ขึ้นนั้น แม้เพื่อให้เป็นสวัสดิการการเงินได้ แก่พนักงานเมื่อออกจากงาน รวมถึงเป็นการส่งเสริมการออมและพัฒนาระบบการเงินของประเทศ จากวัตถุประสงค์ดังกล่าวนี้ คณะกรรมการการมีความเห็นว่า เพื่อเป็นการให้ความช่วยเหลือทางด้านเศรษฐกิจภายหลังออกจากงานแก่พนักงาน ในกรณีนี้พนักงานมีความจำเป็นที่จะต้องลาออกจากงาน เงินก้อนที่พนักงานได้รับจากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (อันประกอบด้วย เงินสะสม เงินสหบท ผลประโยชน์จากเงินสะสมและผลประโยชน์จากเงินสหบท) ในกรณีดังกล่าวนี้ ควรได้รับการพิจารณาทบทวนจากทางการใดก็ได้ให้ได้รับสิทธิประโยชน์ในการยกเว้นภาษีทั้งจำนวน เช่นเดียวกับในกรณีที่ออกจากงานเพราะเกษียณอายุ ทุพพลภาพ หรือเสียชีวิต ซึ่งในปัจจุบันหากเป็นกรณีพนักงานลาออกจากงานจะได้รับสิทธิประโยชน์ในการลดหย่อนก่อนเสียภาษีเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อเป็นการให้ความช่วยเหลือทางด้านเศรษฐกิจแก่พนักงานโดยให้ได้รับเงินสวัสดิการอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย อีกทั้งเพื่อเป็นเครื่องจูงใจให้มีการออมในรูปของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพให้เพิ่มมากขึ้น

๔. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

สุพรรณิ มาลี

(นางสาวสุคนธ์ กาญจนาลัย)

ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการการ

ร่าง
พระราชบัญญัติ
กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่มาตรา ๔ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “นายทะเบียน” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติ
กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“นายทะเบียน” หมายความว่า บุคคลซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นนายทะเบียนกองทุนสำรอง
เลี้ยงชีพ”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐ ทุกครั้งที่มีการจ่ายค่าจ้าง ให้ลูกจ้างจ่ายเงินสะสมเข้ากองทุน โดยให้นายจ้างหักจากค่าจ้างและให้นายจ้างจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนตามอัตราที่กำหนดในข้อบังคับของกองทุน แต่ข้อบังคับนั้นจะต้องกำหนดให้หักค่าจ้างเป็นเงินสะสมเข้ากองทุนในอัตราไม่ต่ำกว่าร้อยละสองแต่ไม่เกินร้อยละสามของค่าจ้าง และให้นายจ้างจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนตามจำนวนลูกจ้างในอัตราไม่ต่ำกว่าร้อยละสองแต่ไม่เกินร้อยละสามของค่าจ้างของลูกจ้างที่จ่ายเงินสะสมเข้ากองทุน”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจและหน้าที่กำกับและควบคุมโดยทั่วไป เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีอาจมอบหมายให้หน่วยงานใด ในสังกัด ปฏิบัติหน้าที่แทน และจะมอบหมายให้แต่งตั้งพนักงานของหน่วยงานนั้นเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ก็ได้”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๓ ทวิ และมาตรา ๑๒ ตรี แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐

“มาตรา ๑๒ ทวิ ให้นายทะเบียนมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการจัดการกองทุน และมีอำนาจสั่งให้ผู้จัดการกองทุนชี้แจงข้อเท็จจริงและทำรายงานเกี่ยวกับการจัดการกองทุนได้

ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าผู้จัดการกองทุนได้จัดการกองทุนในลักษณะที่อาจเป็นเหตุให้เสียหายแก่กองทุน นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ผู้จัดการกองทุนแก้ไขหรือระงับการกระทำนั้นหรือสั่งถอดถอนผู้จัดการกองทุนได้

มาตรา ๑๒ ตรี ให้นายทะเบียนจัดหน่วยงานเกี่ยวกับการกำกับดูแลการจัดการกองทุนเสนอต่อรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละสองครั้ง

เพื่อประโยชน์ในการกำกับและควบคุมให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ รัฐมนตรีอาจสั่งให้นายทะเบียนรายงานผลการดำเนินงานหรือชี้แจงข้อเท็จจริงในเรื่องหนึ่งเรื่องใดเพิ่มเติมก็ได้”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ การจัดการกองทุนจะต้องดำเนินการโดยบุคคลซึ่งมีทุนทรัพย์ และได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทการจัดการกองทุนส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

มาตรา ๑๔ ในการจัดการกองทุน ให้ผู้จัดการกองทุนมีหน้าที่และอยู่ในบังคับบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดการกองทุนส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ด้วย”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐ ผู้จัดการกองทุนพ้นจากการเป็นผู้จัดการกองทุนก่อนครบกำหนดสัญญา เมื่อ

- (๑) นายทะเบียนสั่งระงับตามมาตรา ๑๒ ทวิ วรรคสอง
- (๒) ขาดคุณสมบัติในการเป็นผู้จัดการกองทุน
- (๓) กองทุนหรือผู้จัดการกองทุนบอกเลิกสัญญาหรือ
- (๔) กองทุนเลิกตามมาตรา ๒๕

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ผู้จัดการกองทุนพ้นจากการเป็นผู้จัดการกองทุนตามมาตรา ๒๐ (๑) (๒) หรือ (๓) ให้คณะกรรมการกองทุนแต่งตั้งผู้จัดการกองทุนใหม่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้จัดการกองทุนเดิมพ้นตำแหน่ง และให้แจ้งการแต่งตั้งผู้จัดการกองทุนใหม่แก่นายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่แต่งตั้ง”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) นายทะเบียนสั่งให้เลิกกองทุนตามมาตรา ๒๗”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๖ เมื่อกองทุนเลิกตามมาตรา ๒๕ (๑) (๒) หรือ (๓) ให้คณะกรรมการกองทุนแจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่กองทุนเลิก และให้คณะกรรมการกองทุนจัดให้มีการชำระบัญชีภายในสามสิบวัน และให้แล้วเสร็จภายใน

หนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันที่กองทุนเลิก เว้นแต่กรณีจำเป็นนายทะเบียนจะอนุมัติให้ขยายเวลาออกไปได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๖ นายทะเบียน โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี มีอำนาจสั่งให้เลิกกองทุนได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) มีพฤติการณ์ที่ทำให้เห็นว่าการทำงานของกองทุนขัดต่อวัตถุประสงค์หรือขัดต่อกฎหมาย

(๒) มีพฤติการณ์ที่ทำให้เห็นว่ากิจการของกองทุนไม่อาจดำเนินต่อไปได้ไม่เว้นเพราะเหตุใด

เมื่อนายทะเบียนสั่งให้เลิกกองทุนตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้มีการชำระบัญชีและให้นายทะเบียนแต่งตั้งผู้ชำระบัญชี”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวส่วนบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่นายทะเบียนประกาศกำหนด”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๔ คณะกรรมการกองทุนใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ วรรคสอง มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๕ วรรคสาม หรือมาตรา ๒๖ หรือแต่งตั้งบุคคลซึ่งไม่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๓ เป็นผู้จัดการกองทุน ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๓๕ ผู้จัดการกองทุนใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตาม มาตรา ๑๒ ทวิ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกมาตรา ๓๖ มาตรา ๓๘ และมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐

มาตรา ๑๕ ให้ผู้จัดการกองทุนที่ได้รับแต่งตั้งให้จัดการกองทุนที่ลูกจ้างและนายจ้างตกลงกันจัดตั้งขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับจัดการกองทุนดังกล่าวได้ต่อไปอีกไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้นายทะเบียนในส่วน

ที่เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้จัดการกองทุนและการจัดการกองทุน รวมทั้งบทกำหนดโทษในเรื่องดังกล่าว ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาใช้บังคับกับผู้จัดการกองทุนในระหว่างเวลาดังกล่าว

เพื่อประโยชน์ในการควบคุมดูแลการจัดการกองทุนของผู้จัดการกองทุนตามวรรคหนึ่ง นายทะเบียนอาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้ผู้จัดการกองทุนต้องปฏิบัติตามเพิ่มเติมได้

ในกรณีที่ผู้จัดการกองทุนตามวรรคหนึ่งเป็นบริษัทหลักทรัพย์ที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทการจัดการกองทุนส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์อยู่แล้ว และกองทุนประสงค์ที่จะให้ผู้จัดการกองทุนนั้นจัดการกองทุนตามบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการจัดการกองทุนส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ให้ผู้จัดการกองทุนยื่นคำขอต่อนายทะเบียน และเมื่อได้รับความเห็นชอบแล้วจึงจะดำเนินการตามที่ยื่นขอได้

มาตรา ๑๖ ผู้จัดการกองทุนใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา ๑๕ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๑๗ ความผิดตามมาตรา ๑๖ ให้คณะกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ มีอำนาจเปรียบเทียบได้

มาตรา ๑๘ บรรดากฎกระทรวงที่เกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดการกองทุน ประกาศกระทรวงการคลัง ประกาศสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง คำสั่ง และหนังสือเวียนเกี่ยวกับการจัดการกองทุน ให้ยังคงใช้บังคับกับผู้จัดการกองทุนตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ได้ต่อไปอีกไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านประธานคณะกรรมการการคลัง

นายวีรพงษ์ รามางกูร (รองประธานคณะกรรมการการคลัง) : กราบเรียนท่าน

ประธานวุฒิสภาที่เคารพ ^{ทั้ง}กรรมการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน ได้พิจารณาแล้วเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นในมาตรา ๑๒ ที่มีเพิ่มเติมเล็กน้อยเพื่อให้ชัดเจนขึ้นว่า รัฐมนตรีอาจจะมอบหมายให้หน่วยงานใด ในสังกัดกระทรวงการคลัง เพื่อไม่ต้องไปตีความว่า หน่วยงานนอกกระทรวงการคลัง หลักการ^{ทั้ง}การแก้ไข^{ทั้ง}นี้ก็คือ จะโอนงานการดูแลการบริหารกองทุนสำรองเลี้ยงชีพออกจาก กระทรวงการคลังไปไว้ที่ ก.ล.ด. ~~นั้น~~ ซึ่งให้รัฐมนตรีสามารถมอบหมายได้ ตามร่างเดิม ^{นั้น}กว่า ให้หน่วยงานใด คณะกรรมการเห็นว่า ถ้าใส่คำว่า “ในสังกัด” ก็จะชัดเจนว่าเป็น หน่วยงานในสังกัดกระทรวงการคลัง และอีก^{ข้อ}หนึ่งก็คือในมาตรา ๒๘ ตามร่างเดิม นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ยกเลิกกองทุนได้ในกรณีดังต่อไปนี้ ทางคณะกรรมการเห็นว่า กองทุนนี้อาจจะเกี่ยวข้องกับผู้ใช้แรงงานจำนวนมาก เพราะฉะนั้น ^{ผู้}ไม่น่าให้นายทะเบียน เท่านั้นที่มีอำนาจสั่งยกเลิก น่าจะขึ้นไปถึงรัฐมนตรี จึงขอเพิ่มเติมคำว่า “นายทะเบียน โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี มีอำนาจสั่งให้ยกเลิกกองทุนได้”

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเลขาฯ

นายพนิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : ร่างพระราชบัญญัติ

กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ และมาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข มีผู้ขอสงวนคำแปรญัตติ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวิชัย

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ

ผม วิชัย โสสุวรรณจินดา สมาชิกวุฒิสภา ในมาตรา ๔ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยสาระสำคัญก็คือได้มีการแก้ไขในสัดส่วนเงินสมทบของนายจ้างที่จะจ่ายสมทบ เข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ โดยกำหนดว่า ให้นายจ้างจ่ายในอัตราไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒ แต่ไม่เกินร้อยละ ๑๕ ของค่าจ้าง เช่นเดียวกับทางฝ่ายลูกจ้าง ซึ่งตามกฎหมายเดิม

นายจ้างจะต้องจ่ายในอัตราไม่ต่ำกว่าเงินสะสมของลูกจ้าง ทั้งนี้ก็เพื่อจะให้เกิดความเป็นธรรมขึ้น ท่านประธานฯ ครับ ผมเห็นว่า ในร่างกฎหมายเดิมที่เขียนเอาไว้ว่า นายจ้างควรจะจ่ายเงินสมทบไม่ต่ำกว่าเงินสมทบของลูกจ้าง น่าจะมีความเหมาะสม และน่าจะมีการรักษาไว้ด้วยครับ ทั้งนี้ก็เพราะว่า ในปัจจุบันที่กองทุนสำรองเลี้ยงชีพได้ดำเนินการมาเป็นเวลาเกือบ ๑๐ ปี นายจ้างก็จ่ายเงินสมทบมาไม่น้อยกว่าลูกจ้างอยู่แล้ว และก็ทำให้เกิดความมั่นคง -----

- ๘/๑

ที่สำคัญก็คือเงินสมทบของนายจ้างนั้นจะเป็นเงินที่ทำให้ลูกจ้างมีความจงรักภักดีต่อกิจการ ซึ่งตนเองได้กระทำ เพราะหวังว่าจะได้เงินจากฝ่ายนายจ้างซึ่งจ่ายเงินสมทบเข้ามา เมื่อคน~~เขา~~ต้องออกจากงาน การประพฤติปฏิบัติหน้าที่การงานก็จะทำด้วยความรอบคอบ ดูแลรักษาประโยชน์ของนายจ้าง เพื่อมิให้เกิดการฝ่าฝืนระเบียบวินัย ซึ่งอาจจะเป็นผล ทำให้ตนเองไม่ได้รับเงินสมทบในส่วนชองนายจ้าง แต่ประการที่สำคัญก็คือ เมื่อลูกจ้าง จะต้องออกจากงาน ลูกจ้างก็ยังมีเงินสมทบอย่างน้อยในจำนวนเงินที่เพียงพอที่จะไป ดูแลตัวเองเมื่อ ไม่สามารถทำงานได้ หรือว่าอยู่ในระหว่างที่หางานทำ ~~ตัวนั้น~~ ก็จะเป็น ประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาลังคมด้วยอีกส่วนหนึ่ง ~~เมื่อ~~หลักเกณฑ์นี้ก็ได้มีการกำหนด มาตั้งแต่ต้น โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลังที่เป็นคนเสนอกฎหมายนี้ ~~เพราะ~~ ในระยะแรก ๆ ~~เขาคือ~~ได้รับความเห็นชอบจากฝ่ายรัฐสภาให้มีผลใช้บังคับได้ ~~แต่~~ก็ปฏิบัติ กันมาอย่างนี้โดยตลอด ถ้าหากว่ามีการแก้ไขอย่างร่างที่รัฐบาลเสนอ ผลที่เกิดขึ้นก็คือ นายจ้าง~~เขา~~ก็จะลดเงินสมทบส่วนของตัวเองลง ก็จะมีผลทำให้เงินสำรองเลี้ยงชีพนั้น มีเงิน~~เขา~~เข้าสู่กองทุนเป็นจำนวนน้อย ความผูกพันของนายจ้างต่อกองทุนนี้ก็จะน้อย และที่สำคัญก็คือ อำนาจในการบริหารงาน นายจ้างเองก็ยังพยายามจะกุมอำนาจในการ บริหารงานไว้ เช่น กรรมการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ๑๐ คน ก็อาจจะมีนายจ้าง ๘ คน ลูกจ้าง ๒ คน ~~แล้ว~~เงินสมทบนายจ้างถ้ามีน้อยกว่าฝ่ายลูกจ้าง~~แล้ว~~ก็จะมีปัญหาที่จะนำ ไปสู่อำนาจในการจัดการได้ ~~ตัวนี้~~ผมเห็นว่า เพื่อจะให้กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ~~นี้~~ มีความมั่นคงและเป็นหลักประกันสำหรับลูกจ้างต่อไปก็ควรจะคงไว้ในหลักการเดิม ~~คือ~~ให้เงินสมทบของฝ่ายนายจ้าง~~นั้น~~ไม่น้อยกว่าอัตราเงินสมทบของฝ่ายลูกจ้าง จึงได้เสนอ คำแปรญัตติให้คงไว้ตามกฎหมายเดิม~~ตัวนี้~~หน้า~~ๆ~~ ประเด็น~~ๆ~~ ขอขอบคุณ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวัลลภ~~พูด~~

นายวัลลภ ดังคณานุรักษ์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม วัลลภ ดังคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา กระผมขออนุญาตท่านประธาน~~ๆ~~ ที่จะ อภิปรายสนับสนุนคำแปรญัตติของท่านวิชัย คืออ่านอย่างไรก็ตามตามมาตรา ๔ กระผม มีสมมุติฐานเบื้องต้น ซึ่งเป็นสมมุติฐาน ๒ ข้อซึ่งเชื่อมโยงกันที่จะอภิปรายสนับสนุนว่า

สิ่งที่ท่านวิชัยขอแปรญัตตินั้นน่าจะได้รับการสนับสนุนเป็นอย่างยิ่ง สมมุติฐานข้อที่ ๑ ก็คือว่า เราคงจะหานายจ้างได้ยากมากที่จะจ่ายเงินสมทบให้ลูกจ้างมากกว่าที่หักจาก ลูกจ้างนี่เป็นสมมุติฐานข้อที่ ๑ สมมุติฐานข้อที่ ๒ ซึ่งเชื่อมโยงกันก็คือว่า ถ้าอ่านตาม มาตรา ๔ ที่แก้ไขมาตรา ๑๐ เห็นได้ชัดว่า ให้อำนาจนายจ้างจะหักจากค่าจ้างของลูกจ้าง ร้อยละ ๒ ไม่เกินร้อยละ ๑๕ แต่ขณะเดียวกันนายจ้างจะจ่ายให้แก่ลูกจ้างไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒ แต่ไม่เกินร้อยละ ๑๕ ถ้อยคำดูคล้ายกัน แต่รูปธรรมที่เกิดขึ้นจะไม่คล้ายกัน เช่น ถ้านายจ้างหักจากลูกจ้าง ๓ เปอร์เซ็นต์ แต่หักของตัวเอง ๒ เปอร์เซ็นต์ กระผมเข้าใจว่า เหตุการณ์แบบนี้จะเกิดขึ้นค่อนข้างมาก เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่า การหักในสัดส่วนที่ เท่ากันนี้น่าจะเป็นประเด็นที่ให้ความเป็นธรรมที่เกิดขึ้นอย่างสังคม ตามร่างเดิมกระผมคิดว่า ควรจะให้การสนับสนุนค่าแปรญัตติของท่านวิชัย ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมาธิการ

นายวิรพงษ์ งามากูร (รองประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน

ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กรรมาธิการได้พิจารณาคำแปรญัตติของท่านวิชัย และได้ฟังคำชี้แจงของฝ่ายรัฐบาลแล้วเห็นด้วยกับฝ่ายรัฐบาลว่า ในขณะนี้นั้นมีสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ๒ อย่าง อย่างแรกก็คือ ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำลง การปิดกิจการมีมากขึ้นเรื่อย ๆ เพราะฉะนั้นในยามที่ภาวะเศรษฐกิจเป็นอย่างนี้ น่าจะยืดหยุ่นทางด้านนายจ้างได้บ้าง

ประการที่ ๒ เนื่องจากได้มีการจัดตั้งกองทุนประกันสังคม ซึ่งทั้งลูกจ้าง และนายจ้างต่างก็มีภาระที่จะต้องจ่ายเงินเข้าไปยังกองทุนประกันสังคมอยู่แล้ว เพราะฉะนั้น ถ้าหากว่า จะลดภาระทางนายจ้างลงบ้างสัก ๑ เปอร์เซ็นต์หรือบางจำนวน น่าจะเป็น เหตุผลที่จะทำให้กองทุนนั้นสามารถอยู่ได้ มิฉะนั้นแล้วกองทุนสำรองเลี้ยงชีพอาจจะ ไม่สามารถดำรงอยู่ได้ และอาจจะผิ่วผิบระสงค์ ด้วยเหตุนี้ทางคณะกรรมการจึงเห็นว่า น่าจะคงไว้ตามร่างเดิมที่รัฐบาลได้เสนอมา

ประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นายพานิชย์ เจริญเผ่า : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
 กระผม พานิชย์ เจริญเผ่า สมาชิกวุฒิสภา ในประเด็นดังกล่าวที่~~ท่าน~~ท่านรองประธาน
 คณะกรรมการได้กรุณาชี้แจงนั้น กระผมเห็นว่า เป็นเรื่องที่ไม่อยู่ในหลักการในการที่จะ
 ปฏิบัติให้ความเป็นธรรมในสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับผู้ใช้งาน กระผมอยากจะขอยกตัวอย่างใน
 กรณีเรื่อง~~ของ~~ประกันสังคมนั้นก็หลักการเดียวกัน ในกรณีนายจ้างเดือดร้อนลูกจ้างก็
 เดือดร้อนตามเหมือนกัน เรายึดคณะกรรมการดูแล เราสดไปตามส่วนตามที่เห็นสมควร ใน
 บางกรณีออกเป็นพระราชกฤษฎีกายกเว้นเลื่อนกำหนดไปก็ใช้บังคับกันในขณะนั้น แต่
 ร่างกฎหมายฉบับนี้เราพยายามจะเขียนไว้~~แล้ว~~ให้ปฏิบัติในสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เราจะ
 เห็นว่า เศรษฐกิจของเรานั้นจะไม่ฟื้นคืนในสภาพเดิมเลยหรือครับ และถ้ากำหนดอย่างนั้น
 กระผมเห็นว่า จะไม่ได้รับความเป็นธรรมอย่างยิ่ง ถ้าเราจะกำหนดค่าสุดในอัตรา
 ๒ เปอร์เซ็นต์ก็ยอมจะทำได้ แต่ทำไมท่านไปใช้ข้อความในสิ่งที่เปลี่ยนแปลง เพราะฉะนั้น
 ในหลักการที่~~ของ~~คุณวิชัย โสสุวรรณจินดา ได้ขอให้~~คง~~ไว้~~นั้น~~กระผมเห็นว่า เป็นหลักการที่
 ตรงเจตนารมณ์เดิม และเห็นว่าจะได้รับความเป็นธรรม~~ตรง~~อย่างมาก เพราะฉะนั้นในส่วน
~~ตรง~~นี้กระผมเห็นว่า การแก้ไขตรงนี้นั้นจะไม่เกิดความเป็นธรรมและความยุ่งยากจะเกิดขึ้น
 ในกรณีลูกจ้าง~~เกิด~~จ่ายไปในอัตราร้อยละ ๕ แต่บอกว่า เศรษฐกิจของนายจ้างไม่ดี~~ให้~~จ่าย
 ร้อยละ ๒ ~~ครับ~~ เกิดเรื่องวนวาย เกิดการโต้แย้ง ~~ขึ้น~~ในเรื่องของคนส่วนใหญ่นั้นท่านจะ
 หาคำตอบได้อย่างไรครับ สิ่งเหล่านี้กระผมคิดว่า ในสภาพการณ์นั้นจะต้อง~~ให้~~หลักการและ
 จะต้องให้ความเป็นธรรม ฉะนั้นกระผมขอสนับสนุนตามที่~~คุณ~~คุณวิชัย ได้แปรญัตติไว้
 ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณพนัส

นายพนัส ไทยล้วน : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม พณัส
 ไทยล้วน สมาชิกวุฒิสภาครับ ท่านประธานฯ ครับ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ผู้ใช้งานและผู้
 ใช้งานทั้งหลายกำลังวิพากษ์วิจารณ์กันอย่างหนัก กระผมอยากกราบเรียนท่านประธานฯ
 ด้วยความเคารพว่า กองทุนสำรองเลี้ยงชีพที่เกิดขึ้นในบ้านเราขณะนี้เกิดขึ้นใน ๒ ประการ

ประการที่ ๒ เกิดขึ้นจากบริษัทจัดให้เองซึ่งน้อยมาก เพราะว่า บริษัทที่ไหนที่จะจัดให้เองก็ลำบากเหลือเกินกว่าจะยื่นมือมาเสนอลูกจ้างว่า ขอจัดกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ นอกจากนั้นกองทุนสำรองเลี้ยงชีพในบ้านเรายังไม่สามารถใช้ลดหย่อนเงินได้บุคคลธรรมดาได้ ถ้าเอาไปแล้วระยะหนึ่งลูกจ้างขอลอน นายจ้างก็ยินยอมจะให้ถอนออกไป เพราะว่า นายจ้างจะไม่ต้องจ่ายเงินสมทบอีก ซึ่งอย่างนี้ปรากฏว่า หลายๆ คนจำนวนผู้ที่เข้ามาลงทุนสำรองเลี้ยงชีพลดลงไป เนื่องจากลูกจ้างมีความจำเป็นทางเศรษฐกิจ นายจ้างก็ยินดีที่จะให้ถอนไป แต่ส่วนใหญ่เท่าที่พบมานายจ้างที่ไหนก็ไม่ปฏิเสธที่จะจ่ายเงินสมทบเท่ากับลูกจ้างหรือตามหลักเกณฑ์เดิมที่เขาได้อยู่ เพราะเขาต้องการให้ลูกจ้างอยู่กับเขานาน ๆ กระผมไม่เข้าใจจริง ๆ ว่า ถ้าจะกลับไปใช้อะไรเดิมก็จะเกิดประโยชน์อะไรให้นายจ้างกับลูกจ้าง ดีไม่มีมีนายจ้างบางรายบอกถ้าอย่างนั้นมันลดลงไปเหลือ ๒ เปอร์เซ็นต์ ลูกจ้างลดลงไป ๒ เปอร์เซ็นต์ ท่านทั้งหลายครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพ เวลาลูกจ้างออกจากงานจริง ๆ ในปลายปีนี้ หรือว่าอายุ ๖๐ แล้วหัก ๒ เปอร์เซ็นต์หรือ ๓ เปอร์เซ็นต์เป็นจำนวนเงินนิดเดียว เพราะว่า ค่าจ้างอาจจะวันละ ๒๐๐ บาท เดือนนี้ลูกจ้างรายวันเขาก็ไม่ให้ค่า เขาให้เงินเดือนลูกจ้างรายเดือน เพราะลูกจ้างรายวันเขาไม่เทิร์นโอเวอร์ (Turn over) มันก็คือเข้าออกมากเกินไป วันละ ๒๐๐ บาท เดือนละ ๖,๐๐๐ บาท เก็บ ๓ เปอร์เซ็นต์ ๑๐๐ กว่าบาท ก็หนึ่ง ๑,๐๐๐ กว่าบาท ๑๐ ปี ๑๐,๐๐๐ กว่าบาท ๒ เท่า ๒๐,๐๐๐ กว่าบาท อีก ๒๐ ปีข้างหน้าเงิน ๓๐,๐๐๐ กว่าบาท ๔๐,๐๐๐ กว่าบาทที่ออกไปหรือ ๕๐,๐๐๐ กว่าบาทไม่มีความหมายสำหรับลูกจ้างที่ออกไปหรอกครับ แต่อย่างน้อยก็มีเป็นเครื่องประทังชีวิตที่จะสามารถต่อชีวิตจากอายุมากออกไป แม้จะมีประกันสังคมออกไปแล้วก็ตามแต่ ซึ่งจะได้อีกเงินจำนวนเล็กน้อยมาก

ท่านประธานฯ ครับ กระผมกำลังเป็นห่วงว่า ถ้าเราเขียนอย่างนี้ เราไม่มี~~วิธี~~เห็นใจลูกจ้างบ้างหรือว่า เขาจะอยู่อย่างไรในอนาคตข้างหน้า ณ วันนี้ ~~หนี้~~ ลูกจ้างอายุ ๕๐ ปี ปลดเกษียณออกไปได้รับค่าชดเชย ๑๐ เดือนบวก ๑๑ เดือน เงินเดือน ๔,๐๐๐ กว่าบาท รับ ๔๐,๐๐๐ กว่าบาท ๕๐,๐๐๐ กว่าบาท ยังไม่ทันก้าวออกจากโรงงานเลยเงิน ๕๐,๐๐๐ กว่าบาทเหลือยังไม่ถึง ๕,๐๐๐ บาทเลย นี่คือความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในสังคมอยู่ขณะนี้ ท่านทั้งหลายครับ กระผมอยากจะให้เห็นใจคนจน กระผมเชื่อว่า นายจ้างที่ไหนเขาก็ไม่เดือดร้อนในการที่จะมาขอลดจำนวนนี้หรอก เรากลับเขียนให้เขาไปปลดกันเองให้เกิดความวุ่นวายไปหมด กระผมไม่ทราบว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นพรุ่งนี้ มะรืนนี้เมื่อพระราชบัญญัตินี้ออกมาใช้ ที่คุณวิชัยเปรูญัตตินั้น กระผมว่าถูกต้องที่สุดก็คือว่า ลูกจ้างจ่าย ๓ เปอร์เซ็นต์ ก็ควรละ ๓ เปอร์เซ็นต์ หรือคงหลักเกณฑ์ที่ควรว่า ๓ เปอร์เซ็นต์ ๔ เปอร์เซ็นต์ ๕ เปอร์เซ็นต์ ตอนนี้ลูกจ้างเขาจ่าย ๓ เปอร์เซ็นต์ ถ้าทำงานมา ๕ ปีนายจ้างจ่าย ๔ เปอร์เซ็นต์ ทำงานมา ๑๐ ปีนายจ้างจ่าย ๕ เปอร์เซ็นต์ กระผมเชื่อว่า นายจ้างทั่วไปเขายินดีจะจ่ายหรือครับ เขาอยากให้ลูกจ้างออกจากงานไปวันนี้นี้แล้วถ้าเงินไปก้อนหนึ่ง วันนี้ยังมีปัญหาอีก ลูกจ้างเอาเงินไปเล่นกองทุน กองทุน~~นี้~~ ^{นี้}จำนวนเงินของลูกจ้างลงไป เงินดอกเบี่ยก็ไม่ได้ ต้นทุนก็หาย เมื่อ ๒ วันนี้กระผมรับอุทธรณ์จากบริษัทมาจา^บบออกมา^บกองทุนที่^{นี้} ~~นี้~~ ^{นี้}ทำไมเงินหายไปอย่างไร ทำอย่างไร ทำกันมาตั้ง ๑๐ ปี ๑๕ ปีแล้ว กองทุนหายไป วิ่งเดินจะเปลี่ยนวิธีหักกันเป็นการใหญ่ อย่างนี้ก็~~เกิด~~ ^{เกิด} เงินของนายจ้างอาจจะไม่มีความหมาย แต่ลูกจ้าง ๑,๐๐๐ บาท ๑๐,๐๐๐ บาท มีความหมายต่อชีวิต กระผมอยากให้ท่านผู้มีเกียรติได้กรุณาเห็นด้วยในเรื่องอย่างนี้ เพราะไม่อย่างนั้นจะเกิดความวุ่นวาย ต่อไปนี้ ถ้าลูกจ้างถูกลดก็ต้องวุ่นวายแล้วครับ นายจ้างจะมาลดต้องปะทะกันแน่ อย่างไรก็ยอมไม่ได้ อะไรจะเกิดขึ้นในวงการกระผมไม่ทราบ เขียนอย่างนี้เพื่ออะไร~~นี้~~ ^{นี้} ท่านประธานฯ ครับ กระผมสนับสนุนคุณวิชัยอย่างเต็มที่ เพราะถือว่า~~นี้~~ ^{นี้}นี้เป็นสิ่งสุดท้ายที่ลูกจ้างจะพึงมี~~นี้~~ ^{นี้}ด้วยความจริงกระผมเคยกราบเรียนท่านรัฐมนตรีพาณิชย์แล้วว่า อยากจะให้บังคับด้วยซ้ำไป ไม่ใช่เป็นการอาสาสมัคร ไม่อย่างนั้นนายจ้างบอกว่า คุณยกของกองนี้กองไป ถอนผมไม่ให้~~นี้~~ ^{นี้} ลูกจ้างก่นมูม ไม่รู้จะหันไปทางไหน ก็หันหน้าเข้าหากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ถอนเงินก้อนสุดท้ายก้อนหนึ่งออกมา อายุตั้ง ๕๐ ปีแล้ว ถอนออกมาไปใช้ชั่วคราว

หลังจากนั้นนายจ้างบอกว่า คุณ~~คน~~ต่ออีกไม่ได้ พอ ๖๐ ปีออกไป ๕๕ ปีออกไป ไม่มีอะไร
เหลือออกไป~~รับ~~ ไม่ถูกจ้าง~~อีก~~ ถ้าถูกไล่ออกจากงาน หรือนายจ้าง~~ไล่~~ออกจากงาน
สิ่งสุดท้ายที่ทำได้คือไปเป็นคนขายของหน้าโรงงานบ้าง ซักครึ่งบ้าง เลี้ยงเด็กบ้าง ไปอยู่กับ
ลูกกับหลานบ้าง เป็นการของสังคมไปโดยตลอด ท่านประธานฯ ครับ กรม~~และ~~
เห็นด้วยลูกจ้างทั่วไปก็มีไม่มากนัก~~ครับ~~ ผ่ากราฟาเรียนรัฐบาลไปด้วยว่า ทว่าอย่างไร
จะบังคับได้ สถาน~~ที่~~ประกอบกิจการซึ่งมีลูกจ้างตั้ง ๑๐๐ หรือ ๒๐๐ คนต้องมีกองทุนสำรอง
เลี้ยงชีพเอาไว้ให้กับลูกจ้าง เวลาปลดออกไปแล้วหรือแก่ตัวออก~~ให้~~ ถ้าไปสักก่อน~~เสีย~~
ก็จะไม่เป็นภาระ~~กับ~~สังคม กระผมเชื่อว่า นายจ้างเขาไม่ปฏิเสธหรือกลัวเรื่องเหล่านี้
กระผมยื่นข้อเรียกร้องกับนายจ้างมากมาย นายจ้าง~~บอก~~โอเค~~อันนี้~~รับพิจารณา อยู่ต่อมา
เขาก็ให้ เริ่มกันที่ ๓ เปอร์เซนต์ก่อน~~ให้~~ ต่อไปเป็น ๔ เปอร์เซนต์ ต่อไปเป็น ๕ เปอร์เซนต์
เพื่อลูกจ้าง อย่างน้อย~~ให้~~ไปสัก ๑ แสนบาท ในอีก ๑๐ ปีข้างหน้า กระผมไม่รู้ว่
๑ แสนบาทจะเหลือค่าสักเท่าไร ท่านประธานฯ ครับ กระผมสนับสนุนคุณวิชัย~~อย่างเต็มที่~~
และอยากจากรายวิงวอนท่านผู้มีเกียรติ~~ครับ~~ว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญสำหรับลูกจ้างจริง ๆ
ผู้นำแรงงานหลายคนพอเห็นอย่างนี้แล้วมีข้ออ่อนดินอ่อนหมด ประธานโทท เพราะถ้าอย่างนี้
แล้วจะเหลืออะไรในปลายปี นายจ้างที่เอาเปรียบลูกจ้าง ท่านประธานฯ ~~ครับ~~ กระผมอยาก
เรียนว่า เราถูกเอาเปรียบมาโดยตลอด ไม่รู้จะพูดอย่างไร เมื่อวานขึ้นลูกจ้างโรงงานทำงาน
มาจนพูดมาบอกกระผมว่า เป็นลูกจ้างได้ค่าจ้างวันละ ๑๖๒ บาท แต่ก่อนจะทำงานต้องจ่าย
นายจ้างอีก ๒๐ บาท ค่าอะไรครับ ค่ารถ ไม่มาทำงานวันหนึ่งตัด ๓ วัน พักผ่อนไม่มี
เหมาจ่ายเลย ๒๐๐ บาท ลาวันหยุดนักขัตฤกษ์ตัด ๕ แรง อย่างนี้ยังต้องทนทำงานอยู่
ต่อไปเลย เพราะหวังทีป~~พูด~~ แต่ละวันอาจจะได้สัก ๕๐ บาท ๑๐๐ บาท สภาพอย่างนี้
เกิดขึ้นในสังคมบ้านเราไม่มีอนาคต ~~ท่าน~~ท่านประธานฯ ครับ กระผมอยากกราบเรียนว่า
อยากกราบเรียนท่านผู้มีเกียรติ~~ครับ~~ว่าสนับสนุนผู้~~ใช้~~แรงงานด้วยครับ~~สุด~~ อย่างน้อยที่สุด
ให้นายจ้างจ่ายเท่ากับลูกจ้าง หรือจ่ายตามหลักเกณฑ์ ซึ่งเขามีอยู่ที่มูลนิธิ~~ฯ~~เสนอไว้
ถูกต้องแล้ว~~ครับ~~ ขอบพระคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : ก็อภิปรายกันพอสมควร คุณวิชัยจะสรุป เชิญครับ

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
ผม วิชัย โสสุวรรณจินดา ขออนุญาตให้ข้อมูลเพิ่มเติมอีก ๒ ประเด็นนะครับ

ประเด็นแรกก็คือ อัตราเงินสมทบตามร่างกฎหมายนี้ได้ลดลงจากเดิมแล้ว
เดิมไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑ ตอนนี้เหลือร้อยละ ๒ ซึ่งก็น่าจะเป็นประโยชน์สำหรับทั้ง ๒ ฝ่าย
นะครับ การลดลงในอัตราที่เท่ากันก็น่าจะเป็นเรื่องที่ดี

ประเด็นที่ ๒ ก็คือ กรณีที่นายจ้างเลิกกิจการนั้นปัจจุบันจะมีปัญหาว่านายจ้าง
ไม่มีเงินจ่ายค่าชดเชยอันเนื่องมาจากการออกจากงานนะครับ ลูกจ้างก็เลยอาศัยกองทุน
สำรองเลี้ยงชีพที่จะได้เงินไปก่อนหนึ่ง แล้วหวังที่ยังรอเงินชดเชยจากนายจ้าง ซึ่งก็น่าจะเป็น
ประโยชน์ที่จะต้องรักษาก่อนนี้เอาไว้ อันนี้ก็ขอกราบเรียนเพิ่มเติมครับ ขอขอบคุณ

ประธานวุฒิสภา : ผมจะขอมติจากที่ประชุมนะครับว่า จะเห็นชอบด้วย
กับคำสงวนคำแปรญัตติหรือไม่ครับ ท่านรัฐมนตรีครับ อันนี้เป็นเรื่องของกรรมาธิการ
ครับ เจริญครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียน
ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายพิสิฐ ลี้อาธรรม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
การคลัง ขอประทานโทษที่ต้องเข้ามากราบเรียนชี้แจงเพื่อความถูกต้องในประเด็นที่ได้
อภิปรายไปเมื่อสักครู่นี้ กระผมยังมีความรู้สึกที่ว่า ท่านสมาชิก ที่ได้อภิปรายยังไม่เข้าใจถึง
เหตุผลในการแก้ไขในข้อนี้ครับ ซึ่งในเรื่องนี้มีอยู่ ๒ ประการด้วยกันในมาตรา
ประการที่ ๑ ก็คือในส่วนที่เกี่ยวกับอัตราจาก ๓ เปอร์เซ็นต์เป็น ๒ เปอร์เซ็นต์ นั่นเป็น
ประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งก็คือแก้ความที่ว่า ให้นายจ้างจ่ายไม่ต่ำกว่าที่ลูกจ้างจ่าย ก็คือ
ให้การจ่ายของนายจ้างกับการจ่ายของลูกจ้างแยกออกจากกันไม่เกี่ยวข้องกัน ซึ่งประการแรก
ในเรื่องของอัตราจาก ๓ เปอร์เซ็นต์เหลือ ๒ เปอร์เซ็นต์ กระผมก็เชื่อว่า หลายท่านก็ได้รับ
ทราบพอสมควรแล้วครับว่า เหตุผลเป็นอย่างไร แต่ว่าประการหลังสุดที่ว่า ให้นายจ้าง
กับลูกจ้างจ่ายสมทบโดยที่ไม่โยงกัน ยังไม่ได้มีการชี้แจงกัน กระผมจึงขออนุญาตกราบเรียน
ว่า เหตุผลที่แท้จริงมาจากความต้องการของฝ่ายลูกจ้างต่าง ๆ ที่เห็นว่า การกำหนดอัตรา

LIRT

เงินสมทบที่นายจ้าง~~แล้ว~~ต้องมาโยงกับลูกจ้างนั้น ทำให้ลูกจ้างไม่สามารถจ่ายเข้ากองทุนได้มากกว่าที่ตัวเองอยากจ่าย ตัวอย่างเช่น ถ้านายจ้างจ่าย ๔ เปอร์เซ็นต์ ลูกจ้างก็จ่ายเข้ากองทุนได้ไม่เกิน ๔ เปอร์เซ็นต์ แต่ลูกจ้างจำนวนไม่น้อยที่อยากจะจ่ายมากกว่า ๔ เปอร์เซ็นต์ อาจจะเป็น ๑๐ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๑๕ เปอร์เซ็นต์ เพราะเขาได้ประโยชน์เรื่องภาษี เงินทุกบาทที่เขาจ่ายเข้าไปในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพไม่ต้องเสียภาษีจนถึงอัตรา ๓ แสนบาทต่อปี เพราะฉะนั้นแต่ละเดือนเขาจะจ่ายได้ถึงประมาณ ๒๕,๐๐๐ บาทต่อเดือน โดยที่เขาไม่ต้องเสียภาษีในส่วนนี้ ขณะเดียวกันเงินที่อยู่ในกองทุนนี้ได้ผลตอบแทนก็ไม่ต้องเสียภาษี ~~แล้ว~~เมื่อมีการออกจากการงานถ้าหากครบตามคุณสมบัติก็ได้เงินทั้งก้อนไปไม่ต้องเสียภาษี เพราะฉะนั้นจึงมีลูกจ้างไม่น้อยที่มาติดต่อกับกระทรวงการคลัง ขอให้กระทรวงการคลังได้ผ่อนปรนในส่วนนี้ ขอให้ลูกจ้างได้มีโอกาสจ่ายมากกว่าที่กำหนด เพราะนายจ้างเขาได้กำหนดไปแล้วว่า เขาจะจ่ายเท่าไรเท่าไรตามข้อตกลง~~แต่~~เดิม แต่ลูกจ้าง~~ใคร~~หรืออยากจะจ่ายเพิ่มขึ้นเพราะเขามีความประสงค์จะออมเงินมากขึ้น แต่จนด้วยข้อกำหนดข้อนี้ เพราะฉะนั้นกระทรวงการคลังจึงได้ยอมที่จะเปิดช่องนี้เพื่อจะให้มีการระดมเงินออมมากขึ้น เพราะฉะนั้นจึงขอกราบเรียนว่า สิ่งที่ท่านกรรมาธิการเป็นห่วง และท่านสมาชิกฯ เป็นห่วงว่า ข้อนี้จะเป็นการเสียเปรียบนั้น แท้ที่จริงแล้วเป็นความต้องการที่เกิดจากฝ่ายลูกจ้างจำนวนไม่น้อยที่อยากจะจ่ายเงินเข้ากองทุนมากกว่าที่กำหนดไว้~~แล้ว~~ ประการอื่นที่ได้มีการพูดจากันนะครับ ที่ขอกราบเรียนว่า ถึงแม้จะมีการเปลี่ยนข้อความในกฎหมายนี้ลดจาก ๓ เปอร์เซ็นต์เหลือ ๒ เปอร์เซ็นต์ ก็ใช้ว่าเงินกองทุนที่มีอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งมีสมาชิกฯ ประมาณ ๑ ล้านคน อยู่ ๆ นายจ้างจะมาลดได้ง่าย ๆ ~~ที่~~ต้องมีการเจรจาต่อรองกันก่อน เพราะถือว่าเป็นสิทธิ เป็นสภาพการจ้าง แต่ปัญหา คือว่าในขณะที่นายจ้างไม่น้อยที่มีปัญหาการเงิน และไม่สามารถที่จะจ่ายเงินกองทุนให้ครบ ลูกจ้างได้ ก็ถือโอกาสเจรจากับลูกจ้างยกเลิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ซึ่งในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจที่ผ่านมาก็มีจำนวนมาก เพราะฉะนั้นด้วยเหตุนี้กระทรวงการคลังจึงเห็นความจำเป็นที่จะให้มีการลดส่วนนี้ เพื่ออย่างน้อยให้มีการเจรจาต่อรองกันให้เกิดขึ้น แล้วดีเปิดโอกาสให้กองทุนใหม่ ๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตจะได้เข้ามาสู่ระบบนี้ได้มากขึ้น สำหรับประเด็นสุดท้ายที่ท่านสมาชิกฯ เป็นห่วงว่า เมื่อลูกจ้างออกจากการงานแล้วจะมีเงินเหลือติดกระเป๋าไปเพียงเล็กน้อยไม่พอประทังชีพ^{นี้}นะครับ ประเด็นนี้คืออย่างที่กระผมได้เคย

๒๕

ว. ๑๑ (ศ. นิติบัญญัติ)

กรรสา ๑๒/๓

กราบเรียนในวาระที่ ๑ แล้วดูว่า ขณะนี้กระทรวงการคลังกำลังศึกษาในเรื่องนี้อยู่ว่าระบบของการจัดการบำเหน็จบำนาญของลูกจ้างนั้น ควรจะมีลักษณะอะไรบ้าง มีทั้งส่วนที่เป็นเงินประกันสังคม ที่เป็นแบบบังคับกับกับส่วนที่เป็นกองทุนสำรองเลี้ยงชีพซึ่งเป็นแบบสมัครใจ เราจะต้องมีอีกระบบหนึ่ง คือเป็นระบบของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพที่เป็นแบบบังคับ อีกส่วนหนึ่ง เพื่อที่จะให้ลูกจ้างในอนาคตจะได้มีเงินดูแลตัวเองได้มากกว่าที่เป็นมา ส่วนนี้ก็จะ เป็นระบบที่กำลังศึกษากันอยู่ในขณะนี้ครับ

- ๑๓/๑

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวิชัย

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
ผม วิชัย โสสุวรรณจินดา สมาชิกวุฒิสภา ผมขอให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมต่อจากที่ท่าน
รัฐมนตรีได้ให้ข้อมูลมา ประเด็นนี้อาจจะยังไม่ชัดเจนนัก ที่ท่านรัฐมนตรีบอกว่า
การเรียกร้องให้นายจ้างจ่ายเงินสมทบแยกออกจากลูกจ้าง โดยไม่จำเป็นจะต้องจ่าย
ไม่ต่ำกว่าลูกจ้างจ่ายในหลักเกณฑ์เดิมเป็นข้อเรียกร้องของลูกจ้าง ซึ่งตรงนี้ผมคิดว่า
ยังเกิดความสับสนนะครับ เพราะว่า เท่าที่ผมได้ติดตามและพูดคุยกับผู้นำลูกจ้างไม่ว่า
เป็นผู้นำแรงงาน หรือผู้นำสภาองค์การลูกจ้าง และลูกจ้างซึ่งอยู่ในกรรมการกองทุน
สำรองเลี้ยงชีพ ทุกฝ่ายมีความกังวลว่า ถ้าแก้ไขกฎหมายอย่างนี้แล้วนายจ้างจะลดอัตรา
เงินสมทบของฝ่ายลูกจ้างลงให้ต่ำกว่าอัตราเงินสมทบ หรือนายจ้างลดอัตราเงินสมทบของ
ฝ่ายนายจ้างลงให้ต่ำกว่าอัตราเงินสมทบของลูกจ้างอย่างแน่นอน และลูกจ้างก็จะไม่มี
ทางเลี้ยง เพราะมีเช่นนั้นนายจ้างก็จะอ้างว่า ถ้าไม่ยอมลดของฝ่ายนายจ้างลง นายจ้างก็
จะเลิกกองทุนนี้ ผลกระทบก็จะเกิดผลเสียต่อฝ่ายลูกจ้าง เพราะฉะนั้นที่ท่านรัฐมนตรี
บอกว่า ลูกจ้างมาเรียกร้อง ผมไม่แน่ใจ ผมไม่คิดว่าจะเป็นความจริงอย่างนั้น และยัง
ไม่รู้ว่ ลูกจ้างที่ท่านรัฐมนตรีได้อ้างถึงนั้นคือใคร เพราะว่า บรรดาลูกจ้างซึ่งเป็นสมาชิก
วุฒิสภาในที่นี้ก็ได้ยืนยันความเห็นแล้วว่า ฝ่ายลูกจ้างกังวลว่าถ้าลดลงไปแล้วลูกจ้างจะ
เสียหาย ~~ที่~~ถ้าเกิดลดลงไปแล้วบอกว่า จะต้องมาเจรจาต่อรอง ~~อันนี้~~ก็จะทำได้เฉพาะ
ในกรณีซึ่งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพนั้นเกิดจากการเรียกร้องเจรจาต่อรองและตกลงกัน
ระหว่างสหภาพแรงงานกับนายจ้าง แต่ถ้าเป็นกรณีซึ่งนายจ้างจัดตั้งขึ้นมาเองนายจ้าง
สามารถจะกำหนดขึ้นมาได้เอง ~~อันนี้~~เป็นไปตามข้อบังคับของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ
การแก้ไขข้อบังคับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพนั้นเป็นเพียงมติของคณะกรรมการกองทุน
สำรองเลี้ยงชีพ ให้สมาชิกได้รับทราบเท่านั้นก็แก้ไขได้แล้ว และในคณะกรรมการ
กองทุนสำรองเลี้ยงชีพนั่นก็จะมีฝ่ายนายจ้างมากกว่าฝ่ายลูกจ้าง ครม.นี้ก็จะทำให้เกิด
ปัญหา ผมคิดว่าการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ การลดอัตราส่วนนั้นผมคิดว่าน่าจะเป็น
ประโยชน์ ซึ่งเราก็ลดลงไปแล้วจากร้อยละ ๓ เหลือร้อยละ ๒ เป็นอัตราขั้นต่ำสุด
ส่วนหนึ่งก็อาจจะเพราะว่า เราต้องไปจ่ายเงินสมทบกองทุนประกันสังคมเพิ่มขึ้นอีก

ร้อยละ ๑ สำหรับกองทุนสงเคราะห์บุตรและกองทุนชราภาพ แต่ผมไม่เชื่อว่า นายจ้างมีปัญหาในการจ่าย แต่ลูกจ้างอยากจ่ายมากกว่านายจ้าง ตรงนี้ผมไม่เชื่อ และไม่คิดว่าจะเป็นไปได้ ขนาดลูกจ้างเองยังมีปัญหาในการจ่ายเงินสมทบ แล้วออกก็ลูกจ้างมีเงินอยากจ่ายเพิ่มขึ้นจะเป็นไปได้หรือครับท่านประธานฯ ถ้ารัฐบาลประสงค์จะให้ลูกจ้างมีเงินออมเพิ่มมากขึ้น รัฐบาลก็น่าจะไปส่งเสริม การออมที่ไม่ต้องเสียภาษีเงินได้ในรูปแบบอื่น เช่น ลูกจ้างบางรายพอมีเงินบ้าง ไปซื้อประกันชีวิตตัวเอง เงินที่จ่ายเป็นเบี้ยประกันเพิ่มขึ้นหรือเปล่าครับ ท่านประธานฯ พอจะส่งเสริมให้เขาได้มีเงินออมในรูปแบบอื่นมากขึ้นหรือไม่ ถ้าเขามีเงินพอที่จะทำ อย่างนั้น แต่อย่ามาแก้ไขปัญหาโดยการลดอัตราเงินสมทบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของ ฝ่ายนายจ้างเลยครับ ท่านประธานฯ ขอพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณพนัสครับ

นายพนัส ไทยล้วน : ท่านประธานวุฒิสภาครับ ความจริงผมเคารพ ท่านรัฐมนตรี พิสิฐ มากนะครับ เพราะว่า ทำงานร่วมกันมานาน ท่านประธานฯ ครับ ผมอยู่กับวงการแรงงานมาก็ไม่ใช่บ่อย ๓๐ - ๔๐ ปี เจริญค่อนข้างมาก แล้วที่ทำ เรื่องกองทุนสำรองเลี้ยงชีพนี้มาก ผมไม่เคยเห็นลูกจ้างคนไหนขอจ่ายมากกว่านายจ้าง มีแต่ขอร้องให้นายจ้างจ่ายมาก หรือถ้านายจ้างจ่ายไม่มากก็มีแบบเงา ลูกจ้าง ๓ นายจ้าง ๓ พอออกถ้าไม่มีความคิดนายจ้างแถมอีก ๒ เกิน ๕ เขาเรียกว่า เกินเงาโดยไม่ต้องจ่าย บางทีบอกว่า คิดกันเกิน ๕ แต่นายจ้าง ๓ นายจ้าง ๓ เสร็จเงา ๓ หมายความว่า เท่าไรก็ตามแต่ดับเบิ้ล(Double) ไปอีกคนละ เท่า ๆ กัน นายจ้างจ่ายให้หลายปีโดยไม่ต้องไป^{ให้}อยู่ในกองทุน อย่างนี้ก็มี จำนวนมากมาย-----

១. ១១ (៥. ធិតាប័ណ្ណស្វ័ត)

สักส่วนที่ไม่เท่ากัน ๓, ๔, ๕ ที่ผมกราบเรียนมาตั้งแต่ต้นก็มิ แต่ที่ท่านพูดมาอย่างนั้น
 ก็ดูสยเป็นลักษณะว่าคิดไม่ละเอียด เป็นความต้องการของลูกจ้างที่อยากจ่ายมากกว่า
 นายจ้าง แต่ผมไม่เคยเห็น ^{หรือ}ที่สำคัญก็คือไม่เคยมีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพที่ไหนลูกจ้าง
^{หรือ}ครบตามจำนวนที่ลูกจ้างมีอยู่ในโรงงานเลย ๔๐ เปอร์เซ็นต์บ้าง ๖๐ เปอร์เซ็นต์บ้าง
 ๗๐ เปอร์เซ็นต์บ้าง ส่วนที่ไม่มีความสามารถในทรัพย์สินเขาจะไม่ ^{พอ} นายจ้างก็ยินดี
 เพราะ ^{ว่า} เมื่อตกลงกับลูกจ้างไปแล้ว เขาจะไม่ไปบังคับลูกจ้าง เพราะถ้าบังคับ
 ลูกจ้างเข้ามาคนหนึ่ง เขาต้องจ่ายไปอีกเท่าหนึ่งเขาก็ไม่เอา โดยเฉพาะลูกจ้างในกลุ่ม
 รดยนต์หรือกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งมีรายได้ ๆ สมัยก่อนนี้ เวลาเขา ^{เข้า} เขาก็จะมีวิธีการ
 เล่นแบบอย่างที่ผมกราบเรียนว่ามีมา แต่ ^{แล้ว}ด้วยความเคารพท่านประธานฯ ฝ่ายท่าน
 รัฐมนตรีด้วย ผมไม่เคยเจอจริง ๆ ที่ลูกจ้างขอจ่ายมากกว่า ผม ^{ก็}ไม่อยากรู้เหมือนกันว่า
 ลูกจ้างโรงงานไหนอยากจ่ายมากกว่านายจ้าง มีแต่นายจ้างเขาบอกว่า ถ้าลูกจ้างจ่ายมาก
 ขึ้น เขาก็อยากจ่ายตามไปด้วยให้เกิดความมั่นคง ^{ขึ้น}ที่ ๒ ก็คือเงา อย่างที่ผมกราบเรียน
 ว่า เรื่องเงามีมาก เล่นกันแบบงูเห่ามาก บางรายเล่นกันถึงอันนี้ ^{แล้ว} นายจ้างจ่ายเอง
 ทั้ง ๒ ข้างเลย แล้วเขาซื้อลูกจ้างใส่เข้าไป ขอร้องลูกจ้างอย่างเดียวอย่าออกจากงาน
 ของเขาเท่านั้นเอง อย่างนี้ก็มี ^{ครับ} เพราะว่า ผมดูแค่โรงงานอยู่ ๓๐๐ - ๔๐๐ โรงงาน
^{ก็}อยู่ในบันทึกข้อตกลงก็มีมากมาย แต่ผมไม่เคยเจอจริง ๆ ครึ่งที่ลูกจ้างขอ ^{จ่าย} มากกว่า
 มีแต่ขอ ^{ให้}ให้น้อยกว่า และให้นายจ้างมากกว่า ^{ครับ} ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณเสรีสว่างดุษฎี

นางสาวศรีสว่าง ห้ววงศ์แพทย์ : ท่านประธานวุฒิสภาคะ ดิฉันคิดว่าเราคงต้องซื้อตั๋วพุดทั้ง ๒ ฝ่าย แต่ถ้าหากใช้สามัญสำนึกก็ดูแล้วจากการรับฟังทั้ง ๒ ฝ่าย ดิฉันคิดว่า ความรับรู้ของพวกเรา ถูกจ้างที่อยู่ในสถานะถ้าหากทางเศรษฐกิจน่าจะมากกว่าลูกจ้างซึ่งมีสถานะถึงขนาดที่อยากจะเพิ่มอัตราสมทบดังกล่าว ดิฉันคิดว่าภารกิจของวุฒิสภานี้จะทำให้ให้น้ำหนักกับลูกจ้างซึ่งมีจำนวนมากกว่าและมีรายได้น้อยในสถานะเศรษฐกิจที่แย่กว่า เพราะฉะนั้นก็ขอเสนอเพื่อพิจารณาอีกมติหนึ่งค่ะ

LIRT

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๑๒๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๘ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : เห็นด้วยกับคำแปรญัตติ ๑๒๑ ท่าน ไม่เห็นด้วย
๑๘ ท่าน ก็ยืนยันกันไปตามคำแปรญัตติของคณะรัฐมนตรี เชิญต่อไปครับ

- ๑๕/๑

นายพินิต อรรถศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๕ มีการแก้ไข
มาตรา ๖ ถึงมาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : คุณพานิชย์ เชิญครับ

นายพานิชย์ เจริญเผ่า : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
กระผม พานิชย์ เจริญเผ่า สมาชิกวุฒิสภา ในมาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗
ที่ทางคณะกรรมการธิการได้แก้ไขนั้น กระผมขอจะขอเรียนประเด็นเดียวว่า
ตามที่ทางคณะกรรมการธิการได้เพิ่ม โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรียุติว่า
คำสั่งนั้นต่อรัฐมนตรี ท่านเอารัฐมนตรีเข้ามาเกี่ยวข้องที่จะมีอำนาจสั่งให้นายทะเบียน
มีอำนาจสั่งให้เลิกกองทุนตาม (๑) (๒) ถ้าหากเขาไม่ได้รับความเห็นชอบจากจะถูกรณ
ต่อรัฐมนตรีนั้นเขาจะถูกรณได้อย่างไร ขอเรียนถามประเด็นเดียวครับ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมการธิการ

นายวีรพงษ์ รามางกูร (รองประธานคณะกรรมการธิการ) :

ทางกรรมการธิการเห็นว่า ถ้าหากว่าให้นายทะเบียนเป็นคนสั่งเลิกได้อาจจะไม่เป็นธรรม
หรืออาจจะเห็นความสำคัญน้อยไป จึงควรจะไปถึงรัฐมนตรี ถ้าหากว่าจะมีการถูกรณ
ก็จะต้องถูกรณกับรัฐมนตรีอีกครั้งหนึ่งให้ทบวน

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณพานิชย์ครับ

นายพานิชย์ เจริญเผ่า : ท่านประธานวุฒิสภาครับ ถ้าหลักการใน
มาตรา ๑๑ แก้ไขความในมาตรา ๒๗ โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรียุติแล้วนั้น ในกรณี
นี้นั้นผมเห็นว่า ผู้ที่จะถูกรณไปถึงรัฐมนตรีนั้นคงไม่ได้ได้รับความเห็นชอบ ถ้าจะไม่
เพิ่มเติมไปในข้อความเดิมนั้นผมเห็นว่า น่าจะชัดเจน เพราะรัฐมนตรีนั้นเป็นคนแต่งตั้ง
นายทะเบียนอยู่แล้ว และรัฐมนตรีก็มีอำนาจตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมไม่เห็นมี
ความสำคัญอะไรเลยนะครับ โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรียุติใส่เข้าไปเพิ่มเติม
เพราะฉะนั้นในความเห็นชอบถ้าจะเป็นการถูกรณนั้นผมเห็นว่า จะเป็นการตัดสินใจที่
ได้รับการถูกรณ เพราะนายทะเบียนจะต้องให้ได้รับความเห็นชอบของรัฐมนตรียุติ ในเมื่อ
รัฐมนตรีเห็นชอบแล้วนั้น ถูกรณอย่างไรก็ไม่ทางที่จะได้รับความเห็นชอบครับ
ขอบพระคุณครับ

ว. ๑๑ (ส. นิติบัญญัติ)

สุวิมล ๑๕/๒

ประธานวุฒิสภา : มีที่ไหนให้อุทธรณ์ได้ด้วยหรือ ไม่มีนะครับ
ไม่มีบทบัญญัติว่าด้วยอุทธรณ์หรือของเดิมเขียนไว้ว่า รัฐมนตรีเป็นคนใช้อำนาจ
เพราะฉะนั้นเขาก็ไม่มีบทบัญญัติว่าด้วยอุทธรณ์ นี่เขาแก้ใหม่เป็น ให้นายทะเบียน แล้วก็
ไม่มีอุทธรณ์อีกเหมือนกัน ไม่ได้เติมมา อย่างนั้นใช้ใหม่กรรมการ ไม่ใช่อุทธรณ์หรือ
ยังคิดใจใหม่ไม่คิดใจนะครับ เชิญต่อไปครับ

นายพินิต ชารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๑๒ ถึงมาตรา ๑๕
ไม่มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ นะครับ
ผมจะขอถามว่า จะเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ เชิญลงคะแนนได้ครับ
เรียบร้อยนะครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิก เห็นด้วยเป็นเอกฉันท์)

ประธานวุฒิสภา : เห็นชอบด้วยเป็นเอกฉันท์นะครับ มีข้อสังเกต
ของคณะกรรมการ มีท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วยไหมครับ

(ไม่มีสมาชิก ยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี ก็ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบด้วยนะครับ
ขอขอบคุณคณะกรรมการครับ

ต่อไป ๔.๔ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการปกครองพิจารณาเสร็จแล้ว

๑๖/๑

รายงานการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
กรุงเทพมหานคร
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ของ
คณะกรรมการการปกครอง
วุฒิสภา

กองกรรมาธิการ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน

Legislative Institutional Repository of Thailand

(สำเนา)

ที่ สว ๐๐๐๘/(ร ๑๑๓)

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการธิการ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่ง
สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณา ซึ่งกรรมการ
คณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายอารีย์ วงศ์อารยะ	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายนิพนธ์ วิชัยชูยุทธศาสตร์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายเอี่ยม ฉายงาม	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. นายรังสรรค์ แสงสุข	โฆษกคณะกรรมการ
๕. นายชนะศักดิ์ ยุกบุญดี	๖. นายชูวงศ์ นายบุญตร
๗. คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์	๘. พลตำรวจเอก พจน์ บุญยะจินดา
๘. นายวรรณไว พันธ์นัย	๑๐. นายสมพงษ์ ศรียะพันธุ์
๑๑. พลเอก สิทธิ จิรโรจน์	๑๒. นายสุวรณ์ ปัญญาภาส
๑๓. นายอมร จันทรมบุญตรี	๑๔. นายอักษราทร จุฬารัตน
๑๕. นายโอสภ โกสิน	
๑๖. นายไพบุลย์ ช่างเรียน	เลขานุการคณะกรรมการ
๑๗. นายธีรพจน์ จรูญศรี	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน (กำหนดวัน
ดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียน
มาเพื่อให้โปรดนำเสนอที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) อารีย์ วงศ์อารยะ
(นายอารีย์ วงศ์อารยะ)

ประธานคณะกรรมาธิการการปกครอง

สำเนาถูกต้อง

(นางสาววราภรณ์ มีเปรมปรีดิ์)

หัวหน้าฝ่ายประชุม ๒

กองกรรมาธิการ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

กองกรรมาธิการ

โทร. ๒๕๔๑๕๗๒, ๒๕๔๑๖๗๐

โทรสาร ๒๕๔๑๕๗๒

Legislative Institutional Repository of Thailand

**รายงานของคณะกรรมการการปกครอง
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.**

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัติมาถึงวุฒิสภา (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒ บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้วปรากฏผล ดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการได้แต่งตั้ง นางพนมพร จันทร์กระจ่าง ผู้อำนวยการกองรวมาธิการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ทำหน้าที่ผู้ช่วยเลขานุการตามข้อบังคับฯ

๒. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

กระทรวงมหาดไทย

๑) นายสุวัฒน์ ตันประวดี

ผู้อำนวยการสำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่น
กรมการปกครอง

๒) นายพิสิษฐ บุญช่วง

ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาโครงสร้างและระบบงาน
กรมการปกครอง

กรุงเทพมหานคร

๑) นายตลอด จุญรัตน์

หัวหน้าสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการ
กรุงเทพมหานคร

๒) นายเจริญรัตน์ ชูติกาญจน์

ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่
สำนักงานปลัดกรุงเทพมหานคร

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีสมาชิกเสนอคำแปรญัตติ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๔. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๗	มีการแก้ไข
มาตรา ๘	มีการแก้ไข
มาตรา ๙	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๐	มีการแก้ไข

๕. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้รับการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายไพฑูรย์ ช่างเรียน)

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่ เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการ
กรุงเทพมหานคร

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
กรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) มีสัญชาติไทย แต่บุคคลผู้มีสัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติต้องได้สัญชาติไทยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๕) ของมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๕) อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๔

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๔) ของมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๔

“(๔) ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตกรุงเทพมหานครได้ลงคะแนนเสียงให้พ้นจากตำแหน่งตามกฎหมายที่กล่าวถึงด้วยการลงคะแนนเสียงให้เพื่อออกนอกสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ~~พ้นจากตำแหน่ง~~ และถ้าสมาชิกภาพของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครสิ้นสุดลงพร้อมกันทั้งหมด เพราะเหตุดังกล่าว ให้ถือว่า เป็นกรรมาชิกกรุงเทพมหานคร”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๔) ของมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๔

“(๔) ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตกรุงเทพมหานครได้ลงคะแนนเสียงให้พ้นจากตำแหน่งตามกฎหมายที่กล่าวถึงด้วยการลงคะแนนเสียงให้เพื่อออกนอกสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ~~พ้นจากตำแหน่ง~~”

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๙ ทวิ) ของมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘

“(๑๙ ทวิ) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรม
อันดีของท้องถิ่น”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๘ ร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครจะเสนอได้ก็แต่โดยผู้ว่าราชการ
กรุงเทพมหานคร สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร หรือราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขต
กรุงเทพมหานครตามกฎหมายที่ผู้ร่างว่าด้วยการเข้าชื่อให้สภากรุงเทพมหานครเสนอ
ข้อบัญญัติท้องถิ่น ในกรณีสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร เป็นผู้เสนอต้องมีสมาชิกสภา
กรุงเทพมหานครลงนามรับรองไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร
ทั้งหมด”

.....

.....

ประธานวุฒิสภา : เชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมการครับ

นายอารีย์ วงศ์อารยะ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่าน

ประธานวุฒิสภา ท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติครับ ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕ ได้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. คณะกรรมการการปกครองได้พิจารณาแล้วปรากฏผลดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีสมาชิก เสนอคำแปรญัตติ ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมในมาตรา ๑ และมาตรา ๘ จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเลขาฯ

นายพนิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗ มีการแก้ไข มาตรา ๘ มีการแก้ไข มาตรา ๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ นะครับ ผมจะขอมติในวาระที่ ๓ ว่า จะเห็นชอบด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ เชิญลงคะแนนครับ เรียบร้อยนะครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิก เห็นด้วยเป็นเอกฉันท์)

ประธานวุฒิสภา : เห็นชอบเป็นเอกฉันท์นะครับ

ต่อไป ๔.๕ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการปกครองพิจารณาเสร็จแล้ว

LIRT

รายงานการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
กรุงเทพมหานคร
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ของ
คณะกรรมการการปกครอง
วุฒิสภา

Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน

Legislative Institutional Repository of Thailand

(สำเนา)

ที่ สว ๐๐๐๘/(ร ๑๑๔)

วุฒิสภา

ถนนอุไทยไน กท ๑๐๓๐๐

๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการธิการ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณา ซึ่งกรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายอารีย์ วงศ์อารยะ	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายนิพนธ์ วิชัยวุฒยทศาสตร์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายเอี่ยม ฉายงาม	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. นายรังสรรค์ แสงสุข	โฆษกคณะกรรมการ
๕. นายชนะศักดิ์ ยุวบูรณ์	๖. นายชูวงศ์ ฉายะบุตร
๗. คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์	๘. พลตำรวจเอก พงษ์ บุญยะจินดา
๙. นายวรรณไว พรีโนทัย	๑๐. นายสมพงศ์ ศรียะพันธุ์
๑๑. พลเอก สิทธิ จิรโรจน์	๑๒. นายสุวรณ์ ปัญญาภาส
๑๓. นายอมร จันทรมบูรณ์	๑๔. นายอัษฎาพร จุฬารัตน
๑๕. นายไอลง โภคิน	
๑๖. นายไพบุลย์ ช่างเรียน	เลขานุการคณะกรรมการ
๑๗. นายธีรพงษ์ จรูญศรี	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๔๒

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอสู่ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) อารีย์ วงศ์อารยะ

(นายอารีย์ วงศ์อารยะ)

ประธานคณะกรรมาธิการการปกครอง

สำเนาถูกต้อง

ดร. มีเปร่มปรีดี

(นางสาววราภรณ์ มีเปร่มปรีดี)

หัวหน้าฝ่ายประชุม ๒

กองกรรมาธิการ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

กองกรรมาธิการ

โทร. ๒๕๔๑๕๗๒, ๒๕๔๑๖๕๐

โทรสาร ๒๕๔๑๕๗๒

มัทนา พิมพ์
สุนทร/ฉันทน์ ทาน

**รายงานของคณะกรรมการการปกครอง
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.**

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๒ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัติมาถึงวุฒิสภา (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๔๒ บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้วปรากฏผล ดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการได้แต่งตั้ง นางพนมพร จันทร์กระจ่าง ผู้อำนวยการกองกรรมาธิการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ทำหน้าที่ผู้ช่วยเลขานุการตามข้อบังคับฯ

๒. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ
กรุงเทพมหานคร

๑) นายตลอด จุฬารัตน์ หัวหน้าสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการ
กรุงเทพมหานคร

๒) นายเจริญรัตน์ ชูติกาญจน์ ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่
สำนักงานปลัดกรุงเทพมหานคร

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีสมาชิกเสนอคำแปรญัตติ

๔. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข

Legislative Institutional Repository of Thailand

(๒๖)

มาตรา ๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔

ไม่มีการแก้ไข

๕. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างเดิมมาพร้อมกับรายงานให้ด้วยแล้ว

(นายไพฑูย์ ช่างเรียน)

เลขาธิการคณะกรรมการการ

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ
กรุงเทพมหานคร

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
กรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ..) พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

Legislative Institutional Repository of Thailand

"มาตรา ๑๕ ให้มีคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร เรียกโดยย่อว่า "ก.ก." ทำหน้าที่เพิกถอนสิทธิแต่งตั้งและดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย หรือรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยซึ่งได้รับมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงมหาดไทย เลขาธิการ ก.พ. เลขาธิการ ก.ค. และอธิบดีกรมบัญชีกลาง

(๓) กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนกรุงเทพมหานครจำนวนห้าคน โดยประกอบด้วยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้แทนข้าราชการกรุงเทพมหานครสามัญ ซึ่งคัดเลือกกันเองจำนวนสองคน และผู้แทนข้าราชการกรุงเทพมหานครซึ่งคัดเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนห้าคน ซึ่งกรรมการตาม (๑) (๒) และ (๓) ประชุมร่วมกันคัดเลือกจากบุคคลซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านการบริหารงานส่วนท้องถิ่น ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านระบบราชการ ด้านบริหารและการจัดการ หรือด้านอื่นที่จะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารงานบุคคลของกรุงเทพมหานคร

ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครดำเนินการให้ข้าราชการกรุงเทพมหานครคัดเลือกกันเองเป็นผู้แทนกรุงเทพมหานคร

ให้หัวหน้าสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นเลขาธิการ ก.ก.

มาตรา ๑๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบปีบริบูรณ์

(๓) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ

(๔) ไม่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ

รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๕) ไม่เป็นข้าราชการการเมืองหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

(๖) ไม่เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

(๗) ไม่เป็นเจ้าหน้าที่หรือผู้ดำรงตำแหน่งใด ๆ ในพรรคการเมือง

มาตรา ๑๗ ให้กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการกรุงเทพมหานครและ
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับคัดเลือกอีกได้

ถ้ากรรมการซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการกรุงเทพมหานครหรือกรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิว่างลง ให้ดำเนินการคัดเลือกกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการกรุงเทพมหานคร
หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วแต่กรณี แทนตำแหน่งที่ว่างโดยเร็ว และให้กรรมการซึ่งได้รับ
การคัดเลือกมีวาระอยู่ในตำแหน่งเท่ากับระยะเวลาที่เหลือของผู้ซึ่งตนแทน

ในระหว่างที่ยังมิได้คัดเลือกกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างตามวรรคสองและ
ยังมีกรรมการเหลืออยู่เกินกึ่งหนึ่ง ให้กรรมการที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้"

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๗ ทวิ และมาตรา ๑๗ ครี
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘

"มาตรา ๑๗ ทวิ กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการกรุงเทพมหานครให้พ้น
จากตำแหน่งก่อนวาระเมื่อลาออก โดยยื่นหนังสือลาออกต่อประธานกรรมการ หรือพ้นจาก
การเป็นข้าราชการกรุงเทพมหานคร

มาตรา ๑๗ ครี นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ลาไป
- (๒) ลาออก โดยยื่นหนังสือลาออกต่อประธานกรรมการ
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก"

.....

.....

ประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมการ

นายอริย์ วงศ์อารยะ (ประธานคณะกรรมการ) : กรณเรียนท่าน
ประธานวุฒิสภาครับ สำหรับร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร
กรรมการการปกครองพิจารณาแล้วไม่มีการแก้ไข และไม่มีผู้ขอแปรญัตติครับ จึงเสนอมา
เพื่อโปรดพิจารณาครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเลขาธิการ

นายพินิต อรรถะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : ร่างพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ นะครับ ผมจะขอ
มติในวาระที่ ๓ ว่า จะเห็นชอบด้วยกับคณะกรรมการหรือไม่นะครับ เชิญลงคะแนนครับ
รวมคะแนนได้

(มีสมาชิก เห็นด้วยเป็นเอกฉันท์)

ประธานวุฒิสภา : ที่ประชุมเห็นชอบเป็นเอกฉันท์นะครับ ขอบคุณ
คณะกรรมการครับ

ต่อไป ๔.๖ ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อ
หน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

รายงาน

ของ

คณะกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วย

ความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ

พ.ศ.

วุฒิสภา

Legislative Information Repository of Thailand

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน

Legislative Institutional Repository of Thailand

(สำเนา)

ที่ สว ๐๐๐๙/(ร ๑๑๒)

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการ
วิสามัญฯ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมาธิการวิสามัญฯ คณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายกิริรินทร์ ชัชวาลวงศ์	๒. นายเกษม รุ่งชนเกียรติ
๓. นายเกษม สวัสดิ์เกษม	๔. นายจตุรงค์ ปัญญาเติล
๕. นายชัยเขต สุนทรพิพิธ	๖. นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์
๗. นายชูวงศ์ ฉายะบุตร	๘. นายทวี พูนนุกัถ์
๙. นายนิเชต สุนทรพิทักษ์	๑๐. นายนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์
๑๑. พลเอก บุญศักดิ์ กำแหงฤทธิ์วงศ์	๑๒. นายไพศาล กุมาลย์วิชัย
๑๓. นายรัตน์ ศรีไกรวิน	๑๔. นายลิขิต เทอดสดีรัตย์
๑๕. พลตำรวจเอก วิสิษฐ เดชกุญชร	๑๖. นายวิมล เครืองาม
๑๗. นายวีระชัย สุตรสุวรรณ	๑๘. พลอากาศเอก วีระพงษ์ สิงห์เสนี
๑๙. นายศิริ เกวลินสฤษดิ์	๒๐. พลเอก ศิริวัตร รูปกล้า
๒๑. นายสรเสรีชัย ไกรจิตติ	๒๒. นางสาวสุคนธ์ กาญจนาลัย
๒๓. นายเสรี สุขสถาพร	๒๔. นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ
๒๕. นายอัษฎพร จารุจินดา	

ร่างพระราชบัญญัตินี้วุฒิสภาต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันศุกร์ที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอยี่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ทวี หนูแก้วดี
(นายทวี หนูแก้วดี)
ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญฯ

สำเนาถูกต้อง

(นายจิรยศ ศวิตชาต)
หัวหน้าฝ่ายประชุม ๑
กองกรรมาธิการ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

กองกรรมาธิการ
โทร ๒๑-๕๑๕๗๑, ๒๕๕๑๗๓๕
โทรสาร ๒๕๕๑๕๗๑

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอ
การเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันศุกร์ที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๒ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน นั้น ร่างพระราชบัญญัตินี้ วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันศุกร์ที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๔๒ และระยะเวลาดังกล่าวจะสิ้นสุดลงในวันจันทร์ที่ ๖ กันยายน ๒๕๔๒ บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญ ได้ดำเนินการแล้วปรากฏผล ดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญ ได้มีมติเลือกตั้ง

(๑) นายทวี หนูหนักดี	เป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญ
(๒) นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ
คนที่หนึ่ง
(๓) นายศิริ เกวลินสุภภะดี	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ
คนที่สอง
(๔) นายเสรี สุขสถาพร	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ
คนที่สาม
(๕) นายอัษฎพร จารุจินดา	เป็นเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ
(๖) นายจตุรงค์ ปัญญาติลก	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

๒. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญ ได้แต่งตั้ง นายจิรายศ ศรีตชาค หัวหน้าฝ่ายประชุม ๑ กองกรรมาธิการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ทำหน้าที่ผู้ช่วยเลขานุการตามข้อบังคับข้อ ๗๔ วรรคสาม

๓. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ
สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

(๑) นายสุรินทร์ เงินรูปงาม	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ระบบงาน ๘
(๒) พันจ่าอากาศเอก สุศักดิ์ ภาคพิรเจริญ	นิติกร ๘

๔. ผู้ซึ่งคณะกรรมการบริหารวิสามัญฯ ได้เชิญมาชี้แจงและแสดงความคิดเห็น คือ
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) นายวสันต์ เดียวตระกูล	นิติกร ๕
(๒) นางสาวปฐมาภรณ์ ปัตตพงศ์	นิติกร ๕

๕. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ

๖. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ มีการแก้ไข

มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓ มีการแก้ไข

มาตรา ๔ มีการแก้ไข

นายวีระชัย สุธงสูวรรณ (กรรมการบริหาร) ขอสงวนความเห็น
โดยให้แก้ไขความในมาตรา ๔ วรรคแรก เป็นดังนี้

“มาตรา ๔ ผู้ใดตกลงร่วมกันในการเสนอราคา ~~เพื่อ~~เพื่อวัตถุประสงค์ที่จะ ~~แสวงหาประโยชน์ในระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย~~ หรือให้ประโยชน์แก่ผู้ใดผู้หนึ่งเป็นผู้มีสิทธิทำสัญญาเกี่ยวกับหน่วยงานของรัฐ ~~หรือผู้ซื้อและผู้ขาย~~ โดยหลีกเลี่ยงการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม หรือขึ้นโดยการกีดกันมิให้มีการเสนอสินค้าหรือบริการอื่นต่อหน่วยงานของรัฐหรือ ~~ผู้ซื้อ~~ โดยการเอาเปรียบแก่หน่วยงานของรัฐ ~~ผู้ซื้อ~~ มิใช่เป็นไปในทางการประกอบธุรกิจปกติและการเสนอราคานั้นเป็นผลให้ได้เข้าทำสัญญากับ ~~หน่วยงานของรัฐ~~ ดังระหว่างไทยจำคุก ~~ไม่~~ตั้งแต่หนึ่งปีถึงสามปี และปรับร้อยละห้าสิบของจำนวนเงินที่มีการเสนอราคาสูงสุดในระหว่างผู้ร่วมกระทำผิดนั้น หรือของจำนวนเงินที่มีการทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า”

(๓)

<u>มาตรา ๕</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๓</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๔</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๕</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๖</u>	ไม่มีการแก้ไข

๗. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วย
แล้ว

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคา
ต่อหน่วยงานของรัฐ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการ
เสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้
“การเสนอราคา” หมายความว่า การยื่นข้อเสนอเพื่อเป็นผู้สิทธิทำสัญญากับ
หน่วยงานของรัฐอื่นเกี่ยวกับการซื้อ การจ้าง การแลกเปลี่ยน การเช่า การจำหน่ายทรัพย์สิน
การได้รับสัมปทาน หรือการได้รับสิทธิใด ๆ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือหน่วยงานอื่นใดที่ดำเนินการของรัฐตามกฎหมายและได้รับเงินอุดหนุนหรือเงินหรือทรัพย์สินลงทุนจากรัฐ

“ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” หมายความว่า

(๑) นายกรัฐมนตรี

(๒) รัฐมนตรี

(๓) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(๔) สมาชิกวุฒิสภา

(๕) ข้าราชการการเมืองอื่นนอกจาก (๑) และ (๒) ตามกฎหมายว่าด้วย

ระเบียบข้าราชการการเมือง

(๖) ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ

ฝ่ายรัฐสภา

(๗) ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่น

“คณะกรรมการ ป.ป.ช.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปราม

การทุจริตแห่งชาติ

มาตรา ๔ ผู้ใดตกลงร่วมกันในการเสนอราคา ~~โดยผู้~~เพื่อวัตถุประสงค์ที่จะแสดงทรัพย์สินในทรัพย์สินของผู้สมัครตติสสัน หรือให้ประโยชน์แก่ผู้หนึ่งใดผู้ใดหนึ่งเป็นผู้มีสิทธิทำสัญญา กับหน่วยงานของรัฐ หรือผู้หนึ่งผู้ใดโดยหลีกเลี่ยงการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม หรือผู้หนึ่งโดยการ กีดกันมิให้มีการเสนอสินค้าหรือบริการอื่นต่อหน่วยงานของรัฐหรือผู้หนึ่งโดยการเอาเปรียบ แก่หน่วยงานของรัฐผู้ใดอันมิใช่เป็นไปในทางการประกอบธุรกิจปกติ ต้องระวางโทษจำคุก ~~ผู้ใดตั้งแต่หนึ่งปีถึงสามปี~~ และปรับร้อยละห้าสิบของจำนวนเงินที่มีการเสนอราคาสูงสุดในระหว่าง ผู้ร่วมกระทำความผิดนั้น หรือของจำนวนเงินที่มีการทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ แล้วแต่จำนวนใด จะสูงกว่า

ผู้ใดเป็นกระทำการชักชวนให้ผู้อื่นร่วมตกลงกันในการกระทำความผิดตามที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง ผู้นั้นต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๕ ผู้ใดให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้เงินหรือทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด แก่ผู้อื่น เพื่อประโยชน์ในการเสนอราคา โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะจูงใจให้ผู้นั้นร่วมดำเนินการใด ๆ อันเป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้หนึ่งใดผู้หนึ่งเป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ หรือเพื่อ จูงใจให้ผู้นั้นทำการเสนอราคาสูงหรือต่ำจนเห็นได้ชัดว่าไม่เป็นไปตามลักษณะสัญญา บริการ หรือสิทธิที่จะได้รับ หรือเพื่อจูงใจให้ผู้นั้นไม่เข้าร่วมในการเสนอราคาหรือถอนการเสนอราคา ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี และปรับร้อยละห้าสิบของจำนวนเงินที่มีการเสนอราคา สูงสุดในระหว่างผู้ร่วมกระทำความผิดนั้น หรือของจำนวนเงินที่มีการทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ผู้ใดเรียก รับ หรือยอมจะรับเงินหรือทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด เพื่อกระทำการตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นผู้ร่วมกระทำความผิดด้วย

มาตรา ๖ ผู้ใดข่มขืนใจผู้อื่นให้จำยอมร่วมดำเนินการใด ๆ ในการเสนอราคา หรือไม่เข้าร่วมในการเสนอราคา หรือถอนการเสนอราคา หรือต้องทำการเสนอราคาตามที่ กำหนด โดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ ให้กลัวว่าจะเกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ ชื่อเสียง หรือทรัพย์สินของผู้ถูกขู่เข็ญหรือบุคคลที่สาม จนผู้ถูกข่มขืนใจยอม เช่นว่านั้น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี และปรับร้อยละห้าสิบของจำนวนเงิน ที่มีการเสนอราคาสูงสุดในระหว่างผู้ร่วมกระทำความผิดนั้น หรือของจำนวนเงินที่มีการ ทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

มาตรา ๗ ผู้ใดใช้อุปายหลวงกลวงหรือกระทำการโดยวิธีอื่นใดเป็นเหตุให้ ผู้อื่นไม่มีโอกาสเข้าทำการเสนอราคาอย่างเป็นธรรมหรือให้มีการเสนอราคาโดยหลงผิด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี และปรับร้อยละห้าสิบของจำนวนเงินที่มีการเสนอ ราคาสูงสุดระหว่างผู้ร่วมกระทำความผิดนั้น หรือของจำนวนเงินที่มีการทำสัญญากับหน่วยงาน ของรัฐแล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

มาตรา ๘ ผู้ใดโดยทุจริตทำการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐโดยรู้ว่ ราคานั้นเสนอขึ้นต่ำมากเกินกว่าปกติจนเห็นได้ชัดว่าไม่เป็นไปตามลักษณะสัญญาหรือบริการ หรือเสนอผลประโยชน์ตอบแทนให้แก่หน่วยงานของรัฐสูงกว่าความเป็นจริงตามสิทธิที่จะได้รับ โดยมีวัตถุประสงค์เป็นการกีดกันการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรมและการกระทำเช่นว่านั้น เป็นเหตุให้ไม่สามารถปฏิบัติให้ถูกต้องตามสัญญาได้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่ต่ำกว่าหนึ่งปีถึงสามปี และปรับร้อยละห้าสิบของจำนวนเงินที่มีการเสนอราคา หรือของจำนวนเงินที่มีการทำสัญญา กับหน่วยงานของรัฐแล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

ในการนี้ที่ไม่สามารถปฏิบัติให้ถูกต้องตามสัญญาได้ตามวรรคหนึ่ง เป็นเหตุให้หน่วยงานของรัฐต้องรับภาระค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นในการดำเนินการให้แล้วเสร็จตามวัตถุประสงค์ของสัญญาดังกล่าว ผู้กระทำผิดต้องชดเชยค่าใช้จ่ายให้แก่หน่วยงานของรัฐนั้นด้วย

ในการพิจารณาความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ ถ้ามีการร้องขอ ให้ศาลพิจารณากำหนดค่าใช้จ่ายที่รัฐต้องรับภาระเพิ่มขึ้นให้แก่หน่วยงานของรัฐ ตามวรรคสองด้วย

มาตรา ๙ ในการนี้ที่กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นไปเพื่อประโยชน์ของนิติบุคคลใด ให้ถือว่าหุ้นส่วนผู้จัดการ กรรมการผู้จัดการ ผู้บริหารหรือผู้มีอำนาจในการดำเนินการในกิจการของนิติบุคคลนั้น หรือผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลในเรื่องนั้น เป็นตัวการร่วมในการกระทำความผิดด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนรู้เห็นในการกระทำความผิดนั้น

มาตรา ๑๐ เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐผู้ใดซึ่งมีอำนาจหรือหน้าที่ในการอนุมัติ การพิจารณาหรือการดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเสนอราคาครั้งใด รู้หรือมีพฤติการณ์ปรากฏแจ้งชัดว่าควรรู้ว่าการเสนอราคาในครั้งนั้นมีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ละเว้นไม่ดำเนินการเพิกให้มีการยกเลิกการดำเนินการเกี่ยวกับการเสนอราคาในครั้งนั้น มีความผิดฐานกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท

มาตรา ๑๑ เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐผู้ใด หรือผู้ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานของรัฐผู้ใด โดยทุจริตทำการออกแบบ กำหนดราคา กำหนดเงื่อนไขหรือกำหนดผลประโยชน์ตอบแทน อันเป็นมาตรฐานในการเสนอราคาโดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันในการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม หรือเพื่อช่วยเหลือให้ผู้เสนอราคาภายใต้สิทธิพิเศษได้เปรียบเทียบกับหน่วยงานของรัฐโดยไม่เป็นธรรมหรือเพื่อกีดกันผู้เสนอราคาภายใต้มีโอกาสแข่งขันในการเสนอราคา อย่างเป็นธรรม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท

ผู้กระทำความผิดตามมาตรานี้ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกตั้งแต่สิบถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท

LIRT

มาตรา ๑๒ เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐผู้ใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกระทำการใด ๆ โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคารายใด ให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ มีความผิดฐานกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท

มาตรา ๑๓ *ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้บริหารท้องถิ่น ผู้พิทักษ์สันติราษฎร์ หรือกรรมการหรืออนุกรรมการในหน่วยงานของรัฐซึ่งมิใช่เป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐผู้ใด* กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกระทำการใด ๆ ต่อเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐซึ่งมีอำนาจหรือหน้าที่ในการอนุมัติ การพิจารณาหรือการดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเสนอราคา เพื่อจงใจหรือทำให้จำยอมต้องยอมรับการเสนอราคาที่มีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดฐานกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนสี่หมื่นบาทถึงสี่แสนบาท

มาตรา ๑๔ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่เป็นความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่มีพฤติการณ์ปรากฏแก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือมีการกล่าวหา ร้องเรียนว่า การดำเนินการซื้อ การจ้าง การแลกเปลี่ยน การเช่า การจำหน่ายทรัพย์สิน การได้รับสัมปทาน หรือการได้รับสิทธิใด ๆ ของหน่วยงานของรัฐครั้งใดที่มีการกระทำอันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำการสอบสวนข้อเท็จจริงโดยเร็ว และถ้าเห็นว่ามิควรให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการกับผู้ขึ้นตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๒) ในกรณีที่บุคคลอื่นนอกจากบุคคลตาม (๑) ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการกล่าวโทษบุคคลนั้นต่อพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีต่อไป ในการดำเนินการของพนักงานสอบสวนให้ถือรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นหลัก

LIRT

(๓) ในกรณีที่มีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตาม (๑) และบุคคลอื่นที่ลักษณะคดีมีความเกี่ยวเนื่องเป็นความผิดเดียวกันไม่ว่าจะเป็นตัวการ ผู้ใช้หรือผู้สนับสนุน ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรดำเนินการสอบสวนเพื่อดำเนินคดีกับผู้เกี่ยวข้องทั้งหมดในคราวเดียวกัน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการสอบสวนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด และเมื่อดำเนินการเสร็จให้ส่งรายงานเอกสาร และความเห็นไปยังสำนักงานอัยการสูงสุด เพื่อดำเนินการให้มีการฟ้องคดี/ผู้ต้องหาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีสำหรับผู้ที่กระทำความผิดนั้น โดยให้ถือว่ารายงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แต่ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าการกระทำความผิดดังกล่าวสมควรให้ดำเนินการสอบสวนโดยพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งผลการสอบสวนข้อเท็จจริงไปยังพนักงานสอบสวนเพื่อเป็นผู้ดำเนินคดีต่อไป

การดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่เป็นการดัดลิดหรือเสียหายหรือหน่วยงานของรัฐที่เสียหายจากการกระทำความผิดในการเสนอราคาในการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๑๕ ในการสอบสวนเพื่อดำเนินคดีอาญากับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือพิสูจน์ความผิด และเพื่อจะเอาตัวผู้กระทำความผิดมาฟ้องลงโทษ

(๒) มีคำสั่งให้ข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ ปฏิบัติการทั้งหลายอันจำเป็นแก่การรวบรวมพยานหลักฐานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเรียกเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำเพื่อประโยชน์ในการสอบสวน

(๓) ดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายเพื่อเข้าไปในเขตสถานสถานที่ทำการ หรือสถานที่อื่นใด รวมทั้งยานพาหนะของบุคคลใด ๆ ในเวลาหรือช่วงพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาที่มีการประกอบกิจการเพื่อตรวจสอบ ค้น ยึด หรืออายัด เอกสาร ทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐานอื่นใดซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ได้อ่านข้อเท็จจริง และหากยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จในเวลาดังกล่าวให้สามารถดำเนินการต่อไปได้จนกว่าจะแล้วเสร็จ

LIRT

(๔) ดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายเพื่อให้มีการจับและควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาซึ่งระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่าเป็นผู้กระทำความผิดหรือเป็นผู้ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติว่าข้อกล่าวหาไม่มูล เพื่อส่งตัวไปยังสำนักงานอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการต่อไป

(๕) ขอให้เจ้าพนักงานตำรวจหรือพนักงานสอบสวนดำเนินการตามหมายของศาลที่ออกตาม (๓) หรือ (๔)

(๖) กำหนดระเบียบโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาเกี่ยวกับการสืบสวนและสอบสวนการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และการประสานงานในการดำเนินคดีระหว่างคณะกรรมการ ป.ป.ช. พนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการ

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ประธานกรรมการและกรรมการ ป.ป.ช. เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ และมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และเพื่อประโยชน์ในการสอบสวนให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจแต่งตั้งอนุกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ในกรณีเช่นว่านี้ให้อนุกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงานการสอบสวนให้สำนักงานอัยการสูงสุดดำเนินคดีต่อไป การดำเนินการเกี่ยวกับการสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาให้ถือว่าบทบัญญัติที่กำหนดเป็นอำนาจหน้าที่ของพนักงานสอบสวน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

มาตรา ๑๖ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

ประธานวุฒิสภา : เชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ เดี๋ยวจากที่นั่งมา
ขึ้นบนนี่ก่อนข้างจะเหนือย เดี่ยวต่อไปจะเป็น ๔.๗ ท่านเป็นกรรมาธิการวิสามัญ
ชุดใดมานั่งใกล้ ๆ แถวนี้นะ ได้พักเหนื่อยเสียก่อน เชิญประธานกรรมาธิการครับ

นายทวี หนูนัถ์ดี (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานวุฒิสภาและท่านสมาชิกวุฒิสภาที่เคารพ ผม นายทวี หนูนัถ์ดี
สมาชิกวุฒิสภาในฐานะกรรมาธิการ ขอกราบเรียนต่อที่ประชุมนี้ว่า ตามที่ที่ประชุม
วุฒิสภา ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ศุกร์ที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒
ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอ
ราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็น
ผู้เสนอ ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยและตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง
เพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติตามข้อบังคับ และเมื่อครบกำหนดการขอแปรญัตติ
แล้วปรากฏว่า ไม่มีผู้เสนอขอแปรญัตติร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ร่างพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. มีจำนวนทั้งสิ้น
๑๖ มาตรา คณะกรรมาธิการได้ดำเนินการพิจารณาเพิ่มเติมคำปรารภ และแก้ไข
จำนวน ๔ มาตรา ดังที่ปรากฏในรายงานของคณะกรรมการที่นำเสนอต่อ
ท่านสมาชิกฯ ทุกท่านแล้ว จึงขอกราบเรียนเสนอเพื่อที่ประชุมได้พิจารณาครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญเลขานุการ

นายพินิต ชารยะศิริ (เลขานุการวุฒิสภา) : ร่างพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ชื่อร่าง
พระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ มีการแก้ไข มาตรา ๑ และมาตรา ๒
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวิชัยครับ

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
ผม วิชัย โสสุวรรณจินดา สมาชิกวุฒิสภา ในมาตรา ๓ คณะกรรมาธิการได้เพิ่มเติม

นิยามคำว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” เข้าไป โดยให้ความหมายหมายถึง นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง อันตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง ข้าราชการฝ่ายรัฐสภาฝ่ายการเมือง และผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่น ผมมีความเห็นว่า การเพิ่มเติมเข้าไปครั้งนี้ ไม่น่าจะเป็นเรื่องที่น่าเป็น ท่านประธานฯ ครับ โดยมีเหตุผลสำคัญอยู่ ๒ ประการคร่าว ๆ คือ

ประการที่ ๑ ก็คือนิยามคำว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” นั้นมีอยู่ แล้วตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ในเมื่อเพิ่มเติมเข้าไปนี้ แต่เนื้อความไม่ตรงกันก็จะเกิดความสับสนนะครับว่า ตำแหน่งผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนั้นคือใครบ้าง และถ้าหากว่าไม่เปรียบเทียบกับกฎหมาย ที่คณะกรรมการได้พิจารณาเข้ามาในมาตรา ๑๔ (๑) นี้ในเรื่องการสอบสวน ข้อเท็จจริงว่ามีการกระทำความผิด (๑) บอกว่า ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็น เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต-----

๑๘/๑

ซึ่งก็หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในมาตรา ๑๔ นั้นเป็นคนละคน ซึ่งมีความหมายแตกต่างกันกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในนิยามซึ่งอยู่ในมาตรา ๓ เพราะฉะนั้นผมคิดว่า นิยามในมาตรา ๓ นี้ไม่จำเป็นต้องใส่เข้าไป เห็นควรจะให้คงไว้ตามร่างเดิมก็ไม่ต้องเพิ่มเติมเข้าไปครบท่านประธานฯ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมการครับ

นายอัคร จารุจินดา (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน

วุฒิสภาที่เคารพ กระผม อัคร จารุจินดา กรรมการ ขออนุญาตกราบเรียนว่า สิ่งที่คณะกรรมการได้เพิ่มเติมนิยามคำว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” นั้น จริง ๆ แล้วเดิมมีการเขียนไว้ในมาตรา ๑๓ ของร่างเดิมซึ่งจะมีการกำหนดตำแหน่งต่าง ๆ รวมทั้งคำว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” ด้วย ปัญหาก็คือ การกำหนดไว้ในมาตรา ๑๓ เดิมมีทั้งข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น ปัญหาที่คณะกรรมการเห็นว่า ยังไม่ชัดเจนก็คือ การมีตำแหน่งต่าง ๆ ลงไปในมาตรา ๑๓ ลักษณะนั้น แล้วก็มีคำว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” อีกการที่จะไปแปลความต่อไปข้างหน้ามันอาจจะทำให้ผู้ใช้กฎหมายนั้นมีความสับสนว่าหมายถึงบุคคลใดแน่ ทางคณะกรรมการก็เลยนำกฎหมาย ป.ป.ช. เข้ามาเปรียบเทียบและตั้งคำถามขึ้น โดยพยายามที่จะคงไว้ตามร่างของ ป.ป.ช. ยกเว้นผู้บริหารท้องถิ่นซึ่งของกฎหมาย ป.ป.ช. นั้นแยกเป็น ๒ ประเภทว่า ควรขึ้นไปอยู่ในนิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ก็ตาม แต่จุดมุ่งหมายก็คือ ผู้ที่ดำรงตำแหน่งทั้ง ๑ ประเภทนั้นห้ามมาใช้อำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับการประกวดราคาเพราะจะมีความผิด สิ่งที่แตกต่างกันจากมาตรา ๑๔ ที่ท่านสมาชิกฯ ได้กรุณากล่าวนั้น เนื่องจากการให้อำนาจ ป.ป.ช. ตามร่างกฎหมายนี้ไม่ต้องการที่จะให้อำนาจเป็นพิเศษ แต่หมายถึงว่า อำนาจ ป.ป.ช. เข้ามาเป็นผู้ดูแลกฎหมายนี้ การใช้อำนาจ ป.ป.ช. ยังคงเป็นไปตามกฎหมาย ป.ป.ช. เพราะฉะนั้นคำนิยามของ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ในมาตรา ๑๔ จึงไปอิงกฎหมาย ป.ป.ช. เพื่อให้ใช้อำนาจสอดคล้องกันไปด้วย

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวิชัย

LIRT

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ถ้าฟังท่านผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาขึ้นแจ้งอย่างนั้นผมคิดว่า ยังไม่น่าใส่เข้าไป พอใส่เข้าไปแล้วก็จะ มี ๒ ความหมาย คำว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” ในกฎหมายฉบับนี้ ที่ควรจะระบุให้ชัดเจนคือคำว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” นั้น หมายถึง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ส่วนในมาตรา ๑๓ ซึ่งมีใช้อยู่ที่เดิมนิยามคำนี้ใช้อยู่ที่เดียว เพราะฉะนั้นมาตรา ๑๓ ก็แก้แค่เพียงว่า เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น เพราะคำ “สมาชิกสภาท้องถิ่น” กับ “ผู้บริหารท้องถิ่น” นั้นเพิ่มเติมเข้ามาเท่านั้นเอง ให้สำหรับมาตรา ๑๓ มาตราเดียว ที่อื่นก็เ็นความหมายอย่างเดียวกันกับกฎหมาย ป.ป.ช. เพราะฉะนั้นในนิยามผมยังคิดว่า ไม่จำเป็นจะต้องใส่เข้าไปกรณีก่อนประธานฯ เพราะจริง ๆ นิยามถ้าใส่เข้าไปแล้วจะต้องใช้หลายที่ แต่อันนี้ใช้อยู่มาตราเดียว เราเขียนให้ระบุชัดเจนในมาตรา ๑๓ ได้ว่า เพิ่มอะไรเข้าไปบ้างนอกจากผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง โดยที่ไม่ต้องไปเพิ่มเติมในนิยามด้วย

ประธานวุฒิสภา : ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นชอบด้วยกับกรรมาธิการหรือไม่แน่ครับ ก็คงไว้ตามร่างของคณะกรรมการหรือตัดออกกลับไปผู้ร่างเดิม ถ้าเห็นชอบด้วยกับกรรมาธิการก็ลงคะแนนว่า เห็นชอบด้วย ถ้าไม่เห็นชอบด้วยก็ลงว่า ไม่เห็นชอบด้วย เชิญลงคะแนนครับ เรียบร้อยนะครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วยเป็นส่วนมาก)

ประธานวุฒิสภา : เห็นชอบด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมากนะครับ เชิญต่อไปท่านเลขาฯ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๕ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวีระชัยครับ

นายวีระชัย สุตรสุวรรณ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ กระผม นายวีระชัย สุตรสุวรรณ กรรมาธิการเสียงข้างน้อย

มาตรา ๔ นี้กระผมขอแปรญัตติ แต่ว่าเป็นเสียงข้างน้อยก็เลยไม่ได้รับการเห็นชอบจาก
 กรรมการเสียงข้างมาก จึงขอสงวนคำแปรญัตติไว้ ซึ่งกระผมขอสงวนคำแปรญัตติไว้
 เพียงคนเดียวครับ คือให้เพิ่มคำว่า “และการเสนอราคานั้นเป็นผลให้ได้เข้าทำสัญญากับ
 หน่วยงานของรัฐ” -----

- ๑๕/๑

ซึ่งฉันนี้จะปรากฏในหน้า ๒ (๒) นะครับ ส่วนของคณะกรรมการก็จะปรากฏ
 ในหน้า ๒ คล้ายกันครับ แต่มีข้อความที่กระผมขอสงวนความเห็นไว้ว่า ให้เดิม
 ข้อความดังที่กระผมกราบเรียนไปแล้ว เหตุผลก็เพราะว่า กระผมยึดหลักกฎหมายอาญา
 ทั่วไป การที่จะลงโทษคนจะต้องให้เป็นความผิดสำเร็จนะครับ ทางอาญาเขาจะวาง
 ขั้นตอนไว้เป็นว่า ในขั้นเตรียมการ ในขั้นพยายาม และในขั้นที่กระทำความผิด
 ที่สำเร็จนะครับ กระผมเห็นว่า การเสนอราคาเข้าไปนี้ ถ้ายังไม่ได้เข้าทำสัญญากับ
 หน่วยงานของรัฐที่กระผมถือว่า ยังไม่算是ความผิดสำเร็จ เพราะว่า รัฐยังไม่เสียหาย
 ก็เลยขอเพิ่มเติมเข้าไปนะครับ โดยหลักกฎหมายอาญานั้นผู้ที่กระทำความผิด
 ย่อมมีความประสงค์หรือมุ่งประสงค์ต่อผลที่จะให้เกิดขึ้นนะครับ การเสนอราคานี้
 ก็คือจะให้เกิดผลอย่างไร คือเพื่อต้องการให้ได้เข้าทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ
 เมื่อยังไม่ถึงขั้นทำสัญญา เพียงแต่เสนอเข้าไป กระผมคิดว่า ยังไม่สมควรที่จะไป
 ลงโทษเขาถึงขนาดว่า เป็นความผิดสำเร็จนะครับ จึงขอสงวนความเห็นไว้ อย่างเช่น
 ว่า คณะกรรมการนั้นมีความเห็นว่า เพียงแต่ไปประชุมตกลงกันแต่ที่แห่งใดแห่งหนึ่ง
 ก็ตามว่า จะเสนอราคาอย่างนี้จะดีกว่านั้นนะครับ อันนี้ถือเป็นความผิดแล้ว กระผมว่า
 ก็ยังห่างไกลอยู่ เพราะว่า การประชุมตกลงกันนี้เพียงแต่จะไปเสนอราคา จะดีกว่านี้
 เขาอาจจะเปลี่ยนใจ หรืออาจจะยกเลิก หรืออาจจะมิหาคู่อะไรมาทำให้เขาไม่ไปเสนอ
 ราคา อันนี้กระผมถือว่า ยังไม่มีความผิดเกิดขึ้นนะครับ แต่ถ้าไปยื่นเสนอราคาแล้ว
 ถ้าการเสนอราคานั้นไม่ได้รับ หรือว่ามีเหตุการณ์อย่างอื่น เช่นว่า จับได้ว่ามีการ
 สัญกัน ก็มีกรณีไม่ให้ทำสัญญา อันนี้ก็เป็นการผิดฐานพยายามแล้ว พยายามที่จะกระทำ
 ความผิดในฐานนี้ แต่ถ้าหากเสนอเข้าไปแล้วได้รับการพิจารณา แล้วก็ให้สิทธิในการ
 ทำสัญญา แล้วมีการทำสัญญากันขึ้นมาอย่างนี้ อันนี้กระผมถือว่า จึงจะเป็นความผิด
 สำเร็จ เมื่อเป็นความผิดสำเร็จแล้วนี้รัฐเสียหาย เพราะรัฐมีความผูกพันที่จะต้องจ่ายเงิน
 ตามสัญญา หรือว่ามีความผูกพันที่จะต้องกระทำการตามสัญญาที่ได้เซ็นกันไว้ อันนี้
 กระผมถือว่า เป็นความผิดสำเร็จ ฉะนั้นกระผมจึงขอแปรญัตติในเรื่องนี้ กระผมจะเทียบ
 ในเรื่อง เช่นทางอาญาทั่วไป เช่นอย่างว่า มีคนจะไปฆ่าคนตาย ความประสงค์ของเขา

ก็คือการทำให้คนนั้นตาย แต่ถ้าหากที่เราถืออาวุธไปเดินไปตามทาง เพียงแต่มีความ
 ผิดฐานฆ่าคนตายยังไม่เกิดขึ้น มันจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อเดินไปแล้วชกปิ่นขึ้นยิงเขา เมื่อยิง
 ไม่ถูกหรือมีอุปสรรคอย่างอื่นมาขัดข้อง มาขัดขวางไว้ไม่ให้เขาเกิดการยิงขึ้น อันนี้ถึงจะ
 เป็นความผิดฐานพยายามฆ่าคนตายนะครับ แต่ว่าเมื่อยิงไปแล้ว ถูกแล้วตาย อันนี้ถึงจะ
 เป็นผลสำเร็จ เป็นความผิดฐานฆ่าคนตาย จันใดกลั้นนั้น ในการเสนอราคานี้ก็เหมือน
 กัน กระผมจึงยึดเอาหลักที่ว่าเมื่อมีการทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐเมื่อใด อันนั้น
 แหะเลถึงจะเป็นความผิดสำเร็จ ^(ใน) ในมาตรา ๕ นี้จะเห็นได้ชัดเจนว่า การลงโทษ
 ของศาลก็จะง่ายขึ้นว่า เมื่อความผิดสำเร็จแล้ว เราก็ดูว่าศาลที่จะลงโทษปรับ
 ๕๐ เปอร์เซ็นต์ของราคาที่เสนอนี้ ก็ดูจากสัญญาที่ทำกับรัฐอย่างหนึ่ง หรือว่าดูจากคำ
 เสนอราคาที่เสนอเข้าไป ถ้าอย่างไหนมากกว่ากันก็เอาอย่างนั้น แต่ถ้ายังไม่มีการเสนอ
 ราคา กระผมเห็นว่า ก็ยังไม่มีความผิดนะครับ กระผมขอกราบเรียนในชั้นนี้เพียงเท่านี้
 ก่อนครับ ขอบคุณครับ

- ๒๐/๑

ประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะกรรมการท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กฎหมายฉบับนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อประเทศชาติ เพราะจะเป็นกฎหมายที่เน้นถ่วงดุลและปรามการทุจริตคอร์รัปชัน การทุจริตคอร์รัปชันในบ้านเมืองของเราทุกวันนี้มันเกิดขึ้นจากการที่คนแทบจะทั้งสิ้น แต่ในมาตรา ๕ ที่กรรมการเสียงข้างน้อยได้แสดงความเห็นไปว่า ความผิดควรจะเกิดขึ้น มีการทำสัญญาแล้วถึงจะลงโทษนั้น ในทางคดีอาญาทั่วไปเกี่ยวกับความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือการให้สินบนแก่เจ้าพนักงานอะไรต่าง ๆ กรณีที่ความผิดไม่สำเร็จเพียงแค่ให้ เสนอให้ก็ผิด ซึ่งความคิดในลักษณะนี้จะผิดแปลกแตกต่างจากลักษณะอื่น หรือในกรณีความผิดของโจรก็เหมือนกันในทางคดีอาญาเพียงสมคบกันก็ผิดแล้ว แต่นี่มันเรียกว่าชอ้งโจรเป็นกฎหมายที่ป้องกันการกินบ้านกินเมือง เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ทางกรรมการยังให้ความสำคัญกับเรื่องนี้เป็นพิเศษ เพราะฉะนั้นเมื่อเรามาตราอื่นเปรียบเทียบกับมาตรา ๕ แล้ว ไม่ว่าจะเกินมาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ ก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นการเสนอให้ค่าจ้าง ถึงแม้จะยังไม่มีการทำสัญญาอะไรเสนอให้ค่าจ้างก็ผิดแล้ว ช่มชู้ใจหรืออยู่เฉย ใช้อบายหลอกลวงต่าง ๆ เพื่อไม่ให้เขามีการประมูลได้ หรือว่าเอาคนผู้มีอิทธิพลไปกักตักตัว ช่มชู้อะไรต่าง ๆ อันนี้น่าจะผิดได้แล้ว และการยื่นเสนอราคาใช้อบายหลอกลวงหรือว่าเสนอราคาต่ำให้ประโยชน์สูงสุด ลักษณะอย่างนี้เข้าลักษณะตัว ซึ่งเป็นการกระทำความผิดที่เกิดขึ้นเป็นปกติในบ้านเมืองเราอยู่แล้วทุกวันนี้ ทำให้บ้านเมืองเราต้องสูญเสียงบประมาณ เกิดการทุจริตคอร์รัปชันอย่างร้ายแรง เพราะฉะนั้นในมาตรา ๕ นี้กระผมอยากจะกราบเรียนว่า กรรมการถึงขั้นอื่น อันหลัง ไม่ได้ถือว่าเรื่องในการสัญญาโดยดูมาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ ที่มีบัญญัติอยู่หรือมาตรา ๑๐ ก็ตาม และดูลักษณะกฎหมายอาญาประกอบในกรณีให้สินบนต่อเจ้าพนักงาน ซึ่งความผิดยังไม่เกิดให้เสนอให้ก็ผิดแล้วมาประกอบในเรื่องนี้ ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งกรรมการก็ยืนยันด้วยเสียงข้างมากให้เป็นไปตามที่ได้แก้ไขขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ยังคิดใจใหม่ครับ เชิญครับ

นายวิรัช สุทธสุวรรณ (กรรมวิธีการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
 ที่เคารพด้วย กระผมยังติดใจอยู่ครับ เพราะว่า มาตราที่ท่านนิพนธ์พูดมา^๕ ไม่ตรงกัน
 อันนี้เห็นเรื่องที่ว่าไปประชุมที่จะ^๖ ส่วนมาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ นั้นมีความผิด
 ของมันอยู่ในตัวซึ่งมันลงตัวของมันอยู่แล้ว อันนั้นกระผมที่ไม่ได้ไปแปรญัตติเป็นอย่างอื่น
 แต่อย่างใด แต่อันนี้เพียงแต่ว่าถ้ามีการเสนอราคาแล้วจะต้องถึงขั้นที่ว่าได้ทำสัญญาถึงจะ
 เกิดความผิดขึ้น ถึงจะเอาผิดเขาเป็นผลสำเร็จ แต่ไม่ว่าเสนอราคาไปแล้วถ้าไม่ได้
 ก็เอาเป็นความผิดฐานพยายาม^๗ เป็นพยายามกระทำความผิดฐานสำเร็จ แต่เพียงแต่จะไป
 ประชุมกันเฉย ๆ กระผมว่ายังไม่เข้าขั้นและเป็นเหตุให้กลั่นแกล้งกันได้ พยานหลักฐาน
 ก็หายาก อยู่ข้างเขาจะไปประชุมกันในโรงแรม^๘ ใครจะมาเป็นพยานให้ว่าพวกกลุ่มเขา
 ไปประชุมที่จะไปเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ นั้นหายากครับ และอีกอย่างหนึ่ง
 โทษปรับที่ว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์ของราคาที่เสนอจะไปเอามาจากไหน ถ้าหากว่าเขาประชุม
 กันแล้วเขาก็เลิกกันไปเลย เขาไม่ได้มาอันอะไรต่อหน่วยงานของรัฐ ก็ไม่มีอะไรที่จะเอา
 มาเป็นพยานหลักฐานได้และง่ายต่อการกลั่นแกล้งกันอยู่^๙ เมื่อสมัยก่อนสมัยหนึ่งที่มีข้อหา
 ฐานช่องโจรอย่างที่ท่านนิพนธ์อภิปรายนั้น สมัยนั้นคนเดินถนนตรวจค้นจับได้ไขว่ขว้าง
 อันหนึ่งก็เอาเป็นช่องโจรได้ เอาไปจำไว้เลย แล้วเวลาจะแจ้งก็ไม่ยกกรรมกับพวกที่หลบ
 หนีไปเพราะว่า ช่องโจรต้อง ๕ คนนี้ครับ ก็จึงมันอยู่อย่างนั้น อันนี้กระผมก็คิดว่า เป็นคาบ
 สองคม คือเขาไปประชุมจะเรียกอะไรก็ไม่รู้ แต่ว่าถ้าจะกลั่นแกล้งกันแล้ว^{๑๐} ไปถึงมาก่อน
 แล้วว่านี่ประชุมเพื่อจะ^{๑๑} กระผมก็ว่าเป็นการล่อแหลมและมันยังไกลกว่าเหตุจริง ๆ
 ถ้าขึ้นแล้วกระผมไม่ว่า แต่ถ้าไม่ได้^{๑๒} ก็เป็นความผิดฐานพยายาม^{๑๓} ต้องได้เสียก่อน
 ถึงจะเป็นความผิดสำเร็จ กระผมขอยืนยันอย่างนี้ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณเกาะหลักครับ

พลเรือเอก เกาะหลัก เจริญรุขซ์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา

ที่เคารพด้วย กระผม เกาะหลัก เจริญรุขซ์ สมาชิกวุฒิสภา กระผมอ่านร่างกฎหมาย

ฉบับนี้แล้วถึงได้รู้ว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายว่าด้วยการเสนอราคาครับ ไม่ใช่กฎหมาย

ว่าด้วยการทำสัญญาครับ เป็นกฎหมายว่าด้วยการเสนอราคา ^{แล้ว} ในคำนิยามศัพท์คำว่า

การเสนอราคา บอกว่า ในการยื่น ^{ราคา} ยื่น เพราะฉะนั้นการจะ ไปติดกัน ในโฮเต็ล (Hotel)

นั้นไม่เกี่ยว เพราะยังไม่ได้อื่น แต่พอมาอื่นแล้ว หมายความว่าเข้าข่ายของการเสนอราคา

เพราะฉะนั้นกฎหมายประสงค์ที่จะป้องกัน ^{แล้ว} ใครก็ตามที่เอามาอื่นแล้ว ^{แล้ว} เป็นการสับกัน

ตรงนั้นคิดแล้ว ไม่ต้องถึงทำสัญญาหรือ ^{แล้ว} เพราะเป็นกฎหมายว่าด้วยการเสนอราคา

ไม่ใช่ว่าสัญญา ^{แล้ว} เพราะฉะนั้นกระผมเห็นชอบว่า กระผมสนับสนุนที่คณะกรรมการการ

ส่วนใหญ่ได้เสนอ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านนักกฎหมายเต็มตัวแล้วนะครับ ผมจะขอมติในที่

ประชุม ^{แล้ว} จะเห็นชอบด้วยกับคำสงวนคำแปรญัตติหรือไม่ ^{แล้ว} เชิญลงคะแนน

ได้ครับ รวบรวมคะแนนได้

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๕๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๕๑ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : เห็นด้วยกับคำสงวนคำแปรญัตติของคุณวีระชัย

๕๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๕๑ คะแนน ก็เป็นอันว่า คำแปรญัตติของคุณวีระชัยถูกต้อง

ญัตตินี้ถือคำสงวนคำแปรญัตติของคุณวีระชัยว่า จะเห็นด้วยกับคุณวีระชัยหรือไม่ ^{แล้ว}

ได้อีกแล้ว เชิญคุณวีระชัย

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ

ผม วิชัย โสสุวรรณจินดา สมาชิกวุฒิสภา เนื่องจากประเด็นนี้เป็นประเด็นที่สำคัญ

และคะแนนเสียงก่อนข้างจะก้ำกึ่ง และท่านสมาชิก หลายท่านก็บอกว่ายังไม่เข้าใจ

ประเด็นที่ลงมติรับท่านประธานฯ ขออนุญาตเสนอให้มีการลงคะแนนใหม่ครับ

ประธานวุฒิสภา : มีผู้รับรองไหมครับ

(มีสมาชิก ยกมือขึ้นรับรอง)

LIRT

- (ประธานวุฒิสภา : มีผู้รับรอง~~หมด~~โดยคณะกรรมาธิการ ก็จะขอมติใหม่ในครั้ง
 ๑ ฟังให้~~ดี~~รับ คือเวลาที่มีคนเขาสงวนคำแปรญัตติ ถ้าถามจะถามว่า จะเห็นด้วยกับ
 ๒ คำสงวนนั้นหรือไม่~~รับ~~ เอาคำสงวนของเขาเป็นหลัก ~~เห็น~~รับ ท่านผู้ใดเห็นด้วย
 ๓ กับคำแปรญัตติที่สงวนไว้ของคณะกรรมาธิการ กรุณาลงว่า เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นด้วยก็ลงว่า
 ๕ ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนได้ครับ เรียบร้อย~~แล้ว~~ รวมคะแนนได้
 (มีสมาชิก เห็นด้วย ๑๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๐๕ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : เห็นด้วย ๑๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๐๕ คะแนน
 เชิญต่อไปครับ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๕ มีการแก้ไข
 มาตรา ๖ และมาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘ มีการแก้ไข มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐
 ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข
 มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข มาตรา ๑๖ ไม่มีการแก้ไข

(ประธานวุฒิสภา : เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ~~ครั้ง~~
 ๑ ผมจะขอมติในวาระที่ ๓ ว่า จะเห็นชอบด้วยกับกรรมาธิการหรือไม่~~รับ~~ เชิญลงคะแนน
 ได้ครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิก เห็นด้วยเป็นเอกฉันท์)

(ประธานวุฒิสภา : เห็นชอบด้วยเป็นเอกฉันท์~~รับ~~ ขอขอบคุณ
 ๑ กรรมาธิการครับ ต่อไป ๔.๗ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง
 ๒ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เชิญครับ มีอะไรครับ
 ๓ กรรมาธิการอยู่แค่เพียงครั้ง เชิญคุณศิรินารถครับ

- พลเอก ศิริจันทร์ ฐปถล่ำ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
- ๒ ผม พลเอก ศิริจันทร์ ฐปถล่ำ ขอเสนอตั้งข้อสังเกตของคณะกรรมการซึ่งทำหน้าที่พิจารณา
- ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ถือประเด็นที่ผมได้เคยพูดตั้งข้อสังเกตก็คือว่า กฎหมายฉบับนี้นั้น
- ไม่ได้ให้ความยุติธรรมในทางอำนาจของศาล เพราะในกฎหมายฉบับนี้มีลักษณะการ
- ลงโทษทุกบุคคลเป็น ๑ ประเภท คือ ๑. ผู้บุกรุกซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
๒. คู่ก่อกวนที่ของรัฐ และมีบุคคลอื่น คือบุคคลธรรมดาซึ่งเข้ามาเกี่ยวข้องกับมาตรานี้ แต่
- พอขึ้นการพิจารณาตัดสินคดี บุคคลซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐก็อาจจะถูก ป.ป.ป. พิจารณาเป็น
- พิเศษ ก็อาจจะไม่พิเศษ แต่อาจจะใช้กฎหมายธรรมดา แต่ที่น่าเป็นห่วงก็คือ บุคคลซึ่ง
- ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนั้น จะต้องมาใช้ศาลวิธีพิจารณาคดีอาญานักการเมือง ซึ่งเป็น
- กระบวนการพิจารณาแยกไปต่างหาก เพราะฉะนั้นเมื่อกระบวนการพิจารณาของบุคคลซึ่ง
- กระทำความผิดร่วมกันมีการพิจารณาตัดสินกันนั้นทำให้ไม่เกิดความยุติธรรมในการที่จะ
- ตัดสินคดีความได้ จะเห็นได้ว่า บุคคลที่อยู่โดยตำแหน่งทางการเมืองนั้นอาจจะต้องถูก
- ตัดสินโดยบุคคลเพียง ๕ คนในองค์กรของผู้พิพากษาซึ่งอยู่ในศาลฎีกา คดีนั้นอาจจะเสร็จสิ้น
- โดยเร็ว แต่ถ้าบุคคลอื่นที่กระทำความผิดร่วมกันนั้นจะไปต่อกระบวนการ ศาลยุติธรรม
- ธรรมดาไป ศาลยุติธรรมอาจจะใช้เวลาถึง ๓ ศาล อาจจะต่างเวลากันในการพิจารณา
- ผลการพิจารณาคดีหรือคำตัดสินก็ไม่เหมือนกัน เพราะฉะนั้นผมจึงถือว่าเรื่องนี้เป็นเรื่อง
- สำคัญที่น่าพิจารณาหรือตั้งข้อสังเกตไปให้ทางรัฐบาลได้คำนึงถึงเรื่องนี้ ผมได้พูดเรื่องนี้ใน
- คณะกรรมการแล้ว ท่านรัฐมนตรีซึ่งรับผิดชอบในเรื่องนี้ท่านก็ได้แต่หัวเราะ ท่านบอกที่
- รัฐธรรมนูญเขาเขียนมาอย่างนี้ แต่ว่าสภาพนี้นั้นไม่มีอำนาจที่พิจารณาในเรื่องการออก
- กฎหมายหรือทางนิติบัญญัตินั้น ผมคิดว่าควรจะได้ตั้งข้อสังเกตนี้ให้ทางรัฐบาลทราบด้วยว่า
- เมื่อผลทางกฎหมายออกมาอย่างนี้ไม่เท่ากันนั้นควรจะมีการที่จะแก้ไขอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อ
- ให้เกิดความยุติธรรมขึ้นซึ่งผู้ที่กระทำความผิดในคดีนี้ด้วยครับ

ประธานวุฒิสภา : แล้วจะตั้งว่าอย่างไร

พลเอก ศิริจันทร์ ฐปถล่ำ (กรรมาธิการ) : ผมก็ไม่ใช่นักกฎหมาย ไม่ทราบ
แต่ว่าด้านแนวความคิดนี้เป็นอย่างไรท่านประธานฯ กรุณาชี้แจงแล้วตั้งไปเลยครับ

ประธานวุฒิสภา : ความจริงที่แยบยลยิ่งกว่าที่คุณสิรินทร์พูดอีก แต่ที่เรา
 ไม่รู้จะทำอย่างไรเพราะว่าเขียนไว้ในรัฐธรรมนูญ คือคนที่เราหวังว่าเราจะไม่ได้รับความ
 เป็นธรรมในบางแง่บางมุมเราจะได้รับความเป็นธรรมอย่างสิ้นเล็ดด้วยซ้ำไป เพราะการจะ
 ถูกฟ้องคดีอาญาหรือไม่ขึ้นอยู่กับ ป.ป.ช. ชี้ว่ามีมูลหรือไม่ ถ้า ป.ป.ช. ชี้ว่าไม่มีมูล ในโลกนี้
 ก็ไม่มีใครฟ้องเขาได้ แต่คนที่ตัวนั้นจริงอาจจะไปถูกดำเนินคดีกันจนคิดถูกคิดดะระงไปได้
 แล้วกระบวนการ ป.ป.ช. เวลานี้ก็กำลังจะไปรวมกับ ป.ป.ป. ซึ่งอยู่ใต้อำนาจรัฐบาล
 เพราะฉะนั้นความหวังก็จะหมดไปเรื่อย ๆ ก็ไม่รู้จะตั้งข้อสังเกตอย่างไร เอาเป็นว่าเราได้
 บันทึกไว้ในรายงานการประชุมที่เราพูดวันนี้ก็แล้วกันครับ ขอบขอบคุณกรรมการรับ
 คอไป ๔.๑) ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการ
 วิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

- ๒๓/๑

รายงานของ

คณะกรรมการการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
และสมาชิกวุฒิสภา
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.
วุฒิสภา

กองการมาธิการ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้

วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน

Legislative Institutional Repository of Thailand

(สำนวน)

ที่ สว ๐๐๐๘/(ว ๑๖๖)

วุฒิสภา

ถนนคู่ทองใน กท ๑๐๓๐๐

๒๖ สิงหาคม ๒๕๔๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
และสมาชิกวุฒิสภา (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงาน
ของคณะกรรมการการวิสามัญ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา
(ฉบับที่ ...) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว
และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมาธิการวิสามัญคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายเกษม สรศักดิ์เกษม	๒. นายเกษม สุวรรณกุล
๓. พลเรือเอก เกาเหลัก เจษฎาบุษย์	๔. นายชัยเชต สุนทรพิพิธ
๕. นายชูวงศ์ ฉายะบุตร	๖. นายทิวา เงินยาว
๗. นายบรรณิทธิ์ เศรษฐบุตร	๘. คุณหญิงนันทภา สุประภาตะนันท์
๙. นายนิพนธ์ วิสินธุบุษย์ศาสตร์	๑๐. นายบวรศักดิ์ อูวรรณโณ
๑๑. นายพชร บุติธรรมดำรง	๑๒. นายพินิต อารยะศิริ
๑๓. นายพูนศักดิ์ วรรณพงษ์	๑๔. นายไพศาล กุมาลย์วิสัย
๑๕. พลตำรวจเอก วสิษฐ์ เดชบุญชู	๑๖. นายวิมลมา ตั้งคณาบุรุษย์
๑๗. นายวิจิตร ศรีสุภัณฑ์	๑๘. นายวิชัย โสสุวรรณจินดา
๑๙. นายวิษณุ เครืองาม	๒๐. นายศิริ เกวสินสุณดี
๒๑. นายสุชน ชาติเชื้อ	๒๑. นายสุรพล นิตไกรพจน์
๒๓. พลเรือเอก สุรวุฒิ มหารมณ	๒๔. นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ
๒๕. นายชัชพร จาตุจินดา	

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดคนำเสนอที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

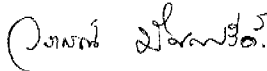
ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) เกษม สุวรรณกุล

(นายเกษม สุวรรณกุล)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

สำเนาถูกต้อง

(นางสาววราภรณ์ มีเปรมปรีดิ์)

หัวหน้าฝ่ายประชุม ๒

กองกรรมาธิการ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

กองกรรมาธิการ

โทร. ๒๔๔๑๕๗๒

โทรสาร ๒๔๔๑๕๗๒

LIBR

ชื่อมติดอน พิมพ์
พระพจน์/สามารถ ทาน

รายงานของคณะกรรมการการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการ เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา
(ฉบับที่ . .) พ.ศ.

ตามที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันศุกร์ที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๒ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา (ฉบับที่ . .) พ.ศ. . . . (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎร เห็นชอบแล้ว และตั้งกรรมการการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติตามข้อบังคับ ๖ (ภายใน ๗ วัน) ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญมาถึงวุฒิสภา (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับ เมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๔๒ บัดนี้ คณะกรรมการการวิสามัญได้ดำเนินการเสร็จแล้วปรากฏผล ดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการการวิสามัญ ได้มีมติเลือกตั้ง

๑.๑ นายเกษม สุวรรณกุล	เป็นประธานคณะกรรมการการวิสามัญ
๑.๒ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	เป็นรองประธานคณะกรรมการการวิสามัญ
คนที่หนึ่ง
๑.๓ นายนิติ เศรษฐบุตร	เป็นรองประธานคณะกรรมการการวิสามัญ
คนที่สอง
๑.๔ นายเกษม สรศักดิ์เกษม	เป็นเลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญ
๑.๕ นายอัษฎพร จารุจินดา	เป็นรองเลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญ
๑.๖ นายสุรพล นิติไกรพจน์	เป็นรองเลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญ
๑.๗ นายสุชน ชาลีเครือ	เป็นโฆษกคณะกรรมการการวิสามัญ

๒. ที่ประชุมคณะกรรมการการวิสามัญ ได้แต่งตั้ง นายฉัตรไชย รอดประเสริฐ
ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองกรรมการการ ท้าหน้าที่ผู้ช่วยเลขานุการตามข้อบังคับ ๖

๓. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ
นายประวิง คุชาชีวะ	ผู้อำนวยการสำนักบริหารการเลือกตั้ง
ระดับชาติ ด้านกิจการบริหารงานเลือกตั้ง
สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการการ
การเลือกตั้ง |
|--------------------|--|

๔. ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้มีสมาชิกเสนอคำแปรญัตติ
จำนวน ๑ คน คือ

นายโกวิท สุรัสวดี

๕. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ มีการแก้ไข

มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓ มีการแก้ไข

นายโกวิท สุรัสวดี
ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความ
ในมาตรา ๒๓ ให้

คณะกรรมการธิการเห็นด้วยบางส่วน

และได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

๖. คณะกรรมาธิการวิสามัญได้เสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา (ฉบับที่ ...)

74. 67.

• • • • •

[illegible][illegible]

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
มาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๔ ประกอบกับมาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐๑ (๔) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เรียกว่า “พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญให้ใช้มีผลตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ประธานวุฒิสภา : ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายมีชัย ฤชุพันธุ์ ประธานวุฒิสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายอาษา เมฆสวรรค์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านประธานคณะกรรมการมีอะไรจะแถลงไหม เชิญครับ

นายเกษม สุวรรณกุล (ประธานคณะกรรมการ) : การเรียนท่านประธานวุฒิสภา ท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้มีเกียรติ ผม นายเกษม สุวรรณกุล ในฐานะประธานคณะกรรมการ ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔ เมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๒ ได้ลงมติเห็นชอบกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. และได้ตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๑ วัน มีผู้แปรญัตติ แต่คณะกรรมการเห็นด้วยบางส่วน และได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ บัดนี้คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว จึงขอเสนอวุฒิสภาเพื่อพิจารณา ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญเลขาธิการครับ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา (ฉบับที่...) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่านกรรมการ

นายอัษฎร จารุจินดา (กรรมการ) : การเรียนท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพ ผม อัษฎร จารุจินดา กรรมการ ในการแก้ไขคำปรารภ นอกจากเดิมคำว่า “ประกอบรัฐธรรมนูญ” แล้วคณะกรรมการได้ขอแก้ไขโดยตัดคำว่า “และมาตรา ๑๐๖ (๔)” ออก แต่ว่าตามร่างที่พิมพ์มานั้นยังไม่ได้ตัดออก เพราะฉะนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับ

ร่างมาตรา ๒๓ ซึ่งคณะกรรมการธิการได้แก้ไขใหม่ โดยไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับมาตรา ๑๐๖ อีกต่อไป ฉะนั้นขออนุญาตตัดคำว่า “และมาตรา ๑๐๖ (๔)” ออกครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ต่อกครับ

นายพิเชษฐ์ อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๑ และมาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ก็ถือว่าจบการพิจารณา

ในวาระที่ ๒ ต่อกไปผมจะขอมติที่ประชุมในวาระที่ ๓ ว่า จะเห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ ลงคะแนนได้ เรียบร้อยแล้ว รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วยเป็นเอกฉันท์)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เห็นด้วยเป็นเอกฉันท์ครับ
ขอขอบคุณคณะกรรมการธิการ

ต่อไป ๔.๔ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม
พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

รายงาน

ของ

คณะกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร

ราชการศาลยุติธรรม

พ.ศ.

วุฒิสภา

Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน

===== ***** =====

ต่อมาวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาพิจารณาออกไป

เป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน

Legislative Institutional Repository of Thailand

(สำเนา)

ที่ สว ๐๐๐๙/(ร ๑๑๗)

วุฒิสภา

ถนนอุไทยใน กท ๑๐๓๐๐

๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการการวิสามัญฯ
จำนวน ๑ ชุด

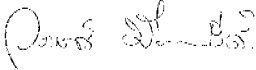
ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎร
เห็นชอบแล้ว และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมาธิการวิสามัญคณะนี้
ประกอบด้วย

๑. นายเกษม สรศักดิ์เกษม	๒. พลเอก จรัล กุลละวณิชย์
๓. นายเจริญ ภักดีธนากุล	๔. นายชัยเขต สุนทรพิพิธ
๕. นายชูวงศ์ ฉายะบุตร	๖. คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์
๗. นายนิพนธ์ วิชัยยุทธศาสตร์	๘. นายบุญปลุก ขายเกตุ
๙. นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์	๑๐. นายพชร ยุติธรรมดำรง
๑๑. นายพินิต อารยะศิริ	๑๒. นายพูนศักดิ์ วรรณพงษ์
๑๓. นายเพ็ง เพ็งนิต	๑๔. นายไพศาล กุมารย์วิสัย
๑๕. นายไพฑูริย์ พิพัฒน์กุล	๑๖. นายรังสรรค์ วิจิตรไกรสร
๑๗. นายวิชัย ไกลสุวรรณจินดา	๑๘. นายวิชัย พรหมศิลป์
๑๙. นายวิทยา แก้วภราดัย	๒๐. นายวิษณุ เครืองาม
๒๑. นายวิระชัย สุตรสุวรรณ	๒๒. พลเอก ตีรพันธุ์ รุปกูล
๒๓. นายสรรเสริญ ไกรจิตติ	๒๔. นายสุทัศน์ เงินหมื่น
๒๕. นายสุประดิษฐ์ หุตะสิงห์	๒๖. นายอดิสร เพียงเกษ
๒๗. นายอรรถนิตติ คัมภีร์สุภา	๒๘. นายอัคราพร จูพารัตน์
๒๙. นายอัมพร จารุจินดา	๓๐. นายอากาศพงศ์ เกตุเวทิน
๓๑. นายอารีย์ วงศ์อารยะ	

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน
วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม)
โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลา
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอสู่ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
(ลงชื่อ) สรรเสริญ ไกรจิตติ
(นายสรวรรณ ไกรจิตติ)
ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญฯ

สำเนาถูกต้อง

(นางสรวรรณ มีเปรมศิริดี)
หัวหน้าฝ่ายประชุม ๒
กองกรรมาธิการ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

กองกรรมาธิการ
โทร. ๒๕๔๑๕๗๒, ๒๕๔๑๖๗๐
โทรสาร ๒๕๔๑๕๗๒

**รายงานของคณะกรรมการการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม พ.ศ.**

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันศุกร์ที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และตั้งกรรมาธิการวิสามัญ ขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติตามข้อบังคับฯ (ภายใน ๗ วัน) ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้วปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการการวิสามัญ ได้มีมติเลือกตั้ง

๑.๑ นายสรวงเสริญ ไกรจิตติ	เป็นประธานคณะกรรมการการวิสามัญ
๑.๒ นายสุทัศน์ เงินหมื่น	เป็นรองประธานคณะกรรมการการวิสามัญ
คนที่หนึ่ง
๑.๓ นายไพศาล กุศลย์วิสัย	เป็นรองประธานคณะกรรมการการวิสามัญ
คนที่สอง
๑.๔ พลเอก ศิริจันทร์ ฐูปักล่า	เป็นรองประธานคณะกรรมการการวิสามัญ
คนที่สาม
๑.๕ นายเกษม สรศักดิ์เกษม	เป็นเลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญ
๑.๖ นายจัญญ์ ภักดีธนากุล	เป็นรองเลขานุการคณะกรรมการ
วิสามัญ
๑.๗ นายรังสรรค์ วิจิตรไกรสร	เป็นโฆษกคณะกรรมการการวิสามัญ

๒. ที่ประชุมคณะกรรมการการวิสามัญ ได้แต่งตั้ง นางสาววราภรณ์ มีเปรมปรีดี หัวหน้าฝ่ายประชุม ๒ กองกรรมาธิการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ทำหน้าที่ผู้ช่วยเลขานุการตามข้อบังคับฯ ข้อ ๗๘ วรรคสาม

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๓. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความชัดเจน คือ

สำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน :

(๑) นายบุญรอด สิงห์วัฒนาศิริ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์งานบุคคล ๘
สำนักพัฒนาโครงสร้างส่วนราชการ
และอัตรากำลัง

(๒) นางจามรี จันทศักดิ์ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์งานบุคคล ๘
สำนักพัฒนาโครงสร้างส่วนราชการ
และอัตรากำลัง

(๓) นางสาวฐาปณี พงษ์ไม่กุล เจ้าหน้าที่วิเคราะห์งานบุคคล ๘
สำนักพัฒนาโครงสร้างส่วนราชการ
และอัตรากำลัง

(๔) นายพงษ์อาจ ศรีกิจวัฒนากุล จัดการ ๘ ว กองกฎหมายและระเบียบ
สำนักงานประมาณ :

(๑) นางเสวิมล สุขวานิช ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาระบบงาน
และบุคลากร

(๒) นางประภาภรณ์ ภวสุทธิการ ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาโครงสร้าง
และการจัดการ

(๓) นายไพโรจน์ ไรจน์เจริญงาม หัวหน้ากลุ่มงานที่ ๓ ส่วนพัฒนา
โครงสร้างและการจัดการ

กระทรวงการคลัง

(๑) นายสุวัฒน์ ปิ่นนิกร นิติกร ๘ ว กลุ่มพัฒนากฎหมาย
การเงินการคลัง สำนักการเงินการคลัง
กรมบัญชีกลาง

(๒) นายเสกสรรค์ พหลมั่งย นิติกร ๖ ว กลุ่มพัฒนากฎหมาย
การเงินการคลัง สำนักการเงินการคลัง
กรมบัญชีกลาง

กระทรวงยุติธรรม

นายบุญเชษฐ์ พุมทิพย์

รองเลขาธิการส่งเสริมงานตุลาการ
สำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ

๔. ผู้ซึ่งคณะกรรมการวิชาการวิสามัญ ได้เชิญมาชี้แจงแสดงความความคิดเห็น คือ
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) นายอักษราพร จุฬารัตน	เลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกา
(๒) นายอัมพร จารุจินดา	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกา
(๓) นายนิพนธ์ อะกีมี	นิติกร ๘ ว หัวหน้ากลุ่มกฎหมายกิจการพิเศษ

๕. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีสมาชิกเสนอคำแปรญัตติ

๖. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓ คณะกรรมการจัดการจัดออก

มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕ มีการแก้ไข

นายวิทยา แก้วภราดัย และนายอดิสร

เพียงเกษ (กรรมาธิการ)

ขอสงวนความเห็น

โดยให้คงความในมาตรา ๕ ไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๖

มีการแก้ไข

นายวิทยา แก้วภราดัย และนายอดิสร

เพียงเกษ (กรรมาธิการ)

ขอสงวนความเห็น

โดยให้คงความในมาตรา ๖ ไว้ตามร่างเดิม

<u>มาตรา ๖ ทวิ</u> <u>นายวิทยา แก้วภราดัย และนายอดิสร</u> <u>เพียงเกษ (กรรมาธิการ)</u> โดยให้ตัดความในมาตรา ๖ ทวิ ออก	คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ ขอสงวนความเห็น
<u>มาตรา ๗</u> <u>นายวิทยา แก้วภราดัย และนายอดิสร</u> <u>เพียงเกษ (กรรมาธิการ)</u> โดยให้คงความในมาตรา ๗ ไว้ตามร่างเดิม	มีการแก้ไข ขอสงวนความเห็น
<u>มาตรา ๘</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘ ทวิ</u> <u>นายวิทยา แก้วภราดัย และนายอดิสร</u> <u>เพียงเกษ (กรรมาธิการ)</u> โดยให้ตัดความในมาตรา ๘ ทวิ ออก	คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ ขอสงวนความเห็น
<u>มาตรา ๘ ตี</u> <u>นายวิทยา แก้วภราดัย และนายอดิสร</u> <u>เพียงเกษ (กรรมาธิการ)</u> โดยให้ตัดความในมาตรา ๘ ตี ออก	คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ ขอสงวนความเห็น
<u>มาตรา ๘ จัดทำ</u> <u>นายวิทยา แก้วภราดัย และนายอดิสร</u> <u>เพียงเกษ (กรรมาธิการ)</u> โดยให้ตัดความในมาตรา ๘ จัดทำ ออก	คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ ขอสงวนความเห็น
<u>มาตรา ๘ เบญจ</u> <u>นายวิทยา แก้วภราดัย และนายอดิสร</u> <u>เพียงเกษ (กรรมาธิการ)</u> โดยให้ตัดความในมาตรา ๘ เบญจ ออก	คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ ขอสงวนความเห็น

คณะกรรมการพิจารณาเพิ่มเติม

ขอสงวนความเห็น

โดยให้ตัดความในมาตรา ๘ จ. ออก

๗. ไม่มีการแก้ไข

ขอสงวนความเห็น

โดยให้แก้ไขเพิ่มเติมความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๘ เป็นดังนี้

"มาตรา ๙ ข้าราชการศาลยุติธรรมที่ทำงานประจำในศาลยุติธรรมต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเที่ยงตรงโดยยึดมั่นในเกียรติยศอันสูงส่งขององค์กรตุลาการแห่งราชอาณาจักรไทยและระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และประพฤติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ประชาชนและผู้ร่วมงานทั้งปวง เพื่อสนับสนุนและอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้พิพากษาในศาลนั้น รวมทั้งเพื่อสนับสนุนให้การพิจารณาพิพากษาคดีและการบังคับคดีเป็นไปโดยสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ ก.บ.ศ. กำหนด"

นายเกษม สรศักดิ์เกษม และนายอาภาพงศ์

ขอสงวนความเห็น

โดยให้แก้ไขเพิ่มเติมความในวรรคสองของมาตรา ๕ เป็นต้น

“ในการเลื่อนขั้นเงินเดือนของข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องกับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของรัฐและพิจารณาจากผลการปฏิบัติงานตามตำแหน่งหน้าที่ราชการ การศึกษาอบรมที่ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นได้เข้ารับการฝึกอบรมเพิ่มเติมความรู้ความสามารถเพื่อพัฒนาตนเองให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และเทคโนโลยี รวมทั้งการประเมินผลการทำงานของผู้ดำรงตำแหน่งนั้นด้วย”

มีการแก้ไข

ขอสงวนความเห็น

โดยให้เพิ่มความเป็น (๒ ทวิ) ในมาตรา ๑๐ บรรคหนึ่ง ดังนี้

“(๒ ทวิ) เลขาธิการสำนักตามมาตรา ๖ ทวิ สำนักละหนึ่งคน”

มีการแก้ไข

(๖)

<u>มาตรา ๑๒</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๓</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๔</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๖</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๗</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๘</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๙</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๐</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๒</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๓</u>	มีการแก้ไข

นายเกษม สรศักดิ์เกษม (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น
โดยให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๓ การแต่งตั้งเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมนั้น ให้แต่งตั้ง
จากบุคคลซึ่งโอนมาจากข้าราชการตุลาการหรือเคยเป็นข้าราชการตุลาการหรือ
จากข้าราชการศาลยุติธรรมก็ได้ ในกรณีที่มีการแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งโอนมาจาก
ข้าราชการตุลาการ ~~ซึ่งได้เคยปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งข้าราชการตุลาการหรือเคยเป็น~~
~~หรือเคยเป็น~~ ~~หรือเคยเป็น~~ ~~หรือเคยเป็น~~ ~~หรือเคยเป็น~~ ~~หรือเคยเป็น~~ ~~หรือเคยเป็น~~ ~~หรือเคยเป็น~~ ~~หรือเคยเป็น~~ ~~หรือเคยเป็น~~
~~หรือเคยเป็น~~ ~~หรือเคยเป็น~~ ~~หรือเคยเป็น~~ ~~หรือเคยเป็น~~ ~~หรือเคยเป็น~~ ~~หรือเคยเป็น~~ ~~หรือเคยเป็น~~ ~~หรือเคยเป็น~~ ~~หรือเคยเป็น~~ ~~หรือเคยเป็น~~
ตุลาการผู้หนึ่งพ้นจากตำแหน่งข้าราชการตุลาการ”

นายวิชัย โสวรรณจินดา (กรรมาธิการ) ขยสงวนความเห็น
โดยให้ตัดความในมาตรา ๒๓ ออก

<u>มาตรา ๒๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๙</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๒</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๒ ตรี</u>	คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่
<u>มาตรา ๓๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๔</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๕</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๖</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๖ ตรี</u>	คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่

<u>มาตรา ๓๖ ตี</u>	คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่
<u>มาตรา ๓๖ จัด</u>	คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่
<u>มาตรา ๓๗</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๐</u>	ไม่มีการแก้ไข

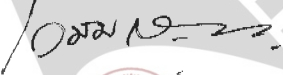
๗. ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญฯ

คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม พ.ศ. แล้ว เห็นควรตั้งข้อสังเกตเพื่อให้ประชุมวุฒิสภาพิจารณา ดังนี้

๗.๑ เนื่องจากคำนิยามที่บัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้อย่างถึงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการซึ่งใช้บังคับอยู่ แต่โดยเหตุที่รัฐบาลกำลังดำเนินการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายดังกล่าวตามโครงสร้างใหม่ ในการออกกฎหมายใหม่จึงควรใช้ถ้อยคำให้สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วย

๗.๒ สำหรับอัตราเงินเดือน อัตราเงินประจำตำแหน่ง และการให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการศาลยุติธรรมตามร่างพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดให้นำกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งมาใช้บังคับโดยอนุโลมนั้น โดยที่เรื่องเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการศาลยุติธรรมกำลังอยู่ในระหว่างการตรากฎหมายออกมาใหม่สมควรที่จะต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วย

๘. คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายเกษม สรศักดิ์เกษม)

เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญฯ

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่ เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ เมื่อพ้นหลักรับวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นหลักรับวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม” หมายความว่า ข้าราชการฝ่ายตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ

“ข้าราชการตุลาการ” หมายความว่า ข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ

“ข้าราชการศาลยุติธรรม” หมายความว่า ข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ

“ประธานศาลอุทธรณ์” หมายความว่า อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ

“กรรมการตุลาการศาลยุติธรรม” หมายความว่า กรรมการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ

“คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม” หมายความว่า คณะกรรมการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ

“ก.บ.ศ.” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม

“ก.ศ.” หมายความว่า คณะกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรม

“สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน” หมายความว่า สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัด และสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนของศาลจังหวัดแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว

มาตรา ๕ ให้มีสำนักงานศาลยุติธรรม เป็นส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระ มีฐานะ เป็นนิติบุคคล

ทั้งนี้ในบังคับของบทบัญญัติในข้อบังคับที่ออกโดยประธานศาลฎีกา
ทั้งนี้ทั้งในบังคับของบทบัญญัติใน พ.ร.บ.ที่ ๒๕๕ พ.ศ. ๒๕๖๑
ทั้งนี้ทั้งในบังคับของบทบัญญัติใน พ.ร.บ.ที่ ๒๕๕ พ.ศ. ๒๕๖๑
ทั้งนี้ทั้งในบังคับของบทบัญญัติใน พ.ร.บ.ที่ ๒๕๕ พ.ศ. ๒๕๖๑

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๖ สำนักงานศาลยุติธรรมมีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวกับงานธุรการของศาลยุติธรรม งานส่งเสริมงานตุลาการ งานวิชาการ งานคุมประพฤติ งานบังคับคดี งานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และงานอื่นใด ทั้งนี้ เพื่อสนับสนุนและอำนวยความสะดวกให้แก่ศาลยุติธรรม รวมทั้งเสริมสร้างให้การพิจารณาพิพากษาคดีและการบังคับคดีเป็นไปโดยสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ

มาตรา ๖ ตรี สำนักงานศาลยุติธรรมมีส่วนราชการดังต่อไปนี้

(๑) สำนักเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม

(๒) สำนักคุมประพฤติ

(๓) สำนักบังคับคดี

(๔) สำนักพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

(๕) สำนักส่งเสริมงานตุลาการ

ส่วนราชการตามวรรคหนึ่งมีฐานะ เป็นนิติบุคคล

การแบ่งส่วนราชการภายในของส่วนราชการตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นประกาศ ก.บ.ศ.

ประกาศตามวรรคสาม เมื่อได้รับความเห็นชอบจากประธานศาลฎีกาและประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๗ ให้สำนักงานศาลยุติธรรมจัดให้มี สำนักงานที่ข้าราชการศาลยุติธรรมประจำศาลยุติธรรมทุกแห่ง ให้เพียงพอที่จะรับผิดชอบงานธุรการ งานช่วยค้นคว้าทางวิชาการแก่ผู้พิพากษารวมตลอดทั้งการประสานงานกับส่วนราชการต่าง ๆ และงานอื่นใดตามที่ศาลยุติธรรมมอบหมาย และในกรณีของศาลยุติธรรมชั้นต้นให้จัดให้มี ข้าราชการศาลยุติธรรมเพื่อรับผิดชอบงานคุมประพฤติ งานบังคับคดี และงานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนด้วย

จำนวนและระดับของ สำนักงานที่ข้าราชการศาลยุติธรรมตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่ ก.ศ. กำหนดโดยความเห็นชอบของประธานศาลฎีกา

LIRT

ในกรณีที่ ก.บ.ศ. เห็นว่า ศาลยุติธรรมแห่งใดมีจำนวน คดียุติธรรม พิจารณา ศาลยุติธรรมประจำศาลยุติธรรมที่เหมาะสม เพียงพอจะจัดตั้ง เป็นหน่วยงาน ประจำศาลยุติธรรม ให้ ก.บ.ศ. โดยความเห็นชอบของประธานศาลฎีกามีอำนาจประกาศ ในราชกิจจานุเบกษากำหนดให้มีสำนักงานประจำศาลยุติธรรมแห่งนั้นก็ได้ โดยมีหัวหน้า สำนักงาน เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ ที่ได้ขึ้นตรงต่อผู้พิพากษาซึ่ง เป็นหัวหน้าในศาลยุติธรรมนั้น

มาตรา ๘ ให้มี เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม เป็นข้าราชการศาลยุติธรรม ขึ้นตรงต่อประธานศาลฎีกา มีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักงาน ศาลยุติธรรมให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ รวมทั้งระเบียบ ประกาศ และมติของ ก.บ.ศ. และ เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในสำนักงานศาลยุติธรรม และสำนัก เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม โดยมีรองและผู้ช่วย เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม เป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ

ในกิจการของสำนักงานศาลยุติธรรมที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก ให้เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม เป็นผู้แทนของสำนักงานศาลยุติธรรม เพื่อการนี้ เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมจะมอบหมายให้บุคคลใดปฏิบัติราชการ เฉพาะอย่างแทน ก็ได้ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามระเบียบที่ ก.บ.ศ. กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๙ ทวิ สำนักเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมมีอำนาจหน้าที่ เกี่ยวกับงานธุรการ งานนโยบายและแผน งานสารสนเทศ งานประชาสัมพันธ์ และ งานอื่นใดของศาลยุติธรรม รวมทั้งการวิพากษ์งานบุคคล การงบประมาณ การเงิน และ ทรัพย์สินของศาลยุติธรรมและสำนักงานศาลยุติธรรม

มาตรา ๙ ทวิ สำนักคุมประพฤติมีอำนาจหน้าที่ เกี่ยวกับการสืบเสาะและพินิจ ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้ต้องหาหรือจำเลย รวมทั้งพฤติการณ์แห่งคดี เสนอต่อศาลยุติธรรม เพื่อ ประกอบการใช้ดุลพินิจในการปล่อยชั่วคราวหรือลงโทษหรือการใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัย การควบคุมสอดส่องผู้ต้องหาหรือจำเลยในระหว่างการปล่อยชั่วคราวและการควบคุมสอดส่อง ผู้กระทำความผิดตามที่ศาลยุติธรรมกำหนด โดยมีเลขาธิการสำนักคุมประพฤติมีหน้าที่ควบคุม ดูแลโดยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักคุมประพฤติให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ และมติของ ก.บ.ศ. และ เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการศาลยุติธรรมในสำนักคุมประพฤติ โดยมี รอง เลขาธิการสำนักคุมประพฤติ เป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ

ในกิจการของสำนักคุมประพฤติที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก ให้เลขาธิการ
สำนักคุมประพฤติเป็นผู้แทนและมีอำนาจกระทำการแทนสำนักคุมประพฤติ เพื่อการนี้
เลขาธิการสำนักคุมประพฤติจะมอบหมายให้บุคคลใดปฏิบัติราชการ เฉพาะอย่างแทนก็ได้
ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามระเบียบที่ ก.บ.ศ. กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔ จัตวา สำนักบังคับคดีมีอำนาจหน้าที่ เกี่ยวกับการบังคับคดีแห่ง
การบังคับคดีล้มละลาย การสอบสวนการกระทำความผิดอาญาเกี่ยวกับการล้มละลาย
การฟื้นฟูกิจการตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย การชำระบัญชีห้างหุ้นส่วน บริษัทหรือนิติบุคคล
ตามคำสั่งศาลยุติธรรม การวางทรัพย์ และการส่งคำคู่ความและ เอกสาร โดยมี เลขาธิการ
สำนักบังคับคดีมีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักบังคับคดีให้เป็นไปตาม
กฎหมาย ระเบียบ และมติของ ก.บ.ศ. และ เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการศาลยุติธรรม
ในสำนักบังคับคดี โดยมีรองเลขาธิการสำนักบังคับคดี เป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ
ในนามมาตรา ๔ ตร. วรรคสอง มาใช้บังคับแก่ เลขาธิการสำนักบังคับคดี
โดยอนุโลม

มาตรา ๔ เบญจ สำนักพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนมีอำนาจหน้าที่
เกี่ยวกับการสืบเสาะและพินิจข้อมูลของเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิด
และของบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลซึ่ง เด็กหรือ เยาวชนนั้นอยู่ด้วย รวมทั้งสภาพแวดล้อม
ทั้งปวงที่เกี่ยวกับ เด็กหรือ เยาวชนซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิดในระหว่างการสอบสวนหรือ
พิจารณาคดี ทั้งนี้ ตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลยุติธรรมหรือตามที่ศาลยุติธรรมมอบหมาย
รวมทั้งการสงเคราะห์ บำบัดแก้ไข จัดการศึกษาหรือฝึกอบรม เด็กและ เยาวชนในระหว่าง
การสอบสวนหรือพิจารณาคดีหรือในสถานที่อื่น หรือจัดให้แพทย์หรือจิตแพทย์ตรวจร่างกาย
สุขภาพ หรือจิตใจของคู่ความในกรณีที่ศาลยุติธรรมมีคำสั่งให้ประมวลและรายงานข้อเท็จจริง
รวมทั้งสืบเสาะภาวะความเป็นอยู่ของครอบครัวและ เสนอความเห็นต่อศาลยุติธรรมใน
คดีครอบครัว และทำการศึกษาค้นคว้าถึงสาเหตุแห่งการกระทำของ เด็กหรือ เยาวชนซึ่ง
ต้องหาว่ากระทำความผิดโดยทั่ว ๆ ไป รวมทั้งการจัดทำหรือรวบรวมสถิติการกระทำ
ความผิดของ เด็กหรือ เยาวชนและ เผยแพร่วิธีป้องกันหรือทำให้ลดน้อยลงซึ่งการกระทำ

LIRT

ความผิดนั้น โดยมีเลขาธิการสำนักปิ่นและคุ้มครอง เด็กและ เยาวชนมีหน้าที่ควบคุมดูแล โดยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักปิ่นและคุ้มครอง เด็กและ เยาวชนให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบ และมติของ ก.ม.ศ. และ เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการศาลยุติธรรมในสำนักปิ่นและคุ้มครอง เด็กและ เยาวชน โดยมีรองเลขาธิการสำนักปิ่นและคุ้มครอง เด็กและ เยาวชน เป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ

ให้นามตรา ๔ ตริ วรรคสอง มาใช้บังคับแก่ เลขาธิการสำนักปิ่นและคุ้มครอง เด็กและ เยาวชนโดยอนุโลม

มาตรา ๔ น สำนักส่งเสริมงานตุลาการมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลและการพัฒนาระบบการคัดเลือกข้าราชการตุลาการ คณะบดียุติธรรม และ ผู้พิพากษาสมทบ ดำเนินการฝึกอบรมและพัฒนาข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม ผู้พิพากษาสมทบ และลูกจ้างของสำนักงานศาลยุติธรรม รวมทั้งมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนากฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับราชการศาลยุติธรรม การพัฒนาระบบงานพิจารณาพิพากษาคดีของศาลยุติธรรม การพัฒนาระบบและวิธีการระงับข้อพิพาททางแพ่งและพาณิชย์ การให้ความเห็นทางกฎหมาย และการดำเนินการทางด้านวิชาการในลักษณะอื่น ๆ เพื่อสนับสนุนงานของศาลยุติธรรมและสำนักงานศาลยุติธรรม โดยมีเลขาธิการสำนักส่งเสริมงานตุลาการมีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักส่งเสริมงานตุลาการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ และมติของ ก.ม.ศ. และ เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการศาลยุติธรรมในสำนักส่งเสริมงานตุลาการ โดยมีรองเลขาธิการสำนักส่งเสริมงานตุลาการ เป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ

ให้นามตรา ๔ ตริ วรรคสอง มาใช้บังคับแก่ เลขาธิการสำนักส่งเสริมงานตุลาการโดยอนุโลม

มาตรา ๕ ข้าราชการศาลยุติธรรมที่ทำงานประจำในศาลยุติธรรมต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้พิพากษาในศาลยุติธรรมแห่งนั้นซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ

ในการเลื่อนขึ้นเงินเดือนประจำปีและการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งของข้าราชการศาลยุติธรรมที่ทำงานประจำในศาลยุติธรรม ให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการศาลยุติธรรมนั้นดำเนินการให้สอดคล้องกับผลการประเมินผลงานที่ผู้พิพากษาซึ่งเป็นหัวหน้าในศาลยุติธรรมแห่งนั้นจัดทำขึ้น

มาตรา ๑๐ ให้มีคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “ก.บ.ศ.” ประกอบด้วย

(๑) ประธานศาลฎีกา เป็นประธานกรรมการบริหารศาลยุติธรรม

(๒) กรรมการบริหารศาลยุติธรรมซึ่งข้าราชการตุลาการวันแต่ผู้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษา เป็นผู้เลือกจากข้าราชการตุลาการ ในศาลชั้นต้น ดังต่อไปนี้

(ก) ศาลชั้นต้น ให้เป็นผู้ดำรงตำแหน่งข้าราชการตุลาการที่ดำรงตำแหน่งในศาลฎีกา ในตำแหน่งที่ไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกา จำนวนสี่คน

(ข) ศาลชั้นต้น ให้เป็นผู้ดำรงตำแหน่งข้าราชการตุลาการที่ดำรงตำแหน่งในศาลอุทธรณ์และศาลอุทธรณ์ภาคในตำแหน่งที่ไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์หรือผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค จำนวนสี่คน

(ค) ศาลชั้นต้น ให้เป็นผู้ดำรงตำแหน่งข้าราชการตุลาการผู้มีอาวุโสสูงสุด หนึ่งร้อยคนแรกที่ดำรงตำแหน่งในศาลชั้นต้นและซึ่งมิใช่ข้าราชการตุลาการที่ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส จำนวนสี่คน

(๑) กรรมการบริหารศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารพัฒนาองค์กร หรือด้านการบริหารและการจัดการ ซึ่งประธานกรรมการบริหารศาลยุติธรรมและกรรมการบริหารศาลยุติธรรมตาม (๒) เป็นผู้เลือกจากบุคคลซึ่ง ไม่ใช่ข้าราชการชั้นต้นที่มีลักษณะที่ขัดกับหลักเกณฑ์ที่ก.บ.ศ.กำหนด มีคุณสมบัติและ ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑ จำนวนไม่น้อยกว่าสองคนแต่ไม่เกินสี่คน

ให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งข้าราชการตุลาการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและข้าราชการตุลาการซึ่งได้รับคำสั่งให้ไปช่วยราชการในศาลอื่นมีสิทธิได้รับเลือก เป็นกรรมการบริหารศาลยุติธรรมในชั้นศาลซึ่งข้าราชการตุลาการผู้นั้นมีเงินเดือนอยู่ในชั้นของศาลนั้น ในขณะที่จัดให้มีการเลือก

LIRT

ห้ามมิให้กรรมการตุลาการศาลยุติธรรมเป็นกรรมการบริหารศาลยุติธรรม
ตามมาตรา ๑๐๖ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๓) ในคราวเดียวกัน

(๑) มีลักษณะดีไทยโดยการเกิด

(๒ ทวิ) ไม่เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการดลาการ

(๘) ไม่เป็นสมาชิกหรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นของพรรคการเมือง

(๖) ไม่เป็นข้อขัดแย้งระหว่างสิ่งที่ให้พิจารณาหรือตัดสินให้ออกจากการ

(๗) ไม่เป็นผู้ที่ถือหุ้นเกินกว่าที่เอกสารตั้งพิทักษ์ทรัพย์เปิดเผย

(๕) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกเพราะกระทำความผิด

มาตรา ๑๒ กรรมการบริหารศาลยุติธรรมตามมาตรา ๑๐ บรรคหนึ่ง (๒)

กรรมการบริหารศาลยุติธรรมซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระต้องปฏิบัติหน้าที่

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๑๒ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๒
กรรมการบริหารศาลยุติธรรมพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) พ้นจากตำแหน่งข้าราชการตุลาการในกรณีที่เป็นการกรรมการบริหาร
ศาลยุติธรรมตามมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒)

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑ ในกรณีที่ เป็น
กรรมการบริหารศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง (๓)

ในกรณีเป็นที่สงสัย เกี่ยวกับการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการบริหาร
ศาลยุติธรรมตามวรรคหนึ่ง ให้ ก.บ.ศ. เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

มาตรา ๑๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๒ ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการบริหาร
ศาลยุติธรรมว่างลง ~~ในระหว่างที่ตำแหน่งว่างลง~~ ได้ก่อนครบวาระ และวาระการอยู่ในตำแหน่งที่ว่างลงนั้น
เหลือไม่น้อยกว่า เก้าสิบวัน ให้เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมดำเนินการให้มีการเลือก
กรรมการบริหารศาลยุติธรรมแทนตำแหน่งที่ว่างภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งดังกล่าว
ว่างลงและให้ผู้ได้รับเลือกอยู่ในตำแหน่ง เท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๑๕ การประชุมของ ก.บ.ศ. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อย
กว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะ เป็นองค์ประชุม

ในการประชุมของ ก.บ.ศ. ถ้าประธานไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจมา
ประชุมได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุม เลือกกรรมการคนหนึ่ง เป็นประธานในที่ประชุม

ในการประชุมของ ก.บ.ศ. ถ้ากรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียในเรื่องที่
พิจารณาห้ามมิให้ผู้นั้นร่วมประชุมหรือลงมติในเรื่องนั้น แต่หากผู้นั้นได้ เข้าประชุมอยู่ก่อนแล้ว
และการไม่มีสิทธิร่วมประชุมและลงมตินั้น เป็นการชั่วคราว ก็ให้นับผู้นั้น เป็นองค์ประชุม
ในเรื่องนั้นด้วย

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มี
เสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียง
เพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงชี้ขาด

ให้ ก.บ.ศ. มีอำนาจวางระเบียบว่าด้วยการประชุมได้

มาตรา ๑๖ ในการมีที่ตำแหน่งกรรมการบริหารศาลยุติธรรมว่างลง ~~ในศาล~~
~~ในศาลฎีกา~~ ~~ในศาลฎีกา~~ ~~ก่อนครบวาระ~~ และมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการโดยเร็วด่วน ก็ให้
กรรมการจำนวนเท่าที่มีอยู่ดำเนินการต่อไปได้ แต่ถ้ากรรมการบริหารศาลยุติธรรม
ที่เหลืออยู่มีจำนวนน้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด ให้ดำเนินการเลือก
กรรมการบริหารศาลยุติธรรม ~~ในศาล~~ ~~ในตำแหน่งที่ว่าง~~ ~~โดยเร็ว~~ และในระหว่างนั้น
ก.บ.ศ. จะดำเนินการต่อไปได้

มาตรา ๑๗ ก.บ.ศ. มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลการบริหารราชการ
ของศาลยุติธรรม ~~ในศาล~~ ~~ในศาลฎีกา~~ ~~และงานธุรการของสำนักงานศาล~~
ยุติธรรมให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผน และประเพณีปฏิบัติของทางราชการ
ศาลยุติธรรม โดยให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ออกระเบียบหรือประกาศ หรือมีมติเพื่อการบริหารราชการศาลยุติธรรม
ในส่วนที่เกี่ยวกับงานบริหารราชการและงานธุรการของสำนักงานศาลยุติธรรม ให้เป็นไป
ตามนโยบายของประธานศาลฎีกา รวมทั้งมีอำนาจยับยั้งการบริหารราชการของศาลยุติธรรม
หรือสำนักงานศาลยุติธรรมที่ไม่เป็นไปตามระเบียบ ประกาศ หรือมีมตินั้นด้วย

(๒) ให้ความเห็นชอบในการเสนอร่างกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารราชการ
ศาลยุติธรรมและการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ~~ในศาล~~ ~~ในศาลฎีกา~~ ~~ต่อคณะรัฐมนตรี~~

(๓) พิจารณาให้ความเห็นชอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายในการบริหาร
ราชการของศาลยุติธรรมและสำนักงานศาลยุติธรรม เพื่อดำเนินการตามมาตรา ๑๒

(๔) พิจารณาให้ความเห็นชอบในการบริหารจัดการงบประมาณและการพัสดุ
ของศาลยุติธรรม และสำนักงานศาลยุติธรรม

(๕) ~~กำหนดวันทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดราชการ~~
ประจำปี และการลาหยุดราชการของข้าราชการพลเรือนตุลาการศาลยุติธรรมและลูกจ้างของ
สำนักงานศาลยุติธรรม

(๖) กำหนดให้มีตรา สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายใด เพื่อใช้ในการบริหาร
ราชการศาลยุติธรรม รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการในการทำและใช้ตรา สัญลักษณ์
หรือเครื่องหมายนั้นไว้ด้วย

(๗) แต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคลให้ทำการใด ๆ แทน และกำหนดอัตรา
เบี้ยประชุมหรือค่าตอบแทนให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้ง

LIRT

(๔) กำกับดูแลการบริหารราชการศาลยุติธรรมให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ ก.บ.ศ.

มาตรา ๑๘ ให้มีคณะกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรมคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “ก.ศ.” ประกอบด้วย

(๑) ~~กษัตริย์~~ประธานศาลฎีกาที่~~สภากษัตริย์~~เป็นประธาน ประธานศาลอุทธรณ์~~และ~~ และ เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง

(๒) ข้าราชการตุลาการซึ่งได้รับแต่งตั้งจากคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมชั้นศาลละหนึ่งคน

(๓) ข้าราชการศาลยุติธรรมในส่วนราชการตามมาตรา ๖ ทวิ ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๔ ขึ้นไป ซึ่งได้รับเลือกจากข้าราชการศาลยุติธรรมในแต่ละส่วนราชการที่ดำรงตำแหน่งระดับ ๖ ขึ้นไป ~~สภากษัตริย์~~ส่วนราชการละหนึ่งคน และ

(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพัฒนาองค์กร ด้านการบริหารงานบุคคล หรือด้านการบริหารและการจัดการ ซึ่งไม่เป็นหรือเคย เป็นข้าราชการตุลาการหรือข้าราชการศาลยุติธรรมและมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่ ก.บ.ศ. กำหนด ซึ่งกรรมการตาม (๑) (๒) และ (๓) เป็นผู้เลือกจำนวนไม่เกินสามคน

ให้ ก.ศ. แต่งตั้งข้าราชการศาลยุติธรรมเป็น เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๑๙ การเลือกกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรมตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๔) ให้ เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมคำนึงการ~~ได้~~~~เข้า~~~~รับ~~~~ไม่~~ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ศ. กำหนด

มาตรา ๒๐ วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และการเลือก~~ที่~~~~รับ~~~~ไม่~~แทนตำแหน่งที่ว่างของกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรมให้นำมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การประชุมของ ก.ศ.ให้นำมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

LIRT

มาตรา ๒๑ ให้ ก.ศ. มีอำนาจออกระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลและการอื่นของสำนักงานศาลยุติธรรม ในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) การกำหนดคุณสมบัติ การคัดเลือก การบรรจุ การแต่งตั้ง การทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ การพัฒนา การย้าย การเลื่อนตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน การออกจากราชการ การสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน วินัย การสอบสวน และการลงโทษทางวินัย การร้องทุกข์ และการอุทธรณ์การลงโทษสำหรับข้าราชการศาลยุติธรรม

(๒) การรักษาราชการแทนและการปฏิบัติราชการแทนในตำแหน่งของข้าราชการศาลยุติธรรม

(๓) การกำหนด เครื่องแบบและการแต่งกายของข้าราชการศาลยุติธรรม

(๔) การจ้างและการแต่งตั้งบุคคล เพื่อ เป็นผู้เชี่ยวชาญหรือ เป็นผู้ชำนาญการ เฉพาะด้าน อันจะ เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของศาลยุติธรรม รวมทั้งกำหนดอัตราค่าตอบแทนการจ้างด้วย

(๕) การแต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคล เพื่อดำเนินกิจการใด ๆ ตามแต่จะมอบหมาย

(๖) การจัดสวัสดิการหรือการสงเคราะห์ให้แก่ข้าราชการศาลยุติธรรม

(๗) การรักษาทะเบียนประวัติและควบคุมการเกษียณอายุของข้าราชการศาลยุติธรรม

(๘) การกำหนดวิธีหารและเงื่อนไขในการจ้างลูกจ้างของสำนักงานศาลยุติธรรม รวมทั้งการกำหนด เครื่องแบบ การแต่งกาย และการจัดสวัสดิการหรือการสงเคราะห์อื่นของลูกจ้างของสำนักงานศาลยุติธรรม

(๙) การกำหนดกิจการอื่นอันจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการบริหารงานบุคคลระเบียบหรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรม เป็นผู้ลงนาม และเมื่อได้รับความเห็นชอบจาก ก.บ.ศ. และประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

LIRT

มาตรา ๒๒ การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการศาลยุติธรรม และการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ให้ผู้มีอำนาจดังต่อไปนี้ เป็นผู้สั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๑) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง เลขานุการสำนักงานศาลยุติธรรม ให้ ก.บ.ศ. เสนอรายชื่อต่อคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม เพื่อให้ความเห็นชอบ เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมแล้ว ให้ประธานศาลฎีกา เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ และดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งต่อไป

(๒) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง รอง เลขานุการสำนักงาน ศาลยุติธรรม ตำแหน่งเลขานุการสำนักตามมาตรา ๖ ทวิ วรรคหนึ่ง (๒) (๑) (๔) หรือ (๕) หรือตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่า ให้ เลขานุการสำนักงานศาลยุติธรรม เสนอรายชื่อ ต่อ ก.ศ. เพื่อให้ความเห็นชอบ เมื่อได้รับความเห็นชอบจาก ก.ศ. แล้ว ให้ประธาน ศาลฎีกาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ และดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ต่อไป ทั้งนี้ ไม่กระทบถึงคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งที่ออกโดย ก.ศ. นั้น ไม่กระทบถึงคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งที่ออกโดย ก.บ.ศ. หรือคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งที่ออกโดย ก.ค.ศ.

(๓) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นนอกจาก (๑) และ (๒) ให้ เลขานุการสำนักงานศาลยุติธรรมหรือเลขานุการสำนักตามมาตรา ๖ ทวิ วรรคหนึ่ง (๒) (๑) (๔) หรือ (๕) เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๓ การแต่งตั้ง เลขานุการสำนักงานศาลยุติธรรมนั้น ให้แต่งตั้ง จากบุคคลซึ่งโอนมาจากข้าราชการตุลาการที่พ้นจากตำแหน่งในศาลชั้นต้น หรือพ้นจากตำแหน่งในศาลชั้นอุทธรณ์ หรือพ้นจากตำแหน่งในศาลชั้นฎีกา และเมื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งแล้ว ให้ข้าราชการตุลาการผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งข้าราชการตุลาการ

มาตรา ๒๔ การกำหนดตำแหน่งและการให้ได้รับเงินเดือน เงินประจำ ตำแหน่ง และเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มี เหตุพิเศษของข้าราชการศาลยุติธรรม ให้ นำ กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการพลเรือนสามัญ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ คำว่า “ก.พ.” ให้หมายถึง ก.ศ. คำว่า “กระทรวง” ให้หมายถึงสำนักงานศาลยุติธรรม และ คำว่า “ปลัดกระทรวง” ให้หมายถึงเลขานุการ สำนักงานศาลยุติธรรม

มาตรา ๒๕ อัตราเงินเดือน อัตราเงินประจำตำแหน่ง และการให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการศาลยุติธรรม ให้ตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือน และเงินประจำตำแหน่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

การจ่ายเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งให้แก่ข้าราชการศาลยุติธรรมให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๒๖ เพื่อประโยชน์ในการรอนมทรัพย์ของข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม ก.บ.ศ. จะวางระเบียบและวิธีการหักเงินเดือนของข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมไว้เป็นเงินสะสมก็ได้ โดยคิดออกเบี่ยจากเงินสะสมนั้นไว้ในอัตราไม่ต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประเภทประจำของธนาคารพาณิชย์

เงินสะสมและดอกเบี้ยตามวรรคหนึ่ง ให้จ่ายคืนหรือให้กู้ยืม เพื่อดำเนินการตามโครงการสวัสดิการสำหรับข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมตามระเบียบที่ ก.บ.ศ. กำหนด

มาตรา ๒๗ ข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมอาจได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.บ.ศ. กำหนด

ในกรณีที่มีเหตุที่จะต้องจัดให้มีหรือปรับปรุงเงินเพิ่มค่าครองชีพตามวรรคหนึ่ง ให้เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมรายงานไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

มาตรา ๒๘ การโอนข้าราชการศาลยุติธรรมไปบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการตามกฎหมายอื่นหรือพนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือการโอนข้าราชการตามกฎหมายอื่นหรือพนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการศาลยุติธรรม อาจกระทำได้อำนาจด้วยสมัครใจโดยผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งด้วยความตกลงกับเจ้าสังกัด และได้ปฏิบัติตามระเบียบที่ ก.ศ. กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการข้าราชการ หรือคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นประเภทนั้น ๆ แล้วแต่กรณี

LIRT

การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่โอนมาเป็นข้าราชการศาลยุติธรรมตามวรรคหนึ่ง ให้ดำรงตำแหน่งระดับใด และให้ได้รับ เงิน เดือนและ เงินประจำตำแหน่ง เท่าใด ให้ ก.ศ. เป็นผู้พิจารณากำหนด แต่ เงิน เดือนที่จะให้ได้รับจะต้องไม่สูงกว่าข้าราชการศาลยุติธรรมที่มีคุณวุฒิ ความสามารถ และความชำนาญงานในระดับ เดียวกัน

เพื่อประโยชน์ในการนับ เวลาราชการ ให้ถือ เวลาราชการหรือ เวลาทำงาน ของผู้ที่โอนมา เป็นข้าราชการศาลยุติธรรมตามวรรคหนึ่งในขณะที่ เป็นข้าราชการหรือ พนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น เป็น เวลาราชการของข้าราชการศาลยุติธรรม ตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

การโอนข้าราชการการเมืองและข้าราชการที่อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการมา เป็นข้าราชการศาลยุติธรรมตามพระราชบัญญัตินี้จะกระทำมิได้

มาตรา ๒๙ ให้ข้าราชการตุลาการซึ่งโอนไป เป็นข้าราชการศาลยุติธรรม ได้รับ เงิน เดือนและ เงินประจำตำแหน่งตามอัตราตามตำแหน่งของข้าราชการศาลยุติธรรม ที่ได้รับแต่งตั้ง โดยให้รับ เข้ากับอัตรา เงิน เดือน เดียวกันของข้าราชการศาลยุติธรรม หากไม่มีอัตรา เงิน เดือน เดียวกันให้รับ เข้ากับอัตรา เงิน เดือน ที่สูงกว่าถัดขึ้นไป และหาก เงิน เดือนที่ได้รับอยู่ก่อนแต่งตั้งสูงกว่าอัตรา เงิน เดือนสูงสุดของระดับที่ได้รับแต่งตั้ง ก็ให้รับ เข้ากับอัตรา เงิน เดือนสูงสุดของระดับที่ได้รับแต่งตั้ง เว้นแต่ข้าราชการตุลาการ ซึ่งโอนไป เป็นข้าราชการศาลยุติธรรมในตำแหน่งเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมให้ได้รับ เงิน เดือนและ เงินประจำตำแหน่งตามอัตราตามขั้นที่ได้รับอยู่ก่อนโอน

การเลื่อนขั้น เงิน เดือนและ เงินประจำตำแหน่งของ เลขาธิการสำนักงาน ศาลยุติธรรมให้ เป็นไปตามบัญชีอัตรา เงิน เดือนและ เงินประจำตำแหน่งของข้าราชการตุลาการ ตามหลัก เกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมกำหนด

มาตรา ๓๐ ข้าราชการศาลยุติธรรมมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญตามกฎหมาย ว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ เช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือน

ให้ข้าราชการศาลยุติธรรม เป็นข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จ บำนาญข้าราชการ

LIRT

ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงิน
งบประมาณของกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม เว้นแต่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานฟื้นฟู
สมรรถภาพและบำบัดผู้ติดสุราหรือยาเสพติดและการศึกษาวิจัยสาเหตุแห่งการกระทำ
ความผิด ไปเป็นของสำนักคุมประพฤติ สำนักงานศาลยุติธรรม

มาตรา ๓๖ ตีร ให้โอนบรรดาคำนวณหน้าที่ของกรมบังคับคดี กระทรวง
ยุติธรรม ไป เป็นของสำนักบังคับคดี สำนักงานศาลยุติธรรม และให้โอนบรรดาอำนาจ
หน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม อธิบดีกรมบังคับคดี และของเจ้าหน้าที่
กรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ
หรือข้อบังคับ ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของกรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม ไปเป็นของ
ประธานศาลฎีกา เลขาธิการสำนักบังคับคดี และของเจ้าหน้าที่สำนักบังคับคดี สำนักงาน
ศาลยุติธรรม

ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงิน
งบประมาณของกรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม ไป เป็นของสำนักบังคับคดี สำนักงาน
ศาลยุติธรรม

มาตรา ๓๖ จัตวา ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของสถานพินิจและคุ้มครอง
เด็กและเยาวชน สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงยุติธรรม ไป เป็นของสำนักพินิจและ
คุ้มครองเด็กและเยาวชน สำนักงานศาลยุติธรรม และให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม อธิบดีผู้พิพากนาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง
และของเจ้าหน้าที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน สำนักงานปลัดกระทรวง
กระทรวงยุติธรรม ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ
ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน สำนักงานปลัดกระทรวง
กระทรวงยุติธรรม ไปเป็นของประธานศาลฎีกา เลขาธิการสำนักพินิจและคุ้มครองเด็ก
และเยาวชน และของเจ้าหน้าที่สำนักพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน สำนักงานศาล
ยุติธรรม

ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงิน
งบประมาณของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวง
ยุติธรรม ไป เป็นของสำนักพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน สำนักงานศาลยุติธรรม

มาตรา ๓๗ ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ กระทรวงยุติธรรม ไป เป็นของ สำนักส่งเสริมงานตุลาการ สำนักงานศาลยุติธรรม และ ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม เลขาธิการส่งเสริมงานตุลาการ และของเจ้าหน้าที่สำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ กระทรวงยุติธรรม ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ กระทรวงยุติธรรม ไป เป็นของประธานศาลฎีกา เลขาธิการสำนัก สำนักส่งเสริมงานตุลาการ และของ เจ้าหน้าที่สำนักส่งเสริมงานตุลาการ สำนักงานศาลยุติธรรม

ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ กระทรวงยุติธรรม ไป เป็นของ สำนักส่งเสริมงานตุลาการ สำนักงานศาลยุติธรรม

มาตรา ๓๘ พระราชกฤษฎีกาและประกาศของคณะปฏิวัติ เกี่ยวกับการจัดระเบียบราชการในส่วนราชการในสังกัดกระทรวงยุติธรรม ที่ได้ตราหรือประกาศโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้บังคับต่อไป เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีประกาศหรือระเบียบ ก.บ.ศ. หรือประกาศหรือระเบียบ ก.ศ. ตามพระราชบัญญัตินี้ออกใช้บังคับแทน

มาตรา ๓๙ ในระหว่างที่ยังไม่มีระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษามาใช้บังคับ โดยอนุโลม

มาตรา ๔๐ ให้ประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคณะกรรมการการเข้าประจำที่
(คณะกรรมการการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านประธานกรรมการมีอะไร
แถลงเชิญนะครับ

นายสรเสรีญ ไกรจิตติ (ประธานคณะกรรมการการ) : ท่านประธาน
วุฒิสภาที่เคารพและท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติ ก่อนผมจะขึ้นมาตรงนี้มีคำเตือนบอกอย่าให้
7 ยาวนัก ~~ผม~~ ผมอาจจะพูดยาวไปหน่อย ต้องขอภัยด้วย ~~ครับ~~ จะพยายามให้เท่าที่จำเป็น
8 แต่ ~~ผู้~~ ~~ร่าง~~ ร่างพระราชบัญญัตินี้มีปัญหาที่สำคัญซึ่งอาจจะต้องพิจารณาและมีผู้สงวน
9 คำแปรญัตติไว้ด้วย ~~แต่~~ ก่อนอื่นผมในฐานะประธานคณะกรรมการ สรเสรีญ ไกรจิตติ
ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันศุกร์ที่ ๑๖ กรกฎาคม
๒๕๔๒ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบบริหาร
ราชการศาลยุติธรรม พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้วและตั้งคณะกรรมการ
วิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติตามข้อบังคับ ภายใน ๑ วัน
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณา
ให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน และก็ได้ต่อไปอีก ๓๐ วัน วันนี้รู้สึจะเป็นวันสุดท้ายที่จะครบ
16 ๓๐ วันในวันจันทร์ จึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ต่อที่ประชุมและ ~~ไม่~~ ~~ผู้~~ ~~แปร~~ ~~ญัตติ~~
ไม่มีสมาชิก แปรญัตติ แต่มีกรรมการด้วยกันเองได้แปรญัตติในจุดสำคัญซึ่งผมจะได้
กราบเรียนสรุปต่อไป แต่ก่อนที่จะเริ่มดำเนินการผมขอให้ท่านได้โปรดดูในเพิ่มสีชมพู
ของท่านเรื่องนี้ในหน้า ๑๘ พิมพ์ตกไปคำหนึ่ง คือบรรทัดที่ ๒ จากข้างล่าง ในมาตรา ๓๖
17 จัตวา บรรคสอง ~~บรรทัดที่ ๒~~ จากข้างล่าง สำนักปลัดกระทรวงยุติธรรม ดิฉันว่า “งาน”
18 ฉะนั้นเพื่อความถูกต้องโปรดเติมคำว่า “งาน” จะอ่านได้ความว่า เป็น “สำนักงานปลัด
19 กระทรวงยุติธรรม” ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้เราได้ใช้เวลาทั้งหมดที่ ~~ผู้~~ ~~ได้~~
พิจารณากันโดยละเอียดรอบคอบ เพราะถือว่ามันเป็นกฎหมายสำคัญประกอบรัฐธรรมนูญ
20 อีกฉบับหนึ่งซึ่งมีกำหนดเวลาจะต้องทำให้เสร็จภายใน ๒ ปี และที่ ๒ ปีก็เมื่อวันที่ ๑๑
ตุลาคม เดือนนี้เดือนกันยายน ซึ่งเราก็ได้ทำตามกำหนดเวลา ความจริงนั้นน่าจะมาเป็น
เป็นกฎหมายพ่วง ก็คือพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการตุลาการและมี

พระธรรมนูญศาลยุติธรรมและยังมีเรื่องอื่นอีกเรื่องหนึ่ง แต่ว่าเนื่องจากฉบับนี้เป็นร่างที่จะต้องทำให้เสร็จภายใน ๒ ปี อีก ๓ ฉบับไม่จำกัดเวลา แต่ก็คงจะต้องตามมา เราจึงมีข้อสังเกตไว้ในตอนท้ายดังที่จะได้พิจารณากันไป สำหรับประเด็นสำคัญที่สุดก็คือ

- 4 ในเรื่องงานของสำนักงานศาลยุติธรรมนี้เรื่องที่มีท่านกรรมการ ๒ ท่าน ได้ส่งวน
- 5 คำแปรญัตติไว้ คือในมาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๖ ทวิ มาตรา ๗ มาตรา ๘ ทวิ อันนี้เป็นสิ่งที่เพิ่มขึ้นใหม่ หลักสำคัญก็งาน ทางคณะกรรมการของวุฒิสภาได้เพิ่มงานของสำนักงานศาลยุติธรรมขึ้นมาโดยเห็นว่างานที่เพิ่มเติมขึ้นมานั้นเป็นงานธุรการของศาลควรจะอยู่กับศาล ไม่ใช่งานบริหารที่จะแยกไปอยู่ทางฝ่ายบริหาร ได้แก่กระทรวงยุติธรรม ส่วนกระทรวงยุติธรรมจะมีหน่วยงานอะไรบ้างนั้นก็เป็นเรื่องที่รัฐบาลจะพิจารณาวางแผนไปข้างหน้าต่อไป แต่ตามรัฐธรรมนูญนั้นให้แยกศาลออกมาเป็นอิสระต่างหากจากกระทรวงยุติธรรม เพราะฉะนั้นงานธุรการของศาลที่กระทรวงยุติธรรมทำอยู่ในขณะนี้จึงต้องแยกออกตามศาลมาด้วย เพราะมีงานเกี่ยวเนื่องกัน เช่น งานบังคับคดี งานคุมประพฤติและงานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง อันนี้เป็นจุดสำคัญซึ่งมีผู้ส่งวนคำแปรญัตติไว้ เพราะฉะนั้นผมขอสรุปเบื้องต้นแต่เพียงเท่านี้ก่อน ขอเชิญครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญเลขานุการดำเนินการ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม พ.ศ. ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ และมาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ คณะกรรมาธิการคัดออก มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : กรรมาธิการสงวนความเห็นไม่อยู่
ก็ขอต่อไป

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๖ มีการแก้ไข
มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น มาตรา ๖ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่
มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ต่อไปครับ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๗ มีการแก้ไข
มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เหมือนอย่างเดิม ต่อไป

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๘ มีการแก้ไข
มาตรา ๘ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครับ ชุดเดียวกัน

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๘ ตรี
คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ต่อไปครับ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๘ จัตวา
คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครับ ต่อไป

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๘ เกษฏ
คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ชุดเดียวกัน

นายพินิต อารยะสิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๘ น
คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ต่อไปครับ

นายพินิต อารยะสิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข มีกรรมการขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคุณสรเสรีครับ

นายสรเสรี ไกรจิตติ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
วุฒิสภาที่เคารพ ผมขอให้ท่านสมาชิก ได้พลิกไปอีกหน้าหนึ่ง หน้า ๘ ขอบ้างนิดหนึ่ง
หน้า ๘ ตรงวรรคสอง ที่ว่า “ห้ามมิให้กรรมการตุลาการศาลยุติธรรมเป็นกรรมการบริหาร
ศาลยุติธรรมตามมาตรา ๑๐” ก็อันนี้ก็มีมาตรา ๑๐ อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นจึงถามคำว่า

10 “มาตรา ๑๐” ออกเสียง เหลือแต่คำว่า “วรรคหนึ่ง (๒) และ (๓)” เท่านั้นครับ

11 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : แก้ไขคำผิดนะครับ เชิญ
มาตรา ๘ เมื่อสักครู่นี้คุณเกษม สรศักดิ์เกษม ขอสงวนความเห็นอยู่ ขอเชิญครับ

นายเกษม สรศักดิ์เกษม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
15 กระผม เกษม สรศักดิ์เกษม กรรมาธิการ ขอกราบเรียนท่านประธานฯ ด้วยความเกรงพว่า
ในการสงวนคำแปรญัตติในมาตรา ๘ ของกระผมนั้นมีหลักคิดที่ว่า ในการปฏิบัติภารกิจ
ของข้าราชการ ๒ ส่วน คือฝ่ายตุลาการกับฝ่ายธุรการนั้นน่าจะอยู่ในกรอบของบ้านเรือน

12 เดียวกัน ซึ่งแต่เดิมนั้นการปฏิบัติภารกิจตรงนี้ไม่เคยมีปัญหาในการที่จะต้องไปออก
คำสั่ง ถึงแม้ว่าจะมีปัญหาบ้างก็จะมีตัวเลขที่น้อยเหลือเกิน ๑ ใน ๑๐๐ หรือ ๑ ในล้าน
ที่มีความขัดแย้งกันในส่วนของตุลาการกับฝ่ายธุรการ เพราะฉะนั้นเมื่อมีบทบัญญัติใน
มาตรา ๘ นี้ถึงขั้นต้องออกคำสั่งให้ฝ่ายธุรการปฏิบัติ และคำสั่งนั้นเป็นไปโดยชอบด้วย
กฎหมายหรือระเบียบราชการนั้น ขอเรียนต่อที่ประชุมแห่งนี้ว่า ในการปฏิบัติภารกิจนั้น
ถ้าสมมุติว่า จำเป็นต้องออกคำสั่งและคำสั่งนั้นชอบด้วยกฎหมาย ถ้าสมมุติว่าฝ่ายธุรการ
โต้แย้งว่า คำสั่งนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมายปฏิบัติงานในศาลนั้นไม่ได้ต้องเสียเวลา ใครจะช้
ขาดว่าคำสั่งนั้นชอบหรือไม่ชอบอย่างนี้ก็เกิดปัญหา คำสั่งที่ว่ามันจะต้องออกมาออกตาม

ระเบียบของทางราชการ ระเบียบของทางราชการในมาตรานี้ตามร่างที่ปรากฏนั้นน่าจะ
กว้างขวางไม่มีขอบเขตที่จำกัดว่าระเบียบราชการใด ๆ เพราะฉะนั้นระเบียบตรงนี้จะแก่น
ระเบียบของคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมหรือ ก.บ.ศ. ที่ร่างนี้กำหนดคงคำประกอบ
และโครงสร้างใหม่ขึ้นมาจะอยู่ในการกำกับดูแลของศาลยุติธรรม

- ขอเรียนว่า กระผมแปรญัตติเพิ่มและตัดข้อความในดั่งนี้ครับ ท่านประธานฯ ครับว่า
 “ข้าราชการศาลยุติธรรมที่ทำงานประจำในศาลยุติธรรมต้องปฏิบัติหน้าที่เพื่อสนับสนุน
 และอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้พิพากษาในศาลนั้น รวมทั้งเพื่อสนับสนุนให้การพิจารณา
 พิจารณาคดีและการบังคับคดีเป็นไปโดยสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ตาม
 ระเบียบที่ ก.บ.ศ. กำหนด” ขอเรียนว่า ถ้าตามร่างเดิมมันเป็นคำสั่งเฉพาะเรื่องทุกเรื่อง
 6 ในแต่ละศาลทั่วประเทศ แต่ถ้าเป็นระเบียบของ ก.บ.ศ. กำหนดแล้วจะปฏิบัติการโดย
 7 เสมอภาคกันในทุกศาลทั่วประเทศไม่เหลื่อมล้ำกัน ในที่นี้หมายถึงว่า หน้าที่สนับสนุนที่
 กระผมนำเสนอคำแปรญัตตินั้นความจริงแล้วกระผมไม่ได้คิดขึ้นใหม่ ไม่ได้ออกแบบใหม่
 แต่ได้ดัดการกิจนี้มาจากมาตรา ๖ ในเรื่องกระบวนการของงานธุรกิจนั่นเอง เป็นงานธุรการ
 1 เฉพาะในเรือนจำเท่านั้น เพราะฉะนั้นกระผมจึงได้ส่งวงคำแปรญัตติเพื่อนำเสนอต่อที่ประชุม
 2 แห่งนี้ถ้าเห็นเหมาะสมและมีทางเป็นไปได้เพื่อไม่ให้เกิดความขัดแย้งกันมากในการปฏิบัติ
 การกิจของฝ่ายตุลาการและฝ่ายตุการนั้นเป็นแนวทางที่เป็นกลางและน่าจะเหมาะสม
 3 กระผมขออนุญาตกราบเรียนเบื้องต้นต่อท่านประธานฯ ครับ ขอเพระคุณครับ
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านกรรมาธิการ เจริญครับ
 นายเจริญ ภักดีชนากุล (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
 ที่เคารพ กระผม จรรย์ ภักดีชนากุล ในฐานะกรรมาธิการ บทบัญญัติในมาตรา ๘ ที่ปรากฏ
 4 ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มันได้ยกร่างขึ้นมาตั้งแต่ในชั้นการตรวจพิจารณาของ
 5 สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาและได้เสนอผ่านเข้ามาจนกระทั่งได้รับความเห็นชอบของ
 6 คณะรัฐมนตรีผ่านการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ก็ไม่ได้มีการแก้ไขแต่
 7 ผ่านกันมาโดยเห็นตรงกันหมดว่า หลักการในมาตรา ๘ นี้เป็นหลักการทำงานที่จำเป็นเพื่อที่จะให้
 8 เหมาะสมกับสภาพของงานคดีและความอิสระของการทำงานคดีของผู้พิพากษาแต่ละท่าน
 9 ในศาลยุติธรรมครับ เนื่องจากว่า งานที่เรามอบหมายให้ผู้พิพากษาแต่ละท่านรับผิดชอบ
 10 ส่วนในแต่ละส่วนคดีแต่ละคดีไปทำนั้น โดยรัฐธรรมนูญและโดยสภาพของเรื่องจำเป็น
 ต้องให้ท่านมีความอิสระรับผิดชอบในงานคดีนั้น เพราะฉะนั้นการที่จะให้เจ้าหน้าที่ที่ทำงาน
 11 ธุรการสนับสนุนงานคดีของท่านดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและถูกต้องนี่จึงเป็นที่

จะต้องลงหลักการเอาไว้ว่า ให้เจ้าหน้าที่ธุรการศาลต้องปฏิบัติตามคำสั่งของท่านเพื่อให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการ เงื่อนไขสำคัญที่ได้เขียนไว้ชัดใน มาตรา ๕ นี้แล้วว่า ท่านผู้พิพากษาที่พิจารณาคดีแต่ละคดีจะต้องสั่งการให้อยู่ในกรอบของกฎหมายระเบียบแบบแผนของทางราชการ จะไปสั่งอะไรนอกเหนือจากกฎหมายอย่างนั้น ไม่ได้ที่จำเป็นอย่างอื่นที่ต้องเขียนเอาไว้ให้ชัดเจนนี้เพราะว่า พื้นที่นี้เป็นพื้นที่ถ้าไม่เขียนให้ชัดแล้วจะเกิดข้อโต้แย้ง ขัดแย้งกันในการทำงานภายในองค์กรของศาลได้ระหว่างเจ้าหน้าที่ธุรการก็ดี ระหว่างผู้พิพากษาก็ดีว่า ถ้าเมื่อศาลเห็นสมควรสั่งการอย่างนั้นไปแล้ว ถ้าเจ้าหน้าที่ศาลเกิดโต้แย้งแล้วไม่ทำตามโดยอ้างว่า ไม่มีหน้าที่ต้องทำตามคำสั่งผู้พิพากษา ก็จะทำให้สภาพการทำงานของผู้พิพากษานั้นไม่เป็นไปตามที่ควรจะเป็น เพราะว่

- ๑) แม้แต่ข้อความในคดีนั้น เมื่อคดีกำลังพิจารณาไปนั้นก็ต้องให้อยู่ในความรับผิดชอบให้ท่านผู้พิพากษาดำเนินการพิจารณาให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง ถ้าเปิดช่องทางให้มีการโต้แย้ง
- ๒) คำสั่งศาลขึ้นมาตรานั้นก็จะทำให้เกิดการติดขัดในการพิจารณาพิพากษาคดี หลักการที่เรา
- ๓) จึงจำเป็นต้องเขียนเอาไว้ชัดว่า ส่วนแนวคิดที่จะให้ไปออกก็ไม่ใช่เขียนไว้ในกฎหมายแล้วให้ไปออกเป็นระเบียบปฏิบัติภายในกันเองจะมีปัญหาในแง่ที่ว่า ลักษณะของความจำเินที่
- ๔) จะต้องสั่งการในแต่ละคดีนั้น มีรายละเอียดมากน้อย สถานการณ์ของแต่ละคดีก็ไม่เหมือนกัน ความจำเินที่เกิดขึ้นในแต่ละสถานการณ์ก็จะไม่เหมือนกัน การที่จะเขียนเป็น
- ๕) กฎระเบียบว่า จะสั่งได้เฉพาะในกรอบเรื่องอย่างนั้น ๆ กระทำได้ยาก และจะทำให้เกิดความขัดแย้งกันโดยไม่จำเป็น-----

- ๑) ดังนั้นหลักการนี้ กระผมคิดว่า ถ้าเราต้องที่จะให้การพิจารณาพิพากษาคดีการทำงานของศาลเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้ว จำเป็นต้องคงหลักการนี้ไว้ให้ชัดในกฎหมาย แต่เพื่อไม่ให้มีการใช้อำนาจสั่งการไปนอกถุนนอกทาง เพราะได้เขียนกำกับเอาไว้แล้วถูกต้อง
- ๒) ครั้นมา การสั่งนี้จะต้องสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบแบบแผน
- ๓) ของทางราชการด้วย ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คุณเกษมเชิญครับ

- นายเกษม สรศักดิ์เกษม (กรรมาธิการ) : กราบบังคมทูลท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม เกษม สรศักดิ์เกษม ขอรกรับเรียนว่า ที่ท่านกรรมาธิการชี้แจงนั้นดูเหมือนว่า ถ้าอภิปรายของท่านนั้นเป็นถ้อยคำที่กระผมแปรญัตติแทบทั้งสิ้น ทั้งนี้ทั้งนั้นก็เพราะว่าในการบริหารงานตุลาการกับศาลนั้นต้องสัมพันธ์กัน เหมือนคนอยู่บ้านเดียวกัน คิดปะในการทำงาน คิดปะในการครองใจของเพื่อนร่วมงานนั้นเป็นเรื่องปกติ ถ้าว่ากันจริง ๆ แล้วมาตรานี้ไม่ต้องเขียนก็ปฏิบัติได้ ที่ผ่านมาก็เป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นถ้าเขียนว่า ไปสั่งขอด้วยกฎหมาย หรือ ไม่ขอด้วยกฎหมายนั้นจะมีปัญหา ทางระเบียบที่กระผมกราบเรียนไปแล้ว
- ๑) คือ ถ้าในเมื่อสร้างองค์กร มีคณะกรรมการขึ้นมา ก.บ.ศ. ขึ้นมาแล้ว กรรมการชุดนี้มีหน้าที่กำกับดูแลทั้งประเทศ ทั้งระบบ ไม่แต่เฉพาะศาลใดชั้นหนึ่งจะจงลงไป ถ้าทำทั้งระบบเสมอภาคกันแล้วน่าจะยุติ คนในบ้านเดียวกันก็ไปด้วยกันได้ ความขัดแย้งกระผมไม่เชื่อว่าจะเกิดครับ ท่านประธานฯ งานตุลาการจะไปขัดแย้งกับทางฝ่ายตุลาการนั้น โอกาสเกิดขึ้น
- ๒) ยากได้จริง ๆ กระผมเรียนว่า ๑ ในล้าน เพราะฉะนั้นแนวทางตรงนี้ที่กระผมนำเสนอคำแปรญัตตินั้นก็สรุปได้ทำนองเดียวกัน ความเห็นนั้นตรงกัน แต่วิธีการออกคำสั่งนั้น แทนที่จะออกคำสั่งเจาะจงแต่ละคน แต่ละศาลนั้น ก็ให้นำมาภายใต้กรอบของระเบียบ ก.บ.ศ. กำหนดเสีย ส่วนระเบียบจะไปกำหนดรายละเอียดอย่างไรนั้น เป็นเรื่องกันไปกำหนดกัน
- ๓) ได้และกระผมปฏิบัติกัน กระผมว่าน่าจะเป็นคดีที่ใช้ได้เป็นสากลทั้งประเทศ
- ๔) ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คุณวิชัยเชิญครับ

- นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : กราบบังคมทูลท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม วิชัย โสสุวรรณจินดา สมาชิกวุฒิสภา ผมเห็นว่า ร่างกฎหมายระเบียบบริหารราชการ

ศาลยุติธรรมจะต้องมีเรื่องที่จะต้องพิจารณากันมากกว่า เพราะมีค่าส่วนค่าแปรญัตติ
 ๘ แล้วก็กฎหมายค่อนข้างยาว แล้วเราก็มีเรื่องเสนอใหม่อยู่อีกถึง ๔ เรื่อง ขณะนี้ก็ได้เวลา
 ที่ขงแล้ว กระผมเกรงใจท่านสมาชิกฯ ในที่ประชุมนี้ เพราะบางท่านอาจจะอยู่ประชุม
 ให้ตลอด แต่ว่าอาจจะมีปัญหาเรื่องการรับประทานอาหาร ผมขอเสนอญัตติให้มีการพัก
 การประชุมเพื่อรับประทานอาหารก่อน แล้วกลับมาประชุมใหม่ในเวลาบ่ายโมงครับ
 ขอตานสมาชิกฯ ที่เห็นด้วยกรุณายกมือรับรองญัตติกระผมด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

๘ ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : วันนี้กฎหมายทั้งหมดในที่กำลัง
 พิจารณาอยู่นี้มีเดดไลน์ (Deadline) ทั้งนั้น คือกำหนดว่า จะต้องเสร็จ ไม่อย่างนั้นเรา
 ต้องเรียกประชุมเป็นพิเศษในวันจันทร์หรือวันอังคาร ฉะนั้นอย่างนี้ก็ต้องให้จบ แล้วก็มี
 ๑ กฎหมายอีก ๔ ฉบับเข้ามาใหม่ ถ้าเราไม่พิจารณาให้ผ่านวาระแรกก็จะลงไปอีกอาทิตย์
 ๒ หนึ่ง และก็เป็นกฎหมายการเงินอีก ๒ ฉบับ เราจะมีเวลาเหลือนิดเดียว เพราะกำหนด
 ๓ เวลาตัวหนังสือตามรัฐธรรมนูญ เราต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน ส่วนที่กำลัง
 พิจารณาอยู่นี้ก็ค้างอยู่ ตอนนี้มีผู้เสนอว่า อยากให้ไปทานข้าวเสียก่อน พักหน่อยแล้ว
 ๔ มาต่อ ตอนนี้จะเกรงว่าจะหิว มีผู้รับรองถูกต้องแล้ว คุณทองดีเชิญครับ

นายทองดี นิกงรัมย์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผมว่า
 การพิจารณาตามวาระที่ประชุมมาทุกครั้ง การรับประทานอาหารนั้นสำคัญอยู่ แต่ไม่ควรพัก
 เพราะถ้าใครอยู่ที่พิจารณาไปเรื่อย ๆ แล้วดีกลับๆไปกลับมา ทขยกันไปแล้วก็ทขยกันเข้า
 เพื่องานของเราให้เสร็จเรียบร้อยดีขึ้น ถ้าเราไปพักแล้วก็ลำบากครับ ระยะที่เราพักนั้น
 ๑ แทนที่เราจะก้าวเข้าไปกลั้วมาทาทันหลังอีก อันนี้เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ฉะนั้นในการประชุม
 ครั้งนี้นาน ๆ ครั้ง น่าจะรับผิดชอบหน้าที่ของตัวเองให้ดีที่สุดเท่าที่ประเทศชาติจะได้รับ
 ผลประโยชน์ ไม่ใช่เพื่อปากท้องของตัวเองแล้วคนอื่นเป็นอย่างไรช่วงนั้น ไม่เอารับ
 ฉะนั้นกระผมขอเสนอว่า ควรจะประชุมต่อไปเรื่อย ๆ ใครหิวออกไป ใครอ้วกแล้วรีบเข้ามา
 คนอื่นจะได้ทยอยออกไปแล้วก็เข้ามา เพื่อจะได้พิจารณาให้ถูกต้อง ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เอาละคุณวิชัย มีการท้วงอย่างนี้
 ๕ คงไม่ต้องขอมติ ขอให้หยอไปทานอาหาร แต่ว่าอย่าหยอหมดทีเดียว ไม่ได้ะครับ
 ๗ ต้องเหลือคนประชุมในนี้ ไปสัณนิคหน้อย ไปทานแล้วก็กลับมา คุณนิพนธ์มีอะไร
 เชิญครับ

นายนิพนธ์ วิสินธุยุทธศาสตร์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
 6 สิ่งที่ผมวิตกกังวลและเป็นห่วงก็คือว่า การประชุมของเรานั้นถ้าพิจารณากันโดยความ
 ๗ เป็นจริงแล้วองค์ประชุมมีไม่ครบ แต่อย่างไรก็ตามเราก็เห็นใจกันอยู่ว่า ถ้าไปทานแล้ว
 ๘ ก็จะไม่ค่อยกลับมามากนัก แล้ววันนี้มีกฎหมายสำคัญอีกหลายฉบับ และผมคิดว่า เวลา
 ในการเป็นสมาชิกรัฐสภาของเรานั้นมีไม่มากแล้ว อย่างน้อยที่สุดทุกคนควรจะเสียสละ
 เวลาทำหน้าที่ตรงนี้ให้ดีที่สุด ผมก็อยากจะฝากเป็นข้อสังเกตว่า จะพักทานหรือไม่ทาน
 ๙ ไม่สำคัญ พักก็ได้ แต่พักแล้วก็มา แะไปทานแล้วก็กลับมาเถอะครับ เพราะว่า ผลที่ออกไป
 ๑๐ นั้นผมคิดว่าจะเป็นภาพไม่ดี เพราะว่ามีสื่อทางฝ่ายอื่นเขาจับดูอยู่เหมือนกัน
 ๑๑ เพราะฉะนั้นก็อยากจะฝากเป็นข้อสังเกตครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เอาละครับ ทางคุณวิชัยไม่
 ขัดข้องอะไร ก็ไม่ต้องหยุดก็ได้ หยุดก็เกรงว่าจะไม่มากัน เพราะฉะนั้นก็หยอๆ
 แล้วรีบมาช่วยกันพิจารณาน้อย อย่างที่คุณนิพนธ์ คุณทองดีก็ให้ความเห็นมาอย่างนี้
 ก็แสดงความเห็นแตกต่างแล้ว เพราะฉะนั้นเมื่อคุณวิชัยไม่ขัดข้องก็ให้เราประชุมต่อไปครับ
 เชิญกรรมการครับ

นายวีระชัย สุตรสุวรรณ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
 ที่เคารพ ผม นายวีระชัย สุตรสุวรรณ กรรมการเสียงข้างมาก ผมอยากจะ
 กราบเรียนว่า ผมเป็นผู้พิพากษา ๓๐ กว่าปีก็มีสิ่งที่พบเห็นบางเรื่อง ซึ่งจำเป็นจะต้อง
 กล่าวในมาตรา ๕ ที่ว่า ให้ข้าราชการประจำศาลปฏิบัติตามคำสั่งของผู้พิพากษา ผมจะ
 ยกตัวอย่างเรื่องหนึ่งซึ่งเราคิดว่าเป็นเรื่องที่ร้ายแรงมาก แต่ว่าไม่มีการแก้ประชาชน
 คือในกรณีศาลสั่งให้เปิดศาลต่อไปให้จบปากในวันนั้นยังยึดเลยสี่โมงครึ่งไป หมดเวลา
 ราชการ ศาลสั่งให้เปิดศาลต่อไปที่จะทำการสืบพยานต่อไป ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ของศาล
 ไม่ยอมครับ ถือหลักว่ามีอิสระตามรัฐธรรมนูญใหม่ แล้วคิดงัดวันมูจกัฏฐ์ทั้งศาล ทั้งศาล

อยู่ในนั้น นี่ปัญหาที่เกิดขึ้นแล้ว เพราะฉะนั้นกระผมว่า คำสั่งนี้ก็ไม่ใช่ว่าคำสั่งที่จะออก โดยคนกระจะออกกองอะไร เป็นคำสั่งของผู้พิพากษา แล้วผู้พิพากษานั้นก็กระทำใน พระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ กระผมคิดว่าควรจะคำนึงถึงอันนี้ ไม่ควรจะไปคำนึง ถึงว่าเจ้าหน้าที่เขาสันนิษฐานอยู่แล้ว การสนับสนุนนี้ทุกคนก็รู้ เขาต้องมีหน้าที่อย่างนั้น ที่จะต้องไปออกกระเปียบของ ก.บ.ศ. ออกมา แต่ว่าในเมื่อมีเหตุการณ์เฉพาะหน้าที่จำเป็น จะต้องสั่งก็ควรจะให้ศาลมีอำนาจสั่งได้ เพื่อความรวดเร็ว เพื่ออะไรทุกอย่าง เช่นว่า ต้องการที่จะเอาอะไรที่ขาดเหลือมาจากแผนกเก็บ ส่งไปเขาต้องนำมาให้โดยเร็ว จะได้ ทำงานทันห่วงที่ เป็นการบริการให้^{!!!}กับประชาชน กระผมคิดว่า มาตรา ๘ นี้จำเป็นต้อง คงไว้ตามกรรมวิธีการเสียส่วนมากครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คุณเกษมยังตั้งใจหรือไม่ครับ
เชิญครับ

นายเกษม สรศักดิ์เกษม (กรรมการ) : ครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
 กระผม เกษม สรศักดิ์เกษม กระผมตั้งใจท่านประธานฯ ครับ ขออนุญาตถามเรียน
 ท่านประธานฯ ว่า ขอให้ท่านกรรมการที่ชี้แจงเมื่อสักครู่นี้ลงไปนั้น ขอให้ถอนคำพูด
 ว่า คนที่ออกคำสั่งไม่ได้กระจอกงก่งงอย ขอให้ถอนคำพูดตรงนี้ครับ หมายถึง
 ผู้พิพากษาที่ออกคำสั่งกระจอกงก่งงอย เพราะจะไม่เหมาะสมครับท่านประธานฯ
 ขอให้ถอนคำพูดตรงนี้เสีย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวีระชัย

นายวีระชัย สุตรสุวรรณ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ ความจริง
 ถ้าจะพูดกันตามตรง ผู้พิพากษาที่เป็นผู้ที่มีคุณวุฒิ ไม่ใช่คนกระจอกงก่งงอยครับ ไม่ทราบว่า
 เสียหายอย่างไร ที่ว่าผู้พิพากษาไม่ใช่คนกระจอกงก่งงอย ก็เป็นผู้ที่มีคุณวุฒิถ้าตรงกันข้าม
 กระผมว่าไม่น่าจะให้กระผมถอน แต่ถ้าจะให้กระผมถอน กระผมก็ถอน กระผมไม่ขัดข้อง
 ไม่อแงหรือครับ ขอบุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ผมว่าเขานะครับ
 ถ้าคุณเกษมติดใจก็ต้องขอมติ คิดใจใหม่ครับคุณเกษม ไม่ต้องมีมติอะไรใหม่ คงไว้ตาม
 กรรมการ

นายเกษม สรศักดิ์เกษม (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ เรื่องนี้
 ก่อนข้างเป็นเรื่องสำคัญแล้วเรื่องใหม่ ในเรื่องงานธุรการกับศาล ความสัมพันธ์ตรงนี้
 กระผมติดใจ ขอมติด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ถ้าอย่างนั้นก็ขอมติที่ประชุม
 มติก็คือว่า จะเห็นตามผู้ขอสงวนหรือไม่ ตามคุณเกษมครับ ถ้าเห็นตามคุณเกษม
 ก็ถือว่า เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ เรียบร้อยแล้ว รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วยเป็นส่วนใหญ่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ของคุณเกษมก็ตกไปนะครับ
 เสียงส่วนใหญ่ก็เห็นทางกรรมการเสียงข้างมาก ยังมีวรรคสอง คุณเกษม วรรคสองขอ
 สงวนไว้ด้วยจะผ่านไปเลยไหม หรือยังคิดใจอยู่ เชิญครับ

นายเกษม สรศักดิ์เกษม (กรรมการ) : ครับ ท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ กระผม เกษม สรศักดิ์เกษม ในวาระสองของมาตรา ๕ นั้น โดยความเห็นการ
สงวนแล้วเป็นหลักสำคัญอยู่ที่กรรมการอีกท่านหนึ่ง คือท่าน อาภาพงศ์ กฤตเวทิน ครับ
ขอความกรุณาท่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครับ มีใหม่ที่จะสวนร่วมกับ
คุณเกษม เชิญครับ

นายอาภาพงศ์ กฤตเวทิน (กรรมการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
กระผม อาภาพงศ์ กฤตเวทิน กรรมการ ได้สงวนคำแปรญัตติไว้ในวาระสองของ
มาตรา ๕ นี้ ขอรบกวนเรียนว่า วาระสองของมาตรา ๕ นั้น ทางร่างเดิมกำหนดให้การประเมิน
การเลื่อนขั้นเงินเดือน และการแต่งตั้งข้าราชการศาลยุติธรรมที่ทำงานประจำศาลยุติธรรม
นั้น ให้ผู้บังคับบัญชาศาลยุติธรรมประเมิน ดำเนินการให้สอดคล้องกับการประเมินของ
ผู้พิพากษา ซึ่งเป็นหัวหน้าในศาลยุติธรรมแห่งนั้น ซึ่งแนวคิดตรงนั้นขอรบกวนเรียน
ว่า การให้ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลมีอำนาจในการที่จะประเมิน แล้วค่อนข้างจะมีอำนาจ
เสรีเด็ดขาดและก็ให้ทุนให้ไทยแต่เพียงคนเดียว ซึ่งขัดหลักการบริหารงานบุคคล ซึ่งคิดว่า
น่าจะมีอำนาจในการกำกับหรือตรวจสอบและเพื่อควบคุม และเพื่อเป็นระบบ
คุณธรรมในการที่จะทำให้ข้าราชการศาลยุติธรรมนั้นมีขวัญและกำลังใจดีขึ้น เนื่องจาก
มาตราดังกล่าวนั้นกำหนดให้ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจะต้องประเมินแล้วก็ให้ผู้บังคับบัญชา
อื่นต้องประเมินสอดคล้องกับผู้พิพากษาหัวหน้าศาลเท่านั้น ซึ่งเห็นว่าหลักการดังกล่าวคงจะ
ไม่เกิดความเป็นธรรมเป็นแน่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางปฏิบัติแล้วจะเห็นได้ว่า ผู้พิพากษา
หัวหน้าศาลต่าง ๆ ทั่วประเทศนั้นท่านจะย้ายไปประมาณเดือนมิถุนายนหรือพฤษภาคม
พอเดือนกรกฎาคมหรือมิถุนายนจะเริ่มทำความดีความชอบประจำปีกันแล้ว ซึ่งกรณีเหล่านี้
บางครั้งบางคราวท่านผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจะมาแค่เดือนสองเดือนก็จะมีการประเมิน
ซึ่งข้อมูลต่าง ๆ ท่านอาจจะยังไม่กระจำพอในการที่จะให้ข้อมูลว่า ข้าราชการศาลยุติธรรม
ท่านใดคนใด สมควรจะได้รับความดีความชอบเป็นพิเศษ หนึ่งชั้น สองชั้น หรือหนึ่งชั้นครึ่ง
ก็แล้วแต่

เพราะฉะนั้นประเด็นปัญหาตรงนี้ก็จะมีปัญหาว่า ถ้าหากให้ท่านผู้พิพากษาหัวหน้าศาลท่านเดียวในการประเมินนั้นก็คงจะไม่เกิดความเป็นธรรม และมุมมองต่าง ๆ อาจจะไม่กว้างพอ ในข้อมูลเหล่านั้น เพราะเห็นว่าการประเมินนั้นต้องมีผู้ได้บังคับบัญชาของท่าน

ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล ก็ต่อไปอาจจะเรียกว่า หัวหน้าสำนักงานศาลหรือจำศาลในปัจจุบันนั้นก็เป็หัวหน้าข้าราชการธุรการศาลหรือข้าราชการศาลยุติธรรมอยู่ในการที่จะให้ข้อมูล และให้การประเมิน ซึ่งปัจจุบันนี้ข้อกราบเรียนว่า การประเมินคุณสมบัติของทางธุรการในการเลื่อนขั้นเงินเดือนก็ให้จำศาลเป็นผู้รายงานขึ้นมา ประเมินขึ้นมาเสนอต่อท่านผู้พิพากษาหัวหน้าศาล และผู้พิพากษาหัวหน้าศาลก็เสนอต่อ ต่างจังหวัดก็เสนอต่ออธิบดีผู้พิพากษาศาล ในกรุงเทพมหานครก็เสนอต่ออธิบดีตามลำดับชั้นขึ้นมาจนถึงกระทรวงยุติธรรม เพราะฉะนั้นข้อมูลการประเมินต่าง ๆ เหล่านั้นถ้าจะให้ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลประเมินแล้วให้หน่วยงานอื่นหรือผู้บังคับบัญชาอื่นประเมินให้สอดคล้องกับท่านผู้พิพากษาหัวหน้าศาลนั้นกระผมเห็นว่า เป็นการเผด็จการในด้านความคิดมากเกินไปและจัดกับหลักการบริหารงานบุคคล กระผมคิดว่า น่าจะเป็นแนวทางในส่วนที่กระผมได้แปรญัตติไว้ว่า การเลื่อนขั้นเงินเดือนของข้าราชการศาลยุติธรรมให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาโดยคำนึงถึงคุณภาพและปริมาณงาน ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงานที่ปฏิบัติมาตามความสามารถและความอดสาเหในการปฏิบัติงาน ตลอดจนรักษาวินัยและปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นข้าราชการ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในระเบียบ ก.ศ. ซึ่งเป็นองค์กรใหม่ ซึ่งเป็นเป็นองค์กรบริหารงานบุคคล คิดว่าน่าจะดูแลเรื่องนี้ นอกจากนี้ข้อกราบเรียนว่า หลักการดังกล่าวตามมาตรา ๕ วรคสองนั้นเป็นหลักการซึ่งไม่สอดคล้องกับหลักสากลทั่วไป เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสากลดังกล่าวขอกราบเรียนว่า ยังมีหน่วยงานอื่นหรือกฎหมายฉบับอื่นที่กำหนดไว้ให้เป็นหลักสากลก็คือ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๒ ซึ่งจะกำหนดลักษณะนี้เช่นกัน นอกจากนั้นยังมีพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๑๖ ก็กำหนดไว้เช่นนี้ ในแนวนั้น ข้อกราบเรียนแก่นี้ครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : กรรมการฝ่ายข้างมาด เชิญครับ

นายอรรถนิติ ดิษฐอำนาจ (กรรมาธิการ) : การเรียนท่านประธาน

วุฒิสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ กระผม ธรรมนิติ ดิษฐอำนาจ กรรมการ
 กระผมขอกราบเรียนเกี่ยวกับข้อความในมาตรา ๕ นี้ ก่อนอื่นขอกราบเรียนว่า มาตรา ๕
 สืบเนื่องถือในเรื่องเดียวกันนี้ ทางสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาทรงร่างขึ้นเพื่อให้เห็น
 หลักการที่ชัดเจนในระบบของการแยกศาลออกเป็นอิสระ ดังที่ท่านกรรมการพิจารณาได้
 ชี้แจงในวาระแรกแล้วว่า ในเรื่องของความเป็นอิสระของศาลระหว่างผู้พิพากษากับตุลาการมี
 ความสัมพันธ์กันอย่างไร เพื่อให้เกิดหลักการอันนี้ขึ้น ในวาระสองก็ทำนองเดียวกันเพื่อ
 สร้างความสัมพันธ์ระหว่างตุลาการในศาลกับตุลาการมีความสัมพันธ์กันอย่างไรในเรื่องของ
 การปกครองบังคับบัญชา ส่วนหนึ่งก็คือการให้คุณให้โทษ ให้ความดีความชอบ ท่านจะเห็น
 ในร่างที่ทางกรรมการได้ปรับปรุงมาก็เป็นร่างเดิมที่ทางสภาผู้แทนราษฎรให้ความ
 เห็นชอบนี้ก็คือ สร้างความสัมพันธ์ว่า ผู้บังคับบัญชาในระดับหัวหน้าศาลซึ่งมีความใกล้ชิด
 กับตุลาการในศาล ในการเสนอความเห็นมีน้ำหนักที่ผู้ที่จะขึ้นเงินเดือนในระดับสูง ใน
 ปัจจุบันนี้ก็คือระดับกระทรวงจะต้องให้น้ำหนัก หรือให้มีในเรื่องของคุณค่าด้วย
 เพราะฉะนั้นจึงกำหนดหลักการดังกล่าวนี้ และกระผมขอกราบเรียนต่อไปนิตหนึ่งในเรื่อง
 ของการประเมินผล ข้อความที่ขอปรับปรุงเป็นข้อความที่ปกติดจะต้องประเมินในลักษณะนั้น
 อยู่แล้วไม่จำเป็นจะต้องเขียน เพราะเป็นเรื่องของทางปฏิบัติจะต้องเป็นอย่างนี้ คือพิจารณา
 คำนึงถึงคุณภาพของงาน ความสำคัญ ปริมาณงานต่าง ๆ แต่กระผมกราบเรียนข้อเท็จจริงก็
 คือว่า ในการที่ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลที่จะปกครองบังคับบัญชาให้ได้ผลก็ต้องมีน้ำหนักใน
 การที่จะเสนอความเห็นด้วย และในทางปฏิบัติจริง ๆ แล้วการเสนอความเห็นขึ้นมากระผม
 ที่รับราชการอยู่เริ่มขึ้นมาจากศาลเป็นลำดับประเมินขึ้นมา แล้วทางผู้พิพากษาหัวหน้าศาล
 หรืออธิบดีศาลก็จะทำความเห็นด้วยว่า จะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยอย่างไร เพราะฉะนั้นใน
 หลักการของมาตรา ๕ วาระสองก็ให้ผู้ที่จะขึ้นเงินเดือนของตุลาการในศาลต่าง ๆ จะต้อง
 พึงความเห็นของผู้บังคับบัญชาที่ใกล้ชิด กระผมว่าเป็นหลักการที่ถูกต้อง และ ไม่ใช่เป็น
 หลักการเผด็จการอะไร เพราะว่า ผู้ที่ใช้ดุลพินิจในระดับสูงก็ยังคงมีอำนาจอันมีเหตุผลพิเศษ
 อย่างหนึ่งอย่างใดขึ้นมา กระผมขอกราบเรียนชี้แจงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นายเพ็ง เพ็งนิต (กรรมาธิการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายเพ็ง เพ็งนิต กรรมาธิการฝ่ายข้างมาก ขอพูดเสริมถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการให้ความตีความชอบ อย่างที่ท่านกรรมาธิการอาภาพงศ์พูดว่า หัวหน้าศาลคนเดิมไม่ถูกต้อง เริ่มจากจำศาล ท่านอาภาพงศ์ตำแหน่งปัจจุบันเป็นจำศาลแพ่ง เคยทำงานร่วมกับกระผม คือปีที่แล้ว กระผมเป็นอธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่ง ทำงานร่วมกันมา ๒ ปี ส่วนมากจำศาลแพ่งอาภาพงศ์เป็นคนเสนอความดีความชอบขึ้นมาถึงกระผม มีเฉพาะบางคนเท่านั้นที่มีปัญหา กระผมก็มีกรรมการชุดหนึ่ง ทั้งตัวกระผมในฐานะอธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่ง รองอธิบดีทุกท่าน และเลขาฯ และจำศาลมาเป็นกรรมการทั้งหมด ๘ คน มีหัวหน้างานคนหนึ่งรับผิดชอบที่จะส่งหมายข้ามเขตเก็บไว้ ๓ - ๔ แสนบาท คิดเป็นเงิน เก็บไว้ในตู้ตลอด ไม่เอาไปซื้อหมวกไว้เป็นปี ๆ จำศาลและผู้พิพากษาระดับสูงคนหนึ่งไปค้นเจอเข้า ข้อมูลอย่างนี้เราก็เอามาพิจารณาประกอบในการขอเงินเดือน ก็ปรากฏว่า ไม่ให้หนึ่งขั้น ขอครึ่งขั้น ไปถึงกระทรวง กระทรวงที่แรกก็บอกให้ครึ่งขั้น พอเขาไปร้องท้วงร้องให้หน่อยเปลี่ยนเป็นให้หนึ่งขั้น เรียกว่าไม่ฟังเลย ไม่ฟังเราซึ่งเป็นผู้บริหารร่วมกับจำศาล จำศาลได้ของจริงหรือเปล่า ไม่ฟังเราคนใกล้ชิดที่สุด เราทำงานกับคนนี้เป็นอย่างไร ประสิทธิภาพเป็นอย่างไรสรุป! แล้วกระทรวงก็ให้ไปหนึ่งขั้น กรณีอย่างนี้ถือว่าไม่สอดคล้องกับหัวหน้าศาลหรืออธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น คำว่า “สอดคล้อง” ไม่ได้แปลว่า ต้องเอาเป๊ะหรือก แต่ควรจะฟังเขาบ้าง ให้เห็นว่า ผู้บังคับบัญชาที่อยู่ใกล้ชิดรู้เห็นอย่างไร การทำงาน ประสิทธิภาพของเขา ไม่ใช่ว่ากระทรวงมาถึงให้อย่างเดียว ซึ่งกระผมเห็นด้วยตามร่างฝ่ายข้างมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : จะต้องขอคิดใหม่ครับ คิดใจใหม่ครับ คุณอาภาพงศ์ คุณเกษม ถ้าไม่คิดใจก็ผ่านไฉนครับ เชิญเลขาธิการ

นายจันทน์ สวมประคำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข มีการแก้ไขสงวนความเห็น มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข มาตรา ๑๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๖ มีการแก้ไข มาตรา ๑๗ มีการแก้ไข มาตรา ๑๘ มีการแก้ไข

มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข มาตรา ๒๐ มีการแก้ไข มาตรา ๒๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๒ มีการแก้ไข มาตรา ๒๓ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : มาตรา ๒๒ มีผู้สงวน มาตรา ๒๓ มีผู้ขอสงวน คุณเกษมเชิดชัย

นายเกษม สรศักดิ์เกษม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม เกษม สรศักดิ์เกษม ขอกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า ในการสงวนคำแปรญัตติของกระผมในมาตรานี้ กระผมเห็นว่า ในการแต่งตั้งเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม ตำแหน่งนี้ว่ากันจริง ๆ แล้วเป็นตำแหน่งธุรการแท้ ๆ เป็นตำแหน่งธุรการตรง ๆ ที่บัญญัติตำแหน่งนี้ องค์การนี้ขึ้นมาใหม่ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นตามร่างเดิมนั้น แม้ว่าการแต่งตั้งตำแหน่งเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมให้แต่งตั้งจากบุคคลซึ่งโอนมาจากข้าราชการตุลาการนั้นกระผมไม่ขัดข้อง เห็นด้วยตรงนี้ และกรรมาธิการได้ไปติดคำว่า “คนที่เคยเป็นตุลาการ” ออกไปนั้น กระผมก็ไม่ขัดข้องและเห็นด้วย แต่ที่กระผมติดใจและขอแปรญัตติเพิ่มเติมคือว่า ในสายงานธุรการตรงนี้นั้นถ้าหากันไปแล้ว ข้าราชการตรงที่รับราชการฝ่ายธุรการของศาลมานั้นน่าจะมีโอกาสได้เจริญเติบโตไปถึงขั้นเป็นเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม ถ้าเป็นข้าราชการพลเรือนเราอาจจะเรียกว่าเป็น ชี. ๑๑ ได้

- ๓๒/๑

ถ้าคนที่เข้าราชการธุรการรับราชการมา ๒๐ ปี ๓๐ ปี ๔๐ ปี ใกล้เกษียณอายุราชการ ถ้าเขามีความสามารถ มีฝีมือดี มีฝีมือ น่าจะขึ้นไปตำแหน่งสูงสุดของข้าราชการฝ่ายธุรการก็น่าจะเป็นไปได้ ไม่ควรปิดโอกาสตรงนี้ เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอแปรญัตติเพิ่มเติมว่าการแต่งตั้งเลขานุการสำนักงานศาลยุติธรรมนั้นให้แต่งตั้งจากบุคคลซึ่งโอนมาจากข้าราชการตุลาการหรือจากข้าราชการศาลยุติธรรม ตัดคำว่า “ก็ได้” ออก ไม่ต้องมี “ก็ได้” เดิมคำว่า “หรือจากข้าราชการศาลยุติธรรม” ถ้าเขียนไว้แค่นั้นเป็นแนวคิดแนวทางและเป็นความหวังของข้าราชการธุรการจริง ๆ ถ้าดิบโตะขึ้นมาได้ ถ้าเขามีโอกาสก็ขึ้นไปได้ ถ้าโอกาสไม่มีนั้นก็แล้วไป อันนั้นเป็นเรื่องของความสามารถของแต่ละบุคคล เพราะฉะนั้นในการตรวจกฎหมายหรือบัญญัติกฎหมายนั้นควรจะกว้าง ไม่ควรที่จะกำหนดสเปก (Spec.) ไว้เพียงแค่นี้ เพราะฉะนั้นถ้าเพิ่มว่า “หรือจากข้าราชการศาลยุติธรรม” ก็ไม่เสียหาย ไม่เป็นผลร้ายต่อการปฏิบัติหน้าที่ในส่วนงานตรงนี้เลยแม้แต่น้อยครับ ท่านประธานฯ ครับ ถ้าสมมุติว่า เพิ่มตามที่กระผมแปรญัตติไปนั้น การแต่งตั้งเลขานุการสำนักงานศาลยุติธรรมนั้น การแต่งตั้งและขอความเห็นชอบนั้นก็โยงขึ้นตามมาตรา ๒๒ (๑) ท่านประธานฯ ครับ ก.บ.ศ. ต้องเสนอชื่อต่อคณะกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรม คือ ก.ต. ปัจจุบันนั้นเองเป็นผู้พิจารณา เพราะฉะนั้นองค์กรที่จะพิจารณาถ่วงถ่วงบุคคลที่จะเข้ามาสู่ตำแหน่งนี้ได้ น่าจะเป็นตำแหน่งที่ได้รับการถ่วงถ่วงพอสมควร ถ้าถ่วงถ่วงแล้วข้าราชการธุรการจริง ๆ ไม่มีความเหมาะสมก็ทำได้ และทำได้ตามปกติด้วย แต่ถ้าในนี้ถ้ามีความสำคัญโอนมาจากข้าราชการฝ่ายธุรการไปดำรงตำแหน่งนี้แล้วดูแลกัน โอกาสก็ขึ้นไปได้ทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นในเมื่อถ้าจะเดิมไว้แล้ว ท่านประธานฯ ครับ กระผมขอกราบเรียนว่า ไม่มีทางเสียหาย มีแต่เป็นเรื่องโอกาสสำรองไว้ให้กับข้าราชการธุรการที่จะเจริญเติบโตขึ้นมาครั้งนี้ได้ ด้วยเหตุผลเท่านี้ครับ ท่านประธานฯ ครับ ขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญครับ ทางกรมการ

นายสุประดิษฐ์ หุตะสิงห์ (กรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน

วุฒิสภาที่เคารพครับ กระผม นายสุประดิษฐ์ หุตะสิงห์ กรมการ อย่างที่ท่านได้กรุณาขอแปรญัตติไว้ กระผมเห็นด้วยในจุดหนึ่งครับว่า ข้าราชการธุรการนั้นมีความรู้ความสามารถ ไม่ใช่ไม่มีนะครับ มีความรู้ความสามารถและมีศักยภาพพอที่จะเป็น

เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมได้ อันนี้พวกเรา กระผมคิดว่า กรรมการทุกท่านไม่ได้
 เควสชัน (Question) หรือว่าไม่ได้ได้ถามหรือสงสัยในเรื่องนี้ แต่คราวนี้เป็นอย่างนี้ครับ ใน
 กฎหมายเดิมปัจจุบันนี้ พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการได้บังคับไว้ว่า ปลัดกระทรวง
 ยุติธรรมนั้นจะต้องเป็นข้าราชการตุลาการ กฎหมายฉบับนี้ออกมาในหลักการนี้ก็คงยึดตาม
 หลักการเดิมซึ่งอยู่ใน พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการฝ่ายตุลาการ ทำไมถึงเป็นอย่างนั้น
 เหตุผลครับ

ประการแรก ตัวปลัดกระทรวงยุติธรรมในกฎหมายปัจจุบันและตัวเลขาธิการ
 สำนักงานศาลยุติธรรมในอนาคตจะต้องเป็นผู้ที่ปกครองดูแลตุลาการทั่วประเทศ จะต้องเป็น
 เลขาธิการ ปัจจุบันนี้เป็น ก.ต. เป็นตัวแทนท่านรัฐมนตรีในคณะกรรมการตุลาการครับ
 แล้วก็สำหรับตัวเลขาธิการนั้นจะเป็นเลขานุการ ก.ต. โดยตำแหน่ง แล้วก็จะเป็นหนึ่งใน
 คณะกรรมการ ก.บ.ศ. ซึ่งให้นโยบายในการปรึกษา ในการบริหารงานศาลยุติธรรมทั้ง
 ประเทศ ควบคุมตุลาการและตุลาการทั่วประเทศ อันนี้ประการหนึ่งนะครับ

อีกประการหนึ่ง ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๕ ๕ ได้บัญญัติไว้ชัดเจนครับว่า
 ให้เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมนั้นรับผิดชอบราชการศาลยุติธรรมทั้งหมดภายใต้
 การกำกับดูแลของท่านประธานศาลฎีกาซึ่งเป็นตุลาการ ท่านอาจจะมีการถามต่อไปว่า แล้ว
 ทำไมตัวเลขาฯ นี้เป็นข้าราชการตุลาการแล้วจะมารับผิดชอบได้อย่างไร ตัวเลขาธิการ
 สำนักงานศาลยุติธรรมนั้นเปรียบเสมือนปลัดกระทรวงในปัจจุบันครับ มีหน้าที่ใน
 การปกครองดูแลบังคับบัญชาทั้งข้าราชการตุลาการและตุลาการทั่วประเทศ ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง
 ทางวินัยคดี เป็นเรื่องการตกแต่งเตือนให้ตุลาการกระทำการให้ถูกภาระหน้าที่ที่ดี วางตัวให้
 เหมาะสมก็ดี ทั้งนี้โดยรับนโยบายจากท่านประธานศาลฎีกา เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นต้อง
 ให้ตุลาการชั้นผู้ใหญ่ที่มาเป็นเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมหรือจะมอบให้ปลัดกระทรวง
 นั้นได้มีอาวุโสพอสมควรแล้วเป็นตุลาการด้วย เกี่ยวกับเรื่องการบังคับบัญชาโดยตรง-----

LIRT

และต้องขึ้นตรงแล้วก็รับผิดชอบต่อสภาด้วยตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ^{ด้วย} ~~ด้วย~~ ก็คือเหตุผลสำคัญ ~~ที่~~ เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น สำหรับข้าราชการสุภการนั้น กระผมเองไม่เคยที่จะปิดกั้นความเจริญก้าวหน้าของราชการสุภการ ให้ราชการสุภการขึ้นได้ถึงระดับ ซี. ๑๐ ระดับอธิบดี ระดับรองปลัดกระทรวง หรือแม้แต่รองเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมที่จะขึ้นไปตามกฎหมายใหม่ แต่ตัวเลขธิการนี้อย่างที่กระผมได้ทราบเรียนตอนต้นมีเหตุผลอยู่ว่า ทำไมถึงต้องเป็นตุลาการ ขอบพระคุณครับ

๗ ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คุณเกษมจะให้ลงมติใหม่ ^{ด้วย} ~~ด้วย~~ เชิญครับ

นายเกษม สรศักดิ์เกษม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม เกษม สรศักดิ์เกษม ที่ท่านกรรมาธิการชี้แจงมานั้น กระผมเคารพและเห็นด้วยทุกอย่างว่า จุดนี้มาจะเป็นไปอย่างที่ท่านว่า แต่ถ้าจะบัญญัติกฎหมายไว้ให้ดูนุ่มนวล สละสลวยเพิ่มเติมเข้าไวนั้นไม่เสียหาย และถ้าจะแต่งตั้งกันจริง ๆ แล้ว โอกาสที่จะแต่งตั้งเป็นจริง ๆ นั้น โอกาสแทบจะไม่มี ด้วยความที่ภาพ เพราะขั้นตอนที่จะไปแต่งตั้งนั้นตามมาตรา ๒๑ (๑) ก็ไม่มีช่องทางจะทำได้เลย แต่ถ้าเขียนกฎหมายเผื่อไว้จำเป็นจริง ๆ สถานการณ์เมื่อวันจริง ๆ ในอนาคตอีกก็ร้อยปีก็ได้ ถ้าข้าราชการสุภการเขาโตขึ้นมาได้จริง ๆ ก็มีโอกาสนั้นไปได้ ~~เพราะฉะนั้นถ้าเพิ่มไว้ตรงนี้~~ กระผมว่าทางจิตวิทยาของข้าราชการสุภการก็น่าจะสมประโยชน์ เพราะฉะนั้นก็ให้เขามีความหวัง ถ้าเขามีความสามารถแล้วได้ไต่เต้าขึ้นไปได้ก็มีโอกาส ส่วนจะเป็นไปได้หรือไม่ก็น้อย แต่ไหนแต่ไรนั้นเป็นเรื่องอนาคต ที่ท่านกรรมาธิการพูดนั้น กระผมเห็นด้วย ~~ด้วย~~ ^{ด้วย} ทุกประเด็นที่ท่านชี้แจงนั้นเป็นเรื่องภารกิจที่ต้องปฏิบัติ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ก็เป็นเรื่องสำคัญถ้าจะมีมติไว้เป็นประการใดนั้น กระผมขอให้ดำเนินการตามนั้น ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ถ้าอย่างนั้นผมขอมติที่ประชุมท่านจะเห็นด้วยกับผู้อสงวน คือคุณเกษมก็ลงคะแนนว่า เห็นด้วย ~~ด้วย~~ ^{ด้วย} เห็นด้วยกับกรรมาธิการก็ ไม่เห็นด้วย ขอเชิญลงคะแนนได้ครับ เรียบร้อยแล้ว รวมคะแนนครับ (มีสมาชิก เห็นด้วยเป็นส่วนใหญ่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ก็เป็นไปตามกรรมาธิการ
ฝ่ายข้างมากนะครับ ต่อไปครับเลขาฯ

นายจันทน์ สวมประคำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๒๔ ถึงมาตรา ๒๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๙
มีการแก้ไข มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๒ มีการแก้ไข
มาตรา ๓๒ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๓๓ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๔ มีการแก้ไข มาตรา ๓๕ มีการแก้ไข มาตรา ๓๖ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญประธานกรรมาธิการครับ

นายสรรเสริญ ไกรจิตติ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ
ครับ ผมขอถือโอกาสตรงนี้ เพื่อต่อเนื่องแล้วที่เรียนให้ท่านสมาชิกฯ ทราบนะครับ
ถ้าต่อท่านจะเปิดไปดูว่า ทางวุฒิสภาฯ เพิ่มข้อความ เราเพิ่มงานอะไรขึ้นมาในมาตรา ๖
ในมาตรา ๖ นี้เราเห็นว่า งานคุ้มครองสิทธิ งานบังคับคดี งานพินิจและคุ้มครองเด็ก
และเยาวชน เป็นงานต่อเนื่องและเป็นงานธุรการของศาลเราจึงเพิ่มเข้ามาในมาตรา ๖
ผู้ใดก็ในมาตรา ๖ ทวิ จึงจำเป็นจะต้องมีสำนักต่าง ๆ ดังที่เราได้กำหนดเอาไว้ใน
มาตรา ๖ ทวิว่า สำนักงานศาลยุติธรรมมีส่วนราชการดังต่อไปนี้คือ (๑) (๒) (๓) (๔)
และ (๕) ก็คืองานต่าง ๆ ที่เราเพิ่มไว้ในมาตรา ๖ นั่นเอง เมื่อมีมาตรา ๖ ทวิ แล้ว
จึงจะต้องบัญญัติถึงอำนาจหน้าที่ของสำนักต่าง ๆ ดังที่กล่าวไว้ในมาตรา ๖ ทวิ (๑)
ถึง (๕) ก็จะปรากฏในมาตรา ๓๖ ทวิ ที่มีโอนอำนาจหน้าที่ของกรมคุ้มครอง
สิทธิในปัจจุบัน เพราะยังอยู่ในกระทรวงยุติธรรมซึ่งในกรม จึงโอนบรรดาอำนาจ
หน้าที่ของกรมคุ้มครองสิทธิกระทรวงยุติธรรม ยกเว้นบางอย่างนะครับ แล้วที่คล้าย
มาตรา ๓๖ ตรี ขณะนี้อยู่ในกระทรวงยุติธรรมก็เป็นกรมบังคับคดี ผู้ใดในมาตรา ๓๖
จัดว่า คือสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวง
ยุติธรรมเหมือนกันซึ่งต้องโอนอำนาจหน้าที่ไปเป็นของสำนักพินิจและคุ้มครองเด็กฯ
ท่านครับ ผมอยากจะกราบเรียนท่านสมาชิกฯ เพื่อให้เห็นความต่อเนื่องจากการที่

LIRT

กรรมการหรือสมาชิกวุฒิสภาได้เพิ่มงานต่าง ๆ ขึ้น ๓ หน่วยงานก็ต้องสร้าง
 * สำนักผู้กำกับโอนกรม งานของกรมในกระทรวงยุติธรรมมาเป็นอย่างนี้ครับ
 เพื่อความต่อเนื่อง ขอบพระคุณครับ

- ๓๔/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ~~ที่ไม่มีสมาชิก~~ คิดใจอะไร
นะครับ เชิญต่อไปครับเลขาฯ

นายจันทน์ สวมประจำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๓๖ ทวิ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๓๖ ตรี
คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๓๖ จัตวา คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่
มาตรา ๓๗ มีการแก้ไข มาตรา ๓๘ ถึงมาตรา ๔๐ ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์ครับ ~~ที่ไม่มีใคร~~
คิดใจนะครับ ~~อาจารย์ครับ~~

นายสรรเสริญ ไกรจิตติ (ประธานคณะกรรมการ) : ~~ครับ~~ เพื่อเพิ่ม
ความต่อเนื่องเหมือนกันครับ ดังที่ปรากฏในกฎหมายสมัยใหม่ ผมอาจจะเป็นคน
หัวโหรานสักหน่อยก็ได้ ในมาตรา ๔๐ ให้ประธานศาลฎีการักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้ ซึ่งผมได้พยายามท้วงติงมาหลายฉบับแล้ว ในที่สุดมาลงเอยตรงนี้ก็
ต้องกันไปตามนี้ แต่เรามีบทบัญญัติที่กำหนดเอาไว้ เพราะเห็นว่าประธานศาลฎีกาไม่มี
อำนาจหน้าที่ในการที่จะเสนอกฎหมาย เราจึงได้บัญญัติเอาไว้ในมาตรา ๓๒ ทวิ ถ้าเมื่อ
ท่านเปิดดูในมาตรา ๓๒ ทวิ ท่านจะเห็นว่าเลขานุการสำนักงานศาลยุติธรรมอาจจะร้อง
ขอเข้าไปชี้แจงต่อคณะรัฐมนตรี สมาชิกแทนราษฎร วุฒิสภา หรือคณะกรรมการที่
เกี่ยวข้องอาจอนุญาตให้เลขานุการสำนักงานศาลยุติธรรมหรือผู้ซึ่งเลขานุการสำนักงาน
ศาลยุติธรรมมอบหมายมาชี้แจงได้ เช่น สมมุติว่า ~~คิดว่า~~ ทั้งศาลปฏิบัติงานไปแล้ว
เห็นว่าควรแก้ไขกฎหมายอะไรบางอย่าง หรือวิธีปฏิบัติอะไรบางอย่างซึ่งจำเป็นที่จะ
ต้องให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอกฎหมายในสถานนั้น ก็อาจจะทำได้โดยผ่านทาง
เลขานุการสำนักฯ ขอเข้าไปชี้แจงกิจการของศาล นั่นก็เป็นทางออกในการที่ประธาน
ศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัติ แต่ไม่มีโอกาสที่จะเสนอกฎหมาย เราจึงมี
บทบัญญัติเอาไว้ในนี้ รวมทั้งมาตรา ๑๗ ในเรื่อง ก.บ.ศ. ถ้าท่านดูมาตรา ๑๗ (๒)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : อาจารย์ครับ ผมว่าไม่มีใคร
คิดใจแล้วครับ

LIRT

๓๓

ว. ๑๑ (ส. นิตบัญญัติ)

ภาวนา ๓๔/๒

นายสรรเสริญ ไกรจิตติ (ประธานคณะกรรมการ) : เพื่อเป็นความ
ต่อเมืองเท่านั้นเองครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ก็จบการพิจารณาในวาระที่ ๒
มีใครจะแก้ไขถ้อยคำอะไรไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มีจะเป็นการพิจารณาใน
วาระที่ ๓ ผมจะขอมติที่ประชุมว่า จะเห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ครับ

ลงคะแนนได้ครับ เรียบร้อยแล้ว รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วยเป็นเอกฉันท์)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เห็นด้วยเป็นเอกฉันท์ครับ
เนื่องจากคณะกรรมการมีข้อสังเกตไว้ด้วย ผมจะขอมติที่ประชุมว่า เห็นชอบกับ
ข้อสังเกตนี้หรือไม่ มีผู้ใดไม่เห็นชอบไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ก็เห็นชอบนะครับ จะได้เสนอ
ไปทางรัฐบาลด้วย ขอคุณคณะกรรมการ

ท่านสมาชิกฯ ครับ ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องที่เสนอใหม่

๖.๑ ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.

ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

- ๓๕/๑

Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน
วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน
ด่วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๐๘/วช๔๐

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขที่ ๔๙
วันที่ ๒๓/ ส. ๒๕๕๒
เวลา ๑๐.๐๐ น.

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุททองใน กท ๑๐๓๐๐

๒๓/ สิงหาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๖
(สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๒ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับ
ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี
และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ และให้เสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป
ฉะนั้น จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อনাเสนอต่อวุฒิสภา
พิจารณาต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๔
อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๒๔๔๑๑๒๓

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มนุษยชน/1

สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎร เห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
แห่งชาติ พ.ศ. (นายเอกพร รักความสุข กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติ
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. (นายประเทือง วิจารย์ปรีชา
และนายสุรสิทธิ์ นิธิวุฒิวรรักษ์ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการ
สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. (นายปรีชา สุวรรณทัต กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
และร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.
(นางสาวธารทอง ทองสวัสดิ์ เป็นผู้เสนอ) ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติทั้งห้าฉบับนี้ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓
ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๒ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญ
ขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา โดยถือร่างของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา
เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญ
นิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๔๒ ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่
๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๒ ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๒
ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๒ และครั้งที่ ๑๖
(สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๒ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สาม
เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้ เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตาม
รัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่

๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๒

(นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ)
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๑๙๙ และมาตรา ๒๐๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้มีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติทำหน้าที่ตรวจสอบและรายงานการกระทำ หรือการละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนหรืออันไม่เป็นไปตามพันธกรณี ระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยเป็นภาคี และเสนอมาตรการการแก้ไข ที่เหมาะสม รวมทั้งอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนไม่ว่าจะเป็น การเสนอแนะนโยบายต่อรัฐสภาและคณะรัฐมนตรี หรือการส่งเสริมการศึกษา การวิจัย ความร่วมมือและการประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ตลอดจนการจัดทำรายงาน ประจำปี โดยได้กำหนดให้อำนาจหน้าที่อื่นของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตลอดจน คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม การสรรหา การเลือก การถอดถอน และการกำหนดค่าตอบแทน กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ สมควรดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

LIRT

บทบัญญัติ/3
Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

เหตุผล

โคบายี่มาตรา ๑๔๙ และมาตรา ๒๐๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๕๕๐ บัญญัติไว้มีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และให้กำหนัด
คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม การสรรหา การเลือก การถอดถอน และการกำหนดค่าตอบแทน
ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติดังกล่าวเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ จึงจำเป็น
ต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(นายเพชร รักความสุข กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

เหตุผล

เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ได้บัญญัติให้มีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ โดยมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ส่วนที่ ๘ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติของหมวด ๖ รัฐสภา มาตรา ๒๐๐ เป็นต้นว่า ตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน หรือไม่เป็นไปตามพันธกรณีระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยเป็น จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา และนายสุรสิทธิ์ นิติวรรักษ์ เป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีพระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เพื่อเป็นจุดเริ่มต้นในการแต่งตั้งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๘๔ และมาตรา ๒๐๐ เพื่อเป็นการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในประเทศไทยอย่างเป็นรูปธรรม

เหตุผล

เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับปัจจุบัน มาตรา ๑๘๔ และมาตรา ๒๐๐ กำหนดให้มีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติขึ้นภายใน ๒ ปี อีกทั้งในปัจจุบันปัญหาการกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนสิทธิมนุษยชนได้ทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น จึงควรกำหนดมาตรการทางกฎหมายในการส่งเสริมและคุ้มครอง และจัดตั้งองค์กรอิสระขึ้น เพื่อให้มีอำนาจหน้าที่ในการประสานงานระหว่างประชาชน องค์กรภาครัฐ และภาคเอกชน และประสานงานร่วมมือกันระหว่างประเทศเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน โดยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยโดยเร่งด่วนจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(นายปรีชา สุวรรณทัต กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

LIRT

มทพชน/๖

Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีพระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เพื่อเป็น
จุดเริ่มต้นในการแต่งตั้งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตามรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๘๙ และมาตรา ๒๐๐ เพื่อเป็นการส่งเสริมและคุ้มครอง
สิทธิมนุษยชนในประเทศไทย อย่างเป็นรูปธรรม อีกทั้งเป็นการช่วยให้ประเทศไทย
มีฐานรองรับทางกฎหมายในการดำเนินการ เรื่อง สิทธิมนุษยชน

เหตุผล

เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับปัจจุบัน มาตรา ๑๘๙
และมาตรา ๒๐๐ กำหนดให้มีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติขึ้นภายใน ๒ ปี อีกทั้ง
ในปัจจุบันปัญหาการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนได้ทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น
จึงควรกำหนดมาตรการทางกฎหมายในการส่งเสริมและคุ้มครอง และจัดตั้งองค์กร
อิสระขึ้น เพื่อให้มีอำนาจหน้าที่ในการประสานงานระหว่างประชาชน องค์กรภาครัฐ
และภาคเอกชน และประสานงานร่วมมือกันระหว่างประเทศ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริม
และคุ้มครองสิทธิมนุษยชน โดยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามเจตนารมณ์ของ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยโดยเร่งด่วนจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(นางสาวธารทอง ทองสวัสดิ์ เป็นผู้เสนอ)

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มนุษยชน/7

ร่าง
พระราชบัญญัติ
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจํา กัดสิทธิและเสรีภาพของ
บุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๘ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
แห่งชาติ พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"สิทธิมนุษยชน" หมายความว่า คักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคลที่ได้รับการรับรองหรือคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หรือตามกฎหมายไทย หรือตามสนธิสัญญาที่ประเทศไทยมีพันธกรณีที่จะต้องปฏิบัติตาม

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

"ประธานกรรมการ" หมายความว่า ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

"กรรมการ" หมายความว่า กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

มาตรา ๔ ให้ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบหรือประกาศโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ระเบียบและประกาศตามวรรคหนึ่งที่มีผลเป็นการทั่วไป เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ประธานกรรมการคนหนึ่งและกรรมการอื่นอีกสิบคน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภา จากผู้ซึ่งมีความรู้หรือประสบการณ์ด้านการคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพของประชาชนเป็นที่ประจักษ์ ทั้งนี้ โดยต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของทั้งหญิงและชาย และผู้แทนจากองค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนด้วย

ให้ประธานวุฒิสภา เป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการ

LIRT

มพยชน/๑

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๖ ประธานกรรมการและกรรมการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) ไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น
- (๓) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งของพรรคการเมือง
- (๔) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๕) ไม่ติดยาเสพติดให้โทษ
- (๖) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๗) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ
- (๘) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ
- (๙) ไม่เป็นกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
- (๑๐) ไม่เคยถูกวุฒิสภามีมติให้ถอดถอนออกจากตำแหน่งและยังไม่พ้นกำหนดห้าปี นับแต่วันที่วุฒิสภามีมติจนถึงวันที่ได้รับการเสนอชื่อ

มาตรา ๗ ผู้ได้รับเลือกเป็นกรรมการต้อง

- (๑) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ
- (๒) ไม่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่น หรือไม่เป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาของรัฐวิสาหกิจหรือของหน่วยงานของรัฐ
- (๓) ไม่ดำรงตำแหน่งใดในห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือองค์การที่ดำเนินธุรกิจโดยมุ่งหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน หรือเป็นลูกจ้างของบุคคลใด

เมื่อวุฒิสภาเลือกบุคคลตาม (๑) (๒) หรือ (๓) โดยได้รับความยินยอมของผู้นั้น ผู้ได้รับเลือกจะเริ่มปฏิบัติหน้าที่ได้ต่อเมื่อได้ลาออกจากการเป็นบุคคลตาม (๑) (๒) หรือ (๓) แล้ว ซึ่งต้องกระทำภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเลือก แต่ถ้าผู้นั้นมีได้ลาออก

ภายในเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าผู้นั้นไม่เคยได้รับเลือกให้เป็นกรรมการ และให้ดำเนินการสรรหาและเลือกกรรมการในจำนวนที่เท่ากันเป็นกรรมการแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ยกกำหนดให้ลาออก โดยให้คำนึงถึงคุณสมบัติมาตรา ๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม และในการนี้ผู้นอกสมัยประชุมของรัฐสภาให้ดำเนินการสรรหาและเลือกกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เปิดสมัยประชุมของรัฐสภา

มาตรา ๘ การสรรหาและการเลือกกรรมการให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ให้มีคณะกรรมการสรรหากรรมการประกอบด้วย ประธานศาลฎีกา ประธานศาลปกครองสูงสุด อัยการสูงสุด นายกฤษฎาณายความ อธิการบดีหรือผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นนิติบุคคลแห่งละหนึ่งคนซึ่งเลือกกันเองให้เหลือห้าคน ผู้แทนองค์การเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนตามมาตรา ๒๑ แห่งสหประชาชาติซึ่งเลือกกันเองให้เหลือสี่คน ผู้แทนพรรคการเมืองทุกพรรคที่มีสมาชิกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคละหนึ่งคนซึ่งเลือกกันเองให้เหลือห้าคน ผู้แทนสื่อมวลชนในกิจการหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์ กิจการละหนึ่งคนซึ่งเลือกกันเองให้เหลือหนึ่งคน และเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นเลขานุการ และให้คณะกรรมการสรรหาทำหน้าที่สรรหาและจัดทำบัญชีรายชื่อบุคคลที่เหมาะสมจะเป็นกรรมการตามมาตรา ๕ จำนวนยี่สิบสองคนโดยต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของทั้งหญิงและชาย เสนอต่อประธานวุฒิสภา โดยต้องเสนอพร้อมความยินยอมของผู้ได้รับการเสนอชื่อนั้น รวมทั้งเอกสารหรือหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นผู้ที่เหมาะสมกับการเป็นกรรมการ และมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖ ทั้งนี้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่มีเหตุทำให้ต้องมีการเลือกบุคคลให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว บทในการเสนอชื่อต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการสรรหาทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

(๒) ให้ประธานวุฒิสภาเรียกประชุมวุฒิสภาเพื่อมีมติเลือกบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อในบัญชีตาม (๑) ซึ่งต้องกระทำโดยมีเสียงคะแนนเกิน ในการนี้ให้บุคคลซึ่งได้รับคะแนนสูงสุด และมีคะแนนมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภาเป็นผู้ได้รับเลือกเป็นกรรมการ แต่ถ้าผู้ได้รับเลือกที่ได้คะแนนมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภามีจำนวนไม่ครบสิบเอ็ดคนให้รายชื่อของผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อที่เหลืออยู่ทั้งหมดมาให้สมาชิกวุฒิสภาออกเสียงลงคะแนนเลือกอีกครั้งหนึ่งต่อกันไป และในการนี้ให้ผู้ได้รับคะแนนสูงสุดเรียงลงไปตามลำดับจนครบจำนวนเป็นผู้ได้รับเลือกเป็นกรรมการ ถ้ามีผู้ได้รับคะแนนเท่ากันในลำดับก่อนเป็นเหตุให้ผู้ได้รับเลือกเป็นสิบเอ็ดคน ให้ประธานวุฒิสภาจับสลากว่าผู้ใดเป็นผู้ได้รับเลือก

ให้ผู้ได้รับเลือกตาม (๒) ประชุมและเลือกกันเองให้คนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ แล้วแจ้งผลให้ประธานวุฒิสภาทราบ และให้ประธานวุฒิสภาเฝ้าความกราบบังคมทูลเพื่อทรงแต่งตั้งต่อไป

มาตรา ๙ กรรมการต้องปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่าง เป็นอิสระและเป็นกลาง รวมทั้งต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวมของชาติและประชาชนประกอบด้วย

ให้กรรมการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

มาตรา ๑๐ กรรมการมีวาระการดำรงตำแหน่งหกปีนับแต่วันที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้ง และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระต้องปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่จะเข้ารับหน้าที่

เพื่อให้ได้มาซึ่งกรรมการชุดใหม่ เข้ามาปฏิบัติหน้าที่เมื่อสิ้นสุดวาระของกรรมการชุดเดิม ให้ดำเนินการสรรหาและเลือกกรรมการชุดใหม่ก่อนครบวาระของกรรมการชุดเดิมเป็นระยะเวลาหกสิบวัน

มาตรา ๑๑ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของแต่ละสภา มีสิทธิร้องขอให้วุฒิสภามีมติให้ถอดถอนกรรมการออกจากตำแหน่ง เพราะ เหตุที่กรรมการนั้นมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องทางศีลธรรมจรรยาที่อาจมีผลกระทบหรือก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อการดำรงตำแหน่งหน้าที่ หรือต่อการส่งเสริมหรือคุ้มครองสิทธิมนุษยชน หรือมีส่วนได้เสียในกิจการหรือธุรกิจใด ๆ ที่อาจมีผลกระทบโดยตรงหรือก่อให้เกิดความเสียหายทางอื่นใดแก่กัน หรือมีหรือเคยมีพฤติการณ์ในการละเมิดสิทธิมนุษยชน หรือบกพร่องต่อหน้าที่อย่างร้ายแรง

มติตามวรรคหนึ่งต้องได้คะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภา

LIPT
(ไปรษณีย์)
มนุษยชน/12

มาตรา ๑๒ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ฉาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖
- (๔) กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๗
- (๕) บุติสภามีมติให้หยุดถอนจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๑

มาตรา ๑๓ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการที่มีอยู่ จึงเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือขาดไปอาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

ในการวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมาก ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ในการประชุม ถ้ามีการพิจารณาเรื่องที่กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสีย กรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าประชุม

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการว่างลงไม่ว่าเพราะเหตุใด ให้กรรมการจำนวนเท่าที่มีอยู่ดำเนินการต่อไปได้ แต่ถ้ากรรมการจำนวนเท่าที่มีอยู่มีน้อยกว่าเจ็ดคน ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้น และให้พ้นมาตรา ๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่อยู่นอกสมัยประชุมของรัฐสภา ให้ดำเนินการสรรหาและเลือกกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เปิดสมัยประชุมของรัฐสภา

มาตรา ๑๕ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ส่งเสริมการเคารพและการปฏิบัติตามหลักสิทธิมนุษยชนทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศ
- (๒) ตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือการละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือไม่เป็นไปตามพันธกรณีระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยเป็นภาคี และเสนอมาตรการการแก้ไขที่เหมาะสมต่อบุคคลหรือหน่วยงานที่กระทำหรือละเลยการกระทำดังกล่าวเพื่อดำเนินการ ในกรณีที่ปรากฏว่าไม่มีการดำเนินการตามที่เสนอให้รายงานต่อรัฐสภาเพื่อดำเนินการต่อไป

- (๓) เสนอแนะนโยบายและข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับต่อรัฐสภาและคณะรัฐมนตรี เพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน
- (๔) ส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และการเผยแพร่ความรู้ด้านสิทธิมนุษยชน
- (๕) ส่งเสริมความร่วมมือและการประสานงานระหว่างหน่วยราชการ องค์การเอกชน และองค์การอื่นในด้านสิทธิมนุษยชน
- (๖) จัดทำรายงานประจำปีเพื่อประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนภายในประเทศเสนอต่อรัฐสภาและคณะรัฐมนตรี และเปิดเผยต่อสาธารณชน
- (๗) จัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีเสนอต่อรัฐสภา
- (๘) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภาในกรณีที่ประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีสันติสัญญาเกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน
- (๙) แต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติงานตามที่คณะกรรมการมอบหมาย
- (๑๐) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นซึ่งกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๖ ให้กรรมการได้รับค่าตอบแทนเป็นเบี้ยประชุมและค่าใช้จ้างในการเดินทางไปปฏิบัติงานตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

หมวด ๒

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

มาตรา ๑๗ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นส่วนราชการสังกัดรัฐสภา และมีฐานะ เป็นนิติบุคคล

มาตรา ๑๘ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับกิจการทั่วไปของคณะกรรมการ และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการ
- (๒) รับคำร้องเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิมนุษยชน เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ และดำเนินการสืบสวนหรือตรวจสอบเกี่ยวกับเรื่องที่มีคำร้องตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๓) ศึกษาและสนับสนุนให้มีการศึกษาและ เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน

(๔) ประสานงานกับหน่วยราชการ องค์การ เอกชน หรือองค์การอื่นในด้านสิทธิมนุษยชนในการดำเนินการ เพื่อคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ในการบริหารงานของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ให้บรรดาหน่วยงานหน้าที่ของคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

หมวด ๓

การตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่มีการกระทำหรือการละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน ให้คณะกรรมการมีอำนาจตรวจสอบและ เสนอมาตรการการแก้ไข ตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่การกระทำหรือการละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนตามวรรคหนึ่ง เป็นเรื่องที่มีการฟ้องร้อง เป็นคดีอยู่ในศาลหรือที่ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งเด็ดขาดแล้ว คณะกรรมการจะไม่ดำเนินการตรวจสอบและ เสนอมาตรการการแก้ไข เรื่องดังกล่าวก็ได้

มาตรา ๒๐ บุคคลใดที่ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนมีสิทธิยื่นคำร้องโดยทำเป็นหนังสือและต้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้ร้องหรือผู้ทำการแทน

(๒) ข้อเท็จจริงและพฤติการณ์อันเป็นเหตุแห่งการกระทำหรือการละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน

(๓) ลายมือชื่อของผู้ร้องหรือผู้ทำการแทนที่ได้รับมอบหมาย เป็นหนังสือจากผู้มีสิทธิยื่นคำร้อง

การร้องเรียนด้วยวาจาให้กระทำด้วยความระมัดระวังที่คณะกรรมการกำหนด

คำร้องให้ยื่น ณ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ หรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ หรือจะยื่นต่อกรรมการคนใดคนหนึ่งหรือองค์การเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนเพื่อส่งต่อไปยังสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ หรือด้วยวิธีการอื่นใดตามที่คณะกรรมการกำหนดก็ได้

เมื่อได้รับคำร้องตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติแจ้งผู้ร้องหรือผู้ทำการแทนโดยไม่ชักช้า ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสามวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้อง

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่มีการร้องเรียนจากผู้ซึ่งถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อองค์การเอกชนด้านสิทธิมนุษยชน หรือในกรณีที่ปรากฏแก่องค์การเอกชนดังกล่าวว่ามีการกระทำหรือการละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน เมื่อองค์การเอกชนดังกล่าวได้พิจารณาเบื้องต้นแล้วเห็นว่ากรณีมีมูลก็อาจเสนอเรื่องให้คณะกรรมการดำเนินการต่อไปได้

องค์การเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนตามวรรคหนึ่งต้องเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทย ซึ่งมีการดำเนินการเกี่ยวข้องโดยตรงกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนตามที่คณะกรรมการกำหนด และมีได้มีวัตถุประสงค์ในทางการเมืองหรือมุ่งค้าหากำไรจากการดำเนินการดังกล่าว

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นสมควรให้มีการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนในกรณีใด หรือในกรณีที่คณะกรรมการได้รับคำร้องว่ามีการละเมิดสิทธิมนุษยชนตามมาตรา ๒๐ หรือได้รับเรื่องจากองค์การเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนตามมาตรา ๒๑ และเห็นว่ากรณีดังกล่าวอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ให้คณะกรรมการแจ้งไปยังบุคคลหรือหน่วยงานที่ถูกอ้างว่าเป็นผู้ละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือบุคคลหรือหน่วยงานที่คณะกรรมการเห็นว่าเกี่ยวข้องกับการละเมิดสิทธิมนุษยชน เพื่อให้บุคคลหรือหน่วยงานนั้นชี้แจงข้อเท็จจริงภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด ในการแจ้งให้คณะกรรมการสรุปรายละเอียดข้อเท็จจริงให้เพียงพอแก่การชี้แจงได้โดยถูกต้องครบถ้วนด้วย

ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าเรื่องที่รับมาไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือไม่รับไว้พิจารณา ให้แจ้งผู้ร้องหรือองค์การเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนที่ส่งเรื่องทราบโดยไม่ชักช้า และเพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครองสิทธิมนุษยชนจะส่งเรื่องต่อไปให้บุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการนั้นดำเนินการแก้ไขตามที่เห็นสมควรต่อไปก็ได้

ในการนี้ที่คณะกรรมการเห็นว่า เรื่องที่รับมาควรได้รับการพิจารณาแก้ไขโดยองค์กรอื่นซึ่งมีอำนาจหน้าที่ คณะกรรมการอาจส่งเรื่องให้องค์กรนั้นพิจารณาได้ไม่ว่าเรื่องดังกล่าวจะอยู่ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการในขั้นตอนใด ในการนี้ คณะกรรมการอาจมีหนังสือสอบถามผลการดำเนินการไปยังองค์กรนั้นได้ และหากปรากฏว่าองค์กรนั้นยังมิได้ดำเนินการเป็นประการใดหรือไม่รับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณา คณะกรรมการอาจรับเรื่องกลับไปพิจารณาหากเป็น เรื่องที่อยู่ภายใต้อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการได้

ในการส่งเรื่องให้องค์กรอื่นพิจารณาหรือการรับเรื่องกลับไปพิจารณาตามวรรคสาม ให้คณะกรรมการแจ้งให้ผู้ร้องหรือองค์การเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนที่ส่งเรื่องทราบโดยไม่ชักช้าด้วย

มาตรา ๒๓ เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาการยื่นข้อเท็จจริงตามมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่งแล้ว ให้คณะกรรมการดำเนินการพิจารณาตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน โดยต้องให้โอกาสผู้ร้องหรือผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงรายละเอียด และเสนอพยานหลักฐานตามสมควร เพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่มีการอ้างว่าเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน

ในการพิจารณาตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนตามวรรคหนึ่ง หากคู่กรณีต้องมาปรากฏตัวต่อหน้าคณะกรรมการ คู่กรณีมีสิทธิในทนายความหรือที่ปรึกษาของตนเข้ามาในกระบวนการพิจารณาตรวจสอบได้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

ในการพิจารณาตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการคณะหนึ่งหรือหลายคณะ เพื่อทำหน้าที่สืบสวนและสอบสวนข้อเท็จจริง รับฟังคำชี้แจงและพยานหลักฐาน และจัดทำรายงานตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด เสนอต่อคณะกรรมการได้ ในการนี้ ให้คณะอนุกรรมการมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับคณะกรรมการ เว้นแต่คณะกรรมการจะกำหนดเป็นอย่างอื่น

ในการปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน คณะกรรมการอาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานก็ได้

มาตรา ๒๔ ในระหว่างการพิจารณาตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนของคณะกรรมการ ถ้าคณะกรรมการเห็นว่าอาจดำเนินการไต่สวนได้ ให้คณะกรรมการดำเนินการไต่สวนบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้คู่กรณีทราบดีถึงความตกลงเพื่อประนีประนอมและแก้ไขปัญหการละเมิดสิทธิมนุษยชน ถ้าปรากฏว่าคู่กรณียินยอมตกลง

เพื่อประโยชน์ประนอมและแก้ไข้ปัญหาและคณะกรรมการ เห็นว่าการตกลงนั้นอยู่ในกรอบของการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ให้คณะกรรมการจัดทำให้มีการจัดทำข้อตกลงระหว่างคู่กรณี เป็นหนังสือไว้และให้ยุติ เรื่อง

ในกรณีที่ปรากฏแก่คณะกรรมการในภายหลังว่ามีการปฏิบัติที่ไม่เป็นไปตามข้อตกลง เป็นหนังสือตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการดำเนินการพิจารณาตรวจสอบตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

มาตรา ๒๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๔ เมื่อคณะกรรมการได้ดำเนินการตรวจสอบเสร็จสิ้นแล้ว หากคณะกรรมการ เห็นว่าการกระทำหรือการละเลยการกระทำ อันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน ให้คณะกรรมการจัดทำรายงานผลการตรวจสอบซึ่งต้องระบุรายละเอียดข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับพฤติการณ์แห่งการละเมิดสิทธิมนุษยชน เหตุผลที่มีความเห็นดังกล่าว และมาตรการการแก้ไข้ปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนซึ่งต้องกำหนดให้ชัดเจนแจ้งว่าบุคคลหรือหน่วยงานใดมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายในเรื่องใดและด้วยวิธีการอย่างไร รวมทั้งระยะเวลาในการดำเนินการตามมาตรการดังกล่าว

ในการกำหนดมาตรการการแก้ไข้ปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการอาจกำหนดให้บุคคลหรือหน่วยงานดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ด้วยวิธีใดที่เห็นเหมาะสมเพื่อป้องกันมิให้มีการละเมิดสิทธิมนุษยชนในลักษณะซ้ำนองเดียวกันอีกก็ได้

ในกรณีที่คณะกรรมการ เห็นว่าการกระทำหรือละเลยการกระทำดังกล่าว ไม่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน แต่มีการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมซึ่งสมควรแก่การแก้ไข้เยียวยาความเสียหายให้กับผู้ถูกระทำเช่นนั้น คณะกรรมการอาจกำหนดแนวทางการแก้ไข้เพื่อแจ้งให้บุคคลหรือหน่วยงานดำเนินการตามความเหมาะสมภายใต้อำนาจหน้าที่ของบุคคลหรือหน่วยงานนั้นได้

ให้คณะกรรมการแจ้งรายงานผลการตรวจสอบไปยังบุคคลหรือหน่วยงานที่มีหน้าที่ต้องดำเนินการตามรายงานผลการตรวจสอบโดยเร็ว และในกรณีที่ เรื่องดังกล่าว เป็นเรื่องที่มีการยื่นคำร้องให้แจ้งไปยังผู้ร้องทราบด้วย

มาตรา ๒๖ เมื่อบุคคลหรือหน่วยงานได้รับแจ้งรายงานผลการตรวจสอบตาม มาตรา ๒๕ แล้ว ให้ดำเนินการตามมาตรการการแก้ไข้ปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชน ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด และแจ้งผลการดำเนินการให้คณะกรรมการทราบ

ในการนี้ที่การดำเนินการตามมาตรการการแก้ไขปัญหาคารละเมิดสิทธิมนุษยชน ไม่อาจกระทำไปแล้วเสร็จได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้บุคคลหรือหน่วยงานขอขยาย ระยะเวลาการดำเนินการไปยังคณะกรรมการพร้อมทั้งเหตุผลและระยะเวลาที่ขอขยาย ก่อนที่กำหนดระยะเวลาเพิ่มจะสิ้นสุดลง แต่ทั้งนี้ ห้ามมิให้ขอขยายระยะเวลาการดำเนินการ มากกว่าสองครั้ง

มาตรา ๒๗ เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๒๖ แล้ว ถ้าบุคคลหรือ หน่วยงานมิได้มีการดำเนินการตามมาตรการการแก้ไขปัญหาคารละเมิดสิทธิมนุษยชน หรือดำเนินการแล้วแต่ยังไม่แล้วเสร็จโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ให้คณะกรรมการรายงาน ต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อสั่งการให้มีการดำเนินการตามมาตรการการแก้ไขปัญหาคารละเมิด สิทธิมนุษยชนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงาน ในการนี้ ให้คณะกรรมการกำหนด รายละเอียดในการให้อำนาจตามกฎหมายเพื่อการสั่งการของนายกรัฐมนตรีด้วย เว้นแต่ การดำเนินการตามมาตรการการแก้ไขปัญหาคารละเมิดสิทธิมนุษยชนนั้นไม่อยู่ในอำนาจ ของนายกรัฐมนตรีที่จะสั่งการได้ ให้คณะกรรมการดำเนินการตามมาตรา ๒๘

มาตรา ๒๘ ในการนี้ที่ปรากฏว่าไม่มีการดำเนินการหรือสั่งการให้ดำเนินการ ตามมาตรการการแก้ไขปัญหาคารละเมิดสิทธิมนุษยชนตามมาตรา ๒๗ ให้คณะกรรมการ รายงานต่อรัฐสภาเพื่อดำเนินการต่อไป ทั้งนี้ ในการรายงานต่อรัฐสภาดังกล่าว หากคณะกรรมการเห็นว่าจะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนโดยส่วนรวม คณะกรรมการจะ เผยแพร่กรณีที่ไม่มีการดำเนินการตามมาตรการการแก้ไขปัญหาคารละเมิดสิทธิมนุษยชนนั้น ให้สาธารณชนทราบก็ได้

มาตรา ๒๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ให้คณะกรรมการมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือสอบถามส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เพื่อให้มีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงหรือให้ความเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์หรืองานใด ๆ หรือสิ่งวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือส่งผู้แทนมาชี้แจงหรือให้ข้อมูล คำประกอบการพิจารณาได้

(๒) มีหนังสือเรียกบุคคล นิติบุคคล หรือหน่วยงานเอกชนที่เกี่ยวข้อง มาให้ข้อมูลหรือให้สิ่งวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องตามมาตรา ๒๗ และสถานที่ที่กำหนด

การส่งหนังสือเรียกให้ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักงานของผู้รับ ในกรณีที่ไม่มีอาจส่งหนังสือเรียกให้แก่ผู้รับตามวิธีดังกล่าวได้หรือไม่ การปฏิบัติตามหนังสือเรียกภายในระยะเวลาอันสมควร ให้คณะกรรมการส่งโดยวิธีดังกล่าว อีกครั้งหนึ่ง หรือจะจัดส่งโดยวิธีอื่นตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร

(๓) ดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายเพื่อเข้าไปในเคหสถานหรือ สถานที่ใด ๆ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบข้อเท็จจริงหรือเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งต้องกระทำเท่าที่จำเป็นและไม่ชักช้า ก่อนการตรวจสอบหรือรวบรวม พยานหลักฐานดังกล่าวให้กรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายแสดงความบริสุทธิ์ เสียก่อนและเท่าที่สามารถกระทำได้ให้ดำเนินการต่อหน้าผู้ครอบครองหรือดูแลสถานที่ หรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้อง หรือถ้าหาบุคคลดังกล่าวไม่ได้ก็ให้ดำเนินการต่อหน้าบุคคลอื่นอย่างน้อย สองคนซึ่งได้ขอชื่อมาเป็นพยาน ในการนี้ให้ผู้ครอบครองหรือดูแลสถานที่ หรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้อง ให้ความร่วมมือเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมาย เป็นไปโดยสะดวก

(๔) วางระเบียบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าเดินทาง ของพยานบุคคลหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่คณะกรรมการแต่งตั้ง เพื่อทำการตรวจสอบการละเมิด สิทธิมนุษยชน

มาตรา ๓๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้กรรมการ อนุกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่คณะกรรมการแต่งตั้งเพื่อทำการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๔
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๑ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำ หรือไม่ส่งวัตถุ เอกสาร หรือพยาน หลักฐานที่ถูกเรียกหรือถูกสั่งให้ส่งตามมาตรา ๒๙ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๒ ผู้ใดต่อสู้หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๒๘ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๓ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คณะกรรมการสรรหากรรมการ เว้นแต่เป็นกรรมการสรรหาเพื่อเลือกกรรมการตามมาตรา ๘

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่มีการสรรหากรรมการในระหว่างที่ยังไม่มีประธาน ศาลปกครองสูงสุด เลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และองค์การเอกชนตามมาตรา ๒๑ ให้คณะกรรมการสรรหากรรมการตามมาตรา ๘ ประกอบด้วย ประธานศาลฎีกา อัยการสูงสุด นายกฤษฎาหมายความ อธิการบดีหรือผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นนิติบุคคลแห่งละหนึ่งคนซึ่งเลือกกันเองให้เหลือห้าคน ผู้แทนองค์การเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนทำได้อีกหนึ่งคน เปียณวิวิธพันธ์งานเลขาธิการวุฒิสภายภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับแห่งละหนึ่งคนซึ่งเลือกกันเองให้เหลือสิบคน ผู้แทนพรรคการเมืองทุกพรรคที่มีสมาชิกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคละหนึ่งคนซึ่งเลือกกันเองให้เหลือห้าคน ผู้แทนสื่อมวลชนในกิจการหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์ กิจการละหนึ่งคนซึ่งเลือกกันเองให้เหลือหนึ่งคนเป็นกรรมการ และเลขาธิการวุฒิสภาเป็นเลขานุการ

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

(นางไขนกร กลีกร)

หัวหน้าฝ่ายนิติ กองการประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เป็นร่างพระราชบัญญัติการเงิน

๒ ผู้ได้รับ จะต้องพิจารณาเร็ว ขอเชิญเลขาธิการ

นายจันทน์ สวมาประก่ำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) :

“สาธยาย

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ รวมห้าฉบับ
ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้งห้าฉบับ ในคราว
ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๕ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๓๑
มีนาคม ๒๕๔๒ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา โดยถือร่างของ
คณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้
เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญ
นิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๔๒ และครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันพุธที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๒ ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๘
สิงหาคม ๒๕๔๒ ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๑๙
สิงหาคม ๒๕๔๒ และครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๒
ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.
ในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สาม เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้

และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่

๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๒

วุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๒

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๑๕๕ และมาตรา ๒๐๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้มีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติทำหน้าที่ตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือการละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนหรืออันไม่เป็นไปตามพันธกรณีระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยเป็นภาคี และเสนอมาตรการการแก้ไขที่เหมาะสม รวมทั้งอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนไม่ว่าจะเป็นการเสนอแนะนโยบายต่อรัฐสภาและคณะรัฐมนตรี หรือการส่งเสริมการศึกษา การวิจัยความร่วมมือและการประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ตลอดจนการจัดทำรายงานประจำปี โดยได้กำหนดให้อำนาจหน้าที่อื่นของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตลอดจนคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม การสรรหา การเลือก การถอดถอน และการ

กำหนดคำตอบแทนกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ
สมควรดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าว จึงจำเป็นต้อง
ตราพระราชบัญญัตินี้”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : อาจารย์ธนนิติ เชื้อทรับ

นายธนนิติ เศรษฐบุตร : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม
ธนนิติ เศรษฐบุตร สมาชิกวุฒิสภา ที่จริงมีหลายประเด็น แต่ประเด็นที่กระผมจะพูดนี้
ประเด็นเดียว เพื่อให้สั้นแล้วก็อยากจะถามให้เป็นหลักฐานเอาไว้ก็คือว่า ในมาตรา ๑๖ นั้น
ปรากฏว่า คณะกรรมการชุดนี้เป็นคณะกรรมการที่กระผมคิดว่าสำคัญนั้น ได้ให้กรรมการ
ได้รับเพียงคำตอบแทนเป็นเบี้ยประชุมและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ในขณะที่มาตรา ๑ นั้น
กำหนดว่า คนที่จะเป็นกรรมการได้ต้องไม่เป็นข้าราชการ ซึ่งมีตำแหน่งและเงินเดือน
ประจำ ต้องไม่เป็นพนักงานหรือลูกจ้าง ต้องไม่ดำรงตำแหน่งในห้างหุ้นส่วน คือ ต้องการ
คนทำงาน พูดไทย (พูดง่าย) ต้องการคนทำงานเต็มเวลา แต่ไม่ให้เงินเดือนพูด
ผมไม่ทราบ ว่า ทำไม่ต้องการคนดีแต่ไม่อยากให้เงินเขาโดยสุจริต คิดว่าน่าจะได้คำตอบ
สักนิดหนึ่งครับ ท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคุณบุรพา ครับ

นายบุรพา อัคราคร : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม
บุรพา อัคราคร สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ การส่งเสริมคุ้มครองสิทธิมนุษยชน
นั้นเป็นสิ่งที่ดี แต่ว่าก็ควรสนับสนุนเป็นอย่างดี แต่ว่าก็สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๕๕
กับมาตรา ๒๐๐ แต่ที่กระผมสงสัยตัวนี้ก็คำถามก็คือว่า อะไรคือสิทธิมนุษยชน คือ
จำกัดความในพจนานุกรมที่ไม่มีที่จับที่เบ็ดตัว ก็มีจำกัดความในตัวพระราชบัญญัติ
ในมาตรา ๓ ว่า “สิทธิมนุษยชน” หมายความว่า ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ
และความเสมอภาคของบุคคลที่ได้รับการรับรองคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย หรือตามกฎหมายไทย หรือตามสนธิสัญญาที่ประเทศไทย
มีพันธกรณีที่จะต้องปฏิบัติตาม -----

กระผมมีความมั่นใจไม่มีความชัดเจนเลยว่า อะไรคือสิทธิมนุษยชน มาตรา ๑๕ (๒) พูดถึงพันธกรณีระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน แต่กระผมก็ไม่เคยเห็นอนุสัญญาใดที่มี

๑ ~~คิด~~ (ไม่) หรือมีรายการว่า อะไรคือสิทธิมนุษยชน ~~คือ~~ มีสิทธิมนุษยชนบางอย่างที่ทุกคน

๒ ยอมรับ ~~ด้วย~~ เช่น การโดนกักขังโดยไม่มีความผิด หรือการโดนทรมานทางกาย ทางใจ

๓ แต่บางอย่างก็ไม่ชัดเจนว่าเป็นสิทธิมนุษยชนหรือเปล่า ~~ด้วย~~ เช่น สิทธิคนพิการที่ได้รับการ

๔ ดูแลจากรัฐ อันนี้เป็นสิทธิมนุษยชนหรือเปล่า หรือว่าสิทธิในการที่จะได้รับการศึกษาเป็น

สิทธิมนุษยชนหรือเปล่า และถ้าเป็น ๕ ปี ๘ ปี หรือ ๑๒ ปี กระผมคิดว่า ในความหมาย

กว้าง ๆ ก็คงจะพูดกันได้ว่า สิทธิมนุษยชนหมายถึง สิทธิที่มนุษย์ควรมี แต่ถ้าจำกัดความ

อย่างนี้ในแง่กฎหมายก็ไม่ชัดเจนว่าคืออะไรบ้าง และก็ยังมีปัญหาอื่นอีกหลายปัญหา

อย่างเช่น ชีวิตมนุษย์เริ่มเมื่อไร ~~อันนี้~~ ก็จะเกี่ยวโยงว่า การทำแท้งขัดกับสิทธิมนุษยชน

หรือเปล่า หรือยกตัวอย่าง การขัดขวางไม่ให้คนที่ต้องการตาย ตาย เพราะว่า เจ็บป่วยหรือ

ทุกข์ทรมาน แล้วก็มีคนไปให้สิ่งที่ช่วยรักษาชีวิตเขาไว้ ~~อันนี้~~ ขัดกับสิทธิมนุษยชนหรือเปล่า

และยังมีปัญหาว่า สิทธิมนุษยชนนี้ถ้า ~~เมื่อ~~ มีชีวิตต่างดาวเข้ามาจะครอบคลุมถึงหรือเปล่า

และพวกนี้ถือว่าสิทธิมนุษยชนด้วยหรือเปล่า กระผมคิดว่า ~~ที่จะ~~ มีปัญหาจริง ๆ ที่กระผมมี

คำถามและข้อสงสัยก็คือว่า สิทธิมนุษยชนของประเทศต่าง ๆ เหมือนกันหรือเปล่า ของ

สหรัฐฯ ของจีน ของไทย บางคนอาจจะคิดว่าไม่เหมือนกัน แต่ ~~ที่~~ นี้ถ้าไม่เหมือนกันคำถาม

ข้อสุดท้ายก็คือว่า การที่ประเทศหนึ่งพยายามที่จะไป ~~ดิ้น~~ โหด (Unpose) มาตรฐานของตัวเอง

หรือไปใช้มาตรฐานของตัวเองบังคับให้คนอื่นใช้มาตรฐานสิทธิมนุษยชนของตัวเอง ~~อันนี้~~

ขัดกับสิทธิมนุษยชนด้วยหรือเปล่า ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญ พลเรือเอก เกาเหล่

พลเรือเอก เกาเหล่ เจริญรักษ์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่

เคารพครับ ผม พลเรือเอก เกาเหล่ สมาชิกวุฒิสภาครับ ผมขออนุญาตที่จะแสดง

ความเห็นในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกมาเพราะว่า

รัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้ ซึ่งจำเป็นที่จะต้องออกมาผมก็ไม่ขัดข้องอะไรครับ แต่อยาก

จะเรียนถามสัก ๒ - ๓ ข้อเพื่อให้ชัดเจนหน่อยว่ามีความประสงค์อะไรพร้อมทั้งมีข้อสังเกต

อยู่บ้าง

ประการแรกก็คือว่า ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในมาตรา ๖ นอกว่า คนที่จะเป็นกรรมการได้มีสัญชาติไทย เฉย ๆ แค่นั้นเลย ท่านกำหนดคุณสมบัติกรรมการบนพื้นฐานอะไรไม่ทราบ ออกมา (๑) - (๕) นี้ แต่ (๑) บอกว่า สัญชาติไทย ถามว่า แม้แต่ในรัฐธรรมนูญผู้ที่มีสิทธิเลือกตั้งยังกำหนดว่า สัญชาติไทย หรือถ้าเพื่อผู้นั้นแปลงสัญชาติ ต้องแปลงสัญชาติมาแล้วไม่น้อยกว่า ๕ ปี แต่ตรงนี้แปลงวันนี้ พรุ่งนี้ก็เป็นได้เลย ก็อยากจะเรียนถามเป็นข้อแรกว่า ท่านกำหนดคุณสมบัติที่ปรากฏอยู่ในมาตรา ๖ นั้นบนพื้นฐานของอะไร ต่อไปในมาตรา ๗ ก็คงอย่างที่ท่านอาจารย์ธนนิติได้ถามไปแล้วผมก็จะผ่านไป

ประการต่อไป ก็การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการคณะนี้ในมาตรา ๘ บอกให้มีความเป็นอิสระและความเป็นกลางด้วย ทั้ง ๆ ที่ในรัฐธรรมนูญไม่ได้กำหนดครับ รัฐธรรมนูญกำหนดเพียงแต่ว่าให้คำนึงถึงประโยชน์ของประชาชนของประเทศชาติเท่านั้น เพราะฉะนั้นคำว่า “อิสระ” ของท่านตรงนี้ ท่านต้องการให้เป็นอะไร เพราะจะไปขัดโยงกับอีกหลาย ๆ มาตราในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แล้วเป็นกลางนะ เป็นกลางอย่างไร หมายความว่า ไม่เอียงไปทางนั้น ไม่เอียงไปทางนี้ หรือเป็นกลางในแง่ไหน ในแง่การเมือง ในแง่เศรษฐกิจ ในแง่ไหน เป็นกลางตรงนี้อาจจะเรียนถามเจตนาของผู้ที่ออกกฎหมายว่า ท่านต้องการจะให้กรรมการคณะนี้เขาเป็นกลางอย่างไร และทำไมต้องกำหนด รัฐธรรมนูญไม่ได้กำหนด เรามกำหนดเอง แล้วเวลานี้รู้สึกจะเป็นที่นิยมเหลือเกินถ้าจะตั้งกรรมการอะไรขึ้นมาต้องเป็นอิสระ เป็นกลาง อิสระและเป็นกลาง ผมว่าบางครั้งอาจจะไม่จำเป็น หรือบางครั้งอาจจะจำเป็น เป็นกลางและอิสระในพระราชบัญญัติฉบับหนึ่งอาจจะไม่เหมือนกับในพระราชบัญญัติอีกฉบับหนึ่งก็ได้ แต่ก็ไม่ได้มีคำนิยามศัพท์อะไรให้ชัดเจน ก็ตีความกันไปตามแต่ที่จะเห็นสมควร ตรงนี้ก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ ตามไป요 รัฐบาลว่า ที่เขียนไว้อย่างนี้ต้องการจะให้เป็นอย่างใด และอิสระอย่างไร

ประการต่อไปครับ ในมาตรา ๑๑ เรื่องของการถอดถอน เพราะว่า คณะกรรมการชุดนี้เป็นคณะกรรมการที่แปลกมีอภิสิทธิ์พิเศษ ชุดอื่นที่ตั้งโดย รัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญบอกว่าการถอดถอนอยู่ในรัฐธรรมนูญทั้งหมด คณะกรรมการชุดนี้ไม่บอก บอกไปออกกฎหมายเอง เมื่อออกกฎหมายเองทางนี้ก็ไปออกกฎหมายมาว่าถอดถอนได้เป็นอย่างไร ก็บอกเลยครับมีอยู่ ๔ สาเหตุให้ไหมครับว่า ในทางศีลธรรมมีส่วนได้ส่วนเสียในธุรกิจ ซึ่งจะกระทบต่อหน้าที่ของตัวเอง แล้วเคยละเมิดสิทธิมนุษยชนมาก่อน และบทพร่องในหน้าที่ ผมถามว่า ถ้าบุคคลเหล่านี้ไปกระทำการอันเป็นปฏิปักษ์ต่อการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขไปทำการอันเป็นปฏิปักษ์ต่อความมั่นคงของชาติ ไปกระทำการอันเป็นปฏิปักษ์ต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ เป็นปฏิปักษ์ต่อผลประโยชน์ ตรงนี้ไม่อยู่ในข่ายที่ต้องได้รับการถอดถอนเลยหรือ หรือจะบอกว่าไม่เป็นอะไรมีกฎหมายอื่นว่าเขาอยู่แล้ว แต่จะต้องแสดงให้ปรากฏในที่สาธารณะว่าเห็นความสำคัญต่อบุคคลที่ไปแสดงอาชกรรม หรือไปกระทำการอันเป็นปฏิปักษ์ต่อสิ่งเหล่านี้ เพราะในรัฐธรรมนูญเองก็บอกไว้ชัดเจนว่า ใครจะไปทำการอันเป็นปฏิปักษ์ต่อสิ่งเหล่านี้ไม่ได้ แล้วอีกอย่าง กรรมการสิทธิมนุษยชนนี้จะกระโดดไปข้างสากลอยู่พอสมควร เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วผมก็มีความรู้สึก ว่า น่าจะได้มีกำหนดสิ่งเหล่านี้เอาไว้ ยิ่งกว่านั้นในแง่ของคำว่า “สิทธิมนุษยชน” โดยทั่ว ๆ ไปโดยมากจะพูดกันว่า แม้แต่คนบางคนที่อยู่ในสิทธิมนุษยชนนี้ก็ออก โอ๊ย ไม่มีสิทธิมนุษยชนไม่ใช่ชาติ ไม่มีพรหมแดน เป็นสากลทั่วไป ความเป็นมนุษย์จะเอาความเป็นชาติไปแบ่งชาติ ผมไปอ่านบทความอะไร ๆ ดังหลาย ๆ อย่างในทำนองที่จะเปิดพรหมแดนคือ สิทธิมนุษยชนนี้ไม่มีพรหมแดน ก็ไม่ได้ว่าอะไรพูดถึงมนุษย์ก็มนุษย์กันทั้งโลกนี้แหละ แต่บางครั้งบางคราวนั้นก็ต้องคำนึงถึงสังคมของตัวเอง ชาติกำเนิดของตนเองด้วยที่จะดำรงอยู่ คราบใดที่เราไม่ไปทำให้เขาเสียสิทธิหรือไปรุกรานสิทธิของคนอื่นเขา เพราะฉะนั้นอย่าจะให้อธิบายด้วยว่า ที่ท่านไม่ได้เพราะท่านไม่สนใจมัน หรือว่าท่านเห็นว่าไม่มีความจำเป็นหรืออย่างไรต่อไปในมาตรา ๑๕ วรรคสองที่บอกไว้เกี่ยวกับเรื่องของการดำเนินการยุติธรรม นั้น มีคำว่า “ก็ได้” อยู่ นั่นหมายความว่าหากทำได้ ถ้าอยู่ในศาลแล้วศาลตัดสิน

แล้วจะเอาวิธีเพราะพิจารณาอีกก็ได้ ไม่ทำก็ได้ทำได้เช่นนั้นหรืออย่างไร
จะไม่เป็นการแทรกแซงกระบวนการยุติธรรมโดยทางอ้อมเช่นนั้นหรือ อย่างจะขอ
คำอธิบายด้วยมาตรา ๑๘ วรรคสองท่านไปอ่านดูได้ มีคำว่า “ก็ได้” อยู่ข้างหลัง ตรงนี้
ทำให้เกิดความสงสัย เพราะตรงนี้ท่านจะบอกว่า ไปแปรญัตติคัดออกก็ได้ เข้าใจครับ
สามารถจะไปแปรญัตติกันได้ แต่เจตนาของท่านเป็นเช่นใดอย่างจะขอรับทราบไว้ด้วย

ประการต่อไป อาจจะมีสาเหตุมาจากเรื่องเป็นอิสระ หรือเป็นกลาง
นั่นเอง ปรากฏว่าสำนักงานของคณะกรรมการคณะนี้ไม่มีผู้บังคับบัญชา ไม่มีไม่ได้
เขียนไว้ในนั้นว่า มีเลขฯ หรือเปล่า ไม่มีนะครับ สั้น ๆ เมื่อไม่มีบอกว่า ให้ไปขึ้นกับ
รัฐสภา เมื่อไปขึ้นกับรัฐสภาแล้วบอกข้าราชการในสำนักฯ นี้ไม่ขึ้นกับ ก.ร. ไปขึ้นกับ
คณะกรรมการนั้นอย่างไรผมไม่เข้าใจครับ ดังสำนักงานให้ขึ้นกับรัฐสภา การบริหาร
บุคลากรตรงนี้ที่จริงเมื่อขึ้นกับรัฐสภาก็ต้องอยู่ในอำนาจ ก.ร. คือคณะกรรมการ
ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ท่านก็บอกไม่ให้ไปขึ้น ให้ไปขึ้นกับคณะกรรมการแล้วไม่รู้ใคร
เป็นเลขฯ หรือมีเลขฯ หรือว่าทุกรัฐสภาต้องตั้งเลขฯ ขึ้นไป แต่เมื่อตั้งไปแล้วก็
ควบคุมไม่ได้ต้องไปขึ้นกับอีกคนหนึ่ง รู้สึกว่าจะเพิกเฉย ท่านปรารถนาอะไรครับ
ตรงนี้ที่เขียนมาวน ๆ ให้เวียนหัวอย่างนี้ ปรารถนาอะไรไม่ทราบ เมื่อได้ทราบอย่างนี้
แล้วก็จะได้แก้ไขไปให้ถูกต้องตามที่ท่านประสงค์ หรือไม่ถูกต้องตามที่ท่านประสงค์
แต่ตรงตามที่ผมประสงค์นะครับ ก็เป็นได้ทั้งสองอย่าง แต่อย่างจะทราบพูดจากัน
ให้ชัดเจนเสียก่อนว่า เป็นอย่างไร สำหรับผมในขั้นตอนนี้ผมก็มีสิ่งที่สงสัยเพื่อ
ขอความกรุณาได้รับคำชี้แจงจากทางรัฐบาลในประเด็นที่ผมได้กล่าวนี้ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคุณนิพนธ์ครับ

นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา

ที่เคารพ กระผม นิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา สมาชิกวุฒิสภา ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

เป็นร่างที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะจะต้องออกตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ

ซึ่งได้กำหนดไว้ในส่วนที่ ๘ ตามมาตรา ๑๕๕ และมาตรา ๒๐๐ กระผมคิดว่า ปัญหา

เรื่องสิทธิมนุษยชนของประเทศเรานั้นมีความสำคัญ เพราะว่า คนที่ด้อยโอกาสที่อยู่ใน

ชนบทยังมีอีกมากมายที่ถูกละเมิดสิทธิและไม่ได้รับความเป็นธรรมในสังคมมีมาก

เหลือเกิน แต่อย่างไรก็ตามกฎหมายฉบับนี้กระผมคิดว่า ต้องออกตามรัฐธรรมนูญ

เป็นประการแรก แต่ก็มีความสำคัญด้วยเพราะเป็นวิวัฒนาการของระบอบ

ประชาธิปไตยที่เราด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งทั้งสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาให้ความสำคัญ

สำคัญในเรื่องนี้ กระผมคิดว่า กฎหมายฉบับนี้นั้นจำเป็นต้องรับหลักการ ซึ่งเราคง

ปฏิเสธไม่ได้ แต่รายละเอียดนั้นกระผมอยากจะกราบเรียนว่า ถ้าเราแล้วจะต้องมีการ

แก้ไขเปลี่ยนแปลงรายละเอียดเกือบทั้งฉบับนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจุดบางประการ

ซึ่งทางสภาผู้แทนราษฎรเองหรือว่ากรรมการที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรมาอาจจะ

ไม่ทราบ ในกรณีเกี่ยวกับการสรรหาการเลือกกรรมการ ~~ทั้งนี้จะต้องเป็นประเด็นสำคัญ~~

ในเรื่องที่ผ่านมาองค์กรตามรัฐธรรมนูญนั้นหลายองค์กรเป็นการมีมติของวุฒิสภา

ที่จะต้องเลือกบุคคลที่สรรหามา จะปฏิเสธไม่ได้เลย เพราะฉะนั้นประเด็นสำคัญ

อย่างนี้ต้องการศึกษาและแก้ไขแล้วพร้อมที่จะให้ข้อมูลทั้งทางวุฒิสภามีอยู่ นอกจากนี้

ยังมีอีกหลายมาตรา แทบทุกมาตราที่จะต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติมเปลี่ยนแปลงให้สมบูรณ์

ขึ้น เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่า ถ้าเราจะอภิปรายกันแต่ละมาตรา ไปคงจะมีข้อบกพร่อง

แทบจะทุกมาตราที่จะต้องแก้ไข ก็คงจะต้องฝากไว้ที่กรรมการละครั้นที่จะศึกษา

เรื่องนี้ เพื่อให้กฎหมายฉบับนี้สมบูรณ์ตรงตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ แล้วก็

ตรงตามเจตนารมณ์ของรัฐสภาเรา แล้วก็ประชาชนทั่วไปที่หวังจะเห็นองค์การนี้เป็น

องค์กรที่จะเป็นที่พึ่งพิงของพี่น้องประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนผู้ด้อยโอกาส

และยากไร้ในชนบทที่ห่างไกลครับ เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่า ร่างกฎหมายฉบับนี้ต้อง

รับหลักการแล้วก็ฝากกรมการ ไปดูแลในเรื่องนี้ให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ครับ

ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคุณดำรงครับ

นายดำรง พุฒตาล : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผมดำรง พุฒตาล สมาชิกวุฒิสภา ได้ตั้งกระผมเป็นกรรมาธิการวิสามัญศึกษาปัญหาสิทธิมนุษยชน ซึ่งกรรมาธิการนี้กระผมขอกราบเรียนสมาชิกวุฒิสภาว่า ได้ทำงานอย่างขะมักเขม้นทั้งการจัดสัมมนา ทั้งการประชุมและลงไปดูการละเมิดสิทธิมนุษยชนทั้งทางภาคเหนือ สัปดาห์หน้าจะไปภาคตะวันตก จังหวัดกาญจนบุรี และจังหวัดสระบุรี การที่กระผมเป็นกรรมาธิการวิสามัญศึกษาปัญหาสิทธิมนุษยชนทำให้กระผมได้ติดตามการอภิปรายร่างพระราชบัญญัติในสภาผู้แทนราษฎรอย่างใกล้ชิด และในการที่กระผมลุกขึ้นอภิปรายบางที่อาจจะแสดงความเห็นซ้ำประเด็นที่กระผมกระทบบ้าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบ้าง กระผมขออภัยท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ขอสังเกตที่กระผมพบจากการติดตาม เช่น กระผมสังเกตว่า ถ้าฟังจากการอภิปรายในสภาผู้แทนราษฎรทำให้มีความรู้สึกคล้ายกับว่า เรื่องของสิทธิมนุษยชนนี้เป็นเรื่องของคนตะวันตก เป็นเรื่องของฝรั่งมังค่า เป็นเรื่องที่ทำคนไทยจะต้องไปสนใจด้วยที่กระผมฟังมา คิดว่ากระผมสรุปประเด็นไม่ผิดนะครับ

อีกประเด็นหนึ่ง ฟังน้ำเสียงคล้าย ๆ ในสภาผู้แทนราษฎรไม่ค่อยอยากจะให้มีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ แต่มาคิดด้วยว่า รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ในมาตราที่กล่าวมา มาตรา ๑๕๕ มาตรา ๒๐๐ ว่าต้องมี ฟังดูเสมือนว่าถ้ามีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนขึ้นมาแล้วบ้านเมืองจะโกลาหล ผู้ว่าราชการจังหวัดจะสูญเสียอำนาจ นายอำเภอจะสูญเสียอำนาจ กระผมฟังแล้วก็ยังแปลกใจอยู่ และถ้าฟังอย่างสังเกตก็จะพบว่า สภานั้นเสมือนว่าไม่ค่อยจะยินดียินร้ายกับองค์กรเอกชนคือเอ็นจีโอ (NGO) นัก

LIART

- ๓๕/๑

แล้วพลอยมองดูว่า อาจารย์ตามมหาวิทยาลัยที่เป็นอาจารย์ทำงานสอนเรื่อง สิทธิมนุษยชนพลอยเป็นเอ็นจิโอไปด้วย ดังนั้นกระผมมีความเห็นที่จะอภิปรายเรื่องที่ กระผมตั้งข้อสังเกตว่า สิทธิมนุษยชนถ้าหากว่าเราสังคมไทยมองว่าเป็นเรื่องฝรั่ง นั่นะครับ ท่านประธานฯ ครับ กระผมมีเรื่องหนึ่งที่กระผมคิดว่า จำเป็นที่บ้านเรา ต้องมีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แล้วต้องจริงจังกับเรื่องของสิทธิมนุษยชนให้เข้าไป อยู่ในสายเลือดเลยก็คือ ยกตัวอย่างง่าย ๆ เช่นปัจจุบันนี้ปัญหาใหญ่ของโลกเราก็คือ โรคนอดส์ (Aids) เอชไอวี (HIV) ซึ่งในความเป็นจริงแล้วในสหรัฐอเมริกาค้นคว้า รักษาโรคนอดส์ได้ แต่ว่าราคาแพงมาก เพราะว่า ค่าลิขสิทธิ์แพง ทั้ง ๆ ที่การค้นคว้ายานี้ ก็มาทดลองกับบุคคลในโลกที่ ๓ คนไทยแถวเชียงราย แถวเชียงใหม่ ก็เป็นคล้าย ๆ หนูทดลองไปด้วย แต่พอเข้ากันพบแล้ว บริษัทผู้ค้นพบ จริง ๆ พูดตรง ๆ ว่า ประเทศสหรัฐอเมริกานี้ก็เอาไปขายในราคาแพง แต่โดยนัยที่ว่า องค์การดับเบิลยูทีโอ (WTO) และกติกาว่าด้วยทรัพย์สินทางปัญญานี้มันผูกกันคำว่า “สิทธิมนุษยชน” อยู่-- ถ้าหากนำมาใช้ให้สอดคล้องกันสามารถช่วยเหลือชีวิตมนุษย์ได้ ก็อันนี้ของ สิทธิมนุษยชนนั้น มนุษย์ทุกคนในโลกมีสิทธิที่จะมีชีวิตอยู่จนเท่าที่จะนานได้ ขณะนี้เกิดปัญหาขึ้นครับ ท่านประธานฯ ในความเป็นจริงคนที่เป็นโรคนอดส์ มากที่สุดในโลกนั้นอยู่ในทวีปแอฟริกา และก็มาจากแอฟริกา มีประเทศหนึ่งครับ เขาได้ใช้กติกาว่าด้วยทรัพย์สินทางปัญญานี้กับกฎของดับเบิลยูทีโอ เขาร้องขอไปว่า ให้สหรัฐอเมริกาขโมยสิทธิบัตร เพื่อที่จะจะได้ถูกลง โดยให้ผลิตยา เขาเรียกเป็น ภาษาฝรั่งว่า เจเนอริกเมดิซีน (Generic medicine) คือเป็นยาทั่วไป จะได้ขาย ไม่แพง เพราะฉะนั้นกระผมก็จับประเด็นนี้มาผูกกับว่า สิทธิมนุษยชนมีสิทธิ คนไทยก็มีสิทธิที่จะมีอายุยืนยาวอยู่ได้ สำหรับคนที่เป็นเอดส์ ที่อายุจะยืนยาว กว่าคนอเมริกัน ถ้าได้ยาของอเมริกันมา มีประเทศหนึ่งในแอฟริกาใช้สิทธินี้ร้องเรียน ปรากฏว่า ที่ลานาแฟแห่งแอฟริกาจะไรนะครับ ที่เป็นประเด็นการค้าของสหรัฐอเมริกา ได้ไปผูกประเทศนี้ว่า ถ้าหากว่ายังขึ้นเรียกร้องเรื่องเหล่านี้ อยู่ยูเอ็นเอชซีอาร์ (UNHCR) ครับ คือผู้แทนทางการค้าอเมริกัน เขาจะให้รัฐบาลของเขายกเลิกความช่วยเหลือ อันนี้มองเห็นเลยว่า สิทธิมนุษยชนมี แต่ประเทศที่เริ่มต้นสิทธิมนุษยชนอย่าง

อเมริกาเองต่างหากที่ละเมิดสิทธิมนุษยชน เพราะฉะนั้นในประเด็นนี้กระผมจึงขอ
ยืนยันว่า กระผมขอรับหลักการขอสนับสนุนและเห็นดีเห็นงามกับร่างพระราชบัญญัตินี้
เพียงแต่ว่ามีหลายประเด็นที่จะต้องแก้ไขครับ อีกประเด็นหนึ่ง ในประเด็นที่ ๒
ที่กระผมมีความรู้สึกเหมือนกับว่า เราไม่ค่อยอยากจะมีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
หรืออย่างไร กระผมกล่าวโดยสรุปก็คือ อย่างในมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๙
นี้ผูกโยงกันอยู่ มาตรา ๑๖ ให้กรรมการได้รับค่าตอบแทนเป็นเบี้ยประชุมและค่าใช้จ่าย
ในการเดินทางไปปฏิบัติงานนะครับ แต่พอย้อนไปดูอำนาจหน้าที่ในมาตรา ๑๕
จะเห็นได้ว่า มีภารกิจถึง ๑๐ ข้อ ๑๐ ข้อ ซึ่งมีความกว้างขวางมาก แต่เหตุใด
จึงให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนนั้นได้รับแค่เบี้ยเลี้ยงและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง
กลับไปดูในมาตรา ๙ กลับห้ามโน่นห้ามนี่แทบจะทำมาหากินไม่ได้ ถ้าใครเป็น
กรรมการสิทธิมนุษยชน ท่านประธานฯ ครับ คณะกรรมการนี้คงหายาก กระผมเลย
เดาเอาว่า สังคมคงไม่อยากจะให้มีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แต่ไม่เป็นไรเรามี
รัฐธรรมนูญบังคับอยู่-----

- ๔๐/๑

ที่จะถามผ่านท่านประธานฯ ถึง ๆ พลเอก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมก็คือ ในมาตรา ๑๑ ให้สำนักงานสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นส่วนราชการ กระผมเน้นคำว่า “ส่วนราชการ” แต่สังกัดรัฐสภาและมีฐานะเป็นนิติบุคคล อันนี้หมายความว่าอย่างไร คือในรัฐสภานี้มีส่วนราชการ ๒ ส่วน คือสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรที่มีกำลังคนอยู่ ๑,๒๔๑ คน สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภามีกำลังคนอยู่ ๓๐๐ กว่าคน กระผมสงสัยว่าคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนที่วางเป็นข้าราชการและสังกัดรัฐสภานั้นจะไปอยู่ส่วนไหน ถ้าไปอยู่ส่วนสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรซึ่งมีกำลังคนอยู่ประมาณ ๑,๓๐๐ คน การเลือกตั้งคราวหน้าที่มีสมาชิกรัฐสภา ๖๐๐ คนเพิ่มขึ้น กระผมเชื่อว่ากำลังคนของเจ้าหน้าที่รัฐสภาคงทำไม่ได้แล้วก็คนที่ทำได้เจ้าหน้าที่รัฐสภา ๔ ปีที่กระผมอยู่ในตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาได้เห็นว่ามีงานอยู่เรื่องการจัดประชุม, การทำบันทึกการประชุม แต่ถ้าจะทำงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนกระผมว่าต้องฟังคำร้องเรียน ต้องลงไปดูพื้นที่และต้องทำรายงาน ซึ่งงานมันคนละอย่าง เพราะฉะนั้นกระผมจึงสงสัยว่า ที่บอกว่าเป็นส่วนราชการ และอยู่ในสังกัดรัฐสภานั้นจะทำอย่างไร และบรรจุใหม่ตอนนี้ ก.พ. ก็ไม่ให้บรรจุแล้วก็คงจะลำบาก และบอกว่าเป็นราชการให้มีอิสระ กระผมคิดว่าจะไม่ให้มีอิสระและก็ไม่ปลอดการเมือง จึงไม่เชื่อว่าจะทำหน้าที่ตรวจสอบ คณะกรรมการมีตรวจสอบ ไม่สามารถจะทำหน้าที่ทำรายงาน ไม่สามารถจะศึกษาติดตามเรื่องการละเมิดสิทธิมนุษยชนได้เลย เพราะคนที่ละเมิดสิทธิมนุษยชนจริง ๆ แล้วส่วนใหญ่ก็เป็นส่วนราชการ และในประเด็นสุดท้ายที่สภาผู้แทนราษฎรได้คัดมาตรา ๒๖ ทวิ กระผมเห็นว่าไม่น่าดีเลย เพราะว่า สารของมาตรา ๒๖ ทวิ เจตนารมณ์ของกรมการคือการต้องการให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน พยายาม ๆ ก็คือทำหน้าที่ฟ้องร้องแทนได้ คนที่ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนเป็นคนยากไร้ พวกเขากลัวอิทธิพล เป็นผู้ด้อยโอกาส พวกเขาถูกข่มขู่ พวกเขาขายงาน พวกเขาไม่มีเงินค่าธรรมเนียมศาล พวกเขาไม่สามารถจะดำเนินการฟ้องร้องได้ กระผมเห็นว่ามาตรา ๒๖ ทวินั้นมีสิ่งที่ดีงามที่จะสามารถช่วยแก้ปัญหาในสิ่งที่กระผมพูดได้ จึงฝากเรียนถามไว้ด้วย และฝากกรมการของวุฒิสภาด้วยว่า กระผมเห็นว่าน่าจะเอามาตรา ๒๖ ทวินี้กลับมาขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คุณทองดี เชิญครับ

นายทองดี นิกงรัมย์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ

ผม ทองดี นิกงรัมย์ บังเอิญตัวผมที่โดนละเมิดมาทุกครั้งทุกครั้งรออยู่ตลอดเวลา ซึ่งพอตี
 มาเห็นกฎหมายฉบับนี้เข้ามาเรื่องบางราวก็ไม่ค่อยจะละเอียด ไม่ค่อยจะคลุมถึงพวกผม
 ซึ่งเป็นเกษตรกร ที่อยู่ในกลุ่มของบุคคลคณะเดียว ฉะนั้นผมอยากให้ท่านทั้งหลายได้ช่วย
 ถ้าเป็นกรณีการที่ช่วยพิจารณาให้มันดีที่สุด เพราะว่า สิทธิมนุษยชนการละเมิดนั้นมันมี
 ทุกกรณีที่เกิดขึ้นด้วยความอยากของมนุษย์ ไม่ใช่เกิดจากทางไหน เกิดโดยความอยากของ
 มนุษย์นี่ก็เลยมีร่างบอกว่าทำอะไรความอยากของมนุษย์นั้น ได้มีศักดิ์ศรีเท่ากัน คนอยาก
 ด้วยกันทำไมไม่มีศักดิ์ศรีเท่ากัน อันนี้คือเกิดจากตรงนี้เริ่มต้น อยากกิน อยากอยู่ อยากได้
 แต่ต่างคนนั้นไปข่มเหงสิทธิของคนอื่นมาเพื่อเป็นผลประโยชน์ของตัวเอง ฉะนั้นกฎหมาย
 ฉบับนี้เกิดขึ้นในรัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญมาตรา ๔ นั้นบอกว่า ศักดิ์ศรีของคนไทยต้อง
 ได้รับความคุ้มครอง ไม่มี เป็นศักดิ์ศรีของมนุษย์ทันที ใครก็ได้ไปโยงทั่วโลกลงมาใส่ตรงนี้ด้วย
 ฉะนั้นผมก็เห็นด้วย เพราะว่า เดี๋ยวนี้ถ้าเกิดที่ไอซึ่งผมไปดูแล้วศักดิ์ศรีตรงนั้นของมนุษย์
 ต้องอยู่กับดับกับตัวที่ไอด้วย เพราะการต่อสู้ซึ่งขณะนี้ก็มีอยู่แล้ว ทำการถ้า ทำธุรกิจใครทำ
 ขายของไปต่างประเทศจะมีเงินอีกโหมบ้างกับอีก นั่นก็ดูมาจากสิทธิมนุษยชนว่าใครทำธุรกิจ
 อะไร ^{แล้ว}ได้สายพันธุ์อะไรเกิดขึ้นตรงนั้น ในนั้น ไม่สามารถจะส่งสินค้าที่มีสารพิษไปอยู่ใน
 กลุ่มยุโรป ^{มีพิษ/สารพิษ}เขาทำอยู่ อันนี้ก็คือศักดิ์ศรีของสิทธิมนุษยชน ฉะนั้นกำลังจะเข้ามาอยู่ในเมือง
 ไทย ผมเองในฐานะที่เห็นเหตุการณ์อยู่ตรงนั้นจะมี ^{สิทธิมนุษยชน}อันนี้ดีกว่านี้ ที่ผมว่าละเมิด
 ก็เนื่องจากว่าผมมีสิทธิใหม่ ชาวบ้านเกษตรกรมีสิทธิใหม่ มีครับ แต่ละเมิดมาให้ผมเห็น
 กรรมกรอยู่ตรงนั้น นั่นคือละเมิดครั้งแรก คืออยู่ในกลุ่มของเขาเองที่เขาเลือกอย่างนี้ถ้อยวอยู่
 ไม่กลุ่ม ผมเป็นห่วงคณะกรรมการที่ ^{อยู่}ตรงนี้ กลัวจะเป็นกลุ่มของบุคคลมากกว่าที่จะ
 กระจายสิทธิเพื่อสิทธิมนุษยชนให้ได้ตามวัตถุประสงค์ในการร่างกฎหมายและการร่าง
 รัฐธรรมนูญ ฉะนั้นผมเป็นห่วง-----

เพราะฉะนั้นท่านที่เป็นกรรมาธิการกรุณาทำให้เป็น**สิทธิวิรัช** สิทธิมนุษยชนและรักษา
 ความเป็น**วิรัช**ไว้ ไม่ใช่เพื่อที่จะไปตะเมิดตรวจสอบบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ซึ่งถูก
 กล่าวหา ซึ่งบุคคลนั้นเข้ามาโดยหน้าที่โดยกฎหมายรับรอง แต่เมื่อ**สิทธิมนุษยชน**
 คณะกรรมการไปตรวจสอบเห็นเหตุผลเห็นสิ่งที่มืออยู่แล้ว คือกฎหมายรับรอง สามารถ
 ที่จะลบล้างกันทั้งนั้น เพื่ออำนาจ เพื่อกลุ่มของตัวเอง **ฉันนี่ผมขอฝาก เพราะฉะนั้นกฎหมาย**
สิทธิมนุษยชนผมเห็นด้วย เพื่อต้องการรักษาสิทธิของคน เพื่อคุ้มครองมนุษย์ อย่าให้ใคร
 ผู้ใดผู้หนึ่งมาถูกตะเมิดโดยไม่ถูก**ฉันนี่ผมเห็นด้วย** เพราะฉะนั้นการดำเนินการ
 ต่อไปผมก็ขอให้ท่านที่เป็นกรรมาธิการที่ดี ขอให้รักษาสิทธิตรงนี้ให้เกิดประโยชน์ต่อ
 คนทั่วไป เพราะว่าไม่มีสิ่งใดที่จะทำงานเพื่อต้องการที่จะดูแลกลุ่มคนแต่ละกลุ่มให้ได้
 เสมอภาคกัน ผมขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคุณสุชนครับ ท่านรัฐมนตรี
 สรุปลงท้ายนะครับ เชิญคุณสุชน

นายสุชน ชาลีเครือ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม
 สุชน ชาลีเครือ สมาชิกวุฒิสภา ด้วยหลักการและเหตุผลของการเสนอร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้ขึ้น กระผมเห็นด้วยในหลักการว่า เราควรจะมีกฎหมายว่าด้วยสิทธิมนุษยชนขึ้นมา
 โดยเข้าได้กับบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๕ และมาตรา ๒๐๐ นั้น ก็ได้กำหนดชัดเจนว่า
 จะต้องดำเนินการจัดตั้งสำนักงานหรือว่าคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติให้แล้วเสร็จ
 ภายใน ๒ ปี **โดยสาระสำคัญของกฎหมายรัฐธรรมนูญได้บังคับเอาไว้ในข้อนี้** กระผม
 อยากกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า ในสาระรายละเอียดของร่างกฎหมายฉบับนี้**นี่**เป็น
 เรื่องใหม่ ได้มีท่านสมาชิกฯ หลายท่านได้ให้ความเห็นอภิปรายในเชิงเสนอแนะว่า จะต้องมี
 การพิจารณากันอย่างรอบคอบในขั้นกรรมาธิการ และจะต้องให้หลากหลายในขั้นตอนที่จะ
 ให้ครอบคลุมเรื่องสิทธิมนุษยชนทุกพื้นที่**นี่** กระผมเองอยากกราบเรียนท่านประธานฯ
 ว่า ความจำเป็นที่เราจะต้องมีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนตามมาตรา ๒๑ นั้น เป็นการหา
 ตัวบุคคลที่มาทำงาน ยกจะกราบเรียนตั้งข้อสังเกตเอาไว้ว่า สัดส่วนของคณะกรรมการ
 ที่จะตั้งนั้นต้องหลากหลายและก็ต้องกระจายไปในส่วนที่รวมทั้งฝ่ายที่รักษาอำนาจหน้าที่
 ของกรรมการชุดนี้ก็คือ ฝ่ายข้าราชการประจำ ซึ่งเราจะต้องมีคณะกรรมการนี้มาจากหลาย

ข้าราชการประจำ ทางฝ่ายอัยการก็ดี ฝ่ายที่เป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายกฎหมายก็^๑ ~~ส่วน~~ ^{แต่}อีกส่วนหนึ่ง ได้มีท่านสมาชิก ได้พูดถึงส่วนที่เป็นองค์กรเอกชนหรือเราพูดภาษาง่าย ๆ ว่า เอ็นจีโอ ก็อยากจะทราบเรียนว่า ในส่วนของ เอ็นจีโอ หรือองค์กรเอกชนนั้นก็คงจะต้องให้สิทธิ เท่าเทียมกันในการที่จะสรรหากลุ่มเข้ามา แต่ว่ากลุ่มบุคคลที่จะเข้ามานั้นเราจะต้องคำนึงถึง ในส่วนที่ได้มีการลงทะเบียนเอาไว้ หรือว่า ~~เรจิสเตอร์~~ ^{เรจิสเตอร์} (Register) เอาไว้ว่า เป็นองค์กรเอกชน ในสังกัดกลุ่มวิชาชีพแต่ละวิชาชีพที่แตกต่างกัน ถ้าหากว่ามีกลุ่มสาขาเดียวกันอยู่มาก ๆ ก็จะมีปัญหาในทางปฏิบัติที่จะเลือกกันเอง แล้วที่เข้ามาเป็นกรรมการ สักส่วนกรรมการก็จะไม่เป็นธรรมอีก ดังนั้นกระผมตั้งข้อสังเกตเอาไว้ เพื่อที่จะให้คณะกรรมการได้มีโอกาส กลั่นกรองดูรึนั้นนะครับ และในส่วนของเอกชนหรือว่าองค์กรเอกชนนั้นต้องยอมรับว่า เท่าที่กระผมมีโอกาสได้ศึกษาเอกสารที่ดีหรือมีโอกาสไปดูงานในต่างประเทศก็ดี ใน ประเทศที่ได้พูดถึงสิทธิมนุษยชนก่อนข้างมากก็อยู่ในซีกตะวันตก ไม่ว่าจะเป็นประเทศ ในยุโรปหรือสหรัฐอเมริกา ก็มักจะอ้างเอาสิทธิมนุษยชนนี้ไปใช้สิทธิบางอย่างกับประเทศ ที่ด้อยอำนาจกว่าในทางเศรษฐกิจหรือทางการเมืองว่า ประเทศด้อยพัฒนาทั้งหลายหรือ ประเทศกำลังพัฒนาทั้งหลายนั้นยังไม่มีสิทธิมนุษยชนที่ดีพอ ก็อาจจะมีผลต่อการที่จะคิดกัน ทางการค้า ประเด็นเหล่านี้ กระผมอยากจะทราบเรียนว่า เราเองจะต้องคำนึงว่า คณะกรรมการระดับชาติของเราที่เกิดขึ้นมานี้จะต้องมีรูปแบบที่ดีพอและก็มีหน้าตาบุคคล ที่เข้ามาเป็นจะต้องไปคอยคำนามของต่างชาติได้เช่นเดียวกัน ถ้าหากว่าเรายอมรับว่าอิทธิพล ของมันมาจากต่างชาติอยากจะให้เราสิทธิมนุษยชนนะครับ -----

๕๓

ว. ๑๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ละไม ๔๒/๑

กระผมเห็นว่าในต่างประเทศนั้น องค์การสิทธิมนุษยชนส่วนใหญ่จะเป็นองค์กรเอกชน
ดำเนินการป้องกันสิทธิมนุษยชนของคนในแต่ละสังคมนั้น ๆ ส่วนองค์กรที่เป็นราชการนั้น
จะเป็นฝ่ายปฏิบัติ เป็นองค์กรของรัฐละเมิดสิทธิมนุษยชนเสียส่วนมาก กระผมคงไม่กล้า
กล่าวอ้างว่าในประเทศไทยของเราในส่วนรัฐหรือในส่วนเอกชนที่มีการละเมิดสิทธิ
มนุษยชนมากกว่ากัน เพราะถ้าคนของรัฐนั้นเราต้องยอมรับว่าบางครั้งก็ไม่มีปัญหาที่จะ
ไปดูแลต่อหน้าทุกขุภาพประชาชนได้ทั่วถึง หรือบางครั้งคนของรัฐเองก็ทำผิดกฎเรื่องสิทธิ
มนุษยชนเสียเองนะครับ แต่ในส่วนเอกชนบางครั้ง กระผมได้รับทราบจากท่านสมาชิกฯ
บางคนว่า ในองค์กรของเอกชนเอง หรือหน่วยงานเอกชนก็ละเมิดสิทธิมนุษยชนไม่
ค่อยไปกว่าองค์กรของรัฐในประเทศไทยเราครับ โดยเฉพาะด้านแรงงาน ฉะนั้นในส่วน
ของบทเฉพาะกาลที่จะมีการสรรหาคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนขึ้นมา บทเฉพาะกาลใน
มาตรา ๓๔ ก็น่าจะให้คณะกรรมการที่จะตั้งขึ้นมาในอีกไม่กี่วันนี้ จะต้อง
องค์ประกอบคณะกรรมการสรรหา เพราะสมาชิกวุฒิสภาของเราจะต้องเป็นผู้ที่คัดเลือก
บุคคลที่จะมาเป็นคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เราควรจะพูดถึงบุคคลที่เป็นกลาง
อย่างไร สรรหาอย่างไรถึงจะได้คนดี ไม่ว่าจะอยู่ในภาคขององค์กรเอกชนที่มีชื่อเสียงและ
เป็นคนที่มีเรื่องสิทธิมนุษยชนจริง ๆ และภาคราชการของเราที่เห็นคนมีประสบการณ์
ด้านนี้ โดยจะต้องคำนึงถึงกลุ่มบุคคลที่ประสานงานเพื่อผลประโยชน์ของชาติในทำนองที่มี
การประสานต่างประเทศด้วย นั่นก็คืออาจจะได้องค์คณะบุคคลส่วนหนึ่งจะต้องอิงหรือ
อาศัยทางด้านต่างประเทศด้วย เพราะในมาตรา ๒๑ นั้นไม่มีตัวแทนกระทรวงการ
ต่างประเทศเลย อันนี้กระผมตั้งข้อสังเกตไว้ และสุดท้ายอยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ
ว่า ร่างกฎหมายฉบับนี้ที่สภาประเทศไทยของเรายังไม่เคยมีมาเลย และวุฒิสภาแห่งนี้ได้ตั้ง
คณะกรรมการการศึกษาว่าด้วยเรื่องสิทธิมนุษยชนมาเป็นเวลานานพอสมควรแล้ว แล้วที่ท่าน
ประธานคณะกรรมการวิสามัญชุดนั้นหรือสมาชิกฯ บางท่านก็ยังไม่ได้มีโอกาสรายงาน
ต่อที่ประชุมวุฒิสภาแห่งนี้ว่า ได้มีการศึกษาไปถึงไหนอย่างไร ถ้าหากผลการศึกษานั้นได้
สัมฤทธิ์ผลออกมาบ้างแล้ว ก็กราบเรียนท่านประธานฯ ว่า น่าจะนำผลการศึกษาของ
คณะกรรมการวิสามัญชุดนี้มาเสนอให้คณะกรรมการวิสามัญที่จะตั้งขึ้นให้ได้รับ
ประโยชน์ อันนี้กระผมขอคิดว่าเป็นสาระที่สำคัญ ขอขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ในนามของรัฐบาลที่เสนอกฎหมายฉบับนี้ ท่านประธานวุฒิสภา กระผมได้รับคิดชอบในการนำเสนอกฎหมาย และพิจารณากฎหมายหลายฉบับด้วยกัน จำได้ว่าตั้งแต่เป็นผู้แทนราษฎรในปี ๒๕๑๘ ก็เพิ่งได้เห็นกฎหมายฉบับนี้ที่การพิจารณาเป็นไปด้วยความยุ่งยากมาฉบับหนึ่งที่เดียว รัฐบาลได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นมาชุดหนึ่ง ซึ่งมีท่านอัยการสูงสุดเป็นประธาน ได้ร่างกฎหมายฉบับนี้เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๘ และมาตรา ๒๐๐ ร่างกฎหมายที่ทางคณะกรรมการดังกล่าวได้พิจารณาเสร็จ ได้ส่งให้คณะรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีได้~~ได้~~ตั้งคณะกรรมการเพื่อทำประชาพิจารณ์ เมื่อทำประชาพิจารณ์เสร็จแล้วคณะรัฐมนตรีเห็นชอบส่งให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาขอประทานโทษ มีการทำประชาพิจารณ์ในระหว่างที่อยู่ในการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา เมื่อคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาแล้วส่งคณะรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีได้ส่งสภาผู้แทนราษฎร สภาผู้แทนราษฎรตั้งกรรมาธิการวิสามัญ กรรมาธิการวิสามัญได้~~ได้~~ทำประชาพิจารณ์อีก และขณะเดียวกันระหว่างการทำประชาพิจารณ์นั้น คณะกรรมาธิการวิสามัญของสภาก็พิจารณาร่างกฎหมายฉบับนี้ไปด้วย -----

ในระหว่างการพิจารณาของกรรมาธิการวิสามัญสภาผู้แทนราษฎร เมื่อกลับมาสู่สภาผู้แทนราษฎรก็มีการปรับปรุงแก้ไขอีกมากมายหลายประการด้วยกัน กระบวนการแต่ละครั้งแต่ละชุดกลับไปกลับมา ก่อนข้างที่จะเกิดความสับสนพอสมควร กระผมก็มีความหวังอย่างยิ่งว่า เจตนารมณ์ของทุกฝ่ายตรงกัน คือจะต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๕ และมาตรา ๒๐๐ ความหวังของกระผมก็คือ จะต้องได้รับการพิจารณาอย่างรอบคอบอีกครั้งหนึ่งจากท่านผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหลายในวุฒิสภาแห่งนี้ ร่างที่เสนอขึ้นมานั้น กระผมยอมรับว่า มีบางส่วนที่ต้องมีการปรับปรุงแก้ไขค่อนข้างมากพอสมควร เพราะได้มีการปรับปรุงแก้ไขของสภาผู้แทนราษฎรในชั้นกรรมาธิการและในการประชุมสภาผู้แทนราษฎรก่อนขึ้นมาตรานี้ แต่อย่างไรก็ตามความหวังนั้น กระผมก็ขอฝากไว้ในชั้นพิจารณาของกรรมาธิการ กระผมจะไม่ลงในรายละเอียดในคำถามหลายคำถามที่ท่านได้เสนอมาเมื่อสักครู่นี้ แต่ก็บางประเด็นที่จะต้องขออนุญาตตอบเพื่อที่ท่านจะได้สบายใจในการให้คำรับรองกฎหมายฉบับนี้ ยกเว้น ในเรื่องคำจำกัดความนั้น กระผมคิดว่า ความหมายของคำว่า “สิทธิมนุษยชน” กว้างขวางเกินกว่าที่จะมีการเขียนคำจำกัดความให้ครอบคลุมได้ แม้กระทั่งความคิดเห็นของประเทศมหาอำนาจของ ๒ ก่ายคืออเมริกาและจีนปัจจุบัน ก็ยังให้การสรุปในความหมายของคำว่า “สิทธิมนุษยชน” ไม่ค่อยตรงกัน และขณะเดียวกันก็ยังมีการกล่าวหากันอยู่เนือง ๆ ว่า คนนั้นละเมิดสิทธิมนุษยชน และคนนี้ละเมิดสิทธิมนุษยชน ไม่ได้ อย่างไรก็ตาม ในการพิจารณาเฉพาะคำจำกัดความในชั้นกรรมาธิการนี้ใช้เวลาหลายชั่วโมง ซึ่งก็คงจะพอสรุปได้ว่า คำนิยามที่ปรากฏในร่างฉบับนี้ไม่ได้กำหนดขอบเขตแล้วว่า ต้องมีรัฐธรรมนูญ มีกฎหมาย และมีสนธิสัญญารองรับ คำถามที่ว่าประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีหรือมีสนธิสัญญาอะไร้างที่เกี่ยวกับในด้านสิทธิมนุษยชน กระผมได้ลองตรวจสอบดู ได้มีหลายฉบับด้วยกัน ที่ประเทศไทยเราได้เข้าไปเป็นภาคีในสนธิสัญญาดังกล่าวนี้ เช่น

๑. ข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการปราบปรามการค้าทาสสีขาว

ค.ศ. ๑๙๐๔ ซึ่งประเทศไทยไม่ได้เข้าเป็นภาคีโดยตรง แต่ข้อตกลงนี้ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม

ว่าด้วยการปราบปรามการค้าทาสผิวขาว ค.ศ. ๑๕๑๐ ข้อตกลงดังกล่าวไม่ได้มีผลผูกพันกับประเทศไทยโดยตรง

๒. อนุสัญญาว่าด้วยการปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก ค.ศ. ๑๙๒๑ ซึ่งประเทศไทยเข้าเป็นภาคีเมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๑๙๒๒

๓. อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีทุกรูปแบบ ค.ศ. ๑๙๗๙ ซึ่งปัจจุบันมี ๑๖๑ ประเทศเป็นภาคี ประเทศไทยเข้าเป็นภาคีเมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ๑๙๘๕

๔. อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ปัจจุบันมี ๑๙๐ ประเทศเป็นภาคี ประเทศไทยเข้าเป็นภาคีเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๑๙๙๒

๕. กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ค.ศ. ๑๙๖๖ มี ๑๔๐ ประเทศเป็นภาคี ประเทศไทยเข้าเป็นภาคีเมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๑๙๘๖

ทั้งหมดที่กระผมได้กราบเรียนนี้คือบทบาทส่วนหนึ่งที่ประเทศไทยจำเป็นต้องปฏิบัติตาม เพราะได้ไปเป็นภาคีของสนธิสัญญาต่าง ๆ เกี่ยวกับด้านสิทธิมนุษยชนแล้ว

ส่วนประเด็นในเรื่องเบี้ยประชุมกรรมการสิทธิมนุษยชน ในชั้นกรรมาธิการของสภาผู้แทนราษฎรก็ได้มีความเห็นว่า น่าจะไม่ใช่เป็นเบี้ยประชุม แต่น่าจะเป็นค่าตอบแทนซึ่งเป็นรายเดือน เพราะอยากจะทำให้กรรมการดังกล่าวนั้นปฏิบัติงานเต็มเวลา แต่ก็ได้มีการปรับปรุงแก้ไขในสภาผู้แทนราษฎรให้กำหนดเป็นเบี้ยประชุม ทั้ง ๆ ที่การทำงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนนั้นจะต้องละทิ้งงานอื่น ๆ มามากมาย และมีข้อห้ามไม่ให้ประกอบอาชีพอื่นหลายอาชีพ แต่ในการพิจารณาดังกล่าวนั้นก็จำเป็นจะต้องฟังเสียงข้างมากที่ให้กำหนดเป็นเบี้ยประชุมของกรรมการสิทธิมนุษยชน

ส่วนสำนักงานเป็นส่วนหนึ่งของส่วนราชการรัฐสภา ในร่างเดิมของคณะกรรมการสภาผู้แทนราษฎร^{นั้น}กำหนดให้สำนักงานเป็นอิสระ ไม่ได้สังกัดกับสำนักงานรัฐสภา แต่ก็ได้มีการปรับปรุงแก้ไขในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรกำหนดให้สำนักงานเป็นส่วนราชการของรัฐสภา ซึ่งเมื่อมีการกำหนดดังกล่าวนี้จะต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบของสำนักงานรัฐสภาและกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ผู้ปฏิบัติงานจึงเป็นข้าราชการรัฐสภาซึ่งจะต้องมีการบรรจุแต่งตั้งตามกฎหมายดังกล่าว เว้นแต่ต้องการที่จะให้ข้าราชการดังกล่าวเป็นอิสระจึงได้ให้คณะกรรมการใช้อำนาจแทน ก.ร. ซึ่งรูปแบบจะคล้ายคลึงกันกับสถาบันพระปกเกล้าที่เป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงานในรัฐสภาในปัจจุบัน ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผมขอประธานทราบเรียนว่า ข้อเสนอแนะและข้อห่วงกังวลทั้งหลายในรายละเอียดอื่นนั้นคงจะได้นำไปประกอบการพิจารณาในขั้นกรรมการต่อไป ในขั้นนี้กระผมขออนุญาตที่จะขอความกรุณาเป็นหลักการในวาระที่ ๑ ไปก่อนครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายมีชัย ฤชุพันธุ์ ประธานวุฒิสภา ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณดำรง

นายดำรง พุฒตาล : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ประเด็นที่

๔๗๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมได้กล่าวมาสักครูเรื่องสถานภาพของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนว่า คล้ายสถาบันพระปกเกล้า^{นั้น}คงไม่ถูกต้อง บังเอิญเมื่อเช้าผมคุยสัมภาษณ์ออกรายการวิทยุ ๘๙.๕ ของ^{วิทยุ}กับอาจารย์วรศักดิ์ อุวรรณโณ เลขาธิการสถาบันพระปกเกล้าประเด็นนี้และท่านยืนยันว่า สถาบันพระปกเกล้าไม่ได้เป็นส่วนราชการจริงอยู่ในร่มเงาของรัฐสภาแต่ไม่ได้เป็นส่วนราชการ เป็นหน่วยงานที่มีระบบการบริหารใหม่เอี่ยมที่สุด และอีกประเด็นหนึ่ง ที่จริงผมอยากฟังรายละเอียดเรื่องมาตรา ๒๖ ตรีว่า ทำไมสภาผู้แทนราษฎรจึงยกเลิกไปทั้ง ๆ ที่ในเอกสารบอกว่า เป็นสิ่งที่ประชาชนต้องการมากที่สุด ผมเห็นว่าสภาผู้แทนราษฎรนั้นมาจากการเลือกตั้งของประชาชน ทำไมยกเลิกในสิ่งที่ขัดกับที่ประชาชนต้องการ เพราะผมเห็นว่าสิ่งที่ชาวบ้านไม่ได้ได้รับความเห็นชอบและไม่มีความพึงพอใจ เพราะว่าที่ทำงานเป็นคณะกรรมการการศึกษาปัญหา

สิทธิมนุษยชนของวุฒิสภานี้ได้พบว่า คนไทยที่ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนมากที่สุดก็คือ สิ่ง
ที่คนไทยไม่รู้ตัวเองถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน นี่เป็นปัญหาใหญ่ กับประเด็นที่ ๒ คือ
ข้าราชการเป็นผู้ที่ละเมิดสิทธิมนุษยชนของประชาชนชาวไทยมากที่สุด^๑ ในต่างประเทศ
คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค^๒ ที่สมมุติว่าเราไปพบว่า ของที่ซื้อในห้างสรรพสินค้าของบุคคล
ของเน่าหมดอายุ^๓ ไปแจ้งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคและในประเทศที่เจริญแล้วเขา
มีเจ้าหน้าที่^๔ ที่มีนายหน้า^๕ เป็นผู้ฟ้องแทนประชาชน ผมก็เห็นว่าเรา^๖ มีรัฐธรรมนูญ
สมัยใหม่ก็อยากให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนสามารถฟ้องร้องแทนประชาชนที่ไม่มี
โอกาส คอยโอกาส ไม่มีศาล ไม่มีค่าธรรมเนียมศาลและไม่รู้จะดำเนินการอย่างไร^๗
สงสัยว่า ทำไมสภาผู้แทนฯ จึงดัดกรับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ผมขอ
กราบเรียนกรณีที่ทางสภาผู้แทนราษฎรคัดค้าน ความเห็นผมก็ต้องการที่จะให้ส่วนหนึ่ง
ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน^๘ ทำหน้าที่เป็นผู้เสียหายแทนผู้ที่^๙ได้รับผลกระทบ
มนุษยชนเช่นเดียวกัน แต่ทางสภาผู้แทนราษฎรเสียงข้างมากไม่เห็นชอบด้วยครับ

ประธานวุฒิสภา : เป็นไปได้ไหม เพราะเรามีผู้ตรวจการรัฐสภาซึ่งรับ
เรื่องเหล่านี้อยู่แล้ว ในต่างประเทศ ผู้ตรวจการรัฐสภาเขาจะดูแลเรื่องสิทธิมนุษยชนโดย
ตรง เขาจะเป็นคนไปจัดการให้ เราลองไปดูในกรณีการก็แล้วกัน ไม่มีผู้ใดอภิปราย
แล้วจะขอมติจากที่ประชุม^{๑๐} ว่า จะเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้หรือไม่ เชิญลงคะแนนได้^{๑๑} เรียกร้อง^{๑๒} รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วยเป็นเอกฉันท์)

ประธานวุฒิสภา : เห็นชอบด้วยเป็นเอกฉันท์^{๑๓} กรรมาธิการครับ
ท่านรัฐมนตรี

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธาน
วุฒิสภาครับ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ขอเสนอ
กรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๓๐ ^{๑๔} ท่านครับ

ประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ เชิญคุณวิชัย

๕๕

ว. ๑๑ (ส. นิติบัญญัติ)

สมบูรณ ๔๔/๓

นายวิรัช โสภวรรณจินดา : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผมในฐานะ
ซึ่งเป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญศึกษาปัญหาสิทธิมนุษยชนที่ได้ทำการศึกษาปัญหา
เรื่องนี้โดยเฉพาะ อยากจะขออนุญาตทางคณะรัฐบาลขอเพิ่มกรรมการอีกสัก ๒ ท่าน
ซึ่งเป็นคนที่ดูแลและศึกษาในเรื่องนี้มาอย่างถี่ยาว จะได้มีส่วนได้ให้ข้อมูลต่อ
คณะกรรมการชุดนี้ครับ

ประธานวุฒิสภา : เป็น ๓๒ คนใช้ไหมครับ เชิญคุณนิพนธ์

- ๔๕/๑

นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผมไม่เห็นด้วยที่จะเพิ่มกรรมาธิการขึ้นมาถึง ๑๒ ~~ท่าน~~ ^{คน} ความจริง ๓๐ ~~ท่าน~~ ^{คน} ก็มากพอแล้ว ~~กระผมคิดว่า~~ กระผมเรียนตรง ๆ ว่า กระผมให้ความสนใจกฎหมายฉบับนี้มากเหลือเกินตั้งแต่สมัยเป็นผู้แทนราษฎรมาแล้ว และเป็นคนร่างข้อบังคับให้มีคณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชนขึ้นในสภาผู้แทนราษฎร และเป็นประธานกรรมาธิการคนแรกของกรรมาธิการคณะนี้ แต่อาจจะค่อยปัญญา ไม่มีโอกาสได้เป็นกรรมาธิการวิสามัญในวุฒิสภาเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน เพราะมีสมาชิกวุฒิสภาบางท่านอาจจะเห็นว่ากระผมค่อยปัญญา กระผมก็ไม่ว่า แต่กระผมคิดว่า ในฐานะที่เป็นผู้แทนราษฎรได้ทำหน้าที่อย่างนี้มาดีที่สุด แต่กระผมอยากจะเรียนอย่างนี้ว่า เพิ่มไปทำไม กรรมาธิการวิสามัญของวุฒิสภาที่ตั้งมา ผู้ที่มาประชุมที่กระผมอยากจะเรียนด้วย ที่ตั้งมานี้ไม่มาประชุมเลยก็มีตั้งหลาย ~~ท่าน~~ ^{คน} และมาประชุมไม่ถึงครึ่งขององค์ประชุม ๑๐ กว่าครั้งประชุม ๒๐ กว่าครั้ง แล้วกระผมอยาก ~~จะ~~ ^{รู้} ว่าให้ความสนใจอะไร ที่ถึงครั้งหนึ่งนี้ ๔ - ๕ ครั้ง ผลอะไรก็ยังไม่เคยออกมาเลย ไปเพิ่มอะไรอีก และนี่เป็นเรื่องพิจารณากฎหมาย ไม่ใช่เรื่องศึกษาข้อเท็จจริง นี่เป็นเรื่องของแง่มุมกฎหมาย กระผมไม่เห็นด้วย ~~หรือครับ~~ กระผมยืนยันให้ ๓๐ ~~ท่าน~~ ^{คน} ท่านจะเถียงก็ได้เนาะครับ หลักฐานกระผมมีรายงานการประชุมของกรรมาธิการวิสามัญสิทธิมนุษยชนของวุฒิสภา

ประธานวุฒิสภา : ~~ครับ~~ ^{ทางรัฐบาลว่าอย่างไรครับ}

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : แล้วแต่สภาครับ

ประธานวุฒิสภา : มีผู้เสนอให้เป็น ๑๒ คน ขอผู้รับรองด้วยครับ (มีสมาชิก ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ มีผู้ไม่เห็นด้วย ผมก็จะขอ मतต่อที่ประชุมว่า จะ ๓๐ คน หรือ ๑๒ คน

นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ : ท่านประธานวุฒิสภาครับ เมื่อสักครู่นี้รับรองไม่ถึง ๒๐ ~~ท่าน~~ ^{คน} น้ามือ ถ้านับมือคราวที่แล้วไม่ต้องให้นับใหม่ นับมือคราวที่แล้วไม่ถึงนะครับ

ว. ๑๑ (ส. นิตินิติบัญญัติ)

สฤษฎท ๔๕/๒

ประธานวุฒิสภา : ผู้คดี ๕ คนเท่านั้นครับ

นายนิพนธ์ วิสินธุยุทธศาสตร์ : ถ้าไม่ผิดข้อบังคับล่ะก็กระผมอาจจะให้นับองค์ประชุมครับ

ประธานวุฒิสภา : ก็คุณท้าวว่า ต้อง ๒๐ ผมก็ต้องเกิดข้อกังขาว่า ข้อบังคับ ๒๐ หรือ ๕ ผู้คดีทั่วไป ๕ คน ผู้คตินั้นถูกต้อง มีผู้รับรองถูกต้อง ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นชอบด้วยกับ ๑๒ หรือ ๓๐ ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรมี ๑๒ กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิก ยกมือ ๖ คน)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรมี ๓๐ ยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิก ยกมือ ๓๐ คน)

ประธานวุฒิสภา : ~~ด้วย~~ ๓๐ มากกว่า ~~ครึ่ง~~ เชิญท่านรัฐมนตรี

เสนอครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น รัฐบาลขอเสนอจำนวน ๑ ^{หมื่น} ดังมีรายนามต่อไปนี้

๑. นายสุทัศน์ เงินหมื่น
๒. นางสุสติ ตามไท
๓. นายพนนธิ สุริยะ
๔. นายบรรศักดิ์ อูวรรณโณ
๕. นายนิพนธ์ วิสินธุยุทธศาสตร์
๖. นางเรืองรวี เกตุผล
๗. นายอัษฎพร จารจินดา

- ๔๖/๑

LIRT

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณเกาะหลักเสนอกลับ

พลเรือเอก เกาะหลัก เจริญรุกษ์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ กระผม เกาะหลัก สมาชิกวุฒิสภา ขออนุญาตเสนอรายชื่อกรรมการวิสามัญ
ของวุฒิสภา จำนวน ๒๓ คน

๑. นายกำธร อุดมฤทธิ์รุ่ง
๒. นางกิริธนา สุมาวงศ์
๓. นายเกษม สรศักดิ์เกษม
๔. พลเรือเอก เกาะหลัก เจริญรุกษ์
๕. พลเอก จรัส กุลละวณิชย์
๖. นายธนนิติ เศรษฐบุตร
๗. คุณหญิงนันทกา สุประภาชนะนันท์
๘. นายเพชร ชูติธรรมดำรง
๙. นายพานิชย์ เจริญเผ่า
๑๐. นายพิสิษฐ์ ณ พัทลุง
๑๑. นายไพศาล กุมาลย์วิสัย
๑๒. พลตำรวจเอก วสิษฐ เดชกุญชร
๑๓. นายวัลลภ ตังคณานุกีร์
๑๔. นายวิรัช โสสุวรรณจินดา
๑๕. พลเอก วิจิต ภูมยะวัฒน์
๑๖. นางสาวศรีสว่าง พัววงศ์แพทย
๑๗. พลเอก ศิริรินทร์ ฐูปกล้า
๑๘. นางสุนน สมสาร
๑๙. คุณหญิงสุวัฒนา เพชรทองคำ
๒๐. นายสุวิทย์ สุทธานุกูล
๒๑. คุณหญิงอัมพร มีสุข

LIRT

๒๒. พันเอกหญิง อังนีย์ เสาวภาพ

๒๓. นายอำนาจ สอนอัมสาร

ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิก ขกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้องนะ ~~สุชัย~~ กำหนดการแปรรูปคดีครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : แปรรูปคดี

ตามข้อบังคับครับ

ประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ เชิญคุณวิรัช ~~สุชัย~~

นายวิรัช โสววรรณจินดา : ท่านประธานฯ ครับ อยากจะเรียนถามท่านรัฐมนตรีนิดเดียวว่า รายชื่อกรรมการที่ฝ่ายรัฐบาลเสนอที่ใส่ชื่อสมาชิกวุฒิสภาบางท่าน เข้าไปด้วยจุดประสงค์จะให้เข้าไปทำหน้าที่แทนรัฐบาลใหม่ครับ ถึงได้ใส่ชื่อสมาชิกวุฒิสภาเข้าไป

ประธานวุฒิสภา : คุณวิรัช ~~อันนี้~~ ไม่ใช่เป็นประเด็น ~~นั้น~~ เป็นสิทธิของรัฐบาลจะเสนอใครก็ได้ แค่ เชิญคุณนิพนธ์

นายนิพนธ์ วิสินธุยุทธศาสตร์ : ท่านประธานฯ ครับ ผมต้องถือโอกาส ~~ขอ~~กราบเรียนต่อที่ประชุมแห่งนี้ว่า ในการตั้งกรรมการวิสามัญศึกษาข้อเท็จจริงของวุฒิสภานั้นผมเป็นผู้ให้การสนับสนุนโดยคุณวิรัชเป็นคนมาปรึกษาดู และขอรับรองให้ผมเป็นกรรมการแล้วอยู่ ๆ บอกว่า ผมเป็นไม่ได้ อย่าเป็นได้ใหม่ ให้ถอนตัวเพราะมีผู้รังเกียจผม เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลจะเสนอใครเป็นเรื่องของรัฐบาลคุณวิรัชไม่มีสิทธิ ผมอยากจะเรียนตรงนี้ ~~แต่~~ ~~อันนี้~~ ~~ที่~~คุณได้ทำหน้าที่ดีไหม เสนอชื่อกรรมการเข้าไป

ประธานวุฒิสภา : คุณนิพนธ์ครับกรุณานั่งลงเถอะครับ ผมฝากคณะกรรมการไปพิจารณาเรื่องวิธีการสรรหาในมาตรา ๘ (๒) ด้วย ~~อันนี้~~ ~~ที่~~เขียนมานี้ก็ใช้หลักของรัฐธรรมนูญและเราพบว่าข้อบกพร่องมีมาก เพราะฉะนั้นกรุณาออกไปคิดดูใหม่ว่า ที่เขียนถึงกับไว้ว่า ถ้าไม่ได้คะแนนเกินครึ่งก็เอาที่เหลือมาลงคะแนนซ้ำแล้วซ้ำอีกจนกระทั่งได้ ถ้าอย่างนั้นก็ไม่น่าจะได้คนที่ที่ดีที่สุด น่าจะลองคิดวิธีใหม่ว่า ถ้าไม่ได้ถึงครึ่งก็ส่งกลับคืนไป และถ้าเขาจะเสนอคนเก่าต้องเสนอด้วยคะแนน ๒ ใน ๓ เข้ามาอย่างนั้น

ก็คงจะได้รับการกลั่นกรองที่ดีที่สุด

ต่อไป ๖.๒ ร่างพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน
วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน
ด่วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๐๘/๖๖๓๗

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
รับ ๒๙/๒๕๔๒
วันที่ ๒๗ ต.ค. ๔๒
เวลา ๑๕.๔๐ น.

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุไทยใน กท ๑๐๓๐๐

๒๗/ สิงหาคม ๒๕๔๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ มีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๗
(สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๔๒ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับ
ร่างพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ
และให้เสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ฉะนั้น จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อท่านเสนอต่อวุฒิสภา
พิจารณาต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๔

อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๒๕๔๑๑๓๓

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

คนเข้าเมือง/1

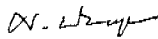
สารบัญ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง
(ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๒ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญชั้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วซึ่งได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๔๒ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบและให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่
๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๒

(นางศิริลักษณ์ ปันนารุ่งกิจ)
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการเข้าเมืองตามบัญชีอัตราค่าธรรมเนียม
และค่าทำการและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ พ้ายพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมค่าธรรมเนียมตามบัญชีอัตราค่าธรรมเนียม
และค่าทำการและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ พ้ายพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อกำหนด
ให้มีการเสียค่าธรรมเนียมสำหรับการตรวจลงตราและสำหรับค่าขอเพื่อกลับเข้ามาใน
ราชอาณาจักรอีกโดยให้ใช้ได้หลายครั้งภายในหนึ่งปีได้ด้วย ประกอบกับค่าธรรมเนียม
ตามที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมและค่าทำการและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ
พ้ายพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๓ ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน
สมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้เหมาะสมยิ่งขึ้นด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ . . .)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการเข้าเมืองตามบัญชีอัตราค่าธรรมเนียม
และค่าทำบัตรและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่ขอพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๓๓

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมค่าธรรมเนียมตามบัญชีอัตราค่าธรรมเนียม
และค่าทำบัตรและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่ขอพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๓๓ เพื่อกำหนด
ให้มีการเสียค่าธรรมเนียมสำหรับการตรวจลงตราและสำหรับค่าขอเพื่อกลับเข้ามาใน
ราชอาณาจักรอีกโดยให้ใช้ให้ตามระเบียบของกรมหนึ่งที่ได้ด้วย ประกอบกับค่าธรรมเนียม
ตามที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมและค่าทำบัตรและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ
ที่ขอพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๓๓ ตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๓ ไม่เหมาะสมกับสภาวะการณ์ในปัจจุบัน
สมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้เหมาะสมยิ่งขึ้นด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ

สภาผู้แทนราษฎรได้เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรี ตามที่กึ่งท้ายฯ ข้อ ๔๘ และแก้ไข
ประโยชน์ในการพิจารณาของวุฒิสภา จึงทูลเกล้าฯ ถวายโดยมีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ให้ตราเป็นพระราชบัญญัติต่อไป

คนเข้าเมือง/4

"คำขวัญนิยม

(๑) การตรวจลงตราตามมาตรา ๑๒ (๑)	
ใช้ได้ครั้งเดียว	๒,๐๐๐ บาท
ใช้ได้หลายครั้ง	๑๐,๐๐๐ บาท
(๒) อุทธรณ์ตามมาตรา ๒๒ คนละ	๒,๐๐๐ บาท
(๓) คำขออนุญาตเพื่ออยู่ในราชอาณาจักร	
เป็นการชั่วคราวต่อไปตามมาตรา ๓๕	
คนหนึ่ง ครั้งละ	๒,๐๐๐ บาท
(๔) อุทธรณ์ตามมาตรา ๓๖ คนละ	๒,๐๐๐ บาท
(๕) คำขออนุญาตเพื่อกลับเข้ามาใน	
ราชอาณาจักรอีกครั้งตามมาตรา ๓๕ คนหนึ่ง	
ใช้ได้ครั้งเดียว	๒,๐๐๐ บาท
ใช้ได้หลายครั้งภายในระยะเวลาที่ยังเหลืออยู่	๕,๐๐๐ บาท
(๖) คำขออนุญาตเพื่อมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร	
ตามมาตรา ๔๕ คนละ	๘,๐๐๐ บาท
(๗) ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ในตามมาตรา ๔๗ หรือ	
มาตรา ๕๑ ฉบับละ	๒๐๐,๐๐๐ บาท
ในกรณีที่ผู้ขอใบสำคัญถิ่นที่อยู่เป็นผู้สมรส	
หรือบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะของคนต่างกัว	
ที่มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร หรือของบุคคล	
ที่มีสัญชาติไทย ฉบับละ	๑๐๐,๐๐๐ บาท
(๘) หลักฐานการแจ้งออกไปนอกราชอาณาจักร	
เพื่อกลับเข้ามาอีกตามมาตรา ๕๐ (๑) คนละ	๒,๐๐๐ บาท
(๙) ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ในตามมาตรา ๕๐ (๒) ฉบับละ	๒๐,๐๐๐ บาท

(๑๐) เอกสารที่ออกให้ตามมาตรา ๕๒ ฉบับละ

๒,๐๐๐ บาท

(๑๑) ค่าขอเพื่อขอพิสูจน์สำเนาติดต่อพนักงาน

เจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๗ คนละ

๔๐๐ บาท"

.....
.....

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

Ly R.

(นางบุษกร กลสิกร)

หัวหน้าฝ่ายนิติ กองการประชุม
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายจำนงค์ สวมประจำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) :

“สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง
(ฉบับที่..) พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๔
(สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญ
ขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อ
สภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๓
(สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบ
และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัตินี้ สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่
๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒

วุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒

LIRT
- ๔๗/๑

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการเข้าเมืองตามบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมและค่าทำการและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ หายพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมค่าธรรมเนียมตามบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมและค่าทำการและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ หายพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อกำหนดให้มีการเสียค่าธรรมเนียมสำหรับการตรวจลงตราและสำหรับค่าขอเพื่อกลับเข้ามาในราชอาณาจักรอีกโดยให้ใช้ได้หลายครั้งภายในหนึ่งปีได้ด้วย ประกอบกับค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมและค่าทำการและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ หายพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๘ ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้เหมาะสมยิ่งขึ้นด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

LIRT

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดอภิปราย ผมจะขอมติที่ประชุมว่าจะเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ~~หรือไม่~~ ให้ยุติลงคะแนนได้ ~~หรือไม่~~ รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกราชเห็นด้วยเป็นเอกฉันท์)

ประธานวุฒิสภา : เห็นชอบเป็นเอกฉันท์ ~~หรือไม่~~ กราบมาธิการครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น รัฐบาลขอเสนอกรรมาธิการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงินของวุฒิสภาพิจารณาครับ

ประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกราช มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี ~~หรือไม่~~ กำหนดการแปรญัตติครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กำหนดการแปรญัตติตามข้อบังคับครับ

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ

(ไม่มีสมาชิกราช มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ต่อไป ๖.๑ ร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

มติสภาองค์พิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน

ด่วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๐๘/วปส/ท

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขที่ ๒๒/๒๕๔๒
วันที่ ๒๓ ก.ค. ๕๕
เวลา ๑๕.๔๕ น.

สภาผู้แทนราษฎร
ถนนอุทองนิน กท ๑๐๓๐๐

๒๓ สิงหาคม ๒๕๔๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญ
นิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๔๒ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ
เครื่องแบบตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ และให้เสนอ
ต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ฉะนั้น จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อท่านเสนอต่อวุฒิสภา
พิจารณาต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๘

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๒๔๔๑๑๓๓

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

เครื่องแบบ/1

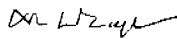
สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ เครื่องแบบตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎร เห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ เครื่องแบบตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๘
(สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๒ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญคณะหนึ่ง
เพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญ
นิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๔๒ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบและให้เสนอต่อวุฒิสภา
เพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่
๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๒

(นางศิริลักษณ์ บินบำรุงกิจ)

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยเครื่องแบบตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

เหตุผล

เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนดให้มีคณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเพื่อทำหน้าที่ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แต่ขณะนี้ยังไม่มีเครื่องแบบตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเพื่อต่างในโอกาสที่ทำหน้าที่ต่าง ๆ สมควรกำหนดให้มีเครื่องแบบของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญขึ้นไว้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร่าง
พระราชบัญญัติ
เครื่องแบบตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยเครื่องแบบตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเครื่องแบบตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้
"ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ" หมายความว่า บุคคลซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งเป็นประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และให้หมายความรวมถึงอดีตุลาการศาลรัฐธรรมนูญด้วย

"อดีตตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ" หมายความว่า บุคคลซึ่งเคยเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญโดยพ้นจากตำแหน่งประธานศาลรัฐธรรมนูญหรือตุลาการศาลรัฐธรรมนูญตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

"เครื่องแบบ" หมายความว่า เครื่องแต่งกายทั้งหลายรวมทั้งเครื่องหมายต่าง ๆ ตลอดจนสิ่งประกอบเครื่องแต่งกายอย่างอื่นที่ได้กำหนดให้ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญแต่ง

มาตรา ๘ ลักษณะ ชนิด และประเภทของเครื่องแบบและระเบียบในการแต่งเครื่องแบบแต่ละประเภทของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของศาลรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๙ ผู้ใดแต่งเครื่องแบบตุลาการศาลรัฐธรรมนูญโดยที่ตนไม่มีสิทธิที่จะแต่งได้ได้กระทำให้ผู้อื่นบุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะแต่งต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐ ให้ประธานศาลรัฐธรรมนูญรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ข้อบังคับนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

.....
.....
ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

4 R
(นางบุษกร กลสิกร)

หัวหน้าฝ่ายนิติ กองการประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

LIRT

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเลขาฯ ครีว
 นายจันทน์ สวมประคำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
 เลขาธิการวุฒิสภา) :

“สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
 พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
 พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่ง
 ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๘
 (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๒ และตั้งกรรมาธิการ
 วิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อ
 สภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญ
 นิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบและให้
 เสนอต่อวุฒิสภา เพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สภาผู้แทนราษฎรส่งไปวุฒิสภาเมื่อวันที่
 ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๒

วุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม
 ๒๕๕๒

LIRT

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
พ.ศ.

หลักกฏ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยเครื่องแบบตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

เหตุผล

เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนดให้มีคณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเพื่อทำหน้าที่ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แต่ขณะนี้ยังไม่มีเครื่องแบบตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเพื่อแต่งในโอกาสที่ทำหน้าที่ต่าง ๆ สมควรกำหนดให้มีเครื่องแบบของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญขึ้นไว้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายขอแก้ไข ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ขอรับเชิญลงคะแนนได้หรือไม่ขอรับร่วมคะแนนได้

(มีสมาชิก เห็นด้วยเป็นเอกฉันท์)

ประธานวุฒิสภา : ที่ประชุมเห็นชอบเป็นเอกฉันท์นั้นขอรับ กรรมาธิการ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ขอเสนอคณะกรรมการสามัญการบริหารและการยุติธรรม

ประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประชาชนวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ แปรผู้ติดตามข้อบังคับนะครับ ไม่มี
ท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ต่อไป บ.๕ ร่างพระราชบัญญัติสุขภาพ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

- ୧୯୯/୭

วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน

ด่วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๐๘/๖๓/๘

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุททองใน กท ๑๐๓๐๐

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ ๕1/2542
วันที่ 29 มี.ค. 42
เวลา 15.42 น.

๒๓/ สิงหาคม ๒๕๔๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๔๒ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับ ร่างพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ และให้เสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ฉะนั้น จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๕

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา)
ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๒๔๔๑๑๓๓

LIR

Legislative Institutional Repository of Thailand

ตุลาคม ๒๕๔๒

สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎร เห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ดังกล่าว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันพฤหัสบดีที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๒ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา
เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญ
นิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๔๒ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบและให้เสนอต่อ
วุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่
๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๒

(นางศิริลักษณ์ บันบารุงกิจ)

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

หลักการ

- แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติศาลการ พระพุทธศักราช ๒๕๖๙ ดังนี้
๑. กำหนดความผิดสำหรับการข่มขืนสิ่งของใด ๆ ในทะเลนอกเขตทำ
โดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือไม่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่และให้รับของ
กันเนื่องด้วยความผิด (เพิ่มมาตรา ๒๗ ตร.)
 ๒. แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจศาลในการสั่งรับเรือหรือสิ่งของใดที่ได้ใช้หรือ
มีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ จัดว่า
และเพิ่มมาตรา ๓๒ ทวิ)

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มมาตรการบางประการเพื่อให้การปราบปราม
การหลีกเลี่ยงภาษีตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรบรรลุผลยิ่งขึ้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติม
พระราชบัญญัติศาลการ พระพุทธศักราช ๒๕๖๙ เพื่อกำหนดความผิดสำหรับการข่มขืน
สิ่งของใด ๆ ในทะเลนอกเขตทำและเพิ่มอำนาจของศาลในการสั่งรับเรือที่มีขนาดเกิน
สองร้อยห้าสิบตันและของที่มีได้ เป็นของผู้กระทำความผิดบางกรณี ซึ่งจำเป็น
ต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

4

LIPT

ตุลาการ/3

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 104

นี่เรียกว่า "พระราชบัญญัติลูกกากร" (ฉบับที่

นี้ทำให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๗ ตี แห่งพระราชบัญญัติศาลการ
พระพุทธศักราช ๒๔๖๔

"มาตรา ๒๗ ตี ห้ามมิให้เรือขนถ่ายสิ่งของใด ๆ ในทะเลนอกเขตท่า
โดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือไม่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ถ้านายเรือหรือบุคคลใด
ฝ่าฝืน มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับเป็นเงินสามเท่าของราคาของ
หรือปรับเป็นเงินหนึ่งแสนบาท แล้วแต่จำนวนใดจะมากกว่า หรือทั้งจำทั้งปรับ

ของใด ๆ อันเนื่องด้วยความผิดตามมาตรานี้ ให้รับเสียสินโดยไม่พักต้อง
คำนึงว่าบุคคลผู้ใดจะต้องรับโทษหรือไม่"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติศาลการ
พระพุทธศักราช ๒๔๖๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๒ เรือชนิดใด ๆ อันมีระวางบรรทุกไม่เกินสองร้อยห้าสิบตัน
รถ เกวียน ยานพาหนะ หีบห่อ หรือภาชนะใด ๆ หากได้ใช้หรือมิใช่เพื่อใช้ในการย้าย
ขนถ่าย หรือขนของที่มีได้เสียค่าภาษีหรือที่ต้องจำกัดหรือต้องห้าม ให้รับเสียสินโดยไม่
พักต้องคำนึงว่าบุคคลผู้ใดจะต้องรับโทษหรือไม่ และถ้ามีของอื่นรวมอยู่ในหีบห่อหรือ
ภาชนะอื่นหรือในเรือ รถ เกวียน หรือยานพาหนะอันปรากฏว่ามีของที่ยังมิได้เสียภาษี
หรือที่ต้องจำกัดหรือต้องห้าม ก็ให้รับของนั้น ๆ เสียดูกัน

ถ้าเรือที่ได้ใช้หรือมิใช่เพื่อใช้ในการกระทำความผิดหนึ่งมีระวางบรรทุกเกิน
สองร้อยห้าสิบตัน ให้ศาลมีอำนาจสั่งรับเรือนั้นได้ตามควรแก่การกระทำความผิด"

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๒ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ
ศาลการ พระพุทธศักราช ๒๔๖๔

"มาตรา ๓๒ ทวิ ในกรณีของที่รับได้เนื่องจากการกระทำความผิดตาม
พระราชบัญญัตินี้มิได้เป็นของผู้กระทำความผิด ให้ศาลมีอำนาจสั่งรับได้ถ้าเจ้าของนั้นรู้
หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีหรือจะเกิดการกระทำความผิด แต่มิได้กระทำการใดเพื่อมิให้
เกิดการกระทำความผิดหรือแก้ไขมิให้การกระทำนั้นบรรลุผล หรือมิได้ระมัดระวังมิให้
ของนั้นไปเกี่ยวข้องกับกระทำความผิด"

LIRT
ศาลการ/ธ

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๗ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติสุกลางกร
พระพุทธรักษา ๒๔๖๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสุกลางกร (ฉบับที่ ๑๕)
พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๗ จัตวา ให้ในความในมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๕ ทวิ มาตรา ๑๘
มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐
มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ ทวิ และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติสุกลางกร พระพุทธรักษา ๒๔๖๘
มาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติสุกลางกร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๑๐ แห่ง
พระราชบัญญัติสุกลางกร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๗ และบทกำหนดโทษอื่นเกี่ยวกับบทบัญญัติ
ดังกล่าว มาใช้บังคับในเขตต่อเนื่องโดยอนุโลม"

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

Ly N

(นางบุษกร กลสิกร)

หัวหน้าฝ่ายนิติ กองการประชุม
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ประธานวุฒิสภา : เชิญเสนาธิการ

นายจำนงค์ สวมประจำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) :

“สาราเบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่าง
พระราชบัญญัติดังกล่าว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๘
(สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๒ และตั้งกรรมาธิการ
วิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอ
ต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญ
นิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบและให้เสนอ
ต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่
๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๒

วุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวเมื่อวันที่
๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๒

LIRT

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติศาลการ พระพุทธศักราช ๒๕๖๕ ดังนี้

๑. กำหนดความคิดสำหรับการขนถ่ายสิ่งของใด ๆ ในทะเลนอกเขตทำ
โดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือไม่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่และให้รับของ
อันเนื่องด้วยความคิด (เพิ่มมาตรา ๒๗ ตร.)

๒. แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจศาลในการสั่งรับเรือหรือสิ่งของใดที่ได้ใช้หรือ
มิไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๗ จัดว่า
และเพิ่มมาตรา ๓๒ ทวิ)

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มมาตรการบางประการเพื่อให้การปราบปราม
การลักลอบขนถ่ายสิ่งของตามกฎหมายว่าด้วยศาลการบรรลุผลยิ่งขึ้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติม
พระราชบัญญัติศาลการ พระพุทธศักราช ๒๕๖๕ เพื่อกำหนดความคิดสำหรับการขนถ่าย
สิ่งของใด ๆ ในทะเลนอกเขตทำและเพิ่มอำนาจของศาลในการรับเรือที่มีขนาดเกิน
สองร้อยห้าสิบตันและของที่มีได้เป็นผู้กระทำความผิดในบางกรณี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

LIRT

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณสุชน

นายสุชน ชาลีเครือ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม
 สุชน ชาลีเครือ สมาชิกวุฒิสภา เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
 ธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักรฉบับนี้ กระผมขออนุญาตเรียนถามท่านประธานฯ ผ่านไปยัง จพชฯ รัฐมนตรีว่า หลักการ
 ที่อยากจะขอแก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมายฉบับนี้ให้ต้องการที่จะหามาตรการในการที่จะ
 ปราบปรามเรือที่ขนของผิดกฎหมายหรือเรือที่มีการประกอบธุรกิจที่ไม่ถูกกฎหมาย
 ในน่านน้ำไทย ประเด็นนี้กระผม~~คิด~~คิดว่า เราจะได้รับทราบข่าวอยู่บ่อย ๆ ว่า มีการลักลอบ
 ขนสินค้าเถื่อน มีการลักลอบค่าน้ำมันเถื่อนในน่านน้ำไทย ~~แล้ว~~หลายครั้งที่มีการจับกุม
~~และหยุดยั้ง~~ บางครั้งก็จับกุมได้ บางครั้งจับมาแล้วก็ปล่อยไป เพราะว่า เจ้าของเรือนั้น
 ไม่มีตัวตนบ้าง หรือแม้กระทั่งเรือบรรทุกน้ำมันติดอยู่กลางทะเลหลวง หรือใน
 น่านน้ำเสรี เราก็ไม่สามารถจะจับกุมได้ ถ้าหากว่าออกกฎหมายฉบับนี้แล้ว โดยเฉพาะ
 มาตรา ๔ มีการแก้ไขมาตรา ๑๒ เดิมนั้นจะสามารถป้องกันการลักลอบค่าน้ำมันเถื่อน
 ได้หรือไม่ ~~ส่วน~~ประเด็นหนึ่งที่กระผมอยากจะกราบเรียนถามผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีครับ
 ในประเด็นที่ ๒ กระผม~~คิด~~คิดว่า เป็นมาตรการที่ป้องกันการลักลอบ
 ค่าน้ำมันเถื่อนนั้นจะมีมาตรการที่ได้รับความร่วมมือจากหน่วยราชการอื่นด้วย ไม่ใช่
 จะแก้กฎหมายเฉพาะฉบับนี้ น่าจะไปดูกฎหมายเกี่ยวกับน่านน้ำเสรี หรือ ไม่ก็กฎหมายที่
 เกี่ยวกับการเดินเรือของกฎหมายฉบับอื่นด้วย ~~แล้ว~~กระผมอยากกราบเรียนว่า เป็นไปได้
 หรือไม่ว่า ใน~~ขณะนี้~~ภาวะวิกฤตเศรษฐกิจอาจจะรุมเร้าประเทศไทย และ~~มี~~มีปัญหาเรื่อง
 ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกสูงขึ้น ~~แล้ว~~ได้มีการลักลอบค่าน้ำมันเถื่อนมากขึ้น พอออก
 กฎหมายฉบับนี้แล้วจะสามารถป้องกันได้หรือไม่ หรือจะยังมีการลักลอบค่าน้ำมันเถื่อนมาก
 อิงขึ้น ขอเรียนถามด้วยครับ ขอขอบคุนครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านรัฐมนตรี

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธาน
 วุฒิสภาที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ขอกราบเรียน
 ว่า กฎหมายฉบับนี้จะเป็นมาตรการหนึ่งในการที่จะเป็นเครื่องมือสำหรับปฏิบัติงานในการ

ปราบปรามการหลีกเลี่ยงภาษีตามกฎหมายที่ว่าด้วยศุลกากรให้มีผลสำเร็จได้มากยิ่งขึ้น
ทั้งนี้ได้มีการปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาสาระของกฎหมายในมาตรา ๒๗ ตีใหม่ มาตรา ๓๒
และมาตรา ๓๒ ทวิ ซึ่งมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการห้ามการขนถ่าย บทบัญญัติเกี่ยวกับ
เรื่องระวางบรรทุก และบทบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องของที่รับได้จะดำเนินการประการใด
ส่วนในกรณีการปราบปรามน้ำมันเถื่อนนั้นกฎหมายฉบับนี้ก็เป็นส่วนหนึ่ง และจะต้อง
ใช้มาตรการอื่น ๆ เช่นเดียวกันครับ

ประธานวุฒิสภา : ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นชอบด้วยกับ
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ เชิญลงคะแนนได้ครับ รวมคะแนนได้
(มีสมาชิก เห็นด้วยเป็นเอกฉันท์)

ประธานวุฒิสภา : เห็นชอบด้วยเป็นเอกฉันท์ ~~ครับ~~ กรรมการการรับ
นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธาน
วุฒิสภาที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมการการปกครอง
วุฒิสภาพิจารณาครับ

ประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ
(ไม่มีสมาชิก มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี ~~ครับ~~ กำหนดการแปรญัตติตามข้อบังคับ

นะครับ

วันนี้หมดระเบียบวาระแล้ว ผมขอขอบคุณทุกท่าน ขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๓.๕๐ นาฬิกา

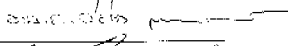
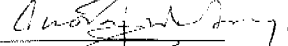
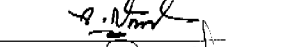
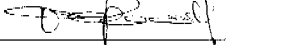
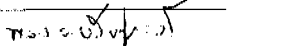
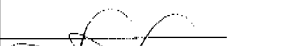
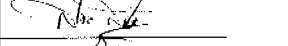
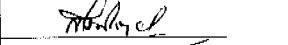
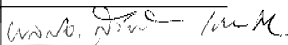

ผู้จกรายงานการประชุม

สุภาภรณ์	มาลัยทัต	ละไม	สุวรรณพิทักษ์
ทิพรรัตน์	แก้วสุโข	สมบูรณ์	ข้ากระแสร์
สรยุทธ	ปลื้มอนอม	นนทพร	แก้วมะเรง
ศุภลักษณ์	โอภาสพินิจ	สรัญญา	ศตะภัก
สิริวรรณ	โชติพันธุ์	วิมล	แจ้งอัคตะ
มยุรี	แก่นสาร	อรสา	เจียมเจริญ
ธีรวรรณ	นรพงศ์	ภาวณา	ภักฉัตรทัน
สุวิมล	มหาจำปา	ปวีณ์พร	มีสมเพิ่ม
สุชาดา	ภมระภา	ศิริลักษณ์	ภาพพระหัตถ์
ดวงทิพย์	อินบุญนะ	สำรวม	ผลประสิทธิ์

ฝ่ายเลข กองการพิมพ์

คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุมและพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมลับ

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	พลเอก วิจิต บุณยะวัฒน์ ประธานคณะกรรมการ	
๒.	นายไพศิษฐ์ พิพัฒนกุล รองประธาน คนที่หนึ่ง	
๓.	นายศิริ เกวลินสถิตย์ รองประธาน คนที่สอง	
๔.	พลอากาศเอก จอระยา สุคนธ์ทรัพย์	
๕.	นายจ้านงค์ ทองประเสริฐ	
๖.	นายชัยเชต สุนทรพิพิธ	
๗.	พลเรือเอก ทวีศักดิ์ ศรีประยูร	
๘.	พลเรือเอก บัณฑิตย์ ชุมพะวัน	
๙.	พลเอก บุลฤทธิ์ ทรรทรานนท์	
๑๐.	นายประยอม ชองทอง	
๑๑.	นายยงยุทธ เลอลง	
๑๒.	นายสมหมาย สุรกุล	
๑๓.	นายสิงห์โต จ่างตระกูล	
๑๔.	นางสุกัญญา ชลสิทธิ์	
๑๕.	นางสาวสุคนธ์ กาญจนาลัย	
๑๖.	พลเรือเอก สุวัชรชัย เกษมสุข	
๑๗.	นายพินิต อารยะศิริ เลขานุการคณะกรรมการ	

ตรวจแล้ว วันที่.....๕.....เดือน.....กุมภาพันธ์.....พ.ศ. ๒๕๖๓

สภารับรองในคราวประชุม
ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๓

ประธานวุฒิสภา

Legislative Institutional Repository of Thailand